

R. P. R.

DOS. Nr. **40002**

VOL. Nr. **17**

MINISTERUL SECURITĂȚII STATULUI

Serviciul „C.”

Secția „C.”-Regională

ARHIVA OPERATIVA

DOSAR

Ancheta

PĂTRĂȘCANU LUCREȚIU

și alții

1959959

P 000218, Vol. 17

Data 2-VII-954

Urmează vol. Nr.

18

7

7

11259 vol. 17

DOSAR Nr. _____

Vol. 1.

P R O C E S U L
=====

GRUPULUI PATRASCANU
=====

Marti 6 aprilie 1954 la orele 9,30 dimineata, intră în sala de ședință completul de judecată format din: președinte co l. MOISESCU ILIE, asessori col. DEMETER ALEXANDRU și col. CIUULEA ION.

Pe banca procurorilor iau loc procurorii: col. ROSMAN BUDOLF, col. ARDELEANU AUREL, col. RAPEANU GRIGORE și maior POHONTU ION.

Președintele deschide ședința și cere să fie introdus în sală acuzatul PATRASCANU LUCRETIU. Este introdus în sală acuzatul.

Președ: Cum te numești dta?

PATRASCANU LUCRETIU.

Președ: Cîți ani ai?

53 ani.

Președ: Unde te-ai născut?

Bacău

Președ: Numele tatălui dtale?

DUMITRU

Președ: Numele mamei dtale?

LUCRETIA.

Președ: Ce profesie ai dta?

Profesor universitar și avocat.

Președ: Domiciliu?

Vasile Iascăr loc

Președ: "Acă ai mai fost judecat?

Am fost trimis în judecată.

Președ: Ia loc.

Președintele să fie introdusă acuzata SARBU VICTORIA.
Este introdusă în sală acuzata SARBU VICTORIA.

Președ: Cum te numești dta?

SARBU VICTORIA.

Președ: Cîți ani ai?

45

Președ: Unde te-ai născut?

La Samoilovca.

Președ: Numele tatălui d-tale?

ION

Președ: Numele mamei?

VERA

Președ: Ce profesiune ai d-ta?

Învățătoare.

Președ: Domiciliu?

Bd. Ghica Tei 23

Președ: Dacă ai mai fost trimisă în judecată?

Nu.

Președ: Ia loc.

Președintele să fie introdus acuzatul ION MOCSONY STYR-
CEA. Este introdus acuzatul ION MOCSONY STYRCEA.

Președ: Cum te numești d-ta?

MOCSONY STYRCEA ION

Președ: Câți ani ai?

45

Președ: Unde te-ai născut?

Cernăuți

Președ: Numele tatălui d-tale

ION

Președ: Numele mamei

BERTA

Președ: Ce profesiune ai ?

N-am avut niciuna la sfârșit.

Președ: Ultimul domiciliu.

Ultimul domiciliu com. Bulci jud. Severin.

Președ: Ai mai fost trimis în judecată

Da.

Președ: Fiind condamnat

Da.

Președ: Când?

În 1947.

Președ: De ce instanță?

Trib. Militar București.

Președ: Și pentru care fapte?

Pentru neghinunțare de complot.

Președ: Ce pedeapsă a primit?

2 ani.

Președintele să fie introdus acuzatul CALMANOVICI EMIL.
Este introdus acuzatul CALMANOVICI EMIL.

Președ: Cum te numești dta?

EMIL CALMANOVICI.

Președ: Cîți ani ai?

58

Președ: Unde te-ai născut?

La Piatra Neamț.

Președ: Numele tatălui dtale?

MENDEL

Președ: Numele mamei dtale?

ANA

Președ: Ce profesiune ai?

Inginer constructor.

Președ: Ultimul domiciliu?

Popa Sapcă 4

Președ: Ai mai fost trimis în judecată?

De către regimul nostru?

Președ: Pînă acum?

Eu, n-am mai fost trimis.

Președintele să fie introdus acuzatul BRAUNER HARRY. Este
introdus acuzatul BRAUNER HARRY.

Președ: Cum te numești dta?

HARY BRAUNER.

Președ: Cîți ani ai?

46 de ani.

Președ: Unde te-ai născut?

La Piatra Neamț.

Președ: Numele tatălui dtale?

HERMAN

Președ: Al mamei?

DEBORA

Președ: Ce profesiune ai?

Profesor universitar.

Președ: Ultimul domiciliu

Cal. Victoriei 168

Președ: Ai mai fost trimis în judecată?

Nu.

Președintele să fie introdus acuzatul BERMAN JAKES. Este
introdus acuzatul BERMAN JAKES.

Președ: Cum te numești dta?

BERMAN JAK.

Președ: Cîți ani ai?

54

Președ: Unde te-ai născut?

București

Președ: Numele tatălui d-tale?

MORITZ

Președ: Numele mamei?

ERNESTINA

Președ: Ce profesie ai?
inginer.

Președ: Ultimul domiciliu?

Bd. Șchitu Măgureanu 39

Președ: Ai mai fost trimis în judecată?

Nu.

Președintele să fie introdus acuzatul TOROSSIAN HERAND. Este introdus acuzatul TOROSSIAN HERAND.

Președ: Cîți ani ai?

51

Președ: Unde te-ai născut?

Constanța

Președ: Numele tatălui?

Nasaret

Președ: Numele mamei?

Mevrit

Președ: Ce profesie ai?
avocat.

Președ: Ultimul domiciliu?

Armenească la București

Președ: Ai mai fost trimis în judecată?

Da.

Președ: Când?

1948

Președ: Și la ce instanță?

Tribunalul Militar București.

Președ: Pentru care fapte?

Întreprindere de trecere frauduloasă a frontierei.

Președ: Ce pedeapsă ai primit?

5 ani închisoare corecțională.

Președintele să fie introdus acuzatul ȘTEFANESCU ALEXANDRU. Este introdus acuzatul ȘTEFANESCU ALEXANDRU.

Președ: Cum te numești d-ta?

ȘTEFANESCU ALEXANDRU

Președ: Câți ani ai?

66

Președ: Unde te-ai născut?

În Ploiești.

Președ: Numele tatălui d-tale?

ALEXANDRU

Președ: Numele mamei

MARIA.

Președ: Ce profesie ai d-ta?

Am fost negustor, industriaș.

Președ: Ultimul domiciliu?

București Cal. Dorobanți 81.

Președ: Dacă ai mai fost trimis în judecată până acum?

Nu, dacă am fost într-o judecată și am fost arestat, n-a însemnat că am fost trimis în judecată?

Președ: Pentru fapte penale, dacă ai fost sau nu?
Am fost judecat în lipsă, am făcut contestație și am fost achitat.

Președ: Buz, dar pentru ce-ai fost trimis în judecată?
Nu știu nici eu, am uitat.

Președ: În ce an a fost asta?
În timpul primului război mondial.

Președintele să fie introdus acuzatul ZILBER HERBERT. Este introdus acuzatul ZILBER HERBERT.

Președ: Cum te numești dta?
ZILBER HERBERT.

Președ: Câți ani ai?
52

Președ: Unde te-ai născut?
În Tg. Frumos.

Președ: Numele tatălui?
CAROL.

Numele mamei?
ROZA.

Președ: Ce profesie ai dta?
Profesor universitar.

Președ: Ultimul domiciliu?
Dionisie 2

Președ: Ai mai fost trimis în judecată?
În 1931

Președ: Unde?
La Curtea Marțială București.

Președintele să fie introdus acuzatul KOFLER REMUS. Este introdus acuzatul KOFLER REMUS.

Președ: Cum te numești dta?
REMUS KOFLER.

Președ: Câți ani ai?
Împlinesc în iulie 52.

Președ: Unde te-ai născut?
București

Președ: Numele tatălui dta?
ISAC

Președ: Numele mamei?
ERNESTINA

Președ: Ce profesie ai?
Funcționar.

Președ: Ultimul domiciliu?
Clucerului 88, colț cu Pictor Mirea.

Președ: Ai mai fost trimis în judecată?
Nu.

Președintele să fie introdusă acuzata LENA CONSTANTE. Este introdusă acuzata CONSTANTE LENA.

Președ: Cum te numești dta?
LENA CONSTANTE.

Președ: Câți ani ai?
M-am născut în 1909.

Președ: Unde te-ai născut?
La București.

Președ: Numele tatălui dta?
CONSTANTIN CONSTANTE.

Președ: Numele mamei?
JULIETA CONSTANTE.

Președ: Ce profesie ai dta?
Pictor scenograf.

Președ: Ultimul domiciliu?
str. Dionisie 12.

Președ: Ai mai fost data trimisă în judecată?
Nu, niciodată.

Președintele: Tovarășe judecător asistent care este situația dosarului?

Jud.asistent: Toți acuzații sunt prezenți și în stare de arest. Procedura cerută de art.267 din codul justiției militare îndeplinită integral față de toți acuzații.

Sunt martori propuși în cauză atâtea câte acușare cat și de apărare. în temeiurile dispozițiilor art.267 alin.ultim, codul justiției militare au fost citați doar martorii la care li s-a indicat adresa exactă.

Președintele: Tovarășul judecător asistent va face apelul martorilor.

Din 95 martori citați ,prezenți 65, lipsă 30.

Președintele: Tov.procurori ce au de spus referitor la martorii lipsă.

Procurorul: Față de împrejurarea că o parte din martorii citați nu s-au prezentat vă rugăm să faceți dvs.aplicarea art.268 din codul justiției militare și să emiteți cuvenitele mandate de aduce în contra lor, trecându-se la luarea interogatoriilor învinuiților, pentru ca să se poată trece la debateră cauzei.

Președintele: Apărarea dacă are ceva de spus?

Apărarea: Nu.

Președintele: Tribunalul dispune, citarea cu mandat de aducere a martorilor lipsă. Martorii prezenți vor sta la dispoziția tribunalului, în sala anume destinată.

Atrag atenția acușărilor, ca să asculte cu atenție actul de acușare.

Tovarășe judecător asistent dă citire actului de acușare.
Se dă citire actului de acușare.

Se suspendă ședința pentru după masă la ora 4.

Urmează interogarea acușărilor.

Să fie introdus acușatul ZILBER HERBERT.

INTEROGATORIUL ACUZATULUI ZILBER HERBERT

Președ. Ai auzit actul de acuzare, ai înțeles pentru ce ești acuzat. Vei răspunde la întrebările ce ți se va pune, pentru a elucida toată acuzarea dumitale. Ai fost dta arestat de siguranța burghezo-moșierească.

Zilber: Da. În ziua de 9 decembrie 1930 fiind implicat într-o organizație secretă condusă de Victor Aradi. Acesta a spus despre mine o serie întreagă de lucruri și am fost arestat în legătură cu această organizație.

Președ. Și ce s-a întâmplat în timpul cât dta ai fost arestat?

Zilber: În aceeași seară am fost anchetat de VINTILA IONESCU, MORUZOV și alți conducători ai siguranței.

Președ. Cine era VINTILA IONESCU?

Zilber: VINTILA IONESCU era inspector general al siguranței care se ocupa în special cu faptele politice. Iar MORUZOV era șeful Bir. II din M. St. M. Ceilalți nu știu cine erau.

Președ. Ți-a propus ceva?

Zilber: Nu. Am stat și am întrebat am negat absolut orice participare la org. Aradi, am spus că nu știu absolut nimic și am spus în schimb că alții ar fi vinovați de firmele de armament Krupp, adică reprezentanții lui Krupp, Creuzet, Skoda, Vickers și așa mai departe.

După aceasta am fost trimis în celulă și mi s-a cerut ca să fac o declarație în legătură cu acei pe care eu îi cred vinovați. Am făcut o lungă declarație cu privire la activitatea firmelor de armament despre care am vorbit și după aceea am trimis-o lui VINTILA IONESCU, prin omul de serviciu care era acolo. La scurt interval a venit VINTILA IONESCU la mine în celulă cu declarația mea în mână și mi-a spus că dta ști să vezi lucruri pe care alții nu le văd. Noi avem împotriva dta documente zdrobitoare, avem declarațiile categorice ale lui VICTOR ARADI, avem tot ce ne trebuie ca să te condamnăm la 15 ani închisoare. Ai de ales, ori îți utilizezi capacitatea dumitale de unul care știe să vadă ce nu văd alții, intrând în serviciul nostru, ori 15 ani. Am stat, am ezitat, mi-a spus că nu ai de ales, cuvântul meu este cuvânt, angajamentul se face pe Țoc. După câteva minute de reflecție am acceptat propunerea lui. VINTILA IONESCU m-a pus să dau în scris prin care mă angajez în momentul eliberării mele să devin agent informativ al siguranței. Înainte de proces ar ține să dau unele amănunte. Aceasta s-a întâmplat în cursul lunii Dec. când VINTILA IONESCU

mi-a spus: "eu Ță-aș elibera imediat, însă din păcate VICTOR ARADI își menține categoric acuzațiile împotriva d-tale, așa că ai să stai până la proces, noi o să aranjăm să fi achitat la proces.

În Aprilie 1931 am fost duși împreună cu ceilalți arestați la Curtea Marțială a Capitalei, ca să fim judecați. Înainte de începerea debaterilor, VINTILA IONESCU m-a chemat într-un birou și mi-a spus: "din păcate VICTOR ARADY își menține acuzațiile, ceilalți coacuzati știu despre lucrul acesta, ar însemna a te achita acum, ar însemna ca să te desconspirem.

Este de preferat să mai stai încă puțin la închisoare și după aceea eu voi aranja ca să fi eliberat în liniște și să poți începe activitatea împreună cu mine, fără ca cineva să aibă vreo bănuială.

Am făcut apel la comisia de revizie a armatei și de altfel tot lotul de arestați și din tot lotul numai eu și VICTOR ARADY ne-a fost clasată sentința.

VINTILA IONESCU a venit la mine și mi-a spus: "sentința este casată, eu am intervenit, mi-am ținut angajamentul, vei fi re judecat în mare secret și nu numai atât dar eu voi aranja ca și VICTOR ARADY să fie achitat ulterior așa fel încît să dispară orice bănuială în ceea ce te privește. Așa se explică că în Aprilie sau Mai 1932 am fost achitat de un înalt complet al Curții Marțiale din București și pus în libertate.

Președ. Ce instrucțiuni ți-a dat d-tale VINTILA IONESCU atunci cînd ai fost pus în libertate și avertizat?

Zilber: Eliberarea s-a făcut în felul acesta. De la Curtea Marțială eram duși la Văcărești sau la Jilava, în categoria deținuților și după aceea s-a făcut descarcerarea, iar după aceea eliberarea propriu zisă a politiciilor o făcea Siguranța generală, recte VINTILA IONESCU. Am fost adus la VINTILA IONESCU în cabinet, și mi-a spus că eu mi-am ținut angajamentul și acum e rîndul d-tale să ți-l ții. Angajamentul este dat, eu mi-am ținut promisiunea, este momentul să ți-l ții și d-ta.

Eu am spus că eram într-o situație nenprică eu stătusem foarte multă vreme la închisoare, tatăl meu muriserau aveam cu ce trăi și ieam spus că pentru moment sunt într-o situație disearată-nu-mi arde de nimica să-mi văd de treburile familiare, să-mi cîștig existența și după aceea să vedem. El mi-a spus nu mă interesează, nu este o problemă imediată. D-ta ai relații între comuniști, eu știu, aceasta este linia de care vreau să lucrezi. Neocamdată dute și-ți vezi de treburile personale și la momentul oportun eu am să te chem.

Procurorul: În legătură cu problemele mărturisite de acuzat, în ceea ce privește relațiile lui cu foștii șefi ai siguranței, aș vrea să vă prezint un document, pe care-l avem în momentul de fațăși pe care-l

depunem Trib.Suprem ca să servească de probă, însă înainte de acestea văreau să știu dacă acuzatul recunoaște în el declarația dată lui VINTILA IONESCU.

I se arată lui ZILBER documentul.

Zilber: Este scrisul meu, este o fotocopie, aceasta este declarația pe care i-am dat-o lui VINTILA IONESCU în Decembrie 1930.

Procurorul: Tov. Preged. vă rog să-mi dați voce ca să arăt importanța documentului care să servească ca probă. Din acest document se desprind fapte de o importanță deosebită.

Un prim aspect: arată activitatea de două decenii de spionaj, al acuzatului. Al doilea aspect venalitatea cercurilor conducătoare a țării din acea epocă. Să-mi fie îngăduit ca înainte de a vă trasa caracteristicile acestui document, să spicuesc din el câteva date.

În acest document, acuzatul introdus în secretele de stat și în secretele de dotare și organizare a armatei din trecut, se dovedește a fi un neîntrecut specialist și iată în problema armamentului, arată cine furniza armamentul necesar pentru dotarea marinei și cu această ocaziune arată că oficiul nautic român, care a fost comandat de comandorul ST. PANESCU nici nu se putea apropia fără a plăti dijmă Oficiului Nautic Român. Dacă se ridică latura oficiului comandorul PAIS adjutant regal, amenința cu mutarea. La această afacere s-au încasat col. CONDEBESCU pentru influență la Palat (este vorba de fostul palat regal) 12 milioane, amiralul SECU 4 milioane jumătate, plus voiajul în străinătate. Amiralul TECLU & 2 milioane, diferiți comandanți 2 milioane. Nu cunoaște banii luați de membrii guvernului. Se pare că au luat sume importante. Rezultatul sigur că era negativ. La geniu aceiași situație, la aviație caracterizarea ofițerilor mediocru incapabil și suma cu care pot fi cumpărați. La aviație constituia locul de întâlnire a celor mai variate interese și de aci pot fi relevate cele mai importante caractere specifice ale furnizorilor și ofițerilor. O altă firmă Stibbey Boxal - vă rog să rețineți și această denumire, și aceaste personaje, personagiile de atunci vor apare și în cursul desfășurării procesului de față. BOXAL ajunge ginerele lui STIREI, dela afaceri ajung să se încuscrească și la finele războiului îi restituie lui STEPANESCU, acuzatul de față arginții cu care a cumpărat și a creat agentura complotistă în sinul partidului, îi restituie milioanele chestuite pentru crearea acestei agenturi, supusă judecății dvs. Toate aceasta explică pe urmă și este interesant să rețineți că redă caracterul moral al acuzatului, de ce sînt aceste sperturi în țară. Si economistul ZILBER așa cum a fost denumit de către oficinile de spionaj engleze arată "că asupra sperturilor se poate presa numai într-o mai mică măsură, căci sărăcia este prea mare". Ne aflăm în 1930, începutul crizei economice. Sărăcia era a maselor, a celor pentru care începuse curbele de sacrificiu, a muncitorilor concediați și nu era a tuturor acestora care

incasau milioanele, care aveau latifundii.

Am subliniat acest lucru, pentru a arăta și putrefacția morală înaintă a cercurilor conducătoare din acea vreme și pentru a arăta cât de adânc pătrunsese acuzatul în secretele de stat, cum cunoștea el necesitățile de dotare ale armatei, categoriile de arme, lucrul ce a făcut din el un spion cerut, un spion căutat și așa l-a găsit EUGEN CRISTESCU și atunci s-a gândit să-l utilizeze și el după ce fusese utilizat de oficinele de spionaj străine. Și sub acest aspect, dacă a fost reținut de siguranță ~~și a fost reținut de către conducătorii siguranței~~ a fost reținut de către conducătorii siguranței, dându-și seama de persoana de valoare pe care o reprezenta acuzatul. În lumina acestor considerațiuni vă rugăm să binevoiți a lua interogatoriul mai departe.

ZILBER: Vă rog să-mi permiteți ca în legătură cu aceasta, să dau unele explicații. Și într-adevăr reacțiile mele în materie de armament în materie de moravurile clasei noastre conducătoare, în materie de aprovizionare cu armament erau în deajuns de ample, pentru că lucrasem la o firmă care se ocupase cu armamentul, și în mod fatal în decursul anilor am ajuns să cunosc un număr considerabil de fapte. Unele le-am văzut, altele mi-au scăpat.

Președ. Dta' în timpul acela când te-a contractat VINTILA IONESCUL ce ocupație aveai? Erai la vreun institut undeva.

ZILBER: După egirea mea din închisoare o bucată de vreme am fost șomer. În mod fatal nu mă puteam prezenta la ministerul de Război sau la alte instituții, pentru că eram un om compromis și achitat, eram compromis. Întimplarea a făcut ca în acea vreme Malaxa să creeze institutul de conjunctură și niște prieteni binevoitori mi-au recomandat cu totul întâmplător să intru la institutul de Conjunctură, unde am fost angajat ca referent în August sau Septembrie.

Președ. Și tot în timpul ăsta VINTILA IONESCUL ți-a spus să scrii și articole în presă?

ZILBER: Nu în perioada asta. Mai târziu în Septembrie cred 1932 VINTILA IONESCUL a trimis la mine la birou în str. Dionisie Nr. 19 pe un agent de siguranță de care pe urmă la arestarea mea am aflat că-l chema ANTONESCU și m-a chemat la siguranță. M-am dus la siguranță, unde VINTILA IONESCUL mi-a spus că "acum e momentul să începi să lucrezi". I-am spus că deocamdată sînt la început, nu știu ce am să fac, sunt foarte prost văzut, deoarece într-adevăr eu am avut prieteni comuniști și că ^{încă de cînd eram închis} VICTOR ARADI și alții au dat sfoară în țară că aș fi agent de siguranță

VINTILA IONESCU mi-a spus că da, este adevărat și eu am aflat prin oameni mei, însă te asigur că din partea siguranței generale nu a fost nicio indiscreție, este pur și simplu o pălăvrăgeală din partea lui VICTOR ARADY.- El mi-a spus că acum este momentul să lucrezi, nu este nevoie să te pui pește, într-adevăr ești prost văzut de comuniști, însă intenția mea este să crești organe în rândul mișcării muncitorești, să crești organe în rândul Partidului Comunist, nu ne trebuiești ca un agent așezat, ca un informator oarecare, trebuie să ajungi sus, să fi un om de încredere, de un real folos și în felul acesta vei începe să scrii în presa de stînga articole de stînga, sub diferite pseudonime, bineînțeles se va afla cine este autorul. Să continui să lucrezi la Institutul de Conjunctură, ~~pentru~~ pentru că comuniștii se interesează de acesta, deoarece ei au nevoie de materiale și vor veni din ce în ce mai mulți. Încetul cu încetul ai să le câștigi încrederea și ai să începi în felul acesta să-mi dai informații. Între timp eu am aranjat ca a doua condamnare a lui VICTOR ARADY să fie din nou casată și să fie trimis pentru judecare procesul la Iași, unde să fie achitat, încît să nu mai poată deschide gura și să spună că ZILBER este agent de siguranță, în timp ce el este om cinstit". Ne-am înțeles. mi-a dat telefonul lui secret, eu i l-am dat pe al meu de la birou, pentru că atunci cînd unul din noi va avea nevoie de celălalt să ne chemăm la telefon și s"ne întîlnim exclusiv la mine acasă, după ora 12 noaptea. Principial ne-am înțeles să nu ne întîlnim la siguranță sau în altă parte și să mă lase să lucrez în voia mea, VINTILA IONESCU afirmînd categoric că are totală încredere în mine.

Președintele: Ce informații ai dat lui VINTILA IONESCU ?

ZILBER: După această întrevvedere cu VINTILA IONESCU din Septembrie - Octombrie 1932, am pus în aplicare întocmai programul pe care l-am fixat de comun acord cu toții. Încă de la sfîrșitul lui 1932 începutul lui 1933, au început să vină la Conjunctură primele rîndurile comuniste, cum era PETRE NAVODARU, secretarul U.T.C., cred că era pe atunci, STEFAN VOICU, ulterior redactor la Scînteia și membru de partid, GOGU RADULESCU, ILIE CONSTANTINOVSKI membru al studenților democrați și membru de partid și alții. Ulterior a venit la mine și LIZA MARGULIUS care mi-a cerut bani pentru Ajutorul Roșu. Previțiunea lui VINTILA IONESCU s-a realizat întocmai și eram exact în rolul pe care mi-l impusese el. Am început să scriu la ziare, un ziar de mare tiraj. "Credința", sub pseudonimul de ANDREI SERBULESCU; știu că era de ajuns de răspîndite articolele mele. Cîtă vreme am scris la "Credința", am auzit că se afișau ca un fel de jurnal de perete articolele mele. Am scris la "Cuvîntul Liber"

- tot sub pseudonimul de ANDREI SERBULESCU. Ulterior am scris la ziarul "Prezentul" cronici interne și cronici externe, sub pseudonimul de M.P.MARTIAN sau ANDREI SERBULESCU sau sub alte pseudonime.-

Am scris la revistele partidului, ARTHUR MENDELOVICI m-a chemat, responsabilul presei partidului și am scris pentru dinsul la "Echipa" și la încă vreo două reviste ale partidului dar legale, am scris la "Frontul" sub tot felul de pseudonime, am scris la presa I.R.E.B., am scris, am colaborat la "Era Nouă" din cele 3-4 numere care au apărut, jumătate sunt scrise de mine. Acestea toate mi-au creiat o atmosferă pe care nu o speram niciodată să o realizez prin alte mijloace. VINTILA IONESCU avusese dreptate, începusem să fiu considerat comunist și eram foarte bine văzut de comuniști, de o serie de oameni din partid, membrii sau simpatizanți.

La Conjunctură am ajuns foarte repede din referent fără salariu, să fiu conducătorul efectiv al institutului. Nu am avut niciodată titlul de director înainte de război - acesta mi s-a dat deabia după război, eu însă în vremea aceea am condus toată vremea, începând dela titlu, la conținut, la formă, tot, tot, eu l-am condus., și rprin aceasta am început să fiu cunoscut și peste graniță. Imediat după ce am văzut cum se desfășoară lucrurile, l-am chemat la telefon pe VINTILA IONESCU - la începutul anului 1933 - și i-am spus cum se realizează planul nostru și care este activitatea mea. VINTILA IONESCU mi-a spus că mă urmărește îndeaproape și știe ce se întâmplă.

I-am dat o primă notă și după acela au urmat și altele, despre toți comuniștii pe care îi cunoșteam, despre NAVODARU, VOICU, ILIE CONSTANTINOVECHI, KATZ, NICOLAU și alții. Așa au mers lucrurile o bucată de vreme. Această activitate a mea a durat dela începutul lui 1933 și pînă în Septembrie 1940, cînd VINTILA IONESCU a fost dat afară de legionari, dela Siguranța Generală. În acest timp am continuat să-i dau note informative - în total 70-80 de note informative.- de felul acesta din care despre unele îmi amintesc, de altele nu-mi mai amintesc. De pildă aflasem dela PATRASCANU despre negocierile creerii Frontului Unic Muncitoresc și despre tentativele creerii unui front popular. I-am raportat lui VINTILA IONESCU ~~xxx~~ cine sunt negociatorii, pe ce baze se negociază, despre tentativele partidului de creierea unui front popular cu și alții. Frontul Studenților Democrați, organizase o tabără anti-legionară la Predeal, știam că au revolvere și că se pregăteau de o luptă, primise bani dela partid și muniție. I-am raportat lui VINTILA IONESCU despre organizațiile

de masă așa cum aflasem eu că sunt. Acestea sunt în linii generale informațiile, pe care, în calitate de coordonator al mișcării le procuraserăm în condițiunile maxime în care am putut să mă plasez.

Președintele: D-ta ai înșirat o serie de membrii de partid de la care ai luat informații. Aceștia știau despre ce este vorba ?

ZILBER: Nu, nici ILIE CONSTANTINOVSKI, nici NAVODARU, nici SCRAER măcar, nici PATRASCANU în vremea aceea nu știau nimic.

Procurorul: Tov.Președinte, a relatat acuzatul și a făcut această declarație că a raportat lui VINTILA IONESCU cine erau membrii de partid. Au avut o urmare aceste informații date lui VINTILA IONESCU, au fost filați și arestați acei indicați de dînsul ?

ZILBER: Din câte îmi amintesc niciunul nu a fost arestat și VINTILA IONESCU mi-a și explicat: nu vreau să te desconsfir, nu vroia să mă dea de gol înainte de a fi realizat un lucru mult mai important pentru care el mă destinase.

Procurorul: Totuși în declarațiile date la primele cercetări a recunoscut că, ca o urmare a informațiilor date lui VINTILA IONESCU a urmat arestarea lor.

ZILBER: Este adevărat și este perfect exact. Intr-adevăr odată mi-a spus că a făcut niște arestări. Cine a fost arestat, cum a fost arestat n-am putut afla niciodată, pentru că direct prin mine, dintre oameni pe care i-am cunoscut, nu a fost arestat nimeni. Eu am făcut declarația dela anchetă din convingerea că oamenii pe care i-am dat, la rîndul lor au fost filați și în felul acesta și indirect s-a ajuns la arestarea lor.

Procurorul: Rog să-mi permiteți să pun o întrebare de precizare. În 1932 acuzatul a fost eliberat din închisoare. Dacă din perioada aceasta, dela 1932 cînd a ieșit din închisoare și pînă în 1940 cînd a avut legătură cu VINTILA IONESCU, a fost la siguranță și cam de câte ori ?

ZILBER: Niciodată n-am fost la siguranță. Așa am declarat la anchetă, așa declar și în fața Dvs.

Procurorul: În momentul eliberării acuzatul ZILBER a trecut el pe la siguranță sau nu ?

ZILBER: Da.

Președintele: A spus că da, a trecut.

Procurorul: A fost chemat acuzatul ZILBER a doua oară la VINTILA IONESCU în momentul cînd a vrut să-i dea instrucțiuni să lucreze ?

ZILBER: Da, am și declarat asta.

Procurorul: Deci cel puțin de două ori acuzatul ZILBER a fost la siguranță. Am pus aceste întrebări deoarece adineaori acuzatul spunea că nu a fost niciodată la siguranță.

ZILBER: Credeam că vă referiți la alte date.

Președintele: Ce instrucțiuni ți-a dat VINTILA IONESCU după începerea războiului, în 1939?

ZILBER: Dacă îmi permiteți înainte de a răspunde la întrebarea aceasta ți să menționez în fața d-lor voastre următoarele: În anul 1937 s-a întâmplat un fapt pe care vreau să vi-l arăt și dvs. Eram prieten vechi cu PATRASCANU din 1919. În anul 1936 s-a întâmplat un lucru important. PATRASCANU a venit la mine la birou în Str. Nicolae Filipescu 19 mi se pare. Era în epoca proceselor troțchiștilor dela Moscova. Mi-a spus că s-a întâmplat un lucru excepțional de grav. În procesele dela Moscova erau implicați doi indivizi cu care el lucrase în 1932 la Moscova, când a fost trimis de partid acolo, în Uniune. Cu aceștia colaborase și dusesese activitate troțchistă, antipartinică în Uniunea Sovietică și acum aceștia erau pe banca acuzaților sau arestați. PATRASCANU spunea că îi e teamă că aceștia îl vor denunța. Partidul Comunist Bolșevic va anunța Partidul Comunist Român, și în felul acesta el va fi distrus și cariera lui politică va fi lichidată. A venit la mine ca să-mi ceară un sfat. I-am spus că nu-i pot da niciun sfat, că nu cunosc relațiile interne și i-am spus că cel mai bun lucru este să tacă. I-am spus să nu se agite, deoarece s-ar putea ca la Moscova cei doi să nu vorbească despre el și astfel s-ar putea să se demaște el aci. După aceea l-am chemat pe VINTILA IONESCU și i-am atras atenția asupra lui PATRASCANU. I-am spus că PATRASCANU este un ambițios, este un carierist, este intrat în P.C.R., pentru că într-un partid burghez unde poate vorbi are de aface cu oameni care îl pot infringe și n-ar face carieră. Părerea mea este că dacă-l șantajezi, PATRASCANU acceptă să devină agent informator al siguranței. Aceasta era ~~o ocazie de a prinde în laț o pasăre arară. Aceasta era pe la sfârșitul anului 1936.~~ VINTILA IONESCU mi-a spus că l-a chemat pe PATRASCANU, că încercarea lui la început n-a reușit, apoi a insistat, l-a presat, l-a amenințat că-l demască deoarece are și alte elemente împotriva lui și în cele din urmă a acceptat să devină agent informator al siguranței și a dat informații.

El a dat și organizația din Moldova.

Procurorul: Dacă PATRASCANU era un asemenea oportunist, cum se poate, de ce a trebuit aștepta presiuni din partea lui VINTILA IONESCU ca să-l angajeze. Este o contradicție în ceea ce spune acuzatul-

ZILBER: Eu îl cunoșteam bine pe PATRASCANU, este un om încăpățânat, nu este de valoare, fără să fie loial. Un lucru care să nu fie cinstit PATRASCANU PREFERA să-l facă. Ca să intre în siguranță era un lucru prea riscant. PATRASCANU trebuia să fie presat, astfel el prefera să aștepte până va veni momentul oportun, el mi-a spus că vrea să facă un partid aparte, să facă o formațiune troțkistă. Aștepta momentul oportun. Ca să vorbesc de PATRASCANU am să explic scopul pe care-l urmărea acesta în afara siguranței, ca să nu fie acuzat tocmai ca agent al siguranței, încât acest moment a fost bine cunoscut de mine și bine realizat de VINTILA IONESCU-

PRESEDINTELE: Deci nu era nevoie de prea mare presiune?

ZILBER: Au făcut totuși, impresia mea este că lucrurile n-au mers ușor, dar au reușit.

PRESEDINTELE: După izbucnirea războiului, ce instrucțiuni ți-a dat VINTILA IONESCU.

ZILBER: În toamna lui 1939, VINTILA IONESCU a venit la mine și a spus lucrul următor: războiul a izbucnit, pentru moment România este în afara focului, această situație nu va dura și a spus că în curând sau mai târziu România va trebui să intre în război și în mod fatal va intra de partea germanilor, împotriva Uniunii Sovietice și nu există altă soluție. Atunci când războiul va izbucni în mod fatal Partidul Comunist Român prin forța lui, prin ideologia lui, va fi dușmanul cel mai însemnat din țară. El va fi acela de care ne vom lovi în timpul războiului - pe care vom fi obligați să-l ducem. A sosit momentul ca să utilizezi întreaga avere politică pe care ai reușit să o câștigi în cei 7 ani, 1932-1940. Toată situația pe care ți-am creat-o și ți-am creat-o în rândurile P.C.R. acum trebuie să o minuezi și să o transformi în fapte grave practice și imediat l-am întrebat despre ce este vorba. Mi-a spus că vreau să cunosc conducătorii partidului, vreau să le știu numele adevărat și numele conspirativ, locul de întâlnire, casele conspirative, planurile partidului, org. de bază ale partidului de plannește partidul, și ca să-ți ușurez munca vom face un u. t. m. efort voi aranja prin Bir. II al M. St. M. ca să fi dat afară dela "Viața Românească", unde colaborez, sub pretextul că ești comunist.

Intr-adevăr Bir. II. a făcut un raport către Urdăreanu - Mareșalul palatului - , care l-a chemat pe Ralea, pe vremea aceea unul din conducătorii vieții românești și a cerut să fiu dat afară împreună cu ceilalți bolșevici pe care pasămite, eu îi conduceam la viața politică. Totodată a intervenit și Dl. Măgăruș ca să fiu dat afară dela Institutul de Conjectură în anul 1940. De altfel tot el aranjase să fi

fiu dat afară ,dela Ziarul "Credința" și dela alte ziare cu ani înainte
Cu acest bagaj am început să mă agiț,să ajung în sferele conducătoare
ale partidului împreună cu FORIS și i-am cerut să dea membrii de partid.
Pretextul a fost acesta războiul a venit,acum își face fiecare dovada ce
poate și ce fel.Te rog să-mi dai membrii de partid.Am intervenit prin
NAVODARU,prin SRAIER prin tot felul de cunoscuți să mi se dea muncă de
răspundere.N-am reușit la început,am reușit din comuniștii pe care-i
cunoșteam să aflu o serie de unele din datele pe care VINTILA IONESCU mi
le-a cerut,de pildă am aflat despre KOPLER,dar din păcate suntem pe ace-
iaș bancă,avea numele conspirativ SERGIU,am aflat,despre PARVULESCU care
avea nume conspirativ DAN,am dat-o pe CONSTANTA CRACIUN,pe "MONTE RAUTU
și o serie întreagă de alți comuniști.Am comunicat numele conspirativ,
toate datele pe care le-am aflat și despre organizațiile de partid din
vremea aceea.Acestea s-au întâmplat în cursul anului 1999 spre sfârșit,
în 1939-1940.În toamna lui 1940 eu continuam să lucrez,după ce am fost
dat afară dela Conjunctură.Tot în toamna lui 1940 VINTILA IONESCU a venit
la mine și mi-a spus că legionarii l-au dat afară dela siguranță,totuși
el speră că în curînd va putea reveni și atunci vom relua activitatea.
Pîmă atunci VINTILA IONESCU mi-a spus că a luat hotărîrea să nu mă predea
altcuiva,spunînd că elemente ca mine nu are multe,să nu mă determine nimeni
Mi-a spus că a luat cu el tot materialul care era la siguranță privitor
la mine și că pot sta liniștit din partea acestuia.În momentul cînd el va
reveni la siguranță mi-a spus că eu să continui activitatea încercînd să
ajung în sfera de conducere a partidului,iar în momentul în care va reveni
la siguranță împreună vom da lovituri hotărîtoare partidului.

Președ: Împreună numai cu dta sau și cu alții.

ZILBER:A da,da împreună și cu PATRASCANU.

Președ: Ce legături ai avut dta cu EUGEN CRISTESCU.

ZILBER:Nu-l cunosc pe EUGEN CRISTESCU.Am dat declarație,însă
se poate întîmpla că EUGEN CRISTESCU care era pe vremea aceea director
general al Siguranței,să fi fost printre persoanele care au asistat la
ancheta mea în noaptea de 15 decembrie la siguranța generală,de vreme ce
erau toți în sală mi se părea normal să fi fost și el,dar nu l-am cunoscut
la fața.

Președ: În timpul războiului,te-a cîntat EUGEN CRISTESCU?

ZILBER: O singură dată mi s-a întîmplat un lucru extrem de
bizar.Cunoșteam un agent al siguranței de notoritate publică,cu firma pe
piept,scrisa la ziarul Adevărul,ra SORBANU un om foarte puțin recomanda-
bil cu care nu se da mina obișnuit și mi-a spus,curios am auzit vorbin-
du-se de tine în locuri foarte curioase,n-am înțeles unde.Pentru citva
timp un alt personaj de cafeenea,un am de altă natură îl chema STEPA-

NESCU GOANGA, bariton, îmi spune că a vorbit despre dta în termeni foarte elogiși la EUGEN CRISTESCU. M-am despărțit de GOANGA și am avut pentru prima dată impresia că și SORBANU și el erau din aceeași familie.

Pregăd: Ce străini ai cunoscut înainte de război?

ZILBER: Intr-o primă perioadă cînd mă ocupam cu tot felul de probleme, între altele cu emisiuni de posturi de radio, probleme de geofizică și altele, am cunoscut foarte mulți oameni ingineri, directori, industriași și tot felul de oameni fără interes pentru problemele de față. După 1932 fiind la Institutul de Conjunctură am avut relații cu o serie de străini care se ocupau de probleme economice de conjunctură, deoarece orice se ocupa de asemenea probleme și venea în România în mod automat venea la mine. Am cunoscut tot felul de oameni franțuși, nemți, englezi. Tot felul de lume printre care și un hitlerist Dr. JOHN care era consilier economic și membru în oficiul de studii a lui I.G. Farbenindustrie. Acesta mi-a povestit un lucru extrem de bizar, și anume acest doctor mi-a spus că pe vremuri a fost membru al Partidului Comunist German, dar acum era un hitlerist și un deajuns de înfocat hitlerist. Evident era greu să dai mîna cu dînsul, dar am dat n-am avut ce face. Am mai cunoscut pe un dr. SCHILER care era reprezentantul unei importante reviste germane Deutsch Uber Gesellschaft la Moscova, multă vreme și pe un agronom al cărui nume îmi scapă. Am cunoscut pe un anume BENAN, un englez care mai tîrziu ajunsese ministru. Am cunoscut pe unul HUGH SEATON WATSON.

Pregăd: Cine era acest WATSON?

ZILBER: WATSON era un tînar de vreo 27 ani, cunoscut istoric și publicist englez la ziarul "Schottler ziar", el era conferențiar istoric modern la Universitatea din Tara Galilor. Era în primăvara lui 1938 și a fost trimis la mine de un maghar și de VISOIANU, și l-au trimis pentru informații. Cu acest prilej mi-a spus că pregătește scrierea unei cărți despre sub estul european, pentru acest lucru a fost în Jugoslavia, în Bulgaria, acum este în România și mi-a enumerat o serie întreagă de probleme care-l interesau în România, despre teoria asupra dezvoltării sociale a Romîniei, informații asupra situației economice și politice și tot felul de întrebări, ceea ce am avut atunci i-am dat și a rămas să mă mai gîndesc și mi-a spus că va mai veni peste cîțva timp. Intr-adevăr peste 8-10 zile, WATSON a venit la mine la birou. De astă dată a schimbat complet tonul. Nu mi-a mai vorbit nici despre faimoasa carte, nici despre profesoratul din țara Galilor, nici despre teoria dezvoltării sociale a Romîniei, mi-a spus verde eu sunt reprezentantul secției de informații Intelligence Service din Foreign Office, am venit să-ți cer colaborarea dta din Serviciul de spionaj britanic. Eu am rămas înmărmurit și atunci i-am spus că eu sunt comunist, la care mi-a spus că știe ce fel de comu-

nist sînt, că sunt agent de siguran   i m-a amenin at că mă va demasca dacă nu accept, fie el fie prin VINTILA IONESCU. In fa a acestei situa ii mi-am dat seama că  tie tot. I-am spus bine in principiu accept, dar o să mai discutăm. Am făcut aceasta, pentru ca să-l intreb pe VINTILA IONESCU, dacă  tie ceva de acest personaj. M-am despar it de WATSON  i pe urmă l-am intreb t pe VINTILA IONESCU care mi-a confirmat că in adevăr el ii dăduse indica ia că sunt agent de siguran   i că mă poate recruta fără nici un  fel de jenă. VINTILA IONESCU m-a sfătuit să lucrez cu WATSON deoarece este  i in interesul siguran ei  i al lui.

Pre ed: De c nd  i p n  c nd ai dat informații lui WATSON?

ZILBER: Din primăvara anului 1938 p n  in toamna 1940-

Pre ed: A plecat in 1940 el?

ZILBER: In toamna lui 1940 in primul e alon al ^{misiuni} diplomatice britanice din  ar  a părăsit Romania.

Pre ed: Ce fel de informații ai dat lui WATSON?

ZILBER: I-am dat tot felul de informații secrete ale Institutului de Conjunctură, date care nu erau publicate, despre venitul na ional, asupra furniturilor interne, informații asupra partidelor burgheze, dar mai mult dec t toate informații asupra Partidului Comunist Român, i-am spus că PCR are o mare influență in mase, că in Valea Prahovei este o organiza ie de c teva mii de oameni, cu o mare putere de penetra ie, i-am dat informații asupra partidului din Valea Jiului, despre frontul plugarilor, i-am arătat cum poate pătrunde in Frontul Plugarilor, că pentru aceasta trebuie să se adreseze celor din Hunedoara, cum se poate pătrunde in mediul studen ilor democra i. I-am spus că de pildă din informa iile mele era o organiza ie de vreo 5 milioane cu o influență prin organiza iile de masă, care cuprindea un număr cam de 10 ori mai mare.

Pre ed: D a l-ai cunoscut pe NICOLE GROSS?

ZILBER: L-am cunoscut ca industriaș cred prin 1935-1936 prin LENA CONSTANTE, n-a  putea spune exact e mult de atunci, era un om oarecare  i in via a mea cunoscusem mulți industria i, a a că nu mă impresiona unul in plus sau in minus. In toamna lui 1940 NICOLE GROSS a venit la mine din partea lui WATSON, asupra acordului BUJOIU, asupra misiunii economice germane conduse de ing. SCHILLER, pe urmă spunindu-mi că vine din partea lui WATSON mi-a cerut să caut să aflu pentru ce SOLOVIOV secretarul comisiunii străine al Uniunii Sovietice, se află in Romania, spunindu-mi că este venit din partea lui WATSON? m-am dus imediat la VISOIANU  i l-am rugat să se intereseze  i să-mi spună ce caută SOLOVIOV aci. VISOIANU mi-a spus că SOLOVIOV venise in Romania pentru in cherea unui pact de asisten   mutuală,  i că de aceea duce tratative cu o serie de personaje, fiind o incercare ultimă a Uniunii Sovietice pentru a scoate Romania din orbita

Germaniei. I-am dat această informație și ulterior NICOLE GROSS mi-a spus că a obținut prin mine informații pe care nu le-ar fi putut obține prin alții. Mi-a spus că părăsește țara și că după război speră să poată să putem colabora.

Președ: Ai transmis și NICOLE GROSS informații numai direct sau și prin altcineva?

ZILBER: Am transmis și direct și prin LENA CONSTANTE. Aceasta mai ales în timpul războiului.

Președ: Cine era LENA CONSTANTE?

ZILBER: LENA CONSTANTE fusese recrutată de NICOLE GROSS și de aceea mi-a și confiat acest fapt.

Președ: Când ai cunoscut-o pe LEE MILLER și cine era aceasta?

ZILBER: Pe LEE MILLER am cunoscut-o în anul 1931 și mi-a fost recomandată de HARY BRAUNER. O americană zăpăcită, fără nici un fel de însemnătate, era o fată foarte frumoasă și deșteaptă, căsătorită cu un egiptean. A venit cu un american în țară, pentru a-și face de cap în România.

Președ: Tot atunci știai că a avut legături cu serviciul de spionaj.

ZILBER: Nu. Am reîntâlnit-o în 1946 când lucrurile s-au schimbat. De astă dată era în haine de reporter de război american. Era împreună cu un oarecare PHILIPS tot reporter de război, care fusese la TITO. Tot prin HARY BRAUNER am întâlnit-o și cu care ocazie acesta mi-a spus că LEE MILLER se interesează de o serie de probleme politice și economice din România pentru serviciul de spionaj american și că el a făcut imprudența să-i vorbească despre mine că sunt agent al serviciului de spionaj englez. I-am răspuns că pentru serviciul de spionaj american o fac cu plăcere. Astfel le-am dat o serie întreagă de informații.

Procurorul: Adineaori acuzatul vorbea despre relațiile pe care le-a avut cu NICOL GROSS și WATSON. Dacă nu a avut relații bănești cu NICOL GROSS. Dacă pentru activitatea aceasta nu a fost în niciun fel recom-pensat, pentru ce a lucrat?

ZILBER: Dacă-mi permiteți să răspund. VINTILA IONESCU când m-a anchetat în prima noapte m-a luat ca orice anchetator și în timp ce MORUZOV spunea "ai vindut "Tara Iudo", VINTILA IONESCU a continuat "nu, ZILBER nu a vindut-o, a dăruit-o", eu nu vind facă fac ceva dăruiesc. Nu am luat bani.

Procurorul: Ce la determinat să faci acest act de generozitate în trecut? Accentul acesta de generozitate pe care l-a avut cu țara și după 23 Aug. 1944, îl rog să-l exprime într-un limbaj mai concret. Zice eu nu primesc și dăruiesc. Atunci ce imbold lăuntric l-a determinat să facă aceasta? Sunt motive de ordin ideologic și convingerea mea sinceră

în acel moment că Marea Britanie apără democrația și libertatea.

Președ: În 1940 când a plecat WATSON cui te-a predat?

ZILBER: În 1940 când WATSON^{a plecat}/m-a predat lui ALEX. STEFANESCU. Măa spus că el va trebui să plece din țară și dacă vreau să duc în felul acesta lupta, el mă va pune în contact cu șeful serv. de spionaj britanic în România. ALEX. STEFANESCU, care este un om foarte onorabil și mare proprietar de întreprinderi, și am acceptat. WATSON de altfel mă avea la mână cu tot felul de rapoarte. Într-una din zile a venit la mine acasă împreună cu ALEX. STEFANESCU și s-a făcut predarea în bune forme.

Președ: Ce instrucțiuni ți-a dat ALEX. STEFANESCU?

ZILBER: ALEX. STEFANESCU mi-a spus că în momentul acesta dă ești un om deochiat, ești evreu (erau legionarii la putere pe atunci), ești cunoscut ca comunist și părerea mea este că în momentul acesta, nu e bine să începi să lucrezi pentru mine. Mai bine să te potolești, să stai o bucată de vreme și va veni momentul când îți voi putea da o îndrumare, pe altă linie decât cea pe care ai lucrat până acum. De altfel la Institutul de Conjunctură dă nu mai ești, VINTILA IONESCU nu mai este la siguranță, astfel că nu mai ai cine să te protejeze, încît părerea mea este că pentru un moment să stai într-un fel de semi legalitate, să faci impresia de bun comunist și să încerci - așa cum de fapt îmi ceruse și VINTILA IONESCU atunci cînd mă recrutase - să ajungi în cercurile conducătoare ale partidului comunist. Să la momentul oportun. Pînă atunci mă chemi la telefon din cînd în cînd, cînd voi avea nevoie urgentă te voi chema eu și la momentul oportun îți voi da instrucțiuni de celiace ai de făcut. Acesta a fost în esență discuția pe care am avut-o cu STEFANESCU în Sept. 1940.

Președ: În 1942 dacă te-ai întîlnit cu STEFANESCU.

ZILBER: În anul 1941 am continuat să-l chem în câteva rînduri la telefon conform înțelegerii avute între noi. În 1942 am aranjat cu el o întîlnire în fața palatului lingă funduții, cu care ocazie ne-am plimbat îndelung. ALEX. STEFANESCU mi-a spus că situația pe front a început să se lămurească, că valul s-a întors că din cauza rezistenței Uniunii Sovietice, situația a început să se clarifice și că în nici un caz nu mai poate fi vorba de o victorie hitleristă. Deci acolo trebuie să începă să ne fie teamă de o victorie a Uniunii Sovietice. Mi-a spus că de acum este momentul să mă dezilegalizez, și să încep să întreprind acțiuni. Tot atunci i-am povestit că în acest timp am reușit să fac un prim contact cu Ajutorul Roșu din NAVODARU-SRAEB, despre acțiunea mea pentru eliberarea celor dela Vapniarka. M-a sfătuit ca să iau contact direct cu partidul și în același timp să ținem contact între noi, în același limbaj negustoresc cu care vorbeam și pînă atunci la telefon.

Procurorul: Să arate mai precis în ce perioadă s-a întîlnit cu STEFANESCU?

ZILBER: Data nu mi-o amintesc exact, însă știu că m-am întâlnit după Stalingrad la începutul lui 1943.

Președ: Ce ți-a spus în legătură cu evenimentele?

ZILBER: Mi-a povestit că soarta este definitiv pecetluită, că victoria Armatei Roșii dela Stalingrad va aduce după sine și eliberarea României și se pune problema cum să evităm transformarea țării noastre, într-o țară a dictaturii proletarietului. STEFANESCU spunea că tocmai în această direcție trebuie îndreptată atenția noastră. ANTONESCU trebuie schimbat însă nu în așa fel ca să vină comuniștii la putere și să devină partid de guvernământ. Eu i-am comunicat că luasem legătura cu partidul. I-am spus numele meu conspirativ, cu cine lucrăm, ce sarcini aveam din partea partidului și mi-a spus să continui în acest fel până ce va veni din nou cu instrucțiunile pe care le va căpăta și el din partea serviciului de spionaj englez.

Președ: Spre sfârșitul anului 1943 te-ai mai întâlnit cu STEFANESCU?

ZILBER: Da a venit la mine acasă. Atunci ca și mai înainte, STEFANESCU mi-a vorbit despre înaintarea armatei sovietice, despre faptul că Partidul Comunist a făcut și face pregătiri pentru răsturnarea guvernului ANTONESCIAN în timp ce Armata Roșie zdrobește Armata hitleristă și se pregătește eliberarea poporului român. STEFANESCU spunea nu puteam accepta ca România să se transforme în a nu știu cîteva republică sovietică. Tocmai acesta era scopul care ni-l impunea atunci serv. de spionaj englez. România trebuie să fie o democrație burgheză parlamentară, de tip occidental american, și nu o democrație sovietică.

Președ: Ce a făcut în acest scop?

ZILBER: Pentru aceasta prin PIKI VASILIU a reușit să obțină eliberarea din lagăr a lui LUCRETIU PATRASCANU, despre care se știa că se bucură de încrederea partidului, prin care spera să realizăm în întregime scopul pe care i l-a impus și lui serv. de spionaj englez. În ceace mă privește pe mine, mi-a spus ca să devin cîine la comuniști se numește tehnicul lui PATRASCANU, spunindu-mi că în acest fel că eu voi fi singurul om de legătură și că în acest fel partidul nu va avea posibilitatea să controleze. În chipul acesta voi putea prin PATRASCANU să realizez tot planul pe care mi l-a propus serv. de spionaj.

Președ: Ți-a spus ALEX. STEFANESCU că LUCRETIU PATRASCANU este o cunoștință mai veche a sa. ~~xx~~

ZILBER: Da, și am bănuit că sursa e același VINTILA IONESCU. STEFANESCU mi-a spus că aceasta este o chestiune mult mai veche și tare întortocheată și că nu poate să-mi dea o explicație așa că eu nu l-am mai întrebat și nici nu mai m-am lămurit asupra acestei chestiuni. În tot

cazul cert este că-l cunoștea mai bine decât mă cunoștea pe mine.

Președintele: Când te-ai întâlnit cu PATRASCANU ?

ZILBER: În Ianuarie 1944, PATRASCANU mi-a făcut o vizită la domiciliu. Nu-l mai văzusem de multă vreme. După ce am schimbat câteva cuvinte, m-a întrebat ce fac. I-am spus că lucrez ca om de legătură la Ajutorul Roșu. El m-a întrebat "vrei să fi tehnicul meu", lucru ce mi s-a părut curios întrucât era exact formula spusă de STEFANESCU. Am acceptat și după aceea i-am spus, la care PATRASCANU mi-a răspuns: "Este interesant și corespunde adevărului. Totodată mi-a spus că urmează să stăm de vorbă și cu ALEXANDRU STEFANESCU cu care urmează să ne întâlnim tot la mine și să luăm o hotărâre de cele ce avem de făcut.

Președintele: Când a avut loc întâlnirea între d-ta, STEFANESCU și PATRASCANU ?

ZILBER: Cred că tot în Ianuarie sau Februarie 1944, n-aș putea garanta, au venit la mine acasă pe rând, seara. ALEXANDRU STEFANESCU a expus din nou, situația creată prin înfrângerea armatei germane și iminenta victorie definitivă a armatelor sovietice. STEFANESCU spunea "dacă vom lăsa ca situația să decurgă așa cum vrea partidul comunist, atunci în timp ce armata roșie va înainta, masele populare vor răsturna pe ANTONESCU și atunci democrația burgheză pe care noi o dorim va fi definitiv înfrântă în România. Asta nu putem accepta. Trebuie să salvăm ce se poate salva din marele dezastru care ne amenință. Pentru aceasta avem de făcut câteva lucruri. Întâi să păstrăm monarhia, ca să dăm iluzia că există cineva deasupra celorlalți, să păstrăm partidele burgheze pentru a da impresia că nu armata roșie, că nu partidul comunist au răsturnat guvernul antonescian, ci regele și partidele burghezo-moșierești răstoarnă pe ANTONESCU, să distragem atenția maselor dinăuntru și a celor dinafară de la cei care în mod real vor da peste cap regimul ANTONESCU și vor alunga pe hitleriști, adică de la Armata Roșie, de la partidul comunist .

Președ: PATRASCANU ce trebuia să facă?

ZILBER: PATRASCANU trebuia să fie delegat al partidului pentru a negocia în afară formarea unui guvern. Noul guvern trebuia să fie al Blocului Național, adică bloc compus din reprezentanții partidelor național țărănesc, liberal, social democrați și comunist. Cel care trebuia să iasă pe primul plan, este regele. Acest bloc trebuia să dea garanții că nu va schimba regimul politic, dreptul de proprietate, că totul va rămâne așa cum trebuia să fie pe deoparte, iar pe de altă parte partidele muncitorești să dea garanția scrisă cum că nu vor ridica problema monarhiei, pentru ca astfel să ~~crea~~dea impresia că nu

Armata Sovietică și Partidul Comunist, ci regele și partidele reacționare au dăruit regimul Antonescian și au lichidat regimul hitlerist în România.

Președ: Ti-a vorbit despre legătura cu Cairo?

ZILBER: PATRASCANU spunea până acum am reușit prin diferite elemente - pe atunci nu știam dar acum mi-am dat seama că este vorba de KOPLER și toți ceilalți - să duc în eroare partidul dând informații numai din sursa Cairo. Acum este posibil după înlăturarea lui FORIS, ca partidul să ia legătură directă cu Armata Sovietică și cu cercurile conducătoare ale ~~Uniunii~~ Uniunii Sovietice. Aceasta trebuie împiedicată. Cairo trebuie să rămână singura sursă de informare pentru PCR. Intrucît eu fusese însărcinat de către partid, pentru crearea unui post de radio emisie, prin PATRASCANU, STEPANESCU mi-a transmis că trebuie să împiedic crearea postului de emisie-recepție și să fac în așa fel ca PATRASCANU să informeze partidul așa cum făcea înainte probabil KOPLER și ceilalți.

Președ: Pînă la 23 aug. 1944 te-ai mai întîlnit cu STEPANESCU?

ZILBER: Nu. Chiar în acea seară ne-am înțeles că de acum încolo PATRASCANU este singurul care face legătura cu STEPANESCU, iar eu voi avea ca om de legătură pe PATRASCANU. De aceea nu m-am întîlnit cu STEPANESCU decît o singură dată în cu totul alte circumstanțe, nu ca o legătură permanentă.

Președ: Va să zică te-ai întîlnit cu el?

ZILBER: Da, prin iulie 1944 fiind la TOROSIAN acasă, l-am găsit pe ALEX. STEPANESCU. Discuția s-a purtat asupra următorului subiect deși se luase tot felul de măsuri, pentru a induce în eroare masele populare că regele și partidele burgheze fac tot felul de lucruri, toate acestea ALEX. STEPANESCU își exprima spaima că imediat după răsturnarea regimului antonescian, partidul comunist va lua o dezvoltare care va duce la acțiuni a cărui rezultat va deși cu mult celelalte reușite să-l consolideze, adică regimul burghezo-moșieresc. În acest scop spunea el, pentru a nu se ajunge la acest rezultat, cu orice preț partidul comunist trebuie decapitat. Avem un exemplu Ribnița. La noi trupele hitleriste în retragere, au masacrat la Ribnița peste 40 de comuniști. Cei de acolo au făcut experiența în mod spontan, iar noi putem face aci în mod organizat. Am vorbit cu PIKI VASILIU și el ne stă la dispoziție. Cum astăzi comuniștii din închisori n-au legături cu partidul, trebuiesc momiți, trebuie să le trimitem bani, trebuie să fie invitați să evadeze. În momentul în care vor evada (evadarea se va face după un plan cu o oră stabilită, PIKI VASILIU avertizat din vreme ar putea să-și plaseze oamenii și comuniștii din închisori ar putea să fie masacrați, astfel PCR și mișcarea muncitorească ar fi lipsite de o con-

ducere după lovitura de stat antiantonesciană. Si PATRASCANU și eu am acceptat punctul de vedere al lui STEPANESCU și l-am găsit judicios. Cum în vremea aceea începusem să lucrez cu BETEA și cu RATIU, am propus pe loc să-l utilizăm pe BETEA în acest scop. O primă închiinare a fost Cara-Sebeș, despre care știam că are câteva sute de comuniști, și care nu avea de mult legătura cu partidul și ajutorul roșu. Am spus atunci îl trimitem, îi dăm 200 mii lei, spunem că este venit din partea Ajutorului Roșu și a lui PATRASCANU, care se bucura de oarecare prestigiu, și-l trimitem pe ~~hăk~~ BETEA Un om descurcăreț, care să ia legătura cu comuniștii de acolo și să aranjeze o evadare. După aceea BETEA ne va comunica când se va face evadarea, la rândul nostru vom comunica lui STEPANESCU și PIKI VASILIU își va putea duce până la capăt planul de masacrare. Intr-adevăr BETEA și cu RATIU au plecat, i-am dat 200 mii lei, le-am făcut rost de o mașină dela Institutul de Statistică și au plecat la Caransebeș, au stat acolo cîtva timp, au încercat în fel și chip să intre în legătură cu comuniștii dela Caransebeș, n-au reușit. S-a aflat după 23 Aug. că acestora le-a fost frică - au avut o intuiție justă, le-a fost teamă de o provocare și era o provocare în adevăr. BETEA și cu RATIU s-au întors la București, au decontat banii, 20 mii cheltuiseră, restul i-au dat, astfel încît provocarea care o organizasem la Caransebeș, nu a reușit.

Președ: Ai spus că ultima întîlnire care ai avut-o cu STEPANESCU a fost în casa TOROSIAN. Ce legături ai avut dîta cu TOROSIAN?

ZILBER: Pe TOROSIAN îl cunoșteam de multă vreme prin niște prieteni comuni, cu care în mod accidental m-am întîlnit într-un salon oarecare. Ne-am împrietenit apoi, îl știam antihitlerist, democrat. În timpul războiului am aflat dela dînsul că avea legături cu un element al gheștapoului și chiar unele rubedenii ale lui aveau legături cu Biroul 2 francez. Mi-am spus că TOROSIAN poate fi utilizat ca o casă să zicem ilegală, deoarece este exact omul care ne-ar trebui. M-am dus la TOROSIAN și i-am spus "uite ce este, deschis, tu ești antihitlerist, eu lucrez pentru serviciul de spionaj britanic împreună cu PATRASCANU, vrei să ne pui casa la dispoziție, mașina și tu, este și în interesul tău nu numai în interesul tău, ca să salvăm ce se poate salva." TOROSIAN a fost de acord și din acel moment, TOROSIAN a devenit casa noastră ilegală principală în str. Armenească Nr. 14. L-am recomandat lui PATRASCANU și a urmat o serie întregă de întîlniri la TOROSIAN.

Președ: Ce activitate a dus PATRASCANU în anul 1944, din ianuarie și pînă la 23 Aug.?

ZILBER: PATRASCANU mi-a destăinuit unele lucruri, dintre care unele le știu direct, pentru că am participat la ele, iar altele

mi le-a povestit, de pildă: PATRASCANU a început imediat după întâlnirea noastră cu STEFANESCU, o activitate vie pentru formarea așa numitului Bloc Național, în care scop a intrat în legături cu MANIU, BRATIANU, TITEI PETRESCU și cu tot felul de oameni. A început pe urmă negocieri nesfârșite pentru formarea unui guvern. A început negocieri care au durat mai puțin, după care PATRASCANU a dat o scrisoare către cele 2 partide național țărănesc și liberal, prin care în numele Partidului Comunist se angajează să nu ridice problema monarhiei, să angajează să nu ridice problema proprietății, se angajează să nu ridice nici un fel de problemă. În același timp s-a angajat să păstreze ceea ce era. Aceasta a făcut-o după părerea mea, cu deajunsă abilitate și a cuprins foarte multă lume. Aceasta este partea esențială până la 23 Aug. 1944, când s-a trezit deodată ministrul.

Președ: PATRASCANU avea legături cu Cairo?

ZILBER: Da. A avut legături cu VISOIANU între alții. La despărțire s-a înțeles cu VISOIANU care urma să-i facă comunicări, care i-a făcut comunicări dela Cairo.

Președ: Dar cu marii capitaliști?

ZILBER: Da. Cu MAX AUSNIT. Nu prin mine ci mai târziu a avut și prin mine aceste legături. Cu XENOPOL a avut legături directe cit și prin mine.

Procurorul: Intrucît acuzatul era un bun prieten al lui VISOIANU ar putea să ne spună exact ce a discutat VISOIANU și PATRASCANU, în preajma plecării lui VISOIANU la Cairo, deoarece probabil știe din ambele surse.

ZILBER: În acel timp, problema se punea în chipul următor. Armata Roșie ajunsese la frontierele României la Iași și în mod fatal va elibera țara Românească. Se pune problema cum evităm transformarea României într-o țară sovietică, într-o țară cu democrație sovietică. Nu exista decât un singur leac. Amenințarea cu un conflict anglo-american. Cum se pune amenința cu un conflict anglo-american? debarcând trupe anglo-americane în România. Și cum pe puteau debarca aceste trupe? Fie pe calea mării pe vase la Constanța, fie pe calea aerului. Aceasta esențială a lui VISOIANU era nu numai de a negocia un așa zis armistițiu, ci de a forța pe englezi și americani, să trimită înainte ca Armata Roșie și ca partidul comunist să fi început ofensiva finală, și înaintea ca PCR să fi deslănțuit forțele revoluționare, trupe aero-purtate la București și în regiunea Prahova în parte și la Focșani și să înceapă o debarcare în portul mării negre. Acesta era scopul principal a lui VISOIANU la Cairo.

Președ: În ce fel l-a ajutat pe PATRASCANU în această ac-

tivitate a sa?

ZILBER: Ajutorul meu a fost extrem de variat. Am făcut pe curierul simplu, am făcut legături. I-am dat sfaturi, am fost de acord cu dînsul, l-am susținut, tot, tot ce se putea face pentru a căuta ca un om să ducă la bun sfîrșit sarcinile cu care eram în totul de acord. ^{Procurorul} în chestiunea declarațiilor, acelea prin care își lua angajamentul ca să nu pună în discuție monarhia, cine a semnat această declarație, și TITEL PETRESCU?

ZILBER: Si TITEL PETRESCU, da. Eu i-am dat-o lui TITEL PETRESCU la semnat.

Președ: Dar cu SABIN MANUILA i-a întîlnit PATRASCANU?

ZILBER: Da. Cu SABIN MANUILA cred că a avut relații mai bogate decît știu eu. Cert este că înainte de 23 Aug. 1944, el mi-a spus să-i aranjez - eu eram în relații bune cu SABIN MANUILA de la Institutul de Statistică și lucram cu dînsul pe linie profesională de foarte mulți ani - mi-a spus ca să-i aranjez cu SABIN MANUILA ca să se întîlnească la dînsul cu MANIU, TITEL PETRESCU la MANUILA acasă. Era o întîlnire secretă. M-am dus la MANUILA, știa despre ce este vorba și am aranjat aceasta, în ziua de 22 Aug. L-am adus pe PATRASCANU în casa lui MANUILA, unde eu aveam cheia, am deschis casa și PATRASCANU a rămas acolo împreună cu MANIU, cu LEUCUTIA și TITEL PETRESCU. A doua zi l-am regăsit acolo pe LEUCUTIA.

Președ: În ziua de 23 Aug. cum l-ai regăsit pe PATRASCANU?

ZILBER: În ziua de 23 Aug. TOROSIAN mi-a telefonat acasă ca să vin în timpul prînzului la el, că este ceva foarte urgent, că s-a întîmplat ceva grav. Cînd am sosit la dînsul, după cîteva minute a sosit STYRCEA și mi-a spus că vrea să-l vadă pe PATRASCANU în numele regelui. Ne-am urcat într-o mașină și ne-am dus împreună cu STYRCEA la locuința lui MANIU, unde l-am găsit pe PATRASCANU cu TITEL PETRESCU și cu LEUCUTIA. Pe urmă ei au plecat la palat și eu m-am întors înapoi.

Președ: După 23 Aug. cu ce spioni englezi ai avut legături?

ZILBER: În a doua jumătate a lunii Sept. 1944, PATRASCANU m-a numit în comisia de conservare a bunurilor sovietice, bunurile germane trecute în patrimoniul sovieticilor și m-a trimis în acest scop să iau legătura cu RICA GEORGESCU, care pe vremea aceea era ministrul economiei și însărcinat de guvern cu această chestiune. M-am dus la minister, m-am prezentat și în cabinetul lui RICA GEORGESCU, am întîlnit un căpitan englez pe care RICA GEORGESCU mi l-a prezentat IVOR PORTER.

Președ: Cine ți l-a prezentat?

ZILBER: RICA GEORGESCU în cabinetul lui, a spus foarte simplu, dl. ZILBER, dl. PORTER. Dl. PORTER vorbea bine romînește, cum vorbeam eu

englezește. Si PORTER imediat mi-a spus, că pe dl. ZILBER îi cunosc numele. am auzit când prietenul meu HUGH SEATON WATSON mi-a vorbit de dta și ALEX. STEFANESCU mi-a vorbit de dta. Știam că RICA GEORGESCU fusese pe vremuri conducător al serv. de spionaj, sau unul din conducătorii serv. despionaj britanic în România.

Procurorul: Permiteți-mi să-l întreb, pe RICA GEORGESCU de cine îl cunoaște acuzatul ZILBER?

ZILBER: De atunci din ziua aceea .

Președintele: Lui PORTER i-ai dat informații?

ZILBER: Nu. PORTER mi-a spus atunci imediat, m-a dat deoparte și mi-a spus ai văzut că te cunosc foarte bine, căci știu de activitatea d-tale. WATSON mi-a vorbit și ALEX. STEFANESCU mi-a vorbit, noi o să mai stăm de vorbă. Într-adevăr la cîtva timp, după 2 săptămîni am primit o invitație la masă la RICA GEORGESCU și eu și PATRASCANU și soția lui PATRASCANU. Erau PORTER, ALEX. STEFANESCU cu nevasta și o serie întreagă de oameni nu-i mai țin în minte. În afară de cunoștința oficială, pe care am schimbat-o, m-au chemat la o parte PORTER și ALEX. STEFANESCU, de data aceasta vorbindu-mi oarecum familiar și mi-a spus PORTER că noi știm și de la ALEX. STEFANESCU și din alte părți ce ai făcut pentru noi și noi nu vom uita lucrul acesta, acum însă serv. de spionaj britanic înțelege să-ți dea o altă însărcinare, care nu-ți va fi dezagreabilă, trebuie să iei contact cu serv. de spionaj american, prin căpitanul MADISON. Am spus bine, dacă lucrurile vor fi convenabile, adică eu voi fi de acord, nu ved nici un motiv să resping, voi continua aceeași activitate, cu MADISON. Nu i-am dat informații lui PORTER de nici un fel, n-am avut timp și nici interes. După aceea m-au mai chemat odată la masă împreună cu NICULESCU BUZESTI la Capșa, vroia să afle NICULESCU BUZESTI o informație, ce urmăresc PCR și le-am spus aceasta dacă vrei este o informație fără îndoială în vremea aceea, ba ceva mai romanțios am dat fără nici o ezitare. În acest sens am dat o informație.

Președ: Cînd ai fost la masă ai dat informații lui NICULESCU BUZESTI și lui PORTER, ai vorbit despre ce?

ZILBER: Am vorbit despre intențiile PCR ce va urma, ce vor să facă, cum vor să facă, ce se știa, în acel moment linia partidului nu era încă deosebit de clară, dar le-am spus maximum din ceia ce am cunoscut.

Președ: În afară de PORTER, sau cu alți spioni englezi, te-ai mai întâlnit în perioada de după 23 Aug. 1944.

ZILBER: Din serv. de spionaj englez, am cunoscut pe PSAIS, acesta a venit la mine în primăvara lui 1946, mi-a dat înainte un telefon și pe urmă a venit la mine din partea lui WATSON, cu o scrisoare de introducere care vorbea foarte elogios de către prietenul PSAIS și mă ruga să-l

stau la dispoziție,să-l îndrumez în cele românești.Mi-am dat seama însă despre ce este vorba,de altfel PSAIS jumătate indian,jumătate englez,mi-a spus că el și WATSON au lucrat în timpul războiului mobilizați ca maior la secția Intelligence Service din Foreign Office,și în această calitate a fost înainte la Cairo,pe urmă au fost delegați pe lângă TITO și în timpul războiului și WATSON și PSAIS ,au lucrat cu TITO.De altfel din acel moment,PSAIS era corespondent permanent al lui News Chronicle,la TITO la Belgrad.Am stat de vorbă cu dînsul,i-am expus pe larg situația din România,și urma să plece avea treabă și să se întoarcă în toamna lui 1946,cînd urma să mai stăm de vorbă mai pe larg.

Președ:Ce fel de legături ai avut dta cu spionul NICOLE GROSS,după 23 Aug.1944?

ZILBER:După 23 Aug. LENA CONSTANTE,mi-a spus că a primit o scrisoare dela NICOL GROSS prin unul MISINGER ceva în felul acesta, nu țin minte un col. n-aș putea preciza gradul din Misiunea Militară Britanică,prin care spunea că NICOLE GROSS este acum la Cambridge,sau la Oxford,că lucrează și spunea că a sosit momentul să ia legătura cu PCR,că serv.de spionaj britanic se interesează de ce face PCR,de ce intenții are,de ce face Uniunea Sovietică și de intenții are în România.In acest scop o povăluia pe LENA CONSTANTE,să intre în sfera de conducere a PCR,să nu stea jos,să dea impresia că este activă și să obțină maximum de informații pe care putea să le dea.Pentru a ajunge acolo,îi atrage atenția că eu am relații în cercul PCR și o înărepta spre mine,pentru ca la rîndul meu să o recomand membrilor de partid,să ajungă membră de partid și fiindcă era o femeie deșteaptă,capabilă, putea să-și facă drum singură.

Președ:În afară de serv.de spionaj englez,cu ce alte servicii de spionaj ai mai avut legătură dta,după 23 Aug.?

ZILBER:Cu serv.de spionaj american.Imediat după întîlnirea cu KOFLER și cu ALEX.STEPANESCU,l-a scurt interval am primit o invitație la masă la Capșa,din partea lui IMPERIO MATESCU printr-un cunoscut.Am acceptat deși îl cunoașteam destul de puțin pe acest IMPERIO MATESCU - mi-a făcut cunoștință un bun cunoscut de al meu MIHAIL SEBASTIAN.La masă am întîlnit printre cîțiva romîni,am întîlnit și pe doi din armata americană,cpt.MADISON și lt.ROBERTS.Am discutat la masă lucruri de masă,despre glume,lucruri despre război.

Președ:Ce știa MADISON despre dta ?

ZILBER:Ulterior am aflat că MADISON știa despre mine,atît cît putea să știe cineva despre mine.La sfîrșitul mesei MADISON mi-a spus că vrea să stea de vorbă cu mine,despre 23 Aug. că nuzise că

avusesem o oarecare activitate și lucrasem înainte de 23 Aug., vroia să se informeze ce s-a întâmplat și că vrea să ia masa la dînsul acasă, pe îndelete numai în doi. Am acceptat imediat, am schimbat numerele de telefon și într-adevăr, peste vreo 10-12 zile, m-a invitat la masă. Era singur numai era lt. ROBERTS și mi-aspus atunci că el știa și direct și dela WATSON și prin PORTER și prin ALEX. STEPANESCU și despre relațiile mele cu siguranța, și despre relațiile mele cu serv. de spionaj britanic și mi-a cerut să-mi țin promisiunea dată principal lui PORTER, de a lua contact cu serv. de spionaj american pe care în acel moment el îl reprezenta, el îl conducea în România.

Președ.: Pînă cînd ai lucrat dumneata cu MADISON și ROBERTS

ZILBER: Cu MADISON și ROBERTS am lucrat pînă în 1945, cînd aceștia au părăsit țara.

Președ.: Ce informații le-ai dat dumneata spionilor MADISON și ROBERTS.

ZILBER: Le-am dat informații de categorii diferite. Le-am dat 3-4 note cu privire la rezervele alimentare din țară - dela institutul de conjunctură - însă informații economice date asupra capacității producției din acel moment din România, date asupra rezervelor pieselor de schimb pe care le avem, ce posibilități avem, cum poate fi infometată România pe calea lipsei pieselor de schimb sau pe cale alimentară, ș.a. m.d. I-am dat informații de ordin economic mai obșnuit, de prețurile la alb și negru, prețuri en-gros și en-detail, cît la sută, cît la armistițiu, ce se livra în contul armistițiului, ș.a.m.d. Toate date care în acel moment dat fiind prin publicația lor sau prin utilizarea lor prin rea credință, putea să-ți faci deservicii țării românești.

Președ.: Informații politice?

ZILBER: Le-am dat informații politice acele pe care le-am obținut în special dela PATRASCANU sau care putem să le obținem din rîndul membrilor de partid în mod direct. De pildă cum mult înainte ca partidul să fi rezolvit o campanie de răsturnare a guvernului Rădescu, eu aflasem dela PATRASCANU despre hotărîrile Partidului despre planul de mobilizare a maselor în vederea răsturnării guvernului Rădescu, despre numărul de întruniri, unde și cînd trebuiau să aibe loc, cine trebuia să fie oratorul, cînd trebuia să fie momentul culminant al campaniei de răsturnare care trebuia să fie exact atitudinea Uniunii Sovietice, ș.a. date pe care ulterior serviciul de spionaj american și cei care-i va lucra cu serviciul de spionaj american să le poată folosi pentru a împiedica răsturnarea guvernului Rădescu.

..//..

Procurorul: Tov. Președinte, permiteți-mi să formulez o întrebare. Ce plan de activitate a stabilit acuzatul ZILBER cu MADISON?

ZILBER: Încă de la prima întâlnire ^{cu} MADISON, i-am spus că activitatea mea de principiu este categorică totuși nu vreau să o definesc înainte de a vorbi cu PATRASCANU de care sunt legat și ideologic și prin activitate și prin prietenie. Într-adevăr am vorbit cu PATRASCANU și acesta mi-a dat asentimentul lui să iau legătura cu MADISON și să fac cu dînsul un plan de activitate. Pe baza acestei deslegări m-am înțeles cu MADISON în chipul următor. Un plan trasat de dînsul și ușor corectat de mine. Eu trebuia să intru la Ministerul de Externe și să fac tot posibilul direct și mai cu seamă prin partid ca să fiu numit în misiunea diplomatică a României la Washington în momentul în care România ar fi luat legăturile diplomatice cu Statele Unite. Aceasta nu atât pentru a face spionaj în interiorul legației, și acesta era un punct important, să aflu, mai cu seamă de faptul că bucurîndu-mă de un oarecare prestigiu puteam intra în ~~legătură~~ legătură cu personalul ambasadelor statelor amice cu Uniunea Sovietică, Cehoslovacia, Polonia, Ungaria, Bulgaria, și să fac astfel servicii de informații și contra informații în cadrul acestei legații și în cadrul propriei noastre legații în favoarea serviciului de spionaj american. Aceasta era misiunea mea principală indicată de MADISON. El mi-a spus, nu avem altul, pentru moment trebuie să faci dumeata aceasta. Dacă se va ivi întîmplarea să găsesc pe cineva am să-ți dau o altă destinație, deocamdată aceasta trebuie s-o faci. Evident în acel moment România nu avea relații diplomatice, pacea nu era nici pe departe, nici aproape, însă în momentul cînd România ar fi trimis misiune diplomatică în Statele Unite eu trebuia să duc o activitate informativă înăuntrul țării să-i dau informații de ordin politic, economic, eventual militar. Militar, nu aveam, drumul pe care puteam să ajung la militari era ocupat de armata sovietică și de armata română în acel timp care ocupa frontul de Vest. Al doilea rînd trebuia să-i recrutez din rîndul membrilor Partidului Comunist elemente pe care să le poată utiliza ca informatori în serviciul de spionaj american. Acesta este aproximativ planul pe care mi l-a trasat și cu care eu am fost complet de acord, după unele retușări.

Președintele: După plecarea lui MADISON, cu cine ai rămas să lucrezi pe această linie de spionaj?

ZILBER: Pe linie de spionaj americană plecarea lui m-a dat în cursul unei mese Maiorului HALL urmașul lui MADISON și Slt. HAMILTON ajutorul lui ulterior.

Președintele: Până când ai lucrat cu HALL.

ZILBER: Am lucrat cu HALL până în noiembrie 1946.

Președintele: Ce informații i-ai dat Maiorului HALL.

ZILBER: Informații asupra întregii activități a lui PATRASCANU și a mea în legătură cu ruperea dintre rege și guvern din vara anului 1945, asupra întregii activități a lui PATRASCANU, asupra întregii activități a partidului, a intențiilor partidului, asupra intențiilor Uniunii Sovietice în legătură cu această criză provocată de anglo-americani și de rege și de partidele reacționare în România.

I-am dat informații în continuare pe aceeași linie, informații de ordin economic, din dosare secrete de la Institutul de Conjuratură cu privire la tot felul de alte probleme economice de pildă colectările, cum merg colectările de cereale, în vremea aceea era o problemă de stat, nu se enunțau cifre. Asupra relațiilor comerciale pe care guvernul român le ducea deschis sau în ascuns cu alte state în special cele pe care partidul intenționa să le ducă cu Uniunea Sovietică. Cam de acest ordin erau informațiile. Sunt o serie întregă de note și rapoarte pe care i le-am făcut.

Președintele: Dar despre discuțiile care se duceau la C.C. al Partidului?

ZILBER: Da. Și lui MADISON și lui HALL i-am dat, pe baza informațiilor pe care mi le-a dat PATRASCANU, unele pe care mi le-a indicat el și le dau altele pe care le-a luat eu fără știrea lui însă i-am spus după aceea și le-am dat și lui MADISON și ulterior lui HALL.

Președintele: PATRASCANU cunoștea legăturile dumitale cu HALL?

ZILBER: Nu numai că le cunoștea, le aprobă, era de acord și a participat în mod efectiv la întreaga mea activitate de spionaj în favoarea Statelor Unite.

Procurorul.: Tov. Președinte, îmi permiteți pentru precizarea: Ce persoane cunoșteau legăturile de spionaj ale acuzatului ZILBER cu serviciul de spionaj american.

ZILBER: Cu serviciul de spionaj american PATRASCANU, acesta este piesa centrală. Într-o mai mică măsură era TOROSIAN, LENA CONSTANTIN, fără să-și dea exact seama care este amploarea acestor

relații sau continutul zilnic al acestor relații, dar cred că știa. HARY BRAUNER mă indoiesc, deasemenea ELENA PATRASCANU nu știu dacă știa în întregime, dar este om în toată firea a stat cu mine de vorbă. Este foarte puțin probabil ca ELENA PATRASCANU să nu știe. Cam acestea sunt persoanele.

Președintele: Dar ALEXANDRU STEFANESCU știa?

ZILBER: Da. Dela dinsul a pornit. El este părintele nostru.

Președintele: După 23 august 1944, ai păstrat legăturile cu PATRASCANU?

ZILBER: Da.

Președintele: De ce natură au fost legăturile dumitale cu PATRASCANU. Ne interesează în legătură cu partidul.

ZILBER: După 23 august 1944, după întoarcerea lui PATRASCANU dela Moscova, când s-a dus să semneze convenția de armistițiu, am avut cu PATRASCANU o serie de discuții principale și atunci am dat pentru prima oară cărțile pe față. I-am spus lui PATRASCANU că știu că ai avut legături cu siguranța. Nu i-am spus de unde știu, și PATRASCANU nu a negat, despre relațiile noastre cu STEFANESCU știa și el cum știam și eu, și i-am spus totuși ce facem, VINTILA IONESCU este mort, eu sunt convins că VINTILA IONESCU nu a lăsat documente, ^{altuia} era un om foarte ambițios și vroia să ducă el singur comoara recrutată. Din partea urmașilor lui VINTILA IONESCU este un risc foarte mic ca să fim descoperiți. ALEXANDRU STEFANESCU și serviciul de spionaj britanic nu au nici un interes să ne demaște, deci mai avem încă o alegere, ce facem, mergem pe acelaș drum sau ne oprim. Am discutat de mai multe ori cu dinsul și am ajuns la concluzia că noi nu putem accepta o democrație sovietică, că noi vrem o democrație de tip burghezo-parlamentar, o democrație de tip occidental-american. De aici concluzia categorică, vom lupta cum vom putea prin ce mijloace ~~xxxx~~ vom putea împotriva oricărei încercări de instaurare a dictaturii proletarietului în România, pentru egirea româniei din sfera de influență a Uniunii Sovietice. Deci, împotriva P.C.R., împotriva Uniunii Sovietice.

Cum să realizăm acest lucru? Odată ce premiza centrală este câștigată, pe plan intern linia clară: relații și sprijin pe rege, partidele burgheze, social democrații TITEL PETRESCU, SERBAN VOINEA și ~~xxxxxxx~~ ceilalți împotriva tuturor elementelor de stângă împotriva maselor care s-ar alia P.C.R. de aici încolo sau care se vor alia. Pe plan extern acolo este problema centrală, pentru Uniunea

Sovietică, clar nu, pentru anglo-americani că pentru dinșii am lucrat și cu dinșii vom lucra și de aici încolo. Cum realizăm practic Cu anglo-americanii direct? Cu guvernele lor este foarte greu de avut relații, începe indiscreția, desconspirarea, este ușor. Din nou la vechea cale pe care am luat-o prin Serviciul de spionaj care au oameni bine instruiți, care nu pălăvrăgesc și știu să păstreze un secret, cu dinșii putem lucra, direct, mult mai sănătos cu guvernele lor, să-i influențăm și să căpătăm sprijinul pe plan extern. Atunci s-a stabilit așa ca eu care până atunci luasem legătura cu MADISON, pe plan intern rămânea ca să iau eu legătura cu serviciul de spionaj american eventual să reiau legătura cu serviciul de spionaj englez dacă va fi nevoie. PATRASCANU să continue legăturile cu ALEXANDRU ȘTEFĂNESCU pe care el le-a păstrat în continuare, legătură cu JACK BERMAN pe care atunci mi-a vorbit pentru prima oară, tot pe linie de spionaj englez și astfel să avem cele două porțițe prin care putem comunica cu marii noștri prieteni.

Președintele: În afară de această atitudine față de guvernul cu majoritate reacționară?

ZILBER: Voi vorbi imediat, vreau să mai lichidez încă o problemă.

Mai rămânea, în acel moment promisese informații prin LENA CONSTANȚE despre scrisoarea lui NICOL GROSS și vorbea despre LENA CONSTANȚE, ^{îmi arăta} ~~scrisoarea~~ să pentru recuperarea informațiilor lui pentru propriul controlul, informațiilor pe care le transmitea ALEXANDRU ȘTEFĂNESCU sau MADISON, era bine ca să mai fie încă o linie de comunicație cu Londra prin LENA CONSTANȚE, EISINGHER, BUTTLER și misiunea militară engleză. ^{Mi-a} ~~mi-a~~ arătat că LENA CONSTANȚE este o spionă serioasă, că lucrurile vor merge fără greș și în cazul cînd LENA CONSTANȚE va cădea îmi recomandă pe HARY BRAUNER ca / om în loc.

Pentru Franța îmi vorbea de TOROSIAN care prin rubehiile lui, prin relațiile personale poate să aibă relații directe cu Bir. II. al Marelui Stat Major Francez și astfel să se încheie rețeaua noastră de legătură cu serviciul de spionaj al marilor puteri și al jumătăților de capitaliști.

Pe plan intern PATRASCANU trebuia să continue relațiile pe care le avea cu regele - cheia - dușmanul numărul unu. Acesta era prietenul nostru direct. PATRASCANU de altfel era ministru, putea să se ducă la palat cînd avea audiență de lucru și putea discuta ./.

direct, putea influența indirect prin STARCEA și prin ceilalți. PATRASCANU avea relații cu național țărăniștii și cu liberalii. Cu Liberalii prin XENOPOL, cu național țărăniștii prin MAX AUSNIT și direct.

Președintele: Doar încheiase ei un pact secret dinainte?

ZILBER: Încheiase doar legăturile nu puteau fi publice în acel moment. De astă dată partidul nu mai era ilegal, era un partid legal. Un ministru se deplasa cu un însoțitor, un ministru era semnalat când era undeva, de aceea trebuia de astă dată dacă partidul era legal, el trebuia să fie ilegal.

Președintele: Ce atitudine trebuia să luați față de guvernele SANATESCU și RADESCU ?

ZILBER: Când s-a pus prima dată problema guvernului SANATESCU, ne-am spus: "il lășăm cît putem". Mai târziu ne-am spus că totuși nu este viabil, trebuiesc alți oameni, trebuie făcut un guvern politic, trebuie deci refăcut guvernul SANATESCU cu acelaș conținut, cu altă formă, dar cu aceeaș indivizibilitate să gireze aceleași ministere.

După aceea partidul a început o nouă campanie. S-a pus în timpul acela problema dacă nu ar fi momentul să facem un partid de tip laburist. Și după o matură chibzuință, după o discuție amplă, am ajuns la concluzia că nici măcar o fracțiune național-comunistă nu ar fi bună, pentru că fracțiunile se descoperă foarte repede atât la partidele legale și chiar la cele ilegale și sunt lichidate foarte repede. Deci trebuie așteptat un moment prielnic ca să se desfășoare o acțiune de altă amploare; să se ilegalizeze P.C.R., și să fie un nou partid Comunist legal, partid comunist național evident. Pînă atunci trebuia dusă o activitate dela om la om în grupulețe mici, cu oameni de încredere, trecuți prin ciur și prin dirlog, cu o activitate de suveică, de dedesubt pînă cînd vom putea reuși să obținem îndepărtarea Armatei Sovietice și mai târziu transformarea Romîniei direct într-o țară de tip burghez parlamentar. Cînd a început partidul campania pentru răsturnarea celui de-al doilea guvern, PATRASCANU după discuțiile cu ALEXANDRU STEFANESCU, a trecut la realizarea planului în care scop m-a rugat pe mine să-l conving pe VISOIANU să primească postul de ministru de Externe, în care scop l-am adus apoi la PATRASCANU. Prostul de VISOIANU nu vroia să primească acest post și numai după ce PATRASCANU l-a convins că dacă nu intră el locul se completează cu un comunist, VISOIANU a acceptat.

După aceia PATRASCANU a vorbit cu ANA PAUKER care l-a acceptat pe VISOIANU la Ministerul de Externe, lucru de care am rămas extrem de surprins, dar PATRASCANU mi-a spus "nu-i nimic, eu am să mă înțeleg cu dînsa".

Președintele: Ce planuri ați pus la cale privitor la acțiunea împotriva Partidului Comunist ?

ZILBER: Cînd a început campania de răsturnare, adică în perioada cînd se făceau primele pregătiri - aceasta era la sfîrșitul lunii Ianuarie începutul lui Februarie 1945, am discutat cu PATRASCANU situația, cu care prilej am purtat o discuție amplă, i-am arătat planul de antrenare al partidului, planul de luptă al partidului. Atunci PATRASCANU mi-a spus că RADESCU nu rezistă, n-are să îndrăzească să facă nimic și dacă nu trage, partidul va trece peste cap și va cucerii puterea. Ei își fac iluzia că partidul luptă cu mijloace obișnuite de luptă. Nu partidul nu luptă cu astfel de mijloace".

Președintele: Dar după instaurarea guvernului dela 6 Martie, ce planuri ați pus la cale pentru contrabalansarea acțiunii partidului ?

ZILBER: După 6 Martie, a fost din nou discutată problema cu PATRASCANU și am ajuns la următoarea concluzie, pe baza informațiilor pe care PATRASCANU le avea dela Comitetul Central cît și a propriilor noastre deducții: că guvernul GROZA în forma în care luase ființă nu era destinat unei vieți de lungă durată, că în scurt timp se va forma Partidul Unic Muncitoresc, că tătărăscienii și celelalte elemente burgheze vor fi scoase din guvern, că se va forma un guvern de front unic, un guvern de dictatură a proleteriaturii. Deci guvernul GROZA dacă poate fi dărîmat, atunci poate fi dărîmat. Războiul nu era încă terminat, hitleriștii rezistau încă, anglo-americanii nu avansau, Armata Sovietică se pregătea de marele asalt împotriva Berlinului, anglo-americanii puteau încă șantaja o înțelegere cu Hitler, iar în interior Guvernul Groza era încă crud, avea uneori o bază subțirică, alteori mai largă, era într-o stare latilă. Deci acela era unicul moment în care putea fi răsturnat. Deaceia am pornit la o nouă acțiune, pe noi baze.

Procurorul: Mai înainte de instaurarea guvernului dela 6 Martie, în timpul de dinainte de 6 Martie încă, atunci cînd vorbea acuzatul despre planurile care le-au făcut ei în scopul ca RADESCU să reziste, ce acțiuni au dus ?

ZILBER: După ce am discutat ne-am dat seama că RADESCU nu va îndrăzni să reziste și dacă nu rezista cu armele în mîna, partidul își impunea guvernul pe care-l dorea.

...//.

PATRASCANU mi-a spus că a vorbit cu RADESCU, că a vorbit și cu VISOIANU și că acesta a încercat să-l forțeze pe RADESCU să tragă și RADESCU ezită. Si deaceia PATRASCANU mi-a cerut să-i vorbesc lui MADISON pentruca acesta să comunice guvernului american dela Washington că dacă RADESCU nu va simți în spatele lui Statele Unite și Marea Britanie, că dacă nu se va simți sprijinit, nu va trage și guvernul RADESCU va cădea. Guvernul RADESCU trebuia împins să tragă. MADISON mi-a spus că a luat notă și că în câteva zile îmi de da rezultatul. Paralel LENA CONSTANCE mi-a spus că un mesagiu similar l-a transmis ea prin AISINGER pentru NICOL GROSS.

La puțin timp după aceia MADISON mi-a spus că a transmis mesagiu care i-l adusesem eu și că impresia lui este că guvernul american va face toate diligențele pentruca RADESCU să-și simtă spatele asigurat. Si într-adevăr la 24 februarie RADESCU a pus jandarmii să tragă, au fost morți, au fost răniți. După aceia la câteva zile m-am întâlnit cu MADISON care mi-a spus că "dl. PATRASCANU poate fi mulțumit, noi ne-am ținut angajamentul". Totuși guvernul RADESCU a căzut.

Președintele: PATRASCANU în acțiunea lui era ajutat numai de d-ta sau și de alții ?

ZILBER: După cum am arătat nu am făcut fracțiuni, ci eram grupulețe de oameni hirsuiți care știau ce vor și urma să vedem mai tirziu cum ne transformăm.

Președintele: Arată cum s-a format acest grupule anti-statal ?

ZILBER: Așa cum am mai arătat relațiile mele cu PATRASCANU vi le-am povestit în mare parte, pe urmă v-am arătat recomandăția lui LENA CONSTANCE și HARRY BRAUNER. Cu privire la actul de acuzare, HARRY BRAUNER este mult mai mult amestecat - decit știu eu - în problemă. Eu nu îmi dau seama ce a mai făcut HARRY BRAUNER - Recomandăția mea a fost ca HARRY BRAUNER să știe foarte puține și să fie un om în locul LENEI CONSTANCE, în cazul cînd aceasta ar cădea. Pe urmă i l-am recomandat pe ~~HEDEKOPF~~ ^{BETEA} nu știu în ce măsură l-a utilizat pentrucă eu nu am vorbit niciodată cu BETEA despre acest lucru. Stiu însă că PATRASCANU urma să-l ia pe acesta pe lângă el ca, consilier mi se pare și pe urmă, după acordarea unei poziții legale, să-l poată eventual utiliza.

Apoi ZEVEDEI BAREU pe care eu l-am indicat să-l trimită la Londra deoarece îl cunoșteam ca troțchist. Pe urmă mi-a spus că a reușit să-l trimită la Londra în calitate de consilier economic și că, crede că astfel va avea legături directe, mai interesante, decit cea pe care

o realizase prin LENA CONSTANTE.

Președintele: Dar la Institutul de Statistică ?

ZILBER: Dela Institutul de Statistică l-am indicat pe GOLOPENTIA pe care l-am folosit înainte de 23 August 1944. Deasemeni pe Mănuilă pe care îl cunoșteam pe linie profesională, știam că este agent al serviciului de spionaj și știam ce vrea și ce poate Mănuilă. I-am indicat lui PATRASCANU că poate încerca ceva pe linia aceasta.

Președintele: Dar la Ministerul de Justiție ?

ZILBER: Nu știu cine a făcut parte și cine a lucrat; acolo îl cunoșteam pe MICSĂ și pe NICOLAU. Nu știu dacă aceștia au făcut parte PATRASCANU știe de aceasta, deoarece el era conducătorul nostru și este bine cunoscut faptul că oricât ai fi de aproape de cine sus, nu-l întrebi cine este jos.

Procurorul: Dacă acuzatul împreună cu PATRASCANU au încercat să creeze o rețea în diplomatie.

ZILBER: Da, întâi pe baza înțelegerii mele cu MADISON, VISOIANU vroia să mă trimită pe mine la Washington și deaceia a recurs la mici abilități. Eu eram pe atunci prost văzut de partid, de conducerea partidului și atunci PATRASCANU l-a pus pe TATARASCU să mă convingă; mi s-a creiat o aureolă de economist și s-a încercat să fiu trimis. Partidul a refuzat, în toamna anului 1945 acceptase, dar ulterior a revenit. Pe TOROSIAN a reușit repede să-l trimită la Paris.

Procurorul: Acuzatul nu a fost trimis în niciun fel în Ministerul de Externe ?

ZILBER: Imediat după întâlnirea cu MEDISON, VISOIANU, cu care eram în raporturi de bună prietenie, a aranjat cu PATRASCANU ca eu să fiu numit ministru de externe cu un scop anumit și anume să mă numescă consilier economic și să mă trimită în diplomatie la Washington. VISOIANU m-a pus în legătură, cu POGONEANU și numirea mea s-a făcut în foarte scurtă vreme, urmînd ca în momentul cînd se vor relua relațiile diplomatice să fiu trimis. Chiar înainte de a se fi reluat legăturile diplomatice cu Statele Unite, trebuia să fiu trimis la Londra, Paris, Berna, urmînd să-mi creez o primă platformă față de partid.

Procurorul: Poate să treacă la TOROSIAN.

ZILBER: TOROSIAN a fost trimis la Paris, BARBU ZEVEDEI a fost trimis la Londra, iar VISOIANU la Washington. De FRUNZETTI nu-l cunosc situația, însă știu că în orice caz trebuia să fie trimis și el undeva.

Procurorul: Dar VERA ZUBCOV ?

ZILBER: VERA ZUBCOV era o relație personală a soților PATRASCANU, c are erau relații în legătură cu activitatea lor politică, însă știu că era protejată lor, ca și alte elemente dubioase.

Președintele: Arată cum a sprijinit grupul vostru guvernul SANATESCU ?

ZILBER: Guvernul SANATESCU ca grup l-am susținut în toate formele, nu văd întrebarea .

Președintele: PATRASCANU a luat parte la formarea guvernului SANATESCU ?

ZILBER: PATRASCANU a susținut că acesta este guvernul care trebuie făcut, deoarece așa era înțelegerea, un guvern cu majoritate burgheză reacționară, sub conducerea directă a palatului și a serviciului de spionaj britanic.

Președintele: Când ai văzut că guvernul SANATESCU nu se mai poate menține, ce ai făcut ?

ZILBER: S-a încercat soluționarea situației și atunci PATRASCANU a început tot felul de guverne imaginare și pînă la urmă a reușit să cadă de acord asupra guvernului RADESCU. Exact detaliile nu le cunosc, deoarece el era negociatorul, el era acela care trăgea sforile.

Președintele: Cum ai ajutat guvernul RADESCU ?

ZILBER: În afară de ceea ce am spus cu americanii, altceva nu-mi dau seama .

Procurorul: În ce privește acțiunea dusă de ei împotriva guvernului GROZA, să începă să ne povestească, chiar din prima zi a acestui guvern ?

ZILBER: După cum am arătat, după 6 martie, analizînd cu PATRASCANU situația am ajuns la concluzia unei perspective pe care o prevedeam: formarea unui guvern al frontului unic, în scurtă vreme un guvern al dictaturii proletariatului. Trebuia deci acționat repede, înainte de victoria definitivă a Armatei Sovietice. PATRASCANU m-a însărcinat să comunic punctul lui de vedere lui MADISON, pe linia spionajului american. Nu s-a mulțumit doar cu atît; mi-a cerut să-i intermediez o întrevvedere cu ROBERT și MADISON în care să-i explice cu vorbele lui, așa cum o știe el, punctul lui de vedere. M-am executat. Pe baza instrucțiunilor căpătate de la dînsul, am vorbit cu IENA CONSTANTE și am aranjat după regulile conspirative o întrevvedere secretă

la LENA CONSTANTE, unde aceștia au venit pe rând, iar la plecare au plecat întâi spionii americani și pe urmă ceilalți, astfel încât orice urmărire într-un bloc cu zeci de apartamente era imposibilă. Deși agentul de însoțire era jos, nici prin cap nu-i trecea că sus, a avut loc o întâlnire secretă. La această întâlnire eu am făcut oficiul de traducător.

ELENA PATRASCANU a venit la urmă, când problemele esențiale erau discutate. LENA CONSTANTE, care se afla într-o odaie alăturată, a suprins ceva dar mare lucru nu știa exact.

PATRASCANU a vorbit românește iar eu am tradus în engleză.

PATRASCANU a expus situația așa cum v-am expus-o mai adineori, atrăgând atenția din partea lui că ministrul că poziția Statelor Unite în România este iremediabil pierdută dacă nu se iau măsuri urgente pentru răsturnarea guvernului GROZA. Acum este momentul. Peste un an va fi mult prea târziu și nu este vorba de întrebuintarea mijloacelor parlamentare sau diplomatice ci trebuiesc acțiuni, acțiuni care să pornească repede și care să ajungă până la acțiuni violente. Altfel situația în România este definitiv pierdută. Discuția a continuat apoi în franceză, PATRASCANU știa să vorbească limba franceză. Discuția în total a durat 20-30 minute, după care s-au discutat banalități.

Președintele: La mesajul transmis prin MEDISON, PATRASCANU a primit răspuns ?

ZILBER: Da, a primit un răspuns deosebit. Astfel PATRASCANU mi-a povestit că în timpul unei recepții, s-a apropiat de dînsul SEHEILER care i-a spus că are instrucțiuni să stea de vorbă cu dînsul. PATRASCANU a înțeles la ce se referă aceste instrucțiuni și a trimis pe cineva la minister să aranjeze o întâlnire. Această întâlnire s-a făcut prin consilierul lui BURTON BERRY adică MELBOURN, care a fost la Ministerul de Justiție sub pretextul unei afaceri judecătorești a lui KARP și a aranjat cu PATRASCANU o întâlnire secretă între el, BURTON BERRY și SCKELER, pentru a discuta problema cu privire la atitudinea Statelor Unite și Marea Britanie în România.

Președintele: Ce instrucțiuni i-au dat lui PATRASCANU ?

ZILBER: Lui PATRASCANU i-au comunicat că guvernul american și englez au început o acțiune pe plan internațional pentru răsturnarea guvernului GROZA, că această acțiune este în pregătire, că guvernul sovietic va fi strins cu ușa și guvernul GROZA la fel și că va face tot posibilul pentru a fi răsturnat, așa cum a propus în perioada când guvernul GROZA era încă crud, deabia în spic.

Președintele: A urmat o asemenea acțiune ?

ZILBER: Da, a urmat și acțiunea și a doua întâlnire. Este vorba de cunoscuta acțiune din August 1945. Înainte de aceasta, PATRASCANU avusese o întâlnire cu BERRY și SCHENKLER în care s-a pus la punct - după ce în prealabil discutaserăm eu cu PATRASCANU ce formulă de guvern se impune. Soluția propusă de reacțiune era clară, să cunoască legăturile, să cunoască situația Statele Unite care să ia o atitudine violentă față de Uniunea Sovietică, regele să rupă relațiile cu guvernul și guvernul GROZA rămânea teafăr pînă cînd se va înneca. Formula propusă de BUZESTI era un guvern de bloc național. După ce am discutat cu PATRASCANU am ajuns la concluzia că nu este o formulă viabilă din motive de prestigiu; Uniunea Sovietică și P.C.R., nu pot accepta o asemenea formulă, deoarece după ce au răsturnat guvernul RADESCU la 6 martie 1945, nu pot reveni la un guvern SANATESCU. Pe de altă parte Statele Unite, Marea Britanie și partidele reacționare, și regele, nu puteau accepta un nou guvern GROZA. Esire nu exista din acest neconciliabil. A eșit însă formula guvernului PATRASCANU cu PATRASCANU ministru de Interne, deoarece PATRASCANU atît pentru partid cît și pentru Uniunea Sovietică era un om pe care se putea bizui, cel puțin în mod aparent. Primind postul de ministru de interne, era o garanție că regimul democrat dela 6 martie va continua să persiste. Pentru ceilalți, pentru englezi, americani, pentru rege și partidele reacționare, nu era nimic schimbat PATRASCANU era omul lor. Prin urmare această soluție era cu adevărat soluția care putea să ducă la izbînda regimului burghez împotriva regimului de dictatură a proletariatului, pe care noi îl doream. Deci s-a născut formula guvernului PATRASCANU care trebuia să fie în realitate tot un guvern RADESCU, dar în aparență un guvern comunist. PATRASCANU a început apoi să negocieze formarea lui.

Președintele: În timpul conflictului dintre fostul rege și guvernul GROZA ce acțiuni ați întreprins ?

ZILBER: Cunosco aproape în întregime acțiunile, dar nu cunosc conținutul lor detaliat. De pildă imediat după izbucnirea conflictului am aranjat o întâlnire secretă în casa FLORICAI BRATESCU între VISOIANU și PATRASCANU, al cărei conținut detaliat nu-l cunosc. Tot ce mi-a spus este că s-a înțeles cu formula de guvern PATRASCANU și că VISOIANU va face toate cele necesare. După aceea am aflat dela dînsul că a avut două întâlniri; una organizată de LENA CONSTANȚE cu GRIGORE NICULESCU BUZESTI și POGONEANU cu care a discutat aceleași probleme și o a doua întâlnire tot cu aceștia în casa lui TOROSIAN organizată tot

de LENA CONSTANȚE sau de însoși TOROSIAN, nu știu precis.

Președintele: Dar cu STIRCEA ?

ZILBER: Acelea le-am organizat eu. Imediat după izbucnirea crizei, PATRASCANU mi-a spus că vrea să aibă o întâlnire cu STIRCEA. Deoarece îl cunoșteam pe STIRCEA dinainte și-i știam numărul de telefon am aranjat o întâlnire între STIRCEA și PATRASCANU, care însă să nu aibă aerul unei întâlniri secrete. "pentru că un hoț de meserie nu lasă lucrurile furate pe masă", am considerat că cea mai bună întâlnire conspirativă este în piața publică și astfel am organizat-o în felul acesta. Intrucît pe atunci eram consilier la Ministerul de Externe, am aranjat cu STIRCEA ca la sfârșitul serviciului dimineața să vină la mine și în bibliotecă să stăm de vorbă. STIRCEA a venit și a discutat cu PATRASCANU la Divizia Economică a Ministerului, la Casa Magistratilor, tot ceea ce a avut discutat. PATRASCANU mi-a spus că i-a cerut lui STIRCEA o întrevvedere cu regele. STIRCEA îmi pare că i-a promis-

Președintele: Dece vroia să aibă o întrevvedere cu regele ?

ZILBER: PATRASCANU vroia să-i impună formula guverna PATRASCANU, cu PATRASCANU prim ministru și ministru de Interne.

Președintele: Adică vroia un mandat ?

ZILBER: Da. După aceea PATRASCANU mi-a cerut să organizez o nouă întâlnire cu STIRCEA, pe la începutul lunii Septembrie 1945. M-am înțeles cu dînsul să o organizeze la LENA CONSTANȚE unde mai organizasem și alte întâlniri secrete. Am rugat-o pe LENA CONSTANȚE să-mi dea cheia și ea să vină mai tîrziu acasă sau să nu vină în noaptea aceea acasă. Eu i-am telefonat lui STIRCEA să mă aștepte în Str. Batigetei colț cu Dionisie la mine acasă. STIRCEA nu știa unde locuiesc. El a venit și l-am ~~amplasat~~ condus în locuința LENEI CONSTANȚE, spunîndu-i că este locuința mea. Am stat cu STIRCEA deoarece PATRASCANU era la TATARASCU în seara aceea, iar ELENA PATRASCANU trebuia să vină direct la LENA CONSTANȚE. Locuința lui LENA CONSTANȚE era un loc excelent de întâlnire pentru că și agentul de însoțire și șoferul știau că soții PATRASCANU erau în relații excelente cu LENA CONSTANȚE și veneau foarte des la dînsa. I-am spus lui STIRCEA că regele trebuie să aibă încredere în PATRASCANU, că PATRASCANU prin tot ce a putut a dovedit, el nu este ca toți comuniștii, nu vrea să desființeze partidele burgheze, nu vrea să facă legi fără consimțămîntul partidelor burgheze, că nu vrea să facă exproprierea, ș.a.m.d., că PATRASCANU este un socialist de tip occidental, ș.a.m.d.

STIRCEA a acceptat ceea ce îi spusese și mi-a spus că mai există oarecare neîncredere în unele cercuri ale palatului în ceea ce-l privește. Mai pe la ora 12 noaptea văzînd că nu vine, i-am dat un telefon la TATARASCU și mi-a răspuns că o să vină ceva mai tîrziu. După aceea a telefonat el pe la orele 1 de acasă, spunîndu-mi că nu mai poate veni deoarece a întîrziat prea mult și că mă roagă să-i spun amicului, recte lui STIRCEA că o să-l previn eu pentru una din zilele următoare. Vroia totuși să stea de vorbă cu dînsul în problemele despre care am mai vorbit.

I-am condus pe STIRCEA și într-adevăr peste cîteva zile era pe la 15 sau 20 Septembrie, PATRASCANU mi-a spus să-l convoc pe STIRCEA la TOROSIAN. Am organizat și această întîlnire între STIRCEA și PATRASCANU la care am asistat și eu. Discuția s-a desbătut în jurul a două probleme: întîi să se scrie un mandat în alb în care el să fie contat ca prim ministru și ministru de interne, la care STIRCEA a ridicat tot felul de obiecțiuni de ordin formal, PATRASCANU reușind pînă în cele din urmă să-l convingă că nu este vorba de formă și de conținut; și al doilea STIRCEA voia ca PATRASCANU să-i dea garanția scrisă că nu va trece la expropriețe, că nu va trece la promulgarea de legi fără asentimentul regelui și alte chestiuni de genul acestora. Cu aceasta s-a terminat acțiunea mea de intermediat între STIRCEA și PATRASCANU în perioada aceasta.

Președintele: D-ta ai avut contact cu spionul HULL ?

ZILBER: După cum am mai povestit, eu mă întîlneam cu HALL la 2-3 săptămîni oînd de regulă îi dădeam telefon d-nei PLACA secretara lui sau el îmi telefona la birou și mă invita la masă. Lucrurile se întîmplau absolut legal, delatfel aceasta a fost o linie permanentă a mea. Ce am făcut cu PATRASCANU, am făcut aproape cu toată lumea. Cu prilejul unei astfel de întîlniri i-am povestit lui HALL tot ce se întîplase, tot ce făcuse PATRASCANU, tot ceea ce am făcut noi și i-am atras atenția lui HALL asupra singurului fapt central, pe care HALL l-a urmărit cu foarte multă atenție, anume că PATRASCANU s-a înțeles cu MANIU, cu POGONEANU, cu VISOIANU și cu ceilalți ca, campania Statelor Unite pentru răsturnarea guvernului GROZA, pentru intimidarea guvernului Uniunii Sovietice, să corespundă în țară cu o campanie similară, violentă, dusă de elementele de luptă, de bande de luptă ale P.N.T.

Președintele: În toamna anului 1945, te-ai întîlnit cu KELLINGTON ?

ZILBER: Da, m-am întîlnit în prezența lui SCUYLER și HALL.

Procurorul: Acțiunea lor dusă și împreună cu partidele burgheze, la ce manifestațiuni a ajuns în toamna anului 1945?

ZILBER: Acțiunea paralelă de intimidare a guvernului Groza, a P.C. și a org. muncitorești, trebuia să fie dusă de bandele național țărăniște, de legionari, de fostele elemente antonesciene organizate de național țărăniști. Acest sistem de intimidare trebuia să înceapă prin simple intruniri, care să se transforme în manifestări violente, prin devastarea sediilor muncitorești și chiar să meargă până la lupta armată acolo unde erau posibilități de înarmare și să ocupe chiar anumite centre.

Unul din exemplele întimplare a fost cel bine cunoscut de toată lumea dela 8 noiembrie 1945, când bandele național țărăniște, au tras în elementele muncitorești care manifestau în fața Palatului. Stiu că acest lucru HALL l-a fotografiat și prin mine mi-a spus să-l felicit pe PATRASCANU cit și pe toți ceilalți care au participat la aceea.

Președ: Ce acțiuni de sabotaj împotriva întreprinderilor economice ale țării ați dus în același timp, cu acțiunea împotriva guvernului?

ZILBER: În același timp cu acțiunile împotriva guv. Groza, au început și acțiunile noastre de sabotaj, adică încă în perioada RADESCU. Inițiative, pe câte știu eu dela PATRASCANU - ca și multe alte inițiative - a pornit dela ALEXANDRU STEFANESCU. În toamna anului 1944, când războiul se ducea încă pe teritoriul țării, când încă era haos administrativ, în mod fatal trebuia să se finanțeze războiul prin unele mijloace financiare neortodoxe. Pe de altă parte regimul antonescian lăsase un zădărie greu de inflație prin finanțarea războiului antisovietic.

Astfel, în toamna anului 1944, s-au creat premisele pentru un val inflaționist. Problema care se punea nouă din inițiativa lui ALEXANDRU STEFANESCU, a fost cum turnăm gaz pe focul inflației. Soluția a fost emisiunea de monezi aur, care din punct de vedere economic însemna o aberație nesfârșită, deoarece era absurd să-și inchipuie cineva că emițând aur, poți evita inflația, dimpotrivă se accelera fenomenul inflației și totodată aceasta legaliza vânzarea de drept a aurului. În această problemă, din câte știu eu, ALEXANDRU STEFANESCU a lucrat direct prin ROMNICĂȘANU pe atunci ministru liberal de finanțe în guvernul RADESCU și indirect prin PATRASCANU și BERMAN, precum și direct cu VIJOLII care a fost de acord și a susținut în mod activ, emisiunea de monezi aur. PATRASCANU ne-a explicat că aceasta va duce exact la cele ce v-am spus eu adineauri, adică gaz pe focul inflației. Am căutat să-i explic lui PATRASCANU că prețurile vor crește vertiginos, că clasa muncitoare va suferi, că situația clasei muncitoare se va înrăutăți și că din aceasta nimeni nu va avea de câștigat decât capitaliștii, însă PATRASCANU m-a convins că nu este cazul, că este necesar ca tocmai clasa muncitoare să fie nemulțumită, țărâșimea mijlocie și cea săracă și că

prin aceasta se va împiedica instaurarea unui guvern dorit de Partidul Comunist în țara românească. Mai mult PATRASCANU mi-a spus că a reușit să obțină dela marii bancheri BOGOSIAN, ALEX. STEFANESCU, XENOPOL și alții sume importante așa numite de fel fond de lucru. O sumă de 200 milioane a primit-o dela ALEX. STEFANESCU, iar din altă parte a luat 400 milioane, cu gândul că le va plăti din banii de inflație, sumă cu care a cumpărat 10 mii monezi aur, pe care nu le-a decontat Băncii Naționale, nici chiar în momentul stabilizării. Cca. un milion de monezi aur au intrat în mână unui grup îndejuns de restrins de financiari, cum ar fi Dr. ANGHELSCU din partea PNL-ului și alții, toate organizate de ALEXANDRU STEFANESCU, care și personal a cumpărat o cantitate de monezi, ca și BERMAN ca și alții.

Acesta a fost primul act de sabotaj împotriva Partidului Comunist și a clasei muncitoare. Ulterior împotriva guvernului Groza s-a făcut acte de sabotaj de natură foarte variată. De exemplu PATRASCANU a împiedicat condamnarea criminalilor de război, a întârziat reforma justiției, a cerut regelui să nu semneze anumite decrete, deci tot ce-l putea face direct grupul nostru dela om la om, tot ce-l putea omenește s-ar putea face, s-a făcut.

Din punct de vedere economic încă din primăvara anului 1945 într-o întâlnire avută cu ALEX. STEFANESCU în biroul lui BERMAN, acesta a dat instrucțiuni cum trebuie să se facă sabotajele cum să se facă construcții inutile, cum să se alcătuiască bugetul statului, cum trebuie instruit ALEXANDRINI, ce și cum trebuie să facă TATARASCU, pe atunci ministru titular de finanțe. Toate acestea PATRASCANU le-a acceptat, grupul nostru împreună cu VIJOLI au reușit să le realizeze.

În ce mă privește pe mine, PATRASCANU mi-a dat instrucțiuni în calitate pe care am avut-o la CEC, devenind cea mai mare bancă de finanțare a producției în țară, cu sume de zeci de miliarde, am impus CEC-ului să se dea credite fără control, pentru producția de bunuri de consum la mai multe firme care nu aveau nevoie de acestea, cum ar fi Astra-Română, Reșița lui AUBENIT, Titan-Wadrag-Calan a lui MALAXA, tuturor care aveau sau nu aveau nevoie, numai ^{ca} pentru acești bani să nu meargă în producție. Prin această am reușit ca producția în loc să crească, să scadă așa cum știe toată lumea.

PATRASCANU mi-a dat indicațiuni să vorbesc cu VIJOLI ca să facă ceva similar și la ENR, bancă care era de amploare mai mare decât CEC, care lucra și cu posibilități mult mai mari. Acesta este fenomenul fundamental de sabotaj pe care noi l-am organizat prin grupuri mai mici.

Președ: Ați acordat sume mari de bani marilor industriași, dar CEC în sine unde și-a investit banii?

ZILBER: În aur și case în scopul de a accelera inflația.

Procurorul: În legătură cu explicațiile pe care le-a dat acuzatul vă rog să-mi permiteți tov. președ. să vă prezint câteva procese verbale din ședințele consiliului de conducere al CEC-ului, pentru a vă putea da seama de modul în care se făceau sabotajele. Iată am băgat în această mapă pentru tribunal numai patru procese verbale dintr-o perioadă mult mai îndelungată. Din procesul verbal dela 26 sept. 1945 ce rezultă în primul rând dintr-o privire fugară a activității consiliului de administrație: s-a acordat credite mari diferitelor firme în special societăților cu capital străin, sau cu capital autohton. Din acest proces verbal câteva cifre sunt concludente. De exemplu s-a acordat Regiței un credit de 240 milioane lei, se aprobă un credit soc. Arad-Brad, proprietatea acuzatului STYRCEA, un credit de 175 milioane, soc. Filatura Națională un credit de 500 milioane, fundației Mihai I un împrumut de câteva zeci de milioane, cu explicația "apreciind rolul cultural al acesteia" în realitate apreciind tocmai rolul reacționar pe care l-a jucat această fundație, instituită și patronată de rege. Mai arată participarea CEC-ului la creditele acordate soc. Danubiana, credite în valoare de 4 miliarde lei.

Din procesul verbal din 8 Mai 1946 spicuesc și de aci câteva cifre: consiliul acordă un credit de 700 milioane fabricii de postav Azuga, deasemeni mai aprobă un credit de 500 milioane Fabricii de Tăbăcărie Națională. Din nou acordă baronului STYRCEA un credit de 320 milioane, petroliferei Steaua Română, societate cu capital englez, un credit de 3 miliarde lei.

Din procesul verbal din 26 februarie 1946 aprobă lui STYRCEA un credit de 500 milioane lei, și lui AUSNIT un credit de 5 miliarde.

În procesul verbal din 4 iunie 1947 acordă fabricii Dupra 6 miliarde lei, fabricii de conserve Stela, proprietatea lui STYRBEI, un credit de 8 miliarde lei, soc. Astra 10 miliarde lei, soc. Unirea Petrol, societate cu capital englez îi acordă un credit de 17 miliarde și numai din acest proces verbal numeroase societăți cu capital englez și american primesc credite în valoare totală de 136 miliarde lei.

Pe linia explicațiilor date de către acuzat cum că banii CEC-ului au fost investiți în case, în procesul verbal din 8 Mai 1946, dispune plata către soc. Benloc, la care acuzatul BERMAN era acționar, a sumei de 4 miliarde 825 milioane, Cumpărînd imobile scumpe ei mergeau pe linia instrucțiunilor date de lt. col. CRIST cu scopul de a face să intre astfel în mîinile capitaliștilor și pe această cale sume cît mai mari, sustragerea de capital destinîndu-l speculei, pentru accelerarea procesului de inflație și ruinarea economiei naționale.

ZILBER: Da este exact.

Procurorul: Ce instrucțiuni a primit dela lt.col.CRIST ?

ZILBER: In toamna anului 1945 HALL m-a prezentat lt.col.

CRIST ,delegat al Misiunii Militare Americane in Comisia Aliată de Control, care mi-a cerut să-i dau informații și mi-a dat instrucțiuni pe linia specială a sabotajului economic. Cu acesta am luat in două rinduri masa, cu aceste ocazii am purtat discuții in special asupra situației Băncii Naționale, a CEC-ului și a tot ce interesa din punct de vedere economic. Dela el am primit instrucțiuni de felul cum trebuie organizat sabotajul, cum trebuie stimulată inflația, cui trebuie acordate credite, cui nu trebuie acordate credite, de ce trebuie date într-un anumit fel , cum trebuie făcut controlul, cum nu trebuie făcut controlul și alte chestiuni de soiul acesta.

Președ: Dar cu MIRCEA DURMA ?

ZILBER: In primăvara anului 1945, pe cînd era ministru de finanțe, am aflat că trebuie să plece în fruntea unei delegații economice la Moscova pentru a negocia un acord economic și de plăți in Uniunea Sovietică. Acesta era pritul acord al României de după război, acord care deschidea României perspectiva refacerea economiei naționale.

Am discutat problema cu PATRASCANU și am spus lucrul următor. Acum dacă intrăm vom da fără îndoială totul. Noi nu trebuie să dăm nimic. Intrucît acest acord comercial, va duce la întărirea României și la ^{definitivă} intrarea ei în sfera de influență/sovietică și la ieșirea României din piața capitalistă.

Odată cu acest pas economic, trebuia să urmeze un al doilea pas, - o alianță din ce în ce mai strînsă politică între România și Uniunea Sovietică și implicit mersul ei spre socialism, ori acest lucru noi nu-l vroiam. Gîndindu-ne că MIRCEA DURMA este un om deștept, este directorul Băncii de Credit și el însăși capitalist și omul lui TATARASCU in guvern, ne-am spus că dacă vom vorbi cu el, ne va asculta. (DURMA primise instrucțiuni din partea guvernului Groza, recte din partea partidului comunist de felul cum va trebui să încheie acordul.) Am vorbit

cu DURMA caruia i-am spus că PATRASCANU dorește să-l vadă. Personal am aranjat o întîlnire secretă după toate regulile conspirative, la TOROSIAN acasă. Din cite-mi amintesc eu am venit întîi, pe urmă DURMA și apoi PATRASCANU. TOROSIAN nu a asistat la discuție, discuția s-a purtat între PATRASCANU, DURMA și eu. PATRASCANU i-a explicat lui DURMA că acest prim pas al României ne va pune în imposibilitate de a mai avea relații cu țările capitaliste și implicit vom intra din punct de vedere economic, în sfera de influență economică a Uniunii Sovietice, și nu vom mai putea eși de acolo. La Moscova el va trebui să facă tot ce-i va sta în putință pentru a salva tot ceea ce se mai poate salva.

Președ: Această acțiune ați pus-o de acord cu MADISON.

ZILBER: Desigur, această întîlnire cu DURMA a fost fixată în urma discuției prealabile pe care am avut-o cu MADISON.

Președintele: Ce acțiuni de sabotaj a dus PATRASCANU în Ministerul de Justiție ?

ZILBER: Din puținele informații laconice ale lui, știu că nu a făcut epurarea în Ministerul de Justiție - aproape întreg personalul antonescian era în funcții, a făcut tot posibilul să nu judece criminalii de război, procesele de sabotaj, a făcut tot posibilul să nu judece procesele elementelor și grupurilor care luptau împotriva guvernului GROZA. Cam aceasta este tot ce știu cu privire la activitatea lui dusă în Ministerul de Justiție.

Președintele: Ce acțiuni a dus grupul lui PATRASCANU în preajma Conferinței de Pace dela Paris ?

ZILBER: În preajma Conferinței de Pace dela Paris, s-au întîmplat două evenimente: PATRASCANU mi-a spus că în urma discuției avută cu BURTON BERY, reprezentant diplomatic al Misiunii Americane și cu SCHUYLER șeful Misiunii Militare Americane, aceștia i-au spus că Statele Unite sînt hotărîte să înceapă o nouă ofensivă împotriva guvernului Groza și a Uniunii Sovietice, cu ocazia conferinței de pace dela Paris și i-a cerut lui să iasă din rezerva de pînă acum, adică în loc să lucreze numai ilegal prin trageri de sfori, să apară în public ca exponent al naționalismului românesc în rîndurile partidului comunist. Pe baza acestor instrucțiuni PATRASCANU și-a ticluit cunoscutul discurs ținut la Cluj în mod ostentativ - pentru care BETEA cit și eu i-am dat o serie de informațiuni - discurs care avea ca scop să cîștige păturile mic-burgheze șovine din Ardeal și din restul țării românești, împotriva partidului și a clasei muncitoare. A mai ținut un astfel de discurs și la Sibiu, unde era focarul naționalismului românesc. Deci în centrul șovinismului românesc a făcut șovinism.

Președintele: Ce s-a mai întîmplat după discursul dela Cluj ?

ZILBER: Eu am comentat cu HALL pe larg această problemă și HALL a fost de aceeaș părere că mica burghezie dela orașe și sate este purtătoarea șovinismului, că baza șovinismului este acolo în mica burghezie, între intelectuali, lucru pe care HALL îl văzuse just cumult înainte. Atunci mi-a spus să-l felicit pe PATRASCANU din partea lui și a lui SCUYLER, pentru discursul ținut.

Președintele: Cum ai ajuns d-ta în delegația română la Conferința de pace dela Paris ?

ZILBER: Acesta era tocmai cel de al doilea punct pe care vroiam să vi-l spun. HALL în discuția pe care am avut-o mi-a spus că este

absolut necesar și că va trebui să fac tot posibilul ca să ajung în delegația română care va participa la lucrările Conferinței de la Paris, pentru a ajuta delegația noastră, recte delegația americană în lupta pe care o va desfășura împotriva Uniunii Sovietice și a guvernului Groza. Bine i-am spus eu, dar este foarte greu aceasta, nu știu cum o să aprobe partidul. Însă el mi-a spus încercă. Am discutat cu PATRASCANU la rîndul lui a discutat cu TATARASCU, prima încercare a eșuat, la a doua am reușit, astfel că și am fost numit în delegația română care participa la Conferința de Pace de la Paris.

Președ: Ce s-a urmărit prin aceasta?

ZILBER: HALL mi-a dat instrucțiuni ca la Paris, să iau o legătură cu dl. MOSLEY care era secretarul legației Americane, despre care mi-a spus că a fost mulți ani în România, că știe bine românește că a făcut mulți ani spionaj în România cît și în Uniunea Sovietică și care a fost crescut special de serv. de spionaj american pentru informații din estul și sud-estul Europei. Despre acesta îmi spunea că este profesor de sociologie la New-York. Al doilea secretar de legație ~~era~~ CAMPBELL de care HALL mi-a spus că i-a fost coleg de școală. HALL era doctor în istoria revoluției rusești. HALL mi-a spus că odată luînd contact cu MOSLEY primul secretar al legației să-i urmez exact directivele și astfel cu o scrisoare de introducere am plecat la Paris, la 11 iunie cu avionul.

Președ: Arată data acțiunea întreprinsă la Paris cu prilejul Conferinței de Pace.

ZILBER: La Paris am plecat împreună cu CRISTOREANU și CRISTU, după aceea a venit MIRCEA NICOLESCU. Noi am fost un fel de eșalon care trebuia să pregătească terenul pentru delegația mare care trebuia să vină în august. La Paris CRISTU avea o scrisoare de recomandare pentru MOSLEY și CAMPBELL. Eu m-am prezentat la MOSLEY și i-am spus că-i stau la dispoziție și că-i dau toate informațiile cu privire la intențiile delegației Române și delegației sovietice, în apărarea delegației române. CRISTU trebuia să dea un interview unui mare ziar parizian, în care să arată că Uniunea Sovietică prin poziția ei în România, distruge economia românească. Era o campanie intenționată de discreditare, pe care CRISTU și cu mine trebuia să o întreprindem împotriva Uniunii Sovietice. Al treilea lucru era acela de a face o raport asupra capacității de plată și transfer a României pentru perioada 1946-1952 în care să arătăm că toate se duc la rîpă din cauza Partidului Comunist și a Uniunii Sovietice. Pentru aceasta am luat contact cu CRISTU și ne-am pus pe lucru. Am făcut acel memoriu asupra capacității de plată și cum dacă foloseam cifre reale nu exista posibilitatea să demonstrăm că partidul comunist și Uni-

nea Sovietică duc la sapă de lemn România. Atunci noi ne-am folosit de cifre false și vă spun și ce metode am întrebuințat. Venitul nostru național se putea evalua în două feluri: cum atunci existau lei de inflație se putea evalua în lei, însă din punct de vedere tehnic era o imposibilitate. Am evaluat atunci în dolari 1938, întrucît dacă aș fi evaluat în dolari 1946, ar fi avut aspectul dublu decît era, pe cînd puterea de cumpărare a dolarului din 1938 pînă în 1946 scăzuse la jumătate. Utilizînd evaluarea dolarului din 1938, valoarea venitului nostru național a venit la jumătate.

Cînd am evaluat cifrele în contul Armistițiului, le-am evaluat în dolari la cursul bursei negre din București. Și în felul acesta, și mai sunt și alte calcule, toate purtînd ștampila mea de expert economist, am ajunsă dovedesc că Uniunea Sovietică nici mai mult, nici mai puțin ia 50% din venitul nostru național, iar populația țării nu trăiește decît cu 10% din venitul național.

La început MOSLEY ne-a indicat să predăm acest memoriu pe care-l cerea direct conferința de pace și după aceea însă s-a răzgîndit, deoarece ar fi dus la desconspirarea mea și a lui CRISTU. Atunci cînd problema romînească fierbea în legătură cu pregăti ea de pace, delegatul american, THORPE a atacat frenetic guvernul sovietic și guvernul Groza pe baza falsurilor date de noi, ca să demonstreze că România nu este ajutată de Uniunea Sovietică cum era în realitate.

Procurorul: Pentru a preciza în legătură cu declarațiile date dacă la socoteala făcută prin calculele false a adăugat și costul campaniei de război ?

ZILBER: Cînd am calculat era în cheltuelile noastre și livrările în contul armistițiului, s-a calculat și faptul că România declarase război Germaniei hitleriste care trebuia susținut. Aceasta era o datorie a romînilor față de victimele lui, față de ei însăși, o datorie față de întregul popor. Nu era o obligație pusă de guvernul Uniunii Sovietice, ci era o datorie de onoare a noastră. Eu am amestecat în acest memoriu livrările în contul armistițiului cu cheltuelile de pe front și aceasta a făcut ca să apară o catastrofă pentru țara romînească.

Procurorul: Să precizeze ce este cu chestionarul certu de delegația americană ?

ZILBER: Înainte de a răspunde la întrebarea Dvs., aș vrea să precizez ceva. În momentul în care problema romînească gema la Luxembourg, după interview-ul lui CRISTU din "New-York Herald Tribune", a apărut un articol al corespondentului agenției Reuter în care se arăta că "curge singele din vinele păporului romîn", folosindu-se pentru aceasta de memoriul și ar-

tiocolul dat de noi. După discuțiile cu MOSLEY și mai târziu cu THORPE, aceștia ne-au indicat să luăm contact cu reprezentantul Australiei care era împotriva Uniunii Sovietice și cu FISCHER delegatul Nouii Zelande și apoi a Africii de Sud și cu delegația franceză, pentru a susține interesele lor. Dar s-a întâmplat și altceva. La un moment dat și țările care nu aveau niciun drept, cum era Franța de pildă, săi despăgubiri dela România, au ținut să i se dea bai pentru "Concordia" care a fost vindută cubani buni hitleriștilor și care după război a trecut în patrimoniul Uniunii Sovietice. Totuși trebuia să dovedim că Uniunea Sovietică avea dreptul său, ci americanii și pentru aceasta s-a întocmit un chestionar din care trebuia să rezulte că România este dusă la sapă de lemn de Uniunea Sovietică, că situația economică a țării este catastrofală și insuportabilă, lucru pe care l-am discutat cu PATRASCANU și mai târziu am elaborat și o serie de răspunsuri la aceasta. Între timp conducătorul delegației a aflat și datorită vigilenței lui am fost obligați ca în cursul aceluiaș zile să retragem într-un fel oarecare acest chestionar și răspunsurile sale înlocuim cu altele.

Președintele: Cinea provocat acest chestionar, la a cui sugesție ?

ZILBER: Si PATRASCANU a fost de acord, la sugestia lui CAMPBELL secretarul delegației americane.

Procurorul: În ce privește pretențiile capitaliștilor francezi, ce poziție a luat dînsul împreună cu CRISTU privitor la cele 7 vagoane de aur ?

ZILBER: Povestea celor 7 vagoane de aur este complicată. Noi am spus că trebuie să restituim aceste vagoane și am fost de acord după ce în prealabil am stabilit cu PATRASCANU, care a știut de aceasta și l-am ținut în curent.

Procurorul: Tov. Președinte, vă rog să mi îngăduiți ca în legătură cu explicația dată aici să prezint tribunalului o serie de documente care ilustrează activitatea trădătoare a lui ZILBER, PATRASCANU și ceilalți. Iată am ați o serie de documente, este fotocopia ziarului englez Daily Mail din 4 aug. 1946, este și articolul respectiv tradus în românește, este vorba de articolul pe care se bazează ziarul New-York Herald Tribune. În care a publicat CRISTU articolul său, iar Daily Mail, reproduc interviewul lui CRISTU. Vă mai prezint discursul în traducere românească a delegatului american THORPE care bazat pe datele furnizate de acuzat, s-a dat în cadrul conferinței la atacuri calomnioase la adresa guvernului român și a Uniunii Sovietice. După cum se vede din acestea, delegatul american a încercat să facă un joc necinstit în scopul pene-

ri guvernului nostru și a subminării Statului român. Vă mai prezint deasemeni copia ziarului The Dayly Telegraph of Morning Post din 26 sept. 1946, care reproduce aceleși cifre fantastice folosite de delegația americană în scopuri calomnioase. Vă mai prezint și copia rezumatului articolului publicat de HAROLD KING, articol bazat pe memoriile date de ZILBER lui MOSLEY, în care s-au dat aceleași date false, menite să discrediteze guvernul nostru și să creeze în opinia publică din țările occidentale o stare de spirit ostilă țării noastre și ostilă Uniunii Sovietice. De asemenea vă mai prezint oțeva fotocopii a unui număr din ziarul Dayly Mail și un reportaj din ziarul New-York Herald Tribune, care reprezintă atacuri veninoase la adresa țării noastre. Toate aceste atacuri veninoase oglindesc în fapt spiritul de ostentativitate caracteristic presei occidentale, a cărei obiectiv principal este să înșele cu nerăginare opinia publică, să semene și să cultive ura între popoare și ura împotriva țărilor din lagărul socialist.

Procurorul: Ce documente secrete a mai dat dînsul lui CAMPBELL?

ZILBER: Alte documente nu am dat.

Procurorul: Dar de un document cu caracter intern, un raport asupra navigației fluviale.

ZILBER: Da, da, este un raport asupra navigației fluviale, destinal tot pentru discreditarea Uniunii Sovietice. Deasemeni despre problema societății de asigurări și o serie întreagă de probleme.

Președ: Ce activitate a dus PATRASCANU împreună cu TATARASCU la Paris?

ZILBER: Stiu că PATRASCANU a aranjat cu TATARASCU ca acesta să discute peste capul delegației noastre cu BYRNES. Înainte de a pleca la Paris, PATRASCANU a discutat problema bugetară cu TATARASCU pe linia ALEXANDRINI, și s-a înțeles cu TATARASCU ca pe baza stipulațiilor unor articole din tratatul de pace, să aranjeze în așa fel ca să înceapă o campanie violentă de răsturnare a guvernului Groza, sprijinindu-se evident pe anglo-americani.

Președ: A avut el o întâlnire secretă la București?

ZILBER: După oțe-mi amintesc înainte de plecarea noastră la Paris, TOROSIAN a venit în țară și a avut o întâlnire cu PATRASCANU și TATARASCU. Nu-mi amintesc ce au discutat însă știu că era în legătură cu conferința. La Paris TATARASCU s-a întâlnit cu BYRNES căruia i-a expus un larg raport asupra situației interne din țară, asupra posibilităților pe care le-ar mai avea partidele burgheze de a mai salva țara de actualul regim și de a împiedica România să se transforme într-o democrație sovietică și că această acțiune trebuia susținută prin mijloace materiale. Nu știu în ce au constatat cele promise, știu însă că PATRAS-

CANU s-a întors foarte vesel și chiar mulțumit de rezultatele întrevederi.

Președ: Ce ți-a adus PATRASCANU dela Paris și ce ți-a spus?

ZILBER: În Februarie 1947 PATRASCANU s-a întors dela semnarea tratatului de pace și mi-a spus că a discutat îndelung situația cu MADISON și că MADISON l-a pus la curent că Statele Unite au schimbat politica față de Uniunea Sovietică, că pregătesc război împotriva Uniunii Sovietice pe care-l consideră de ajuns de apropiat și i-a spus lui PATRASCANU că întreaga lui activitate, că întreaga activitate a grupului PATRASCANU, trebuie să fie dusă în legătură cu pregătirea războiului antisovietic. Cu această ocazie mi-a trimis un stilou și o scrisoare, pe care PATRASCANU și soția lui mi le-a adus.

./.

Pregădi: Ce acțiuni ai întreprins în toamna lui 1946?

ZILBER: Eu m-am întors dela Paris în 21 octombrie 1946 cu avionul și chiar a doua zi m-am văzut cu HALL. Nu știu de unde a știut că m-am întors, știu că a venit la mine la birou și după aceea am început să-i povestit ce s-a întâmplat la Paris. Mi-a spus că s-au întâmplat o serie de lucruri pe care nu le cunosc, că Statele Unite și Marea Britanie au hotărât să schimbe politica față de Uniunea Sovietică și că se pregătesc de război și că se pregătește în România să înceapă o acțiune violentă pentru răsturnarea guvernului Groza, fie în cazul când va izbucni războiul, fie că n-ar izbucni și mi-a cerut în numele serviciului de spionaj american ca să sprijin această acțiune prin PATRASCANU - la acțiunea pe care serviciul de spionaj o organiza în România. Mi-a spus că ei încheiasă un acord cu GRIGORE BUZESTI și STYRCEA, nu mi-au spus ce conținea acest document. Că regele și partidele burgheze și social democrații cunosc această convenție și se așteaptă din partea mea să conving pe întreg grupul PATRASCANU să participe la această acțiune pentru că era necesar ca tocmai elemente din sânul partidului și guvernului să participe la aceasta.

Am spus că în principiu sunt de acord, însă nu pot să iau o hotărâre în numele lui PATRASCANU, fără să-l consult pe PATRASCANU și atunci HALL mi-a propus ca să mergem în același zi imediat după masă, la ajutorul sau HAMILTON undeva prin parcul Jianu, unde vom întâlni delegații ai Partidului Național Țărănesc, pe RADU BUZESTI și STYRCEA și mi-a spus că va fi posibil să vie și POGONEANU. După puțină vreme a venit STYRCEA și RADU BUZESTI, pe care atunci l-am cunoscut, pe RADU BUZESTI. După ce l-am cunoscut pe HAMILTON și am schimbat câteva cuvinte cu el - cuvinte convenționale care se schimbă în asemenea situații - după aceea HALL ne-a explicat la toți despre ce este vorba și ne-a spus ca să luăm o înțelegere în fața lui. La aceasta RADU BUZESTI a obiectat că acest lucru nu este posibil în acest moment, pentru că ei fără asentimentul lui POGONEANU nu pot lua o hotărâre, și de fapt acest lucru l-am spus și eu, că fără asentimentul lui PATRASCANU nu pot să iau o hotărâre. Prin urmare cel mai bun lucru ar fi bine mai înainte să ne întâlnim și să discutăm pe îndelete despre ce este vorba, să discut cu PATRASCANU și atunci să putem lua o hotărâre.

Americanii s-au declarat de acord cu propunerea noastră, am mai stat apoi câteva minute de vorbă și după aceea ne-am despărțit. În aceeași zi m-am văzut cu PATRASCANU și i-am spus despre ce este vorba, a ezitat a spus că am acum legături mult mai interesante decât STYRCEA. I-am spus că nu este vorba de STYRCEA, ci este vorba de HALL și nu este vorba de HALL e vorba de Casa Albă care stă în spatele lui HALL, prin ur-

mare indiferent dacă ne plac sau nu ne plac oamenii, cu aceştia trebuie să lucrăm dacă nu vrem să pierdem orice ocazie de a lucra împotriva instaurării unei democraţii sovietice în România. PATRASCANU mi-a spus că să stau de vorbă cu STYRCEA, dacă STYRCEA nu reprezintă toată garanţia de seriozitate, atunci voi vorbi cu POGONEANU care era un om foarte serios şi părerea mea este că trebuia să stau de vorbă cu el. Am fost la POGONEANU acasă şi l-am pus la curent cu cele discutate cu PATRASCANU. POGONEANU a răspuns că ar fi bine să ne întâlnim în patru, eu, POGONEANU, STYRCEA şi RADU BUZESTI. POGONEANU mi-a propus pentru că amindoi cunoaşteam casa lui OCTAVIAN NEAMTU care era o casă lăturealnică, nu de poziţia noastră, să ne întâlnim la el. Cu OCTAVIAN NEAMTU luasem masa de câteva ori împreună cu ei, ca să ne spună pe larg ce a realizat şi ce vrea să realizeze în vederea răsturnării guvernului Groza. Am fixat ziua întâlnirii care a fost stabilită la OCTAVIAN NEAMTU şi m-am dus la ora stabilită de POGONEANU. OCTAVIAN NEAMTU m-a primit, el nu asista la discuţie ci numai noi patru. Au fost prezenţi POGONEANU, RADU BUZESTI, STYRCEA şi eu. POGONEANU a expus ce acord a încheiat el şi GRIGORE BUZESTI înainte de a pleca în străinătate iniţiată de Casa Albă. Era vorba de crearea unei forţe organizate ilegale, care să ducă lupta de răsturnare împotriva guvernului Groza. Aceste acţiuni erau iniţiate de Casa Albă de HALL şi HAMILTON, Statele Unite se obligau să finanţeze această organizaţie cu 60 mii monezi Napoleon trebuiau să le fie date, se obliga să pună în legătură această organizaţie, această primă organizaţie cu toate organizaţiile pe care Statele Unite şi Anglia le aveau în România, se obliga să furnizeze armament prin contrabandă sau prin cumpăratură în ţară. Mie mi-a spus că în urma acestui acord s-a hotărât şi formarea unui număr de comitete de conducere, un comitet secret în străinătate, un comitet pe care trebuia să-l creeze GRIGORE BUZESTI şi care trebuia să aibă conducerea supremă a întregii activităţi secrete politice şi militare, care să aibă contact cu guvernul Statelor Unite, Marii Britanii şi Franţei, care trebuiau să aibă legături cu bandele contrarevoluţionare din Polonia, Bulgaria, Ungaria şi celelalte ţări de democraţie populară. Acest comitet secret dela Paris în care trebuia să intre GRIGORE BUZESTI, CRETEANU şi alţii trebuia cu vremea să se transforme în cazul unei victorii a Anglo-americanilor într-un guvern românesc. În ţară trebuia să existe un comitet legal al partidelor burgheze care să se ocupe de lupta legală. Un comitet ilegal secret care trebuia să ţină contact cu Parisul, cu partidele burgheze, comitetul legal şi un comitet militar care trebuia să se creeze. Întreaga această acţiune ei o vedeau desfăşurată într-un timp relativ lung, prin transformarea cadrelor partidului naţional ţărănesc şi a cadrelor legionare într-o acţiune legală care să

devină după aceea acțiune de răsturnare militară violentă a guvernului Groza, sau acțiune militară antisovietică, antirominească în cazul unui război. HALL a spus acestea sunt hotărârile generale, noi cerem ca PATRASCANU și grupul lui să lucreze. Astfel HALL ne-a promis în mod formal că veți lucra, noi nu vrem să vă forțăm, noi vă indicăm. Am lucrat și înainte împreună vrem să lucrăm și acum. Stim că sunteți întru totul de acord cu noi și nu văd nici un impediment ca să colaborăm. De altfel vă acordăm deși sunteți simplu grup o parte egală ca celorlalte partide cari colaborează, adică național țărăniștii, liberalii și cu social democrații.

Am făcut unele obiecții și am pus unele întrebări și după aceea ne-am despărțit pe la 11 noaptea. Imediat l-am văzut pe PATRASCANU și i-am expus pe larg tot ce discutaserăm. Înainte de a ne despărți - am uitat să dau câteva detalii - m-am înțeles cu POGONEANU ce se întâmplă în cazul când PATRASCANU acceptă propunerea sau nu acceptă colaborarea. Dacă nu acceptă trebuia să-i dau un telefon că nu putem lua masă împreună, dacă accepta spuneam că diseară luăm masa împreună. Această însemna că la ora 8 ei trebuia să fie acolo veniți fiecare pe rând, eu cu PATRASCANU urma să venim ultimii.

Ne-am înțeles ca să vorbească cu IONEL BALACEANU să vină la ora 8 la mine acasă unde-l va găsi pe PATRASCANU - cu mașina lui - să ne urdăm în mașina lui, PATRASCANU să licențieze mașina ministerului și să plecăm cu mașina lui IONEL BALACEANU în casa lui OCTAVIAN NEAMTU. În chipul acesta nimeni nu putea bănui că PATRASCANU se găsește acum în casa lui OCTAVIAN NEAMTU. Vechea mea experiență de ilegalist și de spion m-a ajutat și de data aceasta. Tot atunci am aranjat cu POGONEANU să cerut ca la noua întâlnire în eventualitatea în care PATRASCANU ar accepta propunerea, să participe și ALEX. STEPANESCU cu care el colaborase, și noi colaboraserăm înainte de 23 august. A justificat această propunere, din cauza vastelor relații ale lui ALEX. STEPANESCU cu serviciul de spionaj britanic, prin vechile relații ale lui și din interiorul țării și prin valoarea lui personală. Eu am fost în principiu de acord și am spus că voi face tot posibilul pentru a-l convinge pe PATRASCANU să accepte punctul de vedere al lui POGONEANU și STARCEA. PATRASCANU era în vremea aceea în campania electorală prin județul Arad și trebuia să aștept câteva zile până s-a întors. Când s-a întors i-am spus despre ce este vorba și am argumentat în felul acesta: noi nu putem rezulta colaborarea cu POGONEANU și ceilalți, întâi că avem obligații față de ei, că dacă nu o vom face de bună voie, vor avea ei mijloace să ne silească, în al doilea rând avem obligații morale, suntem de aceeași părere cu dînsul și nu văd de ce s-ar sacrifica acțiunea folosindu-ne și nouă,

și noi am sta cu mâinile încrucișate, făcând pe comuniștii. În al treilea rând dacă nu am participa în cazul acesta, ne-am putea să participăm nici la roadele victoriei, am fi tratați cum ar fi tratați alți dușmani. PATRASCANU s-a lăsat convins și a acceptat. Pe bază înțelegerii cu PATRASCANU am vorbit cu STYRCEA la telefon, și am aranjat o întâlnire secretă la care trebuia să participe PATRASCANU și cu STEFANESCU, POGONEANU, STYRCEA și cu RADU BUZESTI și cu mine, tot în casa lui OCTAVIAN NEAMTU. Conform înțelegerii cu PATRASCANU i-am telefonat cu 24 de ore înainte lui POGONEANU, mine seară luăm masa împreună cu toți, cu PATRASCANU și ALEX. STEFANESCU. PATRASCANU a venit la ora 8 la mine, a licențiat mașina până la ora 11. A venit BALACEANU cu mașina lui, iar eu i-am spus soției mele că eu mă duc cu PATRASCANU la HARY BRAUNER, cu care eram vecini. Ne-am urmat în mașină și am plecat la casa lui OCTAVIAN NEAMTU. OCTAVIAN NEAMTU ne-a primit în sufragerie, unde am găsit și pe ceilalți, pe POGONEANU, STYRCEA, ALEX. STEFANESCU, RADU BUZESTI. POGONEANU din precauțiune l-a pus pe CAMIL DEMETRESCU să supravegheze pela bucătărie sau dzeu știe unde, îi era frică ca nu cumva cineva să ne poată descoperi. Imediat au început discuțiile, POGONEANU a făcut o expunere aceleoraș elemente pe care mi le-a făcut și mie la prima întâlnire, însă acum mai detaliat cu mai multe detalii asupra discuțiilor avute cu HALL și HAMILTON, asupra diferitelor eventualități, conjuncturi, când va fi război, va fi război, cum va fi război, cât s-ar putea menține în legalitate partidele burgheze, când ar putea să nu mai fie posibilă o viață legală pentru partidele burgheze. La aceasta PATRASCANU după ce a ascultat întreaga expunere a lui POGONEANU a replicat în chipul următor. La alegeri guvernul Groza va avea o victorie copleșitoare - alegerile trebuiau să aibă loc la 19 noiembrie - el venea de pe teren din perioada campaniei electorale și cunoștea situația pe loc. Prin urmare nu încapă nici o îndoială deși este secetă, deși o nenorocire apăsă asupra noastră, totuși masele votează masiv cu Groza, totuși asupra acestui lucru nu încapă nici o îndoială. Tratatul de pace poate va da unele posibilități de acțiune mici, nu există posibilități mari. Guvernul în momentul în care va trece iarna posibilitățile lui vor fi practic nelimitate. Tratatul de pace odată ratificat nu mai există posibilități de acțiune de lungă durată grea, partidele burgheze vor fi scoase din legalitate, lucrurile vor merge deadura cu mare viteză - ceea ce s-a și întâmplat. PATRASCANU a văzut suficient de corect situația și a spus, nu, organizarea trebuie făcută acum, toate grupurile ilegale care există în țară, grupurile antistatale, grupul TATARASCU, grupurile diversioniste, toate trebuie concentrate după cum trebuie făcută o organizație centralizată, trebuie ca imediat americanii să fie convinși să des armamentul necesar ca în așa fel

invit în primăvară când s-ar putea eventual ivi ocaziunea deslînțuirii unui atac împotriva guvernului GROZA, lucrurile să se desfășoare cu maximum de posibilități pentru ilegaliști, pentru contrarevoluționari.

ALEXANDRU STEFANESCU cu toată prudența lui cunoscută, vedea lucrurile aproximativ ca PATRASCANU și el credea că târăgănarea tergiversarea, așa cum plănuiseră GRIGORE BUZESTI și POGONEANU poate să ducă la dezastru. Eu am susținut deasemenea punctul de vedere al lui PATRASCANU și ALEXANDRU STEFANESCU. Pînă la urmă POGONEANU și cu RADU BUZESTI și STARCEA au refuzat, au spus că principial poate că avem dreptate, totuși ei nu se pot angaja pînă cînd nu au asentimentul lui GRIGORE BUZESTI, care este șeful lor și care se afla în străinătate.

Deaceia POGONEANU și cu STARCEA au insistat ca PATRASCANU plecînd la Conferința Păcii să caute să-l vadă cu orice preț pe BUZESTI și eventual pe VISOIANU, care erau conducătorii adevînți al elementelor contrarevoluționare din România. POGONEANU argumenta în felul acesta: ei cunosc situația, ei au legăturile cu guvernul american și guvernul englez, ei au legătură cu serviciile de spionaj, nu există nici o altă soluție. Si ei sunt angajați în chip formal față de GRIGORE BUZESTI, față de VISOIANU, în al doilea rînd mi-au cerut să organizez o întîlnire cu HALL - care trebuia să părăsească țara atunci - în care PATRASCANU să-i confirme personal acordul încheiat. În al treilea rînd POGONEANU a cerut ca PATRASCANU să facă toate dirigențele necesare pentru ca guvernul să aamine alegerile așa încît partidele reacționare să aibe timp să-și desfășoare - sub pretextul campaniei electorale - campania de organizare a grupurilor ilegale, menite să creeze cadrele viitoarei mișcări ilegale contrarevoluționare, cadre de mare amploare în viața de stat.

PATRASCANU a spus că este imposibil pentru că campania electorală este prea avansată, astfel cînici nu are curajul să încerce, a promis însă că va căuta să-l vadă la Paris pe GRIGORE BUZESTI și pe VISOIANU. POGONEANU urma să-i scrie lui VISOIANU ca acesta să-l caute PATRASCANU la Paris, și acolo să organizeze întîlnirea. La întoarcere PATRASCANU urma să comunice prin mine, și numai prin mine rezultatele și să luăm contact pentru activitatea viitoare. Cu aceasta ne-am despărțit, noi am venit ultimii și am plecat primi dela întîlnirea secretă dela OCTAVIAN NEAMTU, OCTAVIAN NEAMTU cred că nici nu ne-a văzut. IONEL BALACEANU ne aștepta acasă. Cînd am sosit mașina lui PATRASCANU ne aștepta în fața casei mele, ne-am luat bună seara, s-a urcat în mașină și a plecat acasă.

A doua zi i-am comunicat lui HALL rezultatul întâlnirii și am organizat întâlnirea secretă dintre PATRASCANU și HALL pentruca PATRASCANU să-i confirme lui HALL hotărârile luate la constătuirea dela OCTAVIAN NEAMTU.

De acord cu PATRASCANU și această întâlnire am organizat-o în casa lui LENA CONSTANTE, a, rugat-o să-mi dea cheea, l-am anunțat pe HALL. Eu cu HALL am venit primii, peste o jumătate de oră a venit și PATRASCANU. Eu am făcut oficiul de traducător HALL nu știa francezește și PATRASCANU nu știa englezește. PATRASCANU i-a expus și lui punctul său de vedere, că acțiunea de organizare a mișcării clandestine destinată să răstoarne guvernul Groza trebuie accelerată și el vede lucrurile în negru, căci cel mai târziu în primăvara anului 1947 s-au în vara lui 1947, trebuie să se ajungă la o hotărîre în România, HALL i-a răspuns că ia notă, e de acord în principiu, că va comunica celor în drept la Washington și serviciului de spionaj american, hotărîrea lui PATRASCANU. Eram mulțumit de acest acord și a rămas să comunice eventual prin BUZESTI s-au pe altă cale, cu ce ne mai poate ajuta el odată plecat din țară. PATRASCANU a plecat primul și eu cu HALL după aceea și lucrurile așa s-au petrecut.

Președ: O altă întâlnire pe care dta ai avut-o tot la OCTAVIAN NEAMTU?

ZILBER: În Ianuarie 1947 POGONEANU mi-a trimis verbă prin OCTAVIAN NEAMTU + care venise întâmplător - că ar vrea să luăm masa împreună la NEAMTU, ca să discutăm la masă. Am acceptat fără discuție, pentrucă am mai luat masa la OCTAVIAN NEAMTU împreună cu POGONEANU, HARY BRAUNER, LENA CONSTANTE, ne cunoșteam de 20 de ani și am luat masa de cîteva ori împreună. La această masă a luat parte și GOLOFENTIA. Am discutat în timpul mesei totul în general, despre Conferința Păcii, despre Paris, situația din Franța, lucruri fără importanță. După aceea POGONEANU m-a chemat la o parte și mi-a spus lucrul următor, că primise răspuns dela GRIGORE BUZESTI că ține cu orice preț să-l vadă pe PATRASCANU. E foarte mulțumit de acordul de principiu al lui PATRASCANU, însă din păcate, el este bolnav și nu poate părăsi Elveția, stă încă la Geneva și-l roagă pe PATRASCANU să facă tot posibilul pentru a-l vedea la Geneva, sau lângă Geneva, undeva unde locuia soția lui STYRCEA.

Președ: Dar în anul 1947 ?

./.

ZILBER: I-am comunicat lui PATRASCANU acest raspuns primit - nu stiu pe ce cale de POGONEANU - PATRASCANU a luat nota si mi-a spus ca va face tot posibilul pentru a-l vedea pe GRIGORE BUZESTI si VISOIANU in strainatate. Urma ca dupa intoarcerea lui dela Paris, dupa semnarea tratatului de pace, sa comunice prin mine cind va avea loc o alta intilnire pentru a-l pune la curent pe POGONEANU, cu cele intimplate in strainatate. PATRASCANU s-a intors din strainatate la sfirsitul lui Februarie 1947 sau la inceputul lui Martie 1947 m-a rugat sa vorbesc cu POGONEANU ca sa-i organizez o intilnire cu POGONEANU pentru a-i comunica rezultatul discutiei avute cu GRIGORE BUZESTI si VISOIANU in strainatate. Am aranjat ca POGONEANU sa organizeze o intilnire secreta intre POGONEANU, RADU BUZESTI, PATRASCANU si subsemnatul, eu, tot in locuinta LENEI CONSTATE evident in lipsa acestora. Ca de obicei am rugat-o pe LENA CONSTATE sa-mi dea cheia, eu am venit inainte, dupa mine a venit POGONEANU care cunoastea locuinta impreuna cu RADU BUZESTI si la un scurt interval a venit si PATRASCANU, spunea ca intimplarea face ca in seara aceea sa aiba Consiliu de Ministrii, ca trebuie sa plece repede, totusi a stat suficient, ca sa poata explica ce s-a intimplat. Reusise sa plece la Geneva, il vazuse pe GRIGORE BUZESTI, avusese cu dinsul lungi discutii, GRIGORE BUZESTI iei mentinea in intregime punctul sau de vedere asa cum il stabilise cu HALL si HAMILTON si POGONEANU inainte de plecare, adica nu vor sa grabiasca miscarea, erau insa de acord ca toate grupurile clandestine contra revolutiunare trebuiesc unificate, de asemeni trebuia procedat la unificarea serviciilor de informatii si contrainformatii, englez, francez si cel al național-țărăniștilor. Cu ajutorul lui GRIGORE BUZESTI, sau fara ajutorul acestuia, n-am putea spune cum, PATRASCANU a reusit sa se vada cu VISOIANU, cu care discutasese in acest sens, ii expusese si lui punctul sau de vedere, acordul de principiu si dorinta lui PATRASCANU de a conduce efectiv actiunea impotriva guvernului Groza. VISOIANU a avut si el acelaș punct de vedere ca si GRIGORE BUZESTI, adica nu trebuie grăbit, trebuie asteptat, miscarea sa se desvolte organic, actiunea sa se dezvolte organic, de un partid burghez reactionar legal, intr-o actiune clandestina contrarevolutiunara. Acestea au fost in esenta cele spuse de PATRASCANU lui POGONEANU si BUZESTI. S-a stabilit atunci ca sa ne intilnim in una din saptaminile urmatoare cind si STYRCEA urma sa vina in Bucuresti, pentru ca impreuna sa punem la punct planul de actiune, asa cum il stabilise in principiu PATRASCANU, cu GRIGORE BUZESTI in strainatate si cum il discutasem si noi in seara aceea.

Prezid: A avut loc aceasta intilnire si ce s-a discutat.

ZILBER: Da, aceasta intilnire a avut loc, spre mijlocul lunii Mai 1947. Ca si la intilnirile precedente despre care am vorbit si aceas-

ta a fost organizată tot în mod conspirativ, în același fel tot cu aceiași persoane, minus ALEX. STEFANESCU care nu știu pentru care motiv n-a venit fie că POGONEANU nu l-a convocat, fie că el n-a putut veni, niciodată nu mi s-a spus ce s-a întâmplat. Tot IONEL BALACEANU a venit și ne-a condus pe PATRASCANU și pe mine la locuința lui OCTAVIAN NEAMTU și în aceeași sufragerie am discutat noi cinci, despre ce este de făcut. Discuțiile au durat cca. 2 ore și jumătate, am participat cu toții la aceste discuții. pînă la urmă am ajuns la următoarea concluzie.

Președ: Cine erau cei cinci?

ZILBER: Cei prezenți erau PATRASCANU, VICTOR RADULESCU-POGONEANU, STYRCEA, RADU BUZESTI și cu mine. CAMIL DEMETRESCU cred că nu l-am văzut. Odată intrase pe acolo. S-a luat următoarea hotărîre, se va începe organizarea comitetelor secrete la propunerea lui STYRCEA. S-a acceptat ca să se facă o inventariere a grupurilor ilegale, contrarevoluționare din țară, cum ar fi grupul BUJOIU și alte grupuri, cele care erau controlate de americani și cele controlate de englezi să se înceapă unificarea lor, fiecare dintre aceste grupuri trebuie să-și aleagă o conducere militară, trebuie să comunice și disponibil de oameni și armament au, trebuie să facă un comitet militar, reprezentant al acestor grupuri, acest comitet militar, trebuie să fie condus efectiv de PATRASCANU, urmînd ca GRIGORE BUZESTI și STYRCEA să se ocupe de legăturile cu străinătatea, și legăturile cu partidele burgheze. ALEX. STEFANESCU urma să se ocupe de legăturile cu serv. de spionaj englez și american. Eventual dacă eu aș fi reușit în acest interval să reiau relațiile cu serviciul de spionaj american, pe care le-am întrerupt în decembrie 1946, urma ca și eu să conduc operații din acest punct de vedere. După aceea ne-am înțeles să ne întîlnim din nou, după ce fiecare va fi adus tot materialul informativ, ce grupuri s-a format, ce comitete s-au ales, ce comitete sunt în formație, ce spun cei din străinătate. Între timp aceasta s-a întâmplat deci la 15 Mai, nenorocirea a făcut pentru mine și fericirea pentru alții la 8 aprilie, în aprilie am fost exclus din partid, bînuind ca agent de siguranță și agent american. La 20 mai Comisia Centrală de Control m-a exclus definitiv din partid. Din acest moment era clar că voi fi urmărit de organele noastre de poliție, deci participarea mea nu putea decît să periclitizeze întreaga organizație, de aceea am comunicat lui PATRASCANU că pe mine nu se poate conta de fel, pentru continuarea activității contrarevoluționare. De altfel după ce am ținut examenele de sfîrșit de an la universitate, am plecat împreună cu soția mea în provincie într-un sat și acolo am stat pînă cînd am văzut în ziare arestarea maniștilor, a lui STYRCEA și a celorlalți. După aceea m-am întors în București, tot acolo am văzut că PATRASCANU între

timp plecase la Bruxelles.

Președ: Arată dta ce discuții ați avut la întâlnirea dela NEAMTU privitoare la organizarea de atentate împotriva unor conducători ai PCR.

ZILBER: S-a discutat dar mai mult prin tangentă. PATRASCANU și cu mine ne gîndeam serios la lucrul acesta, terorismul în general nu dă rezultate. Totuși în anumite momente poate sărea și ne-am gîndit să încercăm și calea aceasta deși știam că nu dă rezultate. A fost o încercare mai mult prin tangentă, un apropiu, nu a fost ceva precis, nu s-a discutat în mod serios, nu s-a gîndit în mod serios. În chestiunea aceasta a fost și o discuție în acest sens, o discuție a fost.

Președ: Dacă toții procurori au vreo întrebare de pus acuza-tului?

Procurorul: Tov. președ. din activitatea sa acuzatul vrea să înlăture un trecut de o gravitate deosebită. Aici dlui nu este chemat să ne facă nouă doctrină asupra utilității, sau neutilității actelor teroriste. Să ne răspundă precis, s-a vorbit despre punerea la cale a unor atentate împotriva membrilor guvernului, s-au a conducătorilor partidului. Precis și categoric și tangențial, o parte sau pe altă par-te.

Președ: Răspunde la întrebare.

ZILBER: Direct nu s-a vorbit, cutare trebuie asasinat.

Procurorul: Nu cutare X., Y., Z.

ZILBER: Ca în cursul acțiunii trebuie să ne gîndim și la aceas-tă problemă.

Procurorul: Adică cum se explică și această problemă.

ZILBER: Asasinarea unora din conducătorii partidului și a un-o-ra din conducătorii guvernului, clar.

Procurorul: Vasăzică s-a hotărît sau nu s-a hotărît. Să redăm fraza precis și categoric.

ZILBER: De hotărît nu s-a hotărît, nu s-a luat.

Procurorul: Dar ce hotărîri s-au luat.

ZILBER: S-a luat hotărîre să ne întîlnim din nou, am discutat.

Procurorul: Tov. președ. îngăduiți-mi, s-a luat hotărîrea de atentat s-au nu s-a luat hotărîrea de atentat?

ZILBER: Această problemă nu a fost discutată ca pentru ceva pentru care trebuie să se ia o hotărîre. A fost discutată urmînd să se ia ulterior o hotărîre, în momentul în care problema s-ar fi pus în chip acut.

Procurorul: Vă rog tov. președ. să-l determinați să ne explice, s-a luat, s-au nu s-a luat.

Președ.: S-a luat sau nu?

ZILBER: Nu, nu s-a luat.

Procurorul: Tov. Președinte, într-o declarație și într-o confruntare pe care a dat-o, făcută cu acuzatul STARCEA, acuzatul ZILBER este destul de explicit și categoric și arată: s-au luat hotărîrea de a se trece la efectuarea unor atentate a arîtat și cum. În principiu în general era împușcarea în masă în cazul unei lovituri.

ZILBER: Da. Aceasta da, aceasta a fost.

Procurorul: Confirmi aceasta.

ZILBER: Da, sigur că da, nu există, nu se poate face un scrop fără să se spargă oul. Trebuiau omoriți oamenii, clar.

Președintele: Alte întrebări dacă mai aveți?

Procurorul: Nu acum sunt mulțumit de răspuns-

Apărarea nu are de pus nici o întrebare.

DEPOZITIILE MARTORILOR RADU LECCA, de 64 ani, fost industriaș.

Președintele: Ești în dușmănie cu acuzatul ZILBER ?

LECCA: Nu-l cunosc. Nu l-am văzut niciodată în viața mea.

Procurorul: Ce funcții a îndeplinit martorul în cadrul Direcției Generale a Siguranței ?

LECCA: În 1941, după rebeliunea legionară, am fost scurt timp subdirector general al Siguranței Statului.

Procurorul: Urmai să fi numit director ?

LECCA: Eu când am fost solicitat de MIHAIL ANTONESCU pentru ca să intru în Direcția Generală a Poliției, nu a fost vorba niciodată ca să fiu subdirector, ci a fost vorba să fiu director general, însă pentru motive, probabil de ordin militar, am fost numit numai subdirector.

Procurorul: Ai făcut vreun plan de reorganizarea siguranței ? În vederea numirii ca director cu cine a lăst contact ?

LECCA: Aveam un plan pe care vroiam să-l pun în aplicare, conform căruia vroiam să fac o purificare. Aveam o listă de vreo 500 polițiști pe care vroiam să-i scot. Această listă am înțocmit-o cu ajutorul lui VINTILA IONESCU care mi-a fost prieten și pe care îl cunoșteam încă din 1935.

Procurorul: Ce a discutat cu martorul, VINTILA IONESCU privitor la informatoriul Siguranței ?

LECCA: Ca să vă răspund la această întrebare și pentru ca să puteți înțelege mai bine răspunsul, trebuie să fac un mic istoric al relațiilor pe care le-am avut cu VINTILA IONESCU.

L-am cunoscut pe VINTILA IONESCU în anul 1935. În aceea vreme eu eram corespondentul celui mai mare ziar german pentru chestiuni economice pentru tot Sud-Estul Europei. Cunoșteam bine pe fostul director, general LEOVEANU și la una din vizitele pe care le-am făcut acestuia l-am cunoscut și pe VINTILA IONESCU. VINTILA IONESCU văzînd că pe pașaportul meu reșea că făceam dese călătorii în Germania, aproape în fiecare lună, că sunt foarte bine informat despre noua orientare a Reich-ului (era în al doilea an de național-socialism) și cum doctrina germană nu era cunoscută în România, m-a rugat ca ori de cîte ori merg în Germania, cînd mă întorc să am bunătatea să-i spun și lui ce se petrece acolo, ce fac nemții, dacă nemții au de gînd să facă un tratat cu noi și altele și mai cu seamă îl interesa ce fac legionarii, cu cine întrețin relații și cine sînt aceia din guvernul german care ar avea nevoie de informații.

Am considerat că cererile lui VINTILA IONESCU erau legitime și m-am împrietănit cu el. Ori de câte ori veneam dela Berlin îmi telefona, ne întâlneam fie la Dragomir, fie la Direcția Generală a Siguranței și eu îi spuneam tot ceea ce petreceam în Germania. În afară de acestea, trebuia să spun că VINTILA IONESCU era un om care nu dispunea niciodată de bani; deseori îmi cerea bani împrumut pe care niciodată nu mi i-a restituit.

Aceste relații au durat pînă la venirea lui ARMAND CALINESCU. Cînd a venit acesta ca prim-ministru, VINTILA IONESCU a intrat într-un conflict cu el pe motiv că-l informa pe regele Carol direct, cu ajutorul lui URDAREANU despre tot ceea ce petrece în Germania, trecînd peste capul lui MORUZOV care se ocupa cu chestiunile externe și care era o regulă pe vremea aceluia.

Am citit multe din aceste rapoarte și unele dintre ele au fost redactate chiar de mine, mai cu seamă cele care priveau tratatele comerciale.

VINTILA IONESCU a căzut în disgrăție din cauză că ARMAND CALINESCU nu accepta ca cineva să lucreze cu palatul peste capul lui. A fost trecut pe linia moartă la Prefectura Poliției și după aceea a fost trecut la pensie. În 1941, după rebeliune, MIHAIL ANTONESCU, știind că eu am relații foarte bune cu Germania și cunosc pe ministrul german, m-a rugat să preiau direcția generală a poliției. Eu nu aveam nicio pregătire pentru acest post, nu-i cunoșteam pe polițiști. Cunoșteam pe un singur om, acesta era VINTILA IONESCU. Cînd dl. MIHAIL ANTONESCU mi-a propus acest lucru pe motiv de a înspira încredere în poliție, pentru că pînă atunci poliția se scîlda în două ape: nu se știa dacă mine nu vor veni iar legionarii și iar vor fi împușcați polițiștii la Jilava și din această cauză mi-a propus mie. Eu i-am spus lui MIHAIL ANTONESCU că am să mă mai gîndesc. Primul meu gînd era să iau contact cu VINTILA IONESCU pentru că să-l întreb dacă acesta mi-ar fi dat concursul dacă eu aș accepta acest post. VINTILA IONESCU mi-a spus că-mi dă tot concursul și mă va îndruma și-mi va da toate indicațiile și personal va sta lîngă mine pînă cînd o să cunosc marsul în general al Direcției Generale a Poliției. Mai mult, mi-a spus: "cînd am plecat dela siguranță n-am fost prost ca să predau succesorilor mei, informatorii mei serioși. Le-am dat numai niște ciurucuri. Pe adevărații informatori i-am ținut între mine. Dacă vin la d-ta să ști că mă întorc cu tot-bagejul meu și atunci sunt călare pe situație". Ca să-mi dovedească că într-adevăr are astfel de informatori, mi-a spus că are trei comuniști mei importanți care sunt și astăzi informatori. Si mi l-a numit pe dl. MARGULIUS, SCHRAER și ZILBER. Am să vă spun și de ce țin bine minte numele la

... Total ... mi l-a prezentat peste cîteva

zile VINTILA IONESCU ca pe unul dintre șefii partidului socialist, om care deține o serie de lucruri și pe care nu-l văzusem până atunci. A rămas ca d-lui să-mi prezinte și pe ceilalți doi informatori. Mai mult încă mi-a spus că, cu timpul are să-mi prezinte și pe toți cari îi mai are în legiunea legionară. Stiam pe vremuri că îl are pe STĂNESCU, despre care mi-a vorbit chiar el.

Ce s-a întâmplat însă între timp. La vreo cîteva zile, maximum 3 sau 4 după ce mi l-a prezentat pe dl. MARGULIUS, spre marea mea surprindere dl. MIRAIL ANTONESCU în loc să mă numească director general, m-a numit numai subdirector general, sub diferite pretexte spunîndu-mi că în realitate eu voi conduce siguranța, că d-ta răspunzi de toată mișcarea legionară, în d-ta am încredere, deoarece dl. General LEOVESANU nu este capabil să conducă poliția și că în niciun caz nu va trece mult timp - maximum 2-3 săptămîni și d-ta vei rămîne director plin. I-am dat acest răspuns lui VINTILA IONESCU și acestuia nu i-a plăcut deloc soluția lui MIRAIL ANTONESCU. Eu eram mai optimist credeam în cuvîntul lui MIRAIL ANTONESCU, dar VINTILA IONESCU mi-a spus : "trebuie să ști că te duce și că militarii niciodată nu o să accepte ca un civil să fie director general al siguranței, ci o să vină tot un general".

Aceasta este tot ce vă pot spune în legătură cu aceasta.

Procurorul: Dacă VINTILA IONESCU i-a pomenit și despre alți agenți ?

LECCA: Numai despre aceștia trei, pentru că în momentul acela cele două chestiuni care interesau siguranța statului era chestiunea comunistilor și a legionarilor.

Procurorul: Nu s-a pomenit cumva și numele lui PATRASCANU ?

LECCA: Despre PATRASCANU mi s-a pomenit sub altă formă și cu altă ocazie. Mi s-a făcut aluzie la numele lui PATRASCANU cu ocazia cînd s-a făcut schimbul dintre ANA PAUKER și CODREANU din Bessarabia și mi-a vorbit de el ca despre un comunist în general. Să vă spun cuvintele textual pe care mi le-a spus despre PATRASCANU : " că este un comunist de salon, este un flecar și că pentru el nu contează - fără să vreau am făcut o paralelă între defii niște pe care mi-a dat - o el și a unui legionar STĂNESCU care a fost informator și tot așa se spunea și despre el că "numai despre bani știe și altceva nimic".

DEPOZIȚIILE MARTOREI SILVIA PLACCA, de 43 ani, fostă funcționară la Legația Statelor Unite.

+ +

Procurorul: Să ne spună martora în ce împrejurări a auzit pentru prima dată despre acuzatul ZILBER ?

SILVIA PLACCA: Prima dată am auzit în Septembrie 1944, dintr-un raport al comandorului WISNER, pe atunci șeful Misiunii Militare Americane, în care arăta că la masă la dl. RICA GEORGESCU a cunoscut printre alții și pe Dr. ZILBER, care s-a prezentat ca fruntaș al Partidului Comunist Român.

Procurorul: În ce calitate a luat martora cunoștință de aceasta ?

SILVIA PLACCA: Eram secretara comandorului WISNER. Eu stenografiam și scriam la mașină rapoartele lui către Cartierul General American din Italia, și printre altele mi-a dictat și despre acest raport.

Procurorul: Își mai poate aminti martora, ce conținea acel raport ?

SILVIA PLACCA: Da, în acel raport comandorul WISNER arăta că dl. ZILBER l-a informat că în ziua de 23 August 1944, PATRASCANU la convocarea șefilor partidelor politice, care a avut loc la palatul regal, când s-a făcut formarea unui guvern de militari, a fost de acord cu formarea acestui guvern de militari.

Procurorul: Cui i-a transmis legătura pe care a avut-o cu acuzatul ZILBER ?

SILVIA PLACCA: Lt. ROBERTS și Cpt. MADISON.

Procurorul: Ce cunoaște martora despre legătura dintre acuzatul ZILBER și Lt. ROBERTS ?

SILVIA PLACCA: Am aflat mai târziu dela maior HALL, că Cpt. MADISON și Lt. ROBERTS au menținut legătura cu Dr. ZILBER. Ei lucreau împreună la secția politică și culegeau informații pe care le transmiteau generalului SCUYLER.

Procurorul: De ce natură au fost aceste legături, cu ce se ocupa acesta ?

SILVIA PLACCA: Nu cunosc. Ei însă erau șefii secției politice a misiunii.

Procurorul: Cât timp au stat în țară ?

SILVIA PLACCA: Au plecat din țară în vara lui 1945.

Procurorul: Cui i-a predat legătura pe care a avut-o cu ZILBER ?

SILVIA PLACCA: Maiorului HALL, succesorul lor.

Procurorul: Ti-a vorbit HALL vreodată despre legăturile cu ZILBER ?

SILVIA PLACCA: Da, el mi-a dictat rapoarte despre întâlnirile lui cu Dr. ZILBER. Aceste rapoarte conțineau informații cu privire la situația economică și politică, despre armistițiul agricol, agricultură, industrie, partidul comunist și altele.

Procurorul: Unde se întâlneau acuzatul ZILBER cu HALL ?

SILVIA PLACCA: La HALL acasă, HALL îmi cerea mie să formeze numărul de telefon și să-i fac legătura cu ZILBER. Maiorul HALL mi-a spus că l-a invitat la masă.

Procurorul: Cu cine s-a mai întâlnit ZILBER acasă la HALL ?

SILVIA PLACCA: În Decembrie 1945, a avut loc o întâlnire secretă la maiorul HALL cu dl. MARK ETERIGE.

Procurorul: De unde știe martora despre acest lucru ?

SILVIA PLACCA: După întâlnirea cu Dr. ZILBER, maiorul HALL mi-a spus că acesta l-a rugat să-i aranjeze o întâlnire secretă cu Dr. MARK ETERIGE și deoarece mă ocupam cu unele chestiuni ale gospodăriei maiorului HALL, am fost trimisă la dînsul acasă să aranjez un ceai pentru cei care urmau să ia parte la această întâlnire.

Procurorul: I-a vorbit martorei HALL despre perspectiva ca ZILBER să fie numit la Washington la Legația Română ?

SILVIA PLACCA: Da, în Februarie sau Martie 1946, mi-a spus că Dr. ZILBER va fi numit consilier economic la legația română din Washington și mi-a spus că dorește să aibă o secretară care să cunoască la perfecție limba engleză. M-a rugat să mă interesez dacă una dintre funcționarele legației vrea să plece acolo.

Procurorul: Cînd a plecat HALL din țară ?

SILVIA PLACCA: La 8 Noembrie 1946.

Procurorul: După plecarea lui HALL, cu cine a rămas în legătură ZILBER ?

SILVIA PLACCA: Nu știu nimic despre acest lucru.--

---.---.---

DEPOZITIILE MARTOREI BRUTEANU COLETTE, de 34 ani, funcționară, cu ultimul domiciliu în Cal. Moșilor Nr. 126 A.

+ +

Procurorul: Când ai cunoscut o persoană cu numele de MADISON și cine era acesta ?

BRUTEANU: Era căpitan în armata americană.

Procurorul: Când l-ai cunoscut ?

BRUTEANU: În 1945, cam prin luna Ianuarie .

Procurorul: Care a fost situația militară a Cpt. MADISON și care era profesia lui de bază ?

BRUTEANU: Cpt. MADISON a venit în țară după 23 August 1944, în calitate oficială de ofițer economic pe lângă Misiunea Americană de Control, oficial. Realitatea era că era un ofițer de informații. Stringea informații de toate genurile: politice, și economice și militare.

Procurorul: Însine de a fi fost concentrat în armată, unde a lucrat ?

BRUTEANU: După spusele lui, lucra ca funcționar în Ministerul Economiei din Washington.

Procurorul: Ce studii avea el ?

BRUTEANU: Spunea că are studii economice.

Procurorul: De ce nuanță ?

BRUTEANU: Universitare.

Procurorul: Cu ce s-a ocupat MADISON cât timp a stat la noi în țară ?

BRUTEANU: În slujba lui propriu zisă n-aș putea spune cu ce s-a ocupat, dar din câte mi-a spus și cât am dedus, se ocupa cu stringerea de informații.

Procurorul: Ce făcea cu aceste informații ?

BRUTEANU: Aceste informații pe semne că le transmitea guvernului dela Washington.

Procurorul: Ce legături știe martora că au existat între Cpt. MADISON și acuzatul ZILBER ?

BRUTEANU: După spusele lui MADISON însine de a-l cunoaște pe ZILBER și mai târziu am constatat și eu, că legăturile erau de strinsă prietenie. MADISON avea despre ZILBER părerea că este un om excepțional. Avea o părere foarte bună și eram foarte bun prieten cu el.

Procurorul: Unde se întâlnea MADISON cu ZILBER ?

BRUTEANU: Se întâlneau fie la MADISON acasă, fie la ZILBER acasă, fie la Institutul de Cercetări Economice din Str. Polonă.

Procurorul: Care era scopul acestor întâlniri ?

BRUTEANU: Scopul întâlnirilor, din cele ce povestea MADISON din când în când, era și de a culege informații.

Procurorul: În discuțiile pe care martora le-a avut cu MADISON, n-a auzit vorbindu-se despre PATRASCANU și ce anume ?

BRUTEANU: L-am auzit vorbind despre PATRASCANU, în primul rând așa așa putea spune descriind viața lui de acasă, că are un apartament în Str. Vasile Iescăr Nr. 100 - dacă nu mă înșel - destul de modest față de calitatea lui de ministru. Mai spunea că după aparențe și după felul cum vorbește și după conșcorta d-șale, n-ar părea să fie un militant comunist, așa după cum își făcuse imaginea. Apoi din conversațiile avute cu PATRASCANU mi-a spus că PATRASCANU l-a informat că ar exista disensiuni atunci în mijlocul Partidului Comunist, una din disensiuni fiind condusă chiar de PATRASCANU.

-.--.-.-

Procurorul arată tribunalului că urmează să depună ca martor numitul MARGULIES SAMUEL care nu s-a putut prezenta în fața Tribunalului fiind bolnav. Deasemeni n-au putut fi aduși să depună ca martori EUGEN CRISTESCU și ION ANTONESCU - PRATCU, care au decedat în timpul cercetărilor. Procurorul cere ca Tribunalul să dispună citirea declarațiilor lor.

Președintele Tribunalului dispune citirea declarațiilor:

DECLARAȚIA MARTORULUI MARGULIES SAMUEL:

" În tot timpul cât am colaborat cu VINTILA IONESCU, acesta exprima multă simpatie pentru ZILBER, a cărui inteligență o elogia adeseori. Nu pot să precizez data, VINTILA IONESCU mi-a dat să controlez un raport - dare de seamă - a activității partidului în legătură cu situația politică internă și externă din acel moment.

Citind aceea dare de seamă, am avut impresia că este redactată de ZILBER, deoarece unele puncte de vedere mi-au fost expuse nu cu mult timp înainte chiar de ZILBER într-o convorbire ce am avut-o cu el.

În multe din discuțiile avute cu VINTILA IONESCU mi-a rămas impresia că unele informații și unele puncte de vedere la ordinea zilei în legătură cu activitatea partidului, acesta exprima păreri foarte bune pe care le auzisem la ing. ZILBER cu puțin timp înainte.

În cursul discuțiilor, dacă venea vorba de ZILBER, VINTILA IONESCU acorda încredere nelimitată informațiilor și părerilor acestuia."

+ + +

DECLARAȚIA MARTORULUI EUGEN CRISTESCU.

"Am cunoscut pe ing. HERBERT ZILBER cu ocazia cercetărilor în care a fost implicat în afacerea procesului VARZARU. Cercetările s-au făcut efectiv de inspectorul de siguranță VINTILA IONESCU, care mi-a vorbit în mai multe rânduri de capacitatea și cunoștințele excepționale de care dispunea ing. ZILBER.

Cu ocazia cercetărilor făcute asupra lui ZILBER, acesta a afirmat că proiectul construcției bazei navale aparține lui, că el l-a lucrat, fiind rugat de generalul RADU. Cu această verificare a fost însărcinat MIRAIL MORUZOV, fost șef al serviciului secret din M. St. M.

././.

Conversațiile pe care ZILBER le-a avut cu VINTILA IONESCU și MORUZOV i-a condus pe aceștia la convingerea că este un agent periculos de deștept și că poate fi utilizat în serviciul de informații român.

În timpul procesului am fost rugat de VINTILA IONESCU și de MORUZOV să intervin la justiția militară pentru ameliorarea situației lui ZILBER, ceea ce am și făcut. Dealtfel MORUZOV utiliza foarte mult acest sistem de a trece peste acuzațiile aduse unui arestat, scontând pe folcosele ce le-ar putea aduce în viitor.

VINTILA IONESCU a păstrat multă vreme legătura cu ZILBER și mi-a vorbit des de el. După cite îmi amintesc numele lui ZILBER figura în listele de informatori ale Corpului Dedectivilor ce-mi erau depuse lunar de VINTILA IONESCU".

+ + +

DECLARAȚIA MARTORULUI ION ANTONESCU-FRANCU.

"Într-una din zile, aproximativ un an după procesul de spionaj PAUL SOLOMON, fostul inspector general VINTILA IONESCU m-a însărcinat cu aranjarea părții informative pentru a se afla sosirea în țară în vederea arestării a ing. ZILBER, care trebuia să descindă la sora sa într-una din străzile laterale a Căii Grivița.

N-am putut afla ziua sosirii acestuia cu toate că aranjarea prin serviciul casei sorei sale să fie anunțat de sosirea lui. Însă inspectorul VINTILA IONESCU a fost înștiințat telefonic chiar de la Ministerul de Război că acesta se găsește în acel moment la minister.

A fost delegat inspectorul STRATE STRATILESCU să se ducă la Ministerul de Război și să-l aresteze pe ZILBER. ZILBER a fost dat în judecată, însă după cum am înțeles de la VINTILA IONESCU lucrurile au fost aranjate în așa fel ca să fie achitat de Consiliul de Război, care l-au judecat pe ZILBER.

Acest aranjament l-a făcut MIHAI MORUZOV, șeful serviciului secret, care avea nevoie de serviciile lui ZILBER".

=====

DEPOZITIILE MARTORULUI FILIPOVICI GHEORGHE, de 66 ani, fără nicio profesiune, fost chester de poliție.

Procurorul: Înainte de a fi chester a fost comisar de siguranță ?

FILIPOVICI: Da, am fost.

Procurorul: Unde a lucrat el în această calitate ?

FILIPOVICI: Am lucrat în Brigada Mobilă.

Procurorul: De cine depindea această brigadă.

FILIPOVICI: Făcea parte din Corpul Dedectivilor. Era una din cele 4 brigăzi a Dedectivilor din cadrul Siguranței Generale a Statului, condusă de subinspectorul general STRATE STRATILESCU.

Procurorul: Cu ce inspector general a lucrat ?

FILIPOVICI: Cu inspectorul general VINTILA IONESCU și cu subinspectorul general STRATILESCU. Fiecare brigadă era condusă de către un subinspector general - mă refer la perioada aceia 1930.

Procurorul: În ce împrejurări l-a cunoscut pe acuzatul ZILBER ?

FILIPOVICI: Pe dl.ing.ZILBER l-am cunoscut la sfârșitul anului 1930 prin luna Decembrie - data nu pot s-o precizez. Într-una din zile m-a chemat subinspectorul STRATILESCU și mi-a spus că împreună cu el trebuie să merg până la Statul Major al Marinei de unde trebuie să conducem la siguranță pe un domn. Am plecat cu el cu mașina, ne-am dus la Statul Major unde am găsit pe dl.comandar GHEORGHIU, care mi se pare că era șeful Statului Major. Dl.comandor GHEORGHIU mi-a spus că în curând trebuie să sosească dl.ing.ZILBER care este cerut pentru niște cercetări. Mai era în birou acolo un Lt.Colonel, care nu știu cum îl chema. A venit curând și dl.ZILBER, s-au făcut recomandările necesare și i s-a comunicat de către dl.comandor GHEORGHIU că urmează să meargă cu noi la Siguranța Generală. Ne-am suit în mașină și cum am ajuns la siguranță, subinspectorul STRATILESCU s-a dus în biroul lui VINTILA IONESCU împreună cu dl.ing.ZILBER.

După oțte îmi amintesc, eu știu că dl.ing.ZILBER a fost cercetat pentru o chestiune de spionaj în legătură cu VICTOR ARADY. În timpul cercetărilor era cazat într-o cameră - nu era la închisoare -, unde i se servea mi se pare și masa.

Într-una din zile eu fiind de serviciu, a venit sora dl.ing.ZILBER și cu tatăl d-lui cu un pachet cu niște lenjuri și m-au rugat să i le dau dl.ing.ZILBER.

Inspectorul general VINTILA IONESCU a aprobat să i se dea acest pachet. În tot acest timp cred că l-am văzut odată sau de două ori, iar după încheierea cercetărilor știu că împreună cu dosarul a fost înaintat la Consiliul de Război pentru judecare. Am auzit pe urmă că l-ar fi condamnat și că ar fi făcut recurs. Știu însă din discuțiile lui VINTILA IONESCU că ar fi discutat în prealabil cu ing. ZILBER că după ce va fi condamnat, în cazul când se angajează în serviciul siguranței ca informator, îl va scăpa de pedeapsă.

După Februarie 1932, știu că în urma unei adrese făcută de siguranța generală, după aprobarea prealabilă a Ministerului de Interne și a justiției militare, dl. ing. ZILBER după ce făcuse o parte din pedeapsă a fost eliberat și trimis la siguranța generală.

În 1932, eu am fost mutat din Brigada Mobilă la Corpul Dedecivilor ca secretar. În timpul acesta când intram la VINTILA IONESCU în birou cu hîrțile la semnat, de fiecare dată observam cîte o notă informativă care mi-a atras atenția în mod special pentru că aveau un format special; în ceea ce privește mărimea era mai mică decît un afert de coală de hîrtie, tăiată foarte îngrijit, cu un scris cu cerneală și drept. După un timp nu pot să precizez, VINTILA IONESCU a dictat la mașină dactilografiei de serviciu de atunci d-na BILCIURESCU un material. În acest timp sunînd telefonul la dl. inspector VINTILA IONESCU m-am dus și am răspuns eu. Intrucît directorul general îl chema la dînsul, m-am dus imediat în sala dactilografelor și i-am comunicat lui VINTILA IONESCU că este chemat imediat de directorul general. Fiind grăbit, a lăsat hîrțile care le avea pe masă și a eșit. Între timp avînd o corespondență urgentă de bătut la mașină, am luat concepta și m-am dus în sala dactilografelor, așezîndu-mă în acelaș loc unde stătuse VINTILA IONESCU. Acolo mi-a atras din nou atenția nota care o văzusem mai înainte pe biroul d-sale. La notă se afla anexată o hîrtie mai mică, care conținea instrucțiuni venite dela Moscova cu privire la propaganda comunistă ce trebuia desfășurată. Nota era bătută la mașină în rînduri foarte strînse din care cauză foarte greu se putea citi, totuși am putut vedea că sunt niște instrucțiuni venite din Moscova de felul cum trebuie să se organizeze propaganda comunistă printre muncitori.

După cîtva timp, într-una din zile eșind pe sală, l-am văzut din nou pe dl. ing. ZILBER intrînd în bibliotecă - biblioteca era o cameră mică care servea și drept anticameră pentru VINTILA IONESCU pentru persoanele care veneau la VINTILA IONESCU și care nu trebuiau să fie văzute și care aveau acces la o intrare prin dos.

././.

O altă dată, a mai trecut câțva timp, într-o după amiază, am intrat la VINTILA IONESCU în birou cu o corespondență urgentă de semnat. Acolo am văzut din nou pe dl.ing.ZILBER cu care m-am salutat. VINTILA IONESCU părea foarte indispus. Intre timp venise și cameristul, căruia i se dăduse ordin să anunțe mașina. După 10 minute a intrat la mine în birou cameristul și mi-a comunicat că dl.inspector general VINTILA IONESCU împreună cu dl.ing.ZILBER, au plecat.

Am uitat să spun că înainte de aceasta, eu aflându-mă în birou la dl.VINTILA IONESCU, a intrat cameristul pe ușă care venind din bibliotecă l-a anunțat cu glas tare că a venit dl.ing.ZILBER. Dl.VINTILA IONESCU, care rezolva unele lucrări, s-a enervat foarte tare, l-a atras atenția că nu trebuia să-i pronunțe numele. Era foarte surescitat și a dat ordin ca să se ducă la dl.ing.ZILBER și să-i lase ceace i-a adus și să plece. Cameristul a intrat în bibliotecă și s-a întors apoi cu un plic albastru comercial, pe care l-a predat apoi lui VINTILA IONESCU care surescitat cum era, a deschis nervos plicul și l-a aruncat apoi pe birou. Eu am bănuit că este una din acele note. Atunci mi-am dat seama că autorul acestor note era dl.ing.ZILBER.

A doua zi după ziua când l-am văzut pe dl.ZILBER în biroul lui VINTILA IONESCU, l-am auzit pe dl.VINTILA IONESCU discutând cu sub-inspectorul general STRATE STRATILESCU asupra felului cum a reușit să-l convingă pe dl.ing.ZILBER ca în schimbul eliberării din închisoare, să se angajeze în serviciul siguranței și să dea informații. VINTILA IONESCU spunea: "eu am nevoie de el, pentru a urmări mai departe activitatea de spionaj și activitatea membrilor Partidului Comunist".

Stiu că dl.ing.ZILBER a lucrat cu inspectorul general VINTILA IONESCU până în ultimul timp, respectiv până la ieșirea la pensie a dl.VINTILA IONESCU, care s-a întâmplat cam prin Septembrie 1940.

În 1941, pe când eram la Prefectura Poliției ca șef al biroului central al Controlului Populației, VINTILA IONESCU a fost numit inspector la C.N.R. În această calitate venea pe la mine deseori cerându-mi să-i pun la dispoziție anumite cărți de imobil, din care tria anumite date. Într-una din aceste ocazii am observat că a deschis o carte de imobil în care pe fișă era vorba de un anume ZILBER. Aducându-mi aminte de dl.ZILBER, l-am întrebat pe VINTILA IONESCU: "ce mai e cu ing.ZILBER?", la care VINTILA IONESCU mi-a spus că a lucrat până în ultimul timp cu el. Prin "ultimul timp", am înțeles atunci că până prin August - Septembrie, când a ieșit el la pensie.

Procurorul: Cine mai cunoștea legăturile acuzatului ZILBER
cu VINTILA IONESCU ?

FILIPOVICI: Cred că, cunoștea directorul EUGEN CRISTESCU și
subinspectorul general STRATE STRATILESCU. Pe aceștia îi știu.

---.---.---

INTEROGATORIUL ACUZATEI LENA CONSTANTE

Președ: Acuzata CONSTANTE LENA ai auzit actul de acuzare. Ai înțeles pentru ce ești trimisă în judecată?

LENA CONSTANTE: Da am înțeles.

Președ: Acum să răspunzi dta la întrebările mele, pentru a lămurii faptele pentru care ești trimisă în judecată.

În ce împrejurări ai cunoscut dta pe NICOL GROSS.

CONSTANTE: L-am cunoscut pe NICOLE GROSS în toamna anului 1937 într-un restaurant, unde mi-a fost prezentat de un grup de prieteni comuni.

Președ: Cum au evoluat relațiile d tale cu el?

LENA CONSTANTE: L-am văzut din ce în ce mai des în cursul anului 1938 și în cursul anului 1939 am devenit prieteni foarte buni și am fost prieteni pînă la plecarea lui din țară.

Președ: Cine era acest NICOLE GROSS și cu ce se ocupa?

LENA CONSTANTE: NICOLE GROSS era inginer, era directorul unui birou tehnic care se ocupa cu instalațiile petrolifere, avînd reprezentanța unor fabrici din Cehoslovacia. În același timp era agent al serviciului de spionaj englez.

Președ: De unde știi dta că NICOLE GROSS făcea spionaj?

LENA CONSTANTE: Mi-a spus-o chiar NICOLE GROSS în timpul unei conversații pe care am avut-o cu el în cursul anului 1939, atunci cînd l-am întrebat de ce este prieten cu diferiți hitleriști nemți, care sunt în țară. Mi-a răspuns că este prieten cu acești hitleriști, care lucrează în petrol pentru a culege dela ei informații și a le transmite serv. de spionaj englez. Mi-a cerut în cursul aceleiași conversații să fiu amabilă cu acești hitleriști, cînd îi înțîlnesc la el în casă și chiar unpra dintre ei să le fac cîteva mici servicii. Mi-a cerut în același timp să culeg și eu pentru el informații în cercurile mele de cunoștințe, și să i le transmit. Am cules informații pentru el pînă la plecarea lui din țară, în cercurile mele de cunoștințe, și mai cu seamă dela HERBERT ZILBER. HERBERT ZILBER era întotdeauna foarte bine informat cu tot ce se întîmpla în țară și de altminteri avea și personal legături de spionaj cu NICOLE GROSS. Într-o zi la mine acasă au avut o conversație particulară, după care NICOLE GROSS mi-a spus că HERBERT ZILBER i-a cerut o sumă de bani pe care el i-a dat-o.

Președ: Cînd a plecat NICOLE GROSS și ce relații ai avut cu el?

LENA CONSTANTE: NICOLE GROSS a plecat din țară în octombrie

77

1940. Înainte de plecare mi-a predat un act de vânzare al întregului mobilier al casei sale și un contract de închiriere al apartamentului. L-am întovărășit până la Constantinopol pentru al ajuta să-și scoată o sumă de deize din țară, în mod clandestin. La Constantinopol a plecat întovărășit de un prieten al lui M. RUBINSTEIN despre care am aflat acolo, că era și el agent al serv. de spionaj englez. Am aflat aceasta pentru că acest M. RUBINSTEIN la Constantinopol m-a rugat să mai fac încă odată călătoria dela București-Constantinopol pentru a aduce un plic de informații la Constantinopol. NICOLE GROSS m-a sfătuit însă ca să nu primesc, atrăgându-mi atenția că prima călătorie făcută cu el și faptul că mi-a lăsat în grijă averea lui, ar putea bate la ochi, și ar face periculoasă pentru mine o a doua călătorie. La Constantinopol NICOLE GROSS m-a însărcinat să-i transmit lui BELU ZILBER că dacă după război - războiul se va termina prin victoriile aliaților și coloniștilor, vor avea un cuvânt de spus în țară - BELU ZILBER să nu uite înțelegerea pe care au avut-o împreună, de a lucra mai departe pe linie de spionaj. L-am transmis la întoarcerea mea în țară lui BELU ZILBER aceasta, și NICOLE GROSS a plecat din Constantinopol mai departe, spre Palestina, apoi a plecat la Cairo unde a lucrat la Comandamentul Britanic sub ordinele unui colonel englez EISINGER. Am rămas în legătură cu el prin poștă cît s-a putut, și el mi-a răspuns la scrisori cu numele convențional de RUTH.

Președ: După 23 August 1944, în ce mod ai reluat dta legăturile cu NICOLE GROSS.

LENA CONSTANTE: Am reluat legăturile cu NICOLE GROSS în Oct. 1944, prin col. EISINGER. Acest colonel englez EISINGER mi-a dat un telefon spunându-mi că vine dela Cairo și că are pentru mine un mesaj și din parte lui NICOLE GROSS, rugându-mă să-l întâlnesc a doua zi la Athenae Palace. M-am întâlnit cu col. EISINGER la Athenae Palace. Col. EISINGER vorbea foarte bine românește, pentru că lucrase mult timp în petrolul Ploiești. Col. EISINGER mi-a transmis din partea lui NICOLE GROSS diferite complimente și mi-a spus că va sta foarte puțin timp în țară și că înainte de plecare mă va întâlni din nou. După o săptămână mi-a dat un telefon spunându-mi că se reîntoarce la Cairo și întrebându-mă dacă am vreun comision de transmisie lui NICOLE GROSS. L-am pofțit pe col. EISINGER la mine acasă. Col. EISINGER a venit și l-am rugat să-i transmită lui NICOLE GROSS că doresc foarte mult să ne reîntîlnim. Atunci col. EISINGER mi-a spus că dat fiind sentimentele bune pe care i le păstrez lui NICOLE GROSS, este în măsură să-mi transmită un al doilea comision din partea lui NICOLE GROSS. M-a rugat să-i transmit informații din țară și mă sfătuia să-i cer ajutor pentru aceasta "prietenului meu economistul". Am înțeles că este vorba de HERBER ZILBER, am acceptat, i-am răspuns afirmativ col. EISINGER și col. EISINGER

mi-a spus că NICOLE GROSS ulterior îmi va indica o persoană prin care să-i transmit aceste informații.

Președ: Ai discutat dta cu HERBERT ZILBER, îndrumările pe care ți le-a dat EISINGER?

LENA CONSTANCE: După citeva zile m-am dus la BELU ZILBER acasă, i-am transmis mesajul lui NICOLE GROSS și i-am amintit de înțelegerea pe care o avusese cu NICOLE GROSS în 194p. HERBERT ZILBER a acceptat să mă ajute, dar mai mult mi-a spus că mă va pune în contact cu PATRASCANU pentru a putea culege dela el direct informațiile. Mi-a mai spus că sunt necesare mai cu seamă informațiile din cercurile comuniste și mi-a mai spus că la nevoie fiind în legătură cu PATRASCANU va putea să-i fac și eu vreun serviciu, atunci când PATRASCANU ar avea vreo nevoie, să-i transmit ceva serv. de spionaj englez.

Președ: Te-a pus ZILBER în legătură cu PATRASCANU?

LENA CONSTANCE: Da, după citeva zile, ZILBER m-a pus întâi în legătură cu soția lui PATRASCANU, ELENA PATRASCANU care lucra la Uniunea Patrioților, apoi într-o duminică dimineață mi-a amenajat o întâlnire chiar PATRASCANU, la el acasă. Ulterior PATRASCANU mi-a dat informații știind că sunt pentru serv. de spionaj englez.

Președ: Prin cine ai transmis informații lui NICOLE GROSS.

LENA CONSTANCE: Am transmis informații lui NICOLE GROSS prin dl. BUTLER secretar al Legăției Engleze, prin VERA MELANOVA o funcționară a Legăției Cehe, și prin LETITIA BARBU.

Președ: LETITIA BARBU mai tîrziu cu cine s-a căsătorit?

LENA CONSTANCE: LETITIA BARBU s-a căsătorit mai tîrziu cu ZEVEDEI BARBU.

Președ: Cum ai intrat în legătură cu BUTLER?

LENA CONSTANCE: În cursul lunii martie 1945 am primit un telefon dela BUTLER care mi-a spus că mă roagă să vin pînă la legăția engleză, pentru că are din partea lui NICOLE GROSS un mesaj pentru mine. Cu acest prilej mi-a transmis complimente dela NICOLE GROSS și totodată mi-a dat o mică brățară de aur și o broșă de argint în filigram. BUTLER mi-a spus că NICOLE GROSS mă roagă să-i transmit informațiile culese, prin el.

Președ: Cum ai intrat dta în legătură cu VERA MELANOVA?

LENA CONSTANCE: Spunîndu-i cu PATRASCANU că am ca legătură pe BUTLER, PATRASCANU mi-a atras atenția că este foarte periculos pentru mine, să fiu văzută la legăția Engleză și pentru aceasta el mi-a spus că nu trebuie să mai am cu nimeni de aface dela legăția Engleză și că de aceea să-i cer lui NICOLE GROSS o altă legătură pentru a-i transmite informațiile. După aceea i-am telefonat lui BUTLER cerîndu-i să vină la

mine acasă, deoarece nu mai vreau să merg la legăție. Acesta a venit la mine și i-am dat o scrisoare pentru NICOLE GROSS, prin care îi spuneam acestuia că nu-i voi mai trimite informații prin nimeni dela legăție, și că-l rog să-mi găsească o altă legătură, pentru că relațiile mele dese cu PATRASCANU, fac ca legăturile mele cu cineva dela legăția engleză, să mă compromită. Ca răspuns NICOLE GROSS în octombrie 1945 mi-a trimis pe VERA MELANOVA, care era numită funcționară la legăția Cehă, iar în timpul războiului fusese funcționară a guvernului ceh dela Londra. VERA MELANOVA a venit la mine și mi-a spus că NICOLE GROSS mă roagă să-i transmit scrisorile către el, prin ea. VERA MELANOVA trimitea aceste scrisori prin curierul diplomatic al legăției Ceha.

Președ: Cum ai intrat d-ta în legătură cu LETITIA BARBU?

LENA CONSTANTE: LETITIA BARBU, era o prietenă de a mea din copilărie și ea îl cunoștea dinainte de război pe NICOLE GROSS. În anul 1945 s-a măritat cu BARBU ZEVEDEI care fusese tocmai atunci numit de PATRASCANU consilier la Legăția noastră dela Londra. Înainte de plecare am pus-o în legătură cu NICOLE GROSS și i-am dat adresa lui dela Londra.

Președ: L-ai cunoscut pe TOROSSIAN?

LENA CONSTANTE: Da l-am cunoscut și pe TOROSSIAN.

Președ: L-ai pus în legătură cu NICOLE GROSS?

LENA CONSTANTE: Da, l-am pus în legătură pe TOROSSIAN cu NICOLE GROSS și i-am dat și adresa lui dela Londra.

Președ: Cu ce ocazie avea nevoie TOROSSIAN de legătura cu NICOLE GROSS și unde pleca TOROSSIAN?

LENA CONSTANTE: TOROSSIAN fusese numit de PATRASCANU consulul nostru la Paris.

Președ: Ce informații i-ai transmis lui NICOLE GROSS.

LENA CONSTANTE: La început i-am comunicat că ZILBER m-a pus în legătură cu PATRASCANU, i-am spus că PATRASCANU este împotriva partidului comunist și pentru colaborarea cu burghezia, i-am transmis deasemenea că ZILBER este nemulțumit de faptul că PATRASCANU n-a putut pune mîna pe putere în stat și pe conducerea partidului comunist, i-am transmis apoi informații în legătură cu cheltuielile de armistițiu, specificînd cifre, li-vrări referitoare la bunurile germane care se afla pe teritoriul țării. Despre proiectul înființării sovromurilor, informații despre reforma agrară, și felul cum se desfășoară ea. Despre numărul membrilor Partidului Comunist despre organizația Apărarea Patrioților și Uniunea Patrioților, informații despre crizele de guvern care se succedau. Informațiile politice le detineam dela PATRASCANU, iar cele economice dela HERBERT ZILBER.

Președ: Cînd te-ai revăzut cu NICOLE GROSS după plecarea lui din țară?

LENA CONSTANTE: Pe NICOLE GROSS l-am revăzut în iulie 1947, la Praga cu ocazia plecării lui PATRASCANU la Congresul Juriștilor democrați dela Bruxelles. În cursul anului 1947, în ianuarie și februarie făcusem o călătorie la Ankara și Constantinopol, de unde trimiteam informații lui NICOLE GROSS. NICOLE GROSS mi-a răspuns rugându-mă dat fiind faptul că am pașaport și pot să călătoresc în străinătate, mă roagă foarte mult să mă întâlnesc cu el la Paris. I-am transmis cererea lui NICOLE GROSS lui PATRASCANU, cu rugămintea de a-mi obține viza franceză, acesta mi-a dat o scrisoare de recomandare către ministrul Franței PAUL BONCOUR. Cu toată această recomandare după oțva timp, eu nu am primit viza franceză. M-am plins lui PATRASCANU și PATRASCANU mi-a spus că aş putea avea o altă ocazie ca să-l văd pe NICOLE GROSS pentru că el va pleca în cursul verii la Congresul Juriștilor democrați și ar putea să mă ia cu el și să mă lase la Praga, pentru că viza cehă se poate obține mai ușor și i-am scris lui NICOLE GROSS acest lucru. NICOLE GROSS mi-a răspuns telegrafic că va fi la Praga într-un termen de 5 zile, care coincidea ^{exact} cu data congresului. PATRASCANU mi-a făcut viza și am plecat cu el la Praga. Urma ca eu să-l aștept pe NICOLE GROSS la Praga, urmînd ca să aștept și viza franceză pe care putea să mi-o facă PATRASCANU pentru a putea ajunge apoi la Paris.

Președ: Ce ai stabilit apoi cu PATRASCANU cînd ai plecat din țară. ~~xx~~

LENA CONSTANTE: PATRASCANU mi-a spus că el își dă seama că partidul comunist s-a întărit așa de mult, că el nu mai are posibilitate de a mai pune mina pe puterea de stat și a mai duce lupta împotriva Uniunii Sovietice în țară, în același timp se teme că acțiunea lui să nu fie demascată, să se gîndește că din străinătate ar putea să continue această luptă, că ar putea să colaboreze cu VISOIANU, un foarte bun prieten, pe care l ajutasese să fugă din țară. Înainte de plecare are o înțelegere cu magistratul MICSĂ dela cabinetul lui și s-a înțeles cu acesta ca într-o anumită zi să aștepte un telefon dela PATRASCANU, prin care PATRASCANU printr-un cuvînt înțeles dinainte să-l anunțe că rămîne în străinătate, iar MICSĂ la rîndul lui, să-i anunțe pe ceilalți membrii ai grupului PATRASCANU. PATRASCANU mă ruga să-i transmit lui NICOLE GROSS intenția lui de a rămîne în străinătate, de a se instala la Londra și să-l întreb cum ar putea să fie folosit acolo ca să lucreze mai departe pentru ași atinge scopurile. Cînd am ajuns la Praga, PATRASCANU mi-a repetat intenția lui de a rămîne în străinătate, și mi-a spus că trebuie să rămîn și eu, pentru că întîrzierarea mea în țară ar fi periculoasă. PATRASCANU mi-a luat pașaportul și l-a dat ministrului GRIGORESCU pentru a-mi face viza belgiană, urmînd ca viza franceză să o obțin prin TOROSSIAN, pentru mine la Paris și să

să mă trimită ulterior ca eu să ajung ori la Bruxelles ori la Paris. Am rămas să-l aștept pe NICOLE GROSS la Praga, și PATRASCANU a plecat la Bruxelles. NICOLE GROSS a venit după câteva zile.

Președ: Ce i-ai comunicat lui NICOLE GROSS?

LENA CONSTANTE: Lui NICOLE GROSS i-am comunicat planurile lui PATRASCANU, de a rămâne în străinătate, i-am explicat motivele care le are, i-am spus că vrea să lucreze mai departe în vederea atingerii scopurilor lui, i-am spus că în țară numai are nici o posibilitate de a lucra. I-am spus că el, PATRASCANU, în străinătate vrea să-și păstreze în continuare masca de comunist pe considerentul că lupta ar avea mai mult efect și că la o eventuală schimbare a regimului în țară, se va putea reîntoarce ca comunist, PATRASCANU socotea că masele nu vor da niciodată îndărăt și în felul acesta se gîdea că va putea să reastimpeze avîntul. I-am comunicat lui NICOLE GROSS toate legăturile pe care le avusese cu partidele burgheze, și lupta pe care o dusesse împreună cu ele, i-am relatat atitudinea sa față de partidul comunist și de Uniunea Sovietică și poziția pe care o ocupă PATRASCANU în partidul comunist și în genere i-am relatat toată activitatea pe care am dus-o PATRASCANU, i-am transmis și mesajul pe care l-a transmis PATRASCANU. La răspuns NICOLE GROSS mi-a spus că să venim cu toții la Londra.

Președ: Ce s-a întîmplat după aceasta?

LENA CONSTANTE: După aceasta am primit la Praga o telegramă de la PATRASCANU, prin care mă anunța că se va reîntoarce în țară. NICOLE GROSS a plecat înapoi, rămînînd înțelegînd că noi ne întoarcem pentru moment în țară și mai tîrziu vom veni cu toții la Londra.

Președ: Care au fost motivele pentru care PATRASCANU s-a înapoiat?

LENA CONSTANTE: Cînd s-a înapoiat PATRASCANU la Praga, ne-a spus că în timpul cît era la Bruxelles, a aflat despre arestarea lui MANIU. S-a gîndit atunci că dacă fuge în momentul acela din țară, fuga lui va fi pusă în legătură cu arestarea lui MANIU și deci platforma de comunist de care vroia să se trefaleze în lupta dusă s-ar fi prăbușit. Are în același timp frică și să-i nu fie descoperite legăturile lui cu partidele burgheze și vroia să se reîntoarcă în țară ca să poată să le acopere. Mi-a spus că a convocat în acest scop o conferință de presă la Bruxelles, pofînd pe toți gazetarii ai ziarelor din Bruxelles cărora le-a explicat motivele și necesitatea arestării lui MANIU tocmai ca să-și camufleze situația. La Paris PATRASCANU s-a întîlnit cu un agent al serv. de spionaj britanic MADISON pe care-l cunoscute la București. S-a sfătuit cu acest MADISON care și el i-a spus că are dreptate că trebuie să se întoarcă pentru moment în țară și că vor fi destule ocazii ca el să fugă ulterior.

1945 cînd a venit în țară pentru cîteva zile. Era atunci reporter de război al revistei dela Londra "Vogue", venise însoțită de gazetarul american JOHN PHILIPPS, era reporter de război al revistei americane "Life". Acest JOHN PHILIPPS în timpul războiului fusese atașat pe lingă statul major al lui Tito.

LEE MILLER a venit într-o zi la Teatrul de Păpuși și într-o seară am fost cu ea, JOHN PHILIPPS, cu HARI BRAUNER la un restaurant. În timpul convorbirii noastre JOHN PHILIPPS mi-a cerut tot felul de informații despre țară. Cum conversația mergea foarte greu deoarece JOHN PHILIPPS nu vorbea decît englezește, m-am gîndit să recurg la BELU ZILBER care știa și englezește și în același timp, era la curent cu absolut tot ce dorea să știe JOHN PHILIPPS. Chiar dela restaurant i-am dat lui BELU ZILBER un telefon, și l-am întrebat dacă pot veni la el cu HARI BRAUNER, LEE MILLER și JOHN PHILIPPS. HERBERT ZILBER a primit și dela restaurant am plecat spre BELU ZILBER unde am stat aproximativ un ceas, și în același timp BELU ZILBER a răspuns la toate informațiile cerute de JOHN PHILIPPS.

Președ: Ce legături de spionaj a avut ZILBER după 23 Aug. 1944.

LENA CONSTANTE: Stiu că HERBERT ZILBER a avut legături de spionaj cu spionul american ROBERTS și cu MADISON și apoi cu gralul SCHUYLER. Stiu că a avut legături apoi și cu alți spioni americani, însă nu le știu numele.

Președ: Ai cunoscut pe spionii MADISON și ROBERTS?

LENA CONSTANTE: Da, i-am cunoscut pe amîndoi și au fost chiar la mine acasă.

Președ: A fost o întîlnire la dta acasă?

LENA CONSTANTE: Da. A fost și o întîlnire la mine acasă.

Președ: Cum s-a ajuns să aibă loc o întîlnire la locuința d-tale?

LENA CONSTANTE: Am asistat cu ELENA PATRASCANU la o conversație între BELU ZILBER și PATRASCANU. PATRASCANU discuta despre dorința lui de a se întîlni cu spionii americani MADISON și ROBERTS pe care-i cunoștea HERBERT ZILBER și discuția se purta despre locul în care ar fi putut să aibă loc această întîlnire, ca să fie secretă și să nu o afle agentul și șoferul lui PATRASCANU. Atunci chiar eu am propus ca întîlnirea să aibă loc în apartamentul meu din str. Dionisie Lupu Nr. 12. Le-am explicat că acest apartament este situat într-un bloc foarte mare cu 74 apartamente, că este o circulație foarte mare și de aceea nu se observă cine intră și cine vine și de altminteri venirea lui PATRASCANU la mine, n-ar bate la ochi pentru că venea destul de des. Le-am spus în același timp că PATRASCANU avea obiceiul să-și trimită agentul și mașina cînd venea la mine și nu se întorceau să-l ea decît la o anumită oră stabilită de PATRASCANU.

PATRASCANU și cu ZILBER au găsit că ideea este bună, au acceptat-o și după câteva zile, într-o seară la ora 8 PATRASCANU a venit primul la mine, după el a venit HERBERT ZILBER și cu ROBERTS și MADISON. Și mai târziu ELENA PATRASCANU.

Președ: Ce s-a discutat cu ocazia acestei întâlniri?

LENA CONSTANTE: Cu ocazia acestei întâlniri, PATRASCANU s-a interesat de sprijinul pe care se poate baza el din partea anglo-americanilor în acțiunile pe care el le ducea, le-a expus planurile și ideile lui politice. Le-a spus dorința lui ca sistemul parlamentar să rămână neschimbat, dorința lui ca partidele burgheze să rămână la conducerea țării, toate acestea pentru că dorea menținerea influenței apusului la noi în țară. Le-a expus legăturile lui cu partidele burgheze, colaborarea pe care le-a oferit-o și într-un cuvânt s-a pus cu totul la dispoziția lor.

Președ: De când ai început dta să faci parte din grupul PATRASCANU?

LENA CONSTANTE: Am început să fac parte din grupul lui PATRASCANU din toamna anului 1944 fiind recrutată de BELU ZILBER.

Președ: Cine mai era în acest grup?

LENA CONSTANTE: În afară de PATRASCANU și ELENA PATRASCANU, mai făceau parte BELU ZILBER, TOROSSIAN, BETEA, HARY BRAUNER și cu mine.

Președ: Arată dta unde și cum vă întâlneai și la ce intervale?

LENA CONSTANTE: Ne întâlneam aproape zilnic, atât la mine cât și la TOROSSIAN, dar mai cu seamă atât la PATRASCANU și cel mai des seara.

Președ: Ce discuții aveai împreună?

LENA CONSTANTE: Aveam discuții cu caracter dușmănos la adresa PCR, a Uniunii Sovietice, a Armatei Sovietice și a luptei duse pentru democratizarea țării.

Președ: Care era atitudinea lui PATRASCANU?

LENA CONSTANTE: PATRASCANU era un dușman al partidului comunist și al Uniunii Sovietice, avea veșnic o atitudine antipartinică, comentând dușmănos toate evenimentele care se întâmplau, era un vechi dușman al Uniunii Sovietice încă de pe vremea când făcuse o călătorie în Uniunea Sovietică, unde avusese acolo numai prieteni troțkiști și buhariniști, era un mare admirator al lui TROTKI. În 1946 când s-a întors de la Paris, după conferința Păcii a adus o carte "Zero și infinitul", care apăra punctul de vedere troțkist. Mi-a dat să citesc această carte, spunând că este ~~deosebit~~ acord cu punctul de vedere apărât de această carte. În 1948 când PATRASCANU s-a văzut demascat și s-a temut că va fi arestat, mi-a dat să-i păstrez o carte de Troțki, spunându-mi că este o carte foarte bună.

Președ: Cum ai devenit membră de partid?

LENA CONSTANTE: Am devenit membră de partid în ianuarie 1945 la cererea insistentă a lui PATRASCANU.

Procurorul: Tov. Președinte, îmi permiteți vă rog să prezint Tribunalului adeziunea din care rezultă că acuzata a fost recomandată în partid de ELENA PATRASCANU.

Președintele: Ai fost recomandată și de ELENA PATRASCANU?

ELENA CONȘTANTE: Da, am fost.

Președintele: Arată 6-ta ce scop urmărea PATRASCANU prin acțiunile sale.

ELENA CONȘTANTE: PATRASCANU urmărea să pună mîna pe conducerea Partidului Comunist și pe conducerea țării. Ținea să pună mîna pe conducerea Partidului Comunist pentru ca prin aceste să poată colabora cu imperialismul împotriva Uniunii Sovietice. PATRASCANU ținea cu orice preț ca influența spusului să se mențină la noi în țară.

Președintele: Pentru ce socotea necesară menținerea monarhiei, sistemul parlamentar și a partidelor burgheze?

ELENA CONȘTANTE: Gîseea necesară menținerea acestora și le-a oferit chiar colaborarea lui, deoarece după 23 August 1944, vroia să dea o lovitură de stat pentru a aduce un guvern de concentrare cu partidele burgheze, al cărui prim-ministru să fie el, PATRASCANU.

Președintele: A acționat PATRASCANU în vederea realizării scopurilor sale?

ELENA CONȘTANTE: Da, a acționat.

Președintele: De unul singur, sau în fruntea unui grup?

ELENA CONȘTANTE: A acționat în fruntea unui grup.

Președintele: Pe ce forțe se sprijinea PATRASCANU?

ELENA CONȘTANTE: PATRASCANU s-a sprijinit în țară pe rege și monarhie, pe partidele burgheze și marii capitaliști. În străinătate pe imperialiști și serviciile lor de spionaj. A avut legături cu spionii americani prin HERBERT ZILBER, iar cu spionii englezi a avut legături prin mine. A avut și legături personale cu spionii americani MADISON și ROBERTS, cu care s-a întîlnit chiar și la mine acasă. Cu spionul MADISON s-a întîlnit și în Iulie 1947 la Paris.

Președintele: În afară de cei pe care i-ai numit, cine mai făcea parte?

ELENA CONȘTANTE: În afară de HERBERT ZILBER care era cel mai bun prieten al lui PATRASCANU și ajutorul grupului, colaboratorul lui cel mai intim cu care se consulta în orice acțiune ce o făcea, mai făceau parte BŢEA care făcea legătura cu un grup detașat din care făceau parte COLOPENTIA, RATIU, PAVEL și alții, un grup de funcționari superiori detașat de Ministerul de Justiție printre care JAN NICOLAU, MICOȘA REMUS, RUPENIAN, VISCIANU, cu care era foarte bun prieten. PATRASCANU l-a ajutat chiar să fugă din țară pe

VISOIANU. Cînd VISOIANU a fost amenințat să fie arestat din cauza unor fonduri ~~marx~~ ale țării depuse în Elveția, a venit la Minister cerîndu-i ajutor lui PATRASCANU. PATRASCANU l-a ajutat să scape de arestare, dîndu-i posibilitatea să fugă. Această fugă în străinătate a lui VISOIANU, i-a fost anunțată lui PATRASCANU prin d-na BRATESCU-VOINESTI de către HARRY BRAUNER. PATRASCANU a fost foarte mulțumit că VISOIANU a putut să scape.

Președintele: A căutat PATRASCANU să-și creeze o rețea în diplomație ?

LENA CONSTANCE: Da, a căutat și a izbutit să-i organizeze o rețea în diplomație. A izbutit să-l numească consilier la Paris pe TOROSIAN, pe BAREU ZEVEDEI consilier la Londra, pe VIOLETA ZUBCOV la Washington, pe FRUNZETTI la Belgrad. Nu a izbutit să-l numească consilier pe HERBERT ZILBER și nici să-l trimită în străinătate pe RETEA și STEFAN POPESCU.

Președintele: Cu ce serviciu de spionaj era în legătură PATRASCANU ?

LENA CONSTANCE: PATRASCANU era în legătură cu serviciul de spionaj american prin BELIU ZILBER. Era în legături directe cu agenții spionajului american ROBERTS și MADISON pe care i-a înfîlinit la mine acasă și cu care s-a înfîlinit apoi și la Paris, și prin mine cu serviciul de spionaj englez.

Președintele: Dar prin STEFANESCU, cu ce serviciu de spionaj era în legătură ?

LENA CONSTANCE: Nu cunosc nimic în legătură cu STEFANESCU.

Președintele: Dar d-ta nu dădeai informații prin STEFANESCU ? Nici HARRY BRAUNER ?

LENA CONSTANCE: Nu știu nimic în legătură cu aceasta.

Președintele: Dar în 1945, ști ceva despre o înfîlnire la Snagov cu Sam Brewer ?

LENA CONSTANCE: Da, am fost chiar de față la această înfîlnire cu BREWER. Acest BREWER era tot un spion american și avea drept secretară pe o prietenă a lor, a PATRASCANILOR, JOSETTE LAZAR, care era vară cu colaboratorul EISENBERG PATRASCANU, anume ALEXANDRU PINTESLEANU.

Intr-o zi cînd eram la Snagov, JOSETTE LAZAR a venit și a pofțit pe PATRASCANU și EISENBERG PATRASCANU și fiind de față și eu și HARRY BRAUNER ne-a pofțit și pe noi, să venim într-o vilă pe care ea o avea pe malul lacului ca să se înfîlnească cu acest SAM BREWER. Ne-am dus acolo, și PATRASCANU a stat cîtva timp în interiorul vilei cu acest BREWER, apoi a făcut o plimbare cu el pe lac.

Președintele: Ai arătat d-ta că grupul PATRASCANU s-a sprijinit pe monarhie. Arată legăturile dintre PATRASCANU și fostul rege ?

LENA CONȘTANTE: PATRASCANU mi-a spus că încă înainte de 23 August 1944, a avut legături cu regele și mi-a spus că atunci când în ilegalitate a stat la o vilă la Săftica cu soția lui, întreținerea a fost plătită acolo de rege. Vorbea foarte frumos întotdeauna de rege și îmi spunea că regele pare să aibă foarte mare încredere și simpatie pentru el.

Altă dată mi-a mai spus că el are legături secrete cu regele și că dacă regele nu ar fi discret, ar fi vai de pielea lui. Intr-o dimineață a venit la mine cu mașina ca să mă ducă la atelier și mi-a explicat că merge într-o audiență la rege în scopul de a insista pe lângă rege să nu accepte preungirea termenelor de judecare a criminalilor de război.

La 30 Decembrie 1947, eram cu PATRASCANU și ELENA PATRASCANU la Pilitiniș în casa mitropolitului. Aici PATRASCANU a aflat de izgonirea regelui. Atunci el s-a arătat disperat de această izgonire și la întrebarea mea mi-a spus că înfrângerea R.P.R., distruge orice orice speranțe a lui de a pune mina pe puterea de stat. Mi-a mai spus că el socotea că regele este singura piedică în calea unei apropieri a țării de Uniunea Sovietică și că regele plecat, acest lucru se va întâmpla, ceea ce îl dispera.

Ceva mai târziu la București, am asistat la o discuție între el și ELENA PATRASCANU, vorbind despre inventarierea bunurilor rămase în palatul regal. Si-a amintit atunci de cărțile oferite regelui și a fost foarte îngrijorat că vor fi găsite, pentru că purtau dedicații amabile care îl puteau compromite. Mai târziu, când a fost demascat, mi-a spus despre rege că legăturile lui cu el, nu le cunoaște decât regele și REGELE și amândoi fiind plecați nu era nicio teamă că vor fi aflate..

Președintele: Arată d-ta legăturile lui PATRASCANU cu marii capitaliști din țară.

LENA CONȘTANTE: Știu că PATRASCANU a avut legături cu AUSCHNITT și RADU XENOPOL. Despre AUSCHNITT știu că a avut o întâlnire secretă cu el în seara de 30 Decembrie 1944, întâlnire care a avut loc între orele 11 noaptea aproximativ 12,30, în casa lui TOROSIAN. Despre RADU XENOPOL știu că era foarte buni prieteni, chiar eu l-am văzut pe XENOPOL venind foarte des la PATRASCANU acasă. PATRASCANU mi-a spus despre RADU XENOPOL că acesta i-a dat odată o sumă importantă de bani. Cu RADU XENOPOL mai ținea legătură și prin avocatul PEPI LEBOVICI.

88

Președintele: Arată d-ta legăturile lui PATRASCANU cu partidele istorice ?

LENA CONSTANȚE: PATRASCANU încă din 1944 începutul lui 1945, a arătat reprezentanților partidelor istorice că Partidul Comunist își întărește în fiecare zi pozițiile, pe când partidele istorice își pierd zi de zi aproape una câte una pozițiile lor. S-a arătat că această întărire a Partidului Comunist amenință însăși existența lor ca partide guvernamentale. Pentru a preveni acest pericol, el le-a oferit sprijinul și colaborarea lui. Ii sfătuiește să-și mențină și să-și consolideze cât pot mai mult toate pozițiile pe care le ocupă în viața politică și economică a țării, și îi sfătuiește să ceară insistent sprijinul englezilor și americanilor, atrăgând acestora atenția că lupta pe care o duc ele în România nu trebuie privită ca un fapt izolat, ci trebuie privită în ansamblu pe plan mondial, în lupta dusă împotriva comuniștilor și a Uniunii Sovietice.

După 6 martie, PATRASCANU le-a propus ca să des, împreună cu ajutorul regelui o lovitură de stat, pentru a aduce un guvern de concentrare cu aceste partide și el să fie prim-ministru. Le atrage atenția că este singura posibilitate pentru ele de a se menține în viața politică.-

Președintele: Ai cunoștință despre întâlnirile secrete ale lui PATRASCANU cu reprezentanții partidelor istorice ?

LENA CONSTANȚE: Da, cunosc cinci întâlniri secrete pe care le-a avut PATRASCANU cu diferiți reprezentanți ai partidelor istorice.

Prima întâlnire pe care o cunosc, a avut loc în noaptea de 30 Decembrie 1944. A avut loc în apartamentul lui TOROSIAN din Str.Armenescă Nr.14. A fost organizată de BELU ZILBER și la ea au luat parte, pe lângă AUSCHNIT, ZILBER, TOROSIAN, și VISOIANU.

Cunosc o a doua întâlnire în cursul lunii Ianuarie 1945. Această întâlnire a avut loc tot în apartamentul lui TOROSIAN și la ea au luat parte: PATRASCANU, VISOIANU, NIDULESCU-BUZESTI și ZILBER.

O a treia întâlnire, am amenajat-o chiar eu în Str.Al. Sibleanu în locuința părinților mei. La această întâlnire, PATRASCANU s-a întâlnit cu PICHİ POGONEANU.

Cunosc o a patra întâlnire, cam tot în timpul primăverii 1945, pe care PATRASCANU a avut-o tot la TOROSIAN și când s-a întâlnit cu GHITA POP și la care a asistat și ZILBER.

Cunosc o a cincea întâlnire care a avut loc în cursul lunii Aprilie amenajată tot de mine la cererea lui PATRASCANU și care a avut loc într-un apartament liber din blocul unde locuiau eu. La această întâlnire, PATRASCANU s-a întâlnit cu PICHİ POGONEANU și

Președintele: Ce acțiuni a dus PATRASCANU pentru sprijinirea guvernelor cu majoritate reacționară, înainte de 6.Martie 1945. Să refer la guvernele SANATSCU și RADESCU ?

LENA CONȘTANȚE: În cursul lunii februarie 1945, când se ducea lupta pentru instaurarea unui regim democratic, PATRASCANU cerea ~~serviciu~~ anglo-americanilor prin serviciile lor de spionaj, să sprijine guvernul RADESCU. Le atrăgea atenția că acest sprijin să nu constea în simple note diplomatice fără niciun text, ci să fie un sprijin drastic și că acestea se puteau obține, pentru că războiul fiind în curs, Uniunea Sovietică mai avea încă nevoie de colaborarea cu imperialiștii.

Președintele: Ce acțiuni a dus după 6 martie 1945 ?

LENA CONȘTANȚE: După 6 martie 1945, PATRASCANU, încercând să răstoarne guvernul GROZA, îmi cere să comunic serviciului de spionaj englez să sprijine urgent partidele burgheze, atita vreme cât ele mai dețin cât de cât influență în viața politică a țării și mai au o influență. Am transmis acest mesaj și în același timp am informat serviciul de spionaj englez de întâlnirea care a avut loc între PATRASCANU și spionii americani ROBERTS și MADISON.

Președintele: În timpul conflictului dintre fostul rege și guvern, ce activitate a dus PATRASCANU ?

LENA CONȘTANȚE: Chiar PATRASCANU l-a sfătuit pe rege să declanșeze acest conflict. PATRASCANU îmi cerea să comunic ca și englezii să-l sfătuiască pe rege de propunerea pe care o făcea, de a da o lovitură de stat, pentru a aduce un guvern de concentrare și că dacă el va fi numit prim-ministru, va putea să mențină puterea. Am transmis acest mesaj și în același timp am informat serviciul de spionaj englez și despre întâlnirea avută cu POGONEANU, și NICULESCU BUZEȘTI.

Președintele: Cui anume ? Lui NICOL GROSS ?

LENA CONȘTANȚE: Da, lui NICOL GROSS.

Președintele: Cum ai organizat întâlnirile și care au fost rezultatele întrevederilor ?

LENA CONȘTANȚE: Prima întâlnire am organizat-o în felul următor:

PATRASCANU știa că eu îl cunosc pe PICKI POGONEANU de foarte multă vreme. Îmi cere să-i amenajez o întrevedere cu el și îmi atrage atenția că trebuie să fie o întrevedere secretă de care nu trebuie să știe nici agentul lui, nici șoferul și nici eu să nu spun nimănui.

M-am gândit atunci că nu pot să recurg la telefon, pentru că s-ar putea ca telefonul lui POGONEANU să fie supravegheat. Am profitat de un telefon întâmplător pe care i l-am dat sorei lui POGONEANU, ANINA POGONEANU, pe care o cunoșteam mai puțin și am rugat-o să-i spun că fratele ei să mă caute. PICKI POGONEANU m-a căutat și i-am spus că PATRASCANU dorește să se întâlnească cu el. POGONEANU a acceptat să se întâlnească cu PATRASCANU și i-am spus că întâlnirea va avea loc în Str. Alexandru Sibleanu. Chiar eu propusesem ca întâlnirea să aibă loc în casa părinților mei, spunându-i lui PATRASCANU că Str. Sibleanu este o stradă liniștită cu foarte puțină circulație.

S-au întâlnit într-o după amiază cam pe la orele 6.

A doua întâlnire a avut loc în cursul lunii Aprilie. PATRASCANU de data aceasta mi-a atras atenția mult mai strict că întâlnirea trebuie să fie extrem de conspirativă și să nu știe nimeni.

Atunci m-am gândit că nu mai pot să recurg la niciun fel de telefon și mi-am adus aminte că POGONEANU este foarte bun prieten cu OCTAVIAN NEAMTU, directorul fundațiilor regale, pe care și eu îl cunoșteam foarte bine. M-am dus la fundațiile regale în Str. Latină într-o dimineață pe la orele 10 și l-am rugat pe OCTAVIAN NEAMTU, ca a doua zi de dimineață să-l cheme la el pe POGONEANU, că am să-i spun ceva.

A doua zi într-adevăr la orele 10 dimineața m-am întâlnit la OCTAVIAN NEAMTU cu POGONEANU. I-am spus dorința lui PATRASCANU de a se întâlni cu el. POGONEANU a acceptat. I-am spus că întâlnirea va avea loc în blocul meu, dar la etajul 7, nu la 6 unde locuiesc eu, într-o garsonieră care era atunci mobilată dar nelocuită.; aparținuse dl. FLOREIN TEODORU, prietenul lui ZILBER, care se mutase și lăsase cheia și întrebuințarea acestei garsoniere lui HERBERT ZILBER.

A doua zi pe la orele 4, a venit la mine PATRASCANU, s-a urcat sus în garsonieră și cam după 20 minute a coborât, spunându-mi că pe seama POGONEANU s-a răzgândit, pentru că nu a sosit.

Eu stătuse nici 5 minute la mine PATRASCANU care aștepta mașina pe care o trimisese și îi spusese să vină la o oră mai târzie, când a sunat la ușă, m-am dus și am deschis, venise POGONEANU însoțit de BUZESTI.

I-am spus să se urce sus în garsonieră, PATRASCANU s-a urcat numai decît după ei și au avut o întâlnire cam de jumătate de ceas. După aceea PATRASCANU a coborât la mine ca să aștepte mașina.

La această întrevvedere, PATRASCANU a propus să dea o lovitură de stat cu ajutorul regelui, pentru răsturnarea guvernului PETRE GROZA și a aduce un guvern de concentrare cu partidele burgheze. Le-a arătat că este singurul mijloc, dat fiind că englezii și americanii nu pot momentan să le dea niciun ajutor pentru a se menține la conducere.

Președintele: Ce hotărâri au fost luate în întâlnirile pe care le-a avut PATRASCANU cu reprezentanții partidelor istorice ?

LENA CONȘTANȚE: PATRASCANU s-a înțeles cu reprezentanții partidelor istorice ca să-i sprijine și să colaboreze cu ei, le-a transmis tot felul de informații cu privire la planurile și intențiile de luptă ale Partidului Comunist, i-a sfătuit cum să-și ducă lupta și cum să-și întărească și să-și consolideze pozițiile, i-a sfătuit să nu atace niciodată direct Uniunea Sovietică în presa lor, ci numai Partidul Comunist și i-a sfătuit să dea lovitura de stat împreună pentru a rămâne la cîrmă țării.

Președintele: Pe plan extern ce să facă ?

LENA CONȘTANȚE: Pe plan extern să ceară cît mai intens sprijinul americanilor.

Președintele: Cum au fost îndeplinite aceste hotărâri ?

LENA CONȘTANȚE: Acestea au fost îndeplinite de ambele părți.

Președintele: De exemplu PATRASCANU la Justiție, cum a acționat ?

LENA CONȘTANȚE: La Justiție PATRASCANU a sabotat cît a putut democratizarea magistraturii. A tergiversat reforma judecătorească și nu s-a apucat s-o facă decît la cererea partidului cînd a văzut că nu mai are încotro la sfîrșitul anului 1947 începutul anului 1948. Aceasta a făcut-o tocmai pentru că trebuia să se sprijine pe magistrații reacționari în acțiunile lui.

Președintele: În legătură cu discursul din Transilvania, ce știi ?

LENA CONȘTANȚE: PATRASCANU a căutat să introducă o linie naționalist-șovină. Acest lucru l-a făcut atît prin cărțile pe care le-a scris cît și printr-o serie de conferințe pe care le-a ținut. A activitate mai intensă în acest sens a dus-o atunci, în timpul unei călătorii pe care a făcut-o în Ardeal ca ministru de Justiție, inspectînd tribunalele din diferite orașe din țară.

Președintele: În legătură cu "Astra" ce cunoașteți ?

LENA CONȘTANȚE: A susținut societatea "Astra" dela Sibiu,

care era în mina țărâniștilor și pe care Partidul Comunist vroia s-o desființeze. El a venit în mod special la Sibiu, a luat parte la o consfătuire și în mod formal a reorganizat comitetul soc. Astra ca să rămână de fapt tot vechea Astră reacționară.

Președ: Dar la fundații?

LENA CONSTANTE: La fundație partidul comunist a vrut să desființeze, nu s-o desființeze ci s-o unească cu Fundația Regală culturală, pentru a putea introduce linia partidului comunist la sate, și la cererea mea insistență PATRASCANU s-a opus și a menținut fundația regală sub forma lui, împiedicând astfel linia partidului să pătrundă la sate în căminele culturale. Eu făcusem acest lucru și ca să-l susțin și pe directorul fundației regale OCTAVIAN NEAMTU.

Președ: Cum ținea legătura PATRASCANU cu membrii reacționari care fugiseră din țară în 1945-1946.

LENA CONSTANTE: PATRASCANU ținea legătura cu cei care fugiseră din țară, după cite știu eu prin TOROSSIAN care era în străinătate. Știu că era bun prieten cu VISOIANU și colaborau împreună. Legătura oținea cu VISOIANU.

Președ: A căutat PATRASCANU să imprime o linie naționalist burgheză și să creeze un curent naționalist în partid.

LENA CONSTANTE: A căutat în mod intens. PATRASCANU pentru aceasta în afară de cărțile pe care le-a scris, ținea o serie de conferințe. În mod ~~intexx~~ special activitatea lui mai intensă o ducea în timpul unei călătorii pe care a făcut-o în Transilvania ca ministru de justiție atunci se ducea să inspecteze așa zisa tribunalele din Transilvania. Tinea în principalele orașe din Ardeal conferințe în linii generale și care culminează cu conferința pe care o ținea la Cluj. La această conferință adapta o linie net naționalistă-șovină, despre care știa că este împotriva liniei partidului comunist, dar pe care o imprima în mod special, iar în tot timpul acestor conferințe căuta să vorbească cât mai respicat în numele PCR, mai ne întreaga pe ELENA PATRASCANU, pe mine și HARI BRAUNER care l-am întovărășit în aceste călătorii, dacă acest lucru reiese clar și lămurit în felul cum se exprima. PATRASCANU ținea să vorbească nu în numele lui personal și ca membru al CC-PCR deci în numele partidului, ca să compromită linia partidului și pe de altă parte ca să arate că nu este o acțiune a sa personală și că vorbind în numele partidului, partidul neaz putea să desmintă. Mai târziu am asistat la o conferință a lui ținută la Sibiu cu subiect cultural și tot cu caracter foarte șovin.

Președ: Vorbește dta despre planurile lui PATRASCANU de a fugi din țară?

LENA CONSTANTE: Cunoașteam următoarele planuri de fugă ale

lui PATRASCANU. Intenții vagi de fugă știu că avea chiar la sfârșitul anului 1946, fără ca să pot spune ceva lămurit, dar planuri precise le cunosc din 1947. Primul plan este un plan pe care l-a făcut cu BETEA ca să fugă cu avionul care a rămas însă în suspensie, pentru că între timp a survenit o ocazie mult mai sigură plecarea lui PATRASCANU la Bruxelles. La Bruxelles PATRASCANU însă nu a rămas în străinătate, am expus mai înainte motivele pentru care nu a rămas, din cauza arestării lui MANIU și s-a reîntors în țară. Reîntors în țară reea planurile de fugă cu BETEA, însă de data aceasta sunt întrerupte din cauză că BETEA este surprins de poliție într-o magină americană, urmărit și trebuia să se ascundă. Mai târziu este arestat. Știu că în tot timpul cît a stat ascuns BETEA a rămas în legătură cu PATRASCANU. Mă cunosc un plan de fugă pe care l-a făcut cu aviatorul MANOLESCU și un plan de fugă pe care l-a făcut cu TOROSSIAN să fugă cu mașina.

Președ: Arată dta ce afaceri de aur și de devize a făcut PATRASCANU?

LENA CONSTANTE: PATRASCANU a făcut de cînd îl cunosc afaceri de aur și devize, le-a făcut și printr-un cunoscut al lui RUPENIAN și prin mine, personal. În anul 1948 cînd PATRASCANU se vede amenințat prin demascare mi-a dat să păstrez o sumă de 7000 franci elvețieni, 60 monezi de aur și o sumă mai mică de dolari. În același timp mi-a dat să păstrez un document care-l privea pe ALDEA, o fotografie și un volum de TROTKI. Am ascuns acești bani înainte la HARY BRAUNER, apoi în podul casei părinților mei, unde au fost găsiți de anchetă, însă acești bani, din ei eu cheltuisem o parte și-i dădusem și mamei lui ELENA PATRASCANU o parte.

Procurorul: În legătură cu cei care a declarat aci acuzata am aici procesul verbal al organelor miliției cari confirmă. Este vorba de găsirea în casei părinților acuzatei, a unei sume de 4000 franci elvețieni vreo 33 monezi aur napoleon, care aparțineau lui PATRASCANU. Permiteți-mi să le prezint.

Președ: Ai procurat dta vreodată otravă lui PATRASCANU?

LENA CONSTANTE: Da i-am procurat. În 1948, cînd PATRASCANU a fost demascat, a venit într-o zi la mine și mi-a cerut să-i cer unei cunoștințe de ale mele, doctorița GOLDENBERG VALENTINA otravă. Am chemat-o pe această doctoriță la mine, care mi-a procurat ceanură, pe care el a pus-o într-un mic tub de medicament, dintr-o materie plastică pe care a ascuns-o într-o cusătură a pantalonului. Acest lucru i l-am procurat.

Procurorul: Ce înțelegeri a fost între dta și PATRASCANU, pentru eventualitatea arestării, dacă au fost ceva înțelegeri?

LENA CONSTANTE: Au fost și înțelegeri cu ZILBER. Va interesa-ză să le spun. În timp ce ZILBER era anchetat de organele PCR, PATRASCANU s-a întîlnit cu ^{mai} multe lor în mod secret cu ZILBER la mine acasă, eu aveam

grije ca ZILBER să vină înaintea lui PATRASCANU și să plece după el, ca să nu se știe cu cine s-a întâlnit, să se creadă că vine la mine. În timpul acestor întâlniri PATRASCANU se interesa de mersul anchetei cu ZILBER. ZILBER era anchetat așa spunea el despre legăturile lui cu serviciile de spionaj și despre legăturile lui cu siguranța generală. PATRASCANU îl învăța cum să răspundă și-l sfătuia să nu divulge absolut nimic din toată activitatea lui și a lor. După ce ZILBER a fost arestat, PATRASCANU era îngrijorat de felul cum se va comporta BELU ZILBER la anchetă. Într-o zi vine la mine PATRASCANU și-mi spune că vine de la un cunoscut - al cărui nume nu a vrut să mi-l spună - care mi-a spus că are legături cu siguranța la care s-a dus să se informeze de felul cum merge ancheta lui BELU ZILBER. PATRASCANU în cursul acestor conversații îmi cerea promisiunea și făgăduiala că dacă s-ar întâmpla să fiu arestată și anchetată în nici un caz eu să nu divulg nimic din toată activitatea mea și a lui. Deasemenea făcându-mi făgădueli solemne că el niciodată nu va destăinui nimic din ce am făcut și că în ce privește legăturile lui cu regele, ele nu pot fi aflate pentru că regele și NEGEL care le cunoștea sunt plecați din țară. I-am făgăduit lui PATRASCANU acest lucru și m-a rugat să-i cer aceiași făgăduială lui HARI BRAUNER, ceea ce am și făcut. Mai târziu când eram arestată într-o închisoare din Cal. Rahovei s-a întâmplat să fiu într-o celulă vecină cu cea a lui BELU ZILBER și am putut comunica cu el ca printr-o gardă în partea de lângă un tub de calorifer. ZILBER m-a întrebat numai decît despre ce sunt anchetată și m-a învățat și el să neg tot ce am făcut și să nu revin niciodată asupra declarațiilor mele, pentru că în felul acesta voi scăpa foarte repede.

Procurorul: Ce sfaturi a dat acuzată, acuzatului HARI BRAUNER în eventualitatea unei cercetări?

LENA CONSTANTE: L-am sfătuit dacă este vreodată arestat la început să spună tot ce i se cere, pentru ca să nu fie cumva prost tratată și apoi va avea tot timpul să se gîndească și la proces va ști ce are de făcut. În principiu l-am sfătuit să nu spună nimic.

Președintele întreabă apărarea dacă are ceva întrebări de pus.

Apărarea nu are nimic de întrebat.

DEPOZITIILE MARTOREI PATRASCANU ELENA: de 40 de ani, de profesie arhitect decorator.

Președ.: Vei fi ascultată ca martoră în procesul LENA CONSTAN-
TE.

Președ.: O cunoști pe LENA CONSTANȚE?

ELENA PATRASCANU: Da o cunosc.

Președ.: Dacă ești în dușmănie cu ea?

ELENA PATRASCANU: Nu am fost în dușmănie cu ea.

Procurorul: Să spună martora care au fost prietenii cei mai apropiați?

ELENA PATRASCANU: Prietenii cei mai apropiați mi-au fost ALEX
BRATASANU, HARY BRAUNER, LENA CONSTANȚE, după 23 august.

Procurorul: ZILBER nu a fost printre aceștia?

ELENA PATRASCANU: A fost în bune relații cu ZILBER. ZILBER a fos
un cunoscut al soțului meu.

Procurorul: Ce americani a cunoscut martora și cine erau acești
americani?

ELENA PATRASCANU: Am cunoscut pe generalul SCHUYLER, pe ROBERTS,
pe MADISON, LEE MILLER și LOWEL.

Procurorul: Cine era SCHUYLER?

ELENA PATRASCANU: Gralul SCHUYLER era șeful Misiunii Militare
Americane în București, în România.

Procurorul: Dar MADISON și ROBERTS?

ELENA PATRASCANU: MADISON și ROBERTS erau ofițeri atașați pe
lingă Misiunea Americană în România. În afară de aceasta, știu de la soțul
meu că ROBERTS a fost agent al serv. de spionaj american. Despre MADISON
am judecat același lucru, exprimându-mi în acest sens față de soțul meu,
în 1947 când l-am văzut la Paris.

Procurorul: Cu ce ocazie ai cunoscut pe MADISON și ROBERTS?

ELENA PATRASCANU: Pe MADISON și ROBERTS i-am cunoscut în casa
lui LENA CONSTANȚE cu ocazia unei întâlniri secrete, care a avut loc în
anul 1945, spre sfârșitul primăverii.

Procurorul: Despre ce întâlnire conspirativă știe martora că
a avut loc între PATRASCANU, MADISON și ROBERTS?

ELENA PATRASCANU: E vorba de aceste întâlniri conspirative. Aceste
întâlniri au fost organizate de HERBERT ZILBER și de față au fost și
eu acolo, în sfârșit, LENA CONSTANȚE, soțul meu LUCRETIU PATRASCANU, MADISON,
și ROBERTS.

Procurorul: Care a fost scopul acelor întâlniri?

ELENA PATRASCANU: Acești doi americani cunoșteau dela ZILBER poziția antisovietică burghezo-naționalistă și de colaborare cu burghezia pe care o avea soțul meu. Soțul meu dorind să fie preferatul altor colaboratori politici, a ținut să știe părerea lor în această privință.

Procurorul: Să spună martora unde se mai întâlnea PATRASCANU cu MADISON?

ELENA PATRASCANU: Soțul meu LUCRETIU PATRASCANU s-a mai întâlnit cu MADISON la Paris în primăvara anului 1947 cu ocazia conferinței, a semnării tratatului de pace, în casa lui TOROSSIAN. Eu am fost aceea care am răspuns la telefon, atunci când MADISON l-a chemat la hotelul Comandore, spunându-mi într-o franțuzească cam stricată că ar dori să vină să ne vadă și să ne dea o scrisoare pentru HERBERT ZILBER. I-am comunicat soțului meu acest lucru, care se afla alături într-o cameră. Soțul meu mi-a spus să-i dau adresa lui TOROSSIAN dela hotelul Comandore, întrucât nu vrea să fie văzut cu un ofițer american. A doua zi ne-am întâlnit cu MADISON în casă la TOROSSIAN.

Președ: Ce s-a discutat la această întâlnire?

ELENA PATRASCANU: Întâlnirea a durat cca. 20 minute. MADISON a spus că și-a dat demisia din armată, că acum este student la Paris. Se informa ce face ZILBER, dacă mai este la Institutul de Conjunctură. Sred că s-a mai discutat și despre tratatul de pace, în orice caz nu mai țin minte ce s-a discutat.

Procurorul: Ce reprezentanți ai foatelor partide~~le~~ burgheze a cunoscut PATRASCANU și ce rol a avut acuzata LENA CONSTANTE în relațiile acestea, dintre PATRASCANU și acești reprezentanți?

ELENA PATRASCANU: Soțul meu LUCRETIU PATRASCANU a cunoscut pe BUZESTI, pe STYRCEA, pe VISOIANU, pe POGONEANU, pe AUSNIT, pe XENOPOL și pe BRATIANU. LENA CONSTANTE a intermediat întâlnir~~ile~~ între soțul meu și POGONEANU. Soțul meu a avut întâlniri și cu celelalte persoane pe care le-am menționat. Aceste întâlniri au fost intermediare de ZILBER și TOROSSIAN iar întâlnirea cu VISOIANU și soțul meu a avut loc în casa FLORICAI BRATESCU VOINESTI din str. Vasile Lascăr.

Procurorul: Care era scopul acestor întâlniri?

ELENA PATRASCANU: Soțul meu în 1945 - cam atunci a avut loc întâlnirea, spre sfârșitul anului 1945 - a vrut să fie prim-ministru și să formeze guvernul. În acest sens el a cerut asentimentul regelui, prin BUZESTI și STYRCEA și poate și prin VISOIANU, acest lucru nu-l știu exact.

Procurorul: Ce întâlniri secrete cunoaște martora că au avut loc și unde au fost organizate?

ELENA PATRASCANU: Am cunoștință despre o întâlnire dintre soțul meu și POGONEANU, în casa părinților LENEI CONSTANTE în str. Sihleanu. Aceas-

ta o ştiu dela LENA CONSTANCE întrucît ea mi-a descris atît venirea cit şi plecarea lui POGONEANU, făcînd ^{recomandarea} că această casă, este o casă conspirativă ideală, pentru că are două egiri, de care s-a folosit POGONEANU. Mai ştiu despre o întîlnire între soţul meu, BUZESTI şi STYRCEA în casa lui TOROSIAN. Conţinutul l-am spus mai înainte. Apoi una sau două întîlniri cu VISOIANU, în casa FLORICAI BRATESCU VOINESTI - nu ştiu dacă a fost una sau două, mai ştiu că a avut loc o întîlnire în locuinţa lui FLORIN TEODORU, nu ştiu cu cine, poate cu BUZESTI sau cu STYRCEA, ştiu doar atît că ZILBER a predat o cheie a acestei garsoniere LENEI CONSTANCE. Pe urmă în noaptea de anul nou 1944-1945 ştiu că soţul meu se afla fără vreun motiv plauzibil în casa lui TOROSIAN.

Procurorul: Ce ştie marea că s-a discutat la aceste întîlniri secrete?

ELENA PATRASCANU: L-a întîlnirile cu BUZESTI şi STYRCEA, ştiu că scopul discuţiilor erau o eventuală numire a soţului meu ca prim ministru. Despre celelalte întîlniri fie cu POGONEANU, fie cu VISOIANU l-am auzit pe soţul meu explicînd că să nu se aştepte la un ajutor din partea anglo-americanilor. Deşi dinsul nu mi-a spus nimic, este posibil ca el discutînd cu aceste persoane, vroia să ştie dacă partidele politice ar accepta să colaboreze într-un guvern prezidat de soţul meu. Stiu acest lucru pentru că cunoşteam părerile soţului meu cu privire la aceasta. El dorea ca partidele istorice să se menţină, întrucît vedea aceasta ca un obstacol în calea colaborării între Uniunea Sovietică şi România. Deasemeni el vedea în menţinerea monarhiei un obstacol în ceea ce priveşte influenţa Uniunii Sovietice în România.

Procurorul: La ultima întrevvedere dintre PATRASCANU şi VISOIANU despre ce a fost vorba?

ELENA PATRASCANU: La ultima întrevvedere soţul meu mi-a spus că VISOIANU era foarte indispus şi şi-a exprimat dorinţa de a părăsi ţara, de a fugi din ţară.

Procurorul: Care au fost relaţiile dintre PATRASCANU şi el?

ELENA PATRASCANU: Soţul meu a fost în bune relaţii cu VISOIANU. Cu privire la aceasta pot să spun că ştiu că soţul meu (LUCRETIU PATRASCANU) a intervenit la dl. TEODHARI GEORGESCU atunci cînd VISOIANU era ameninţat de arestare în legătură cu nişte fonduri ale ţării care erau depuse în Elveţia. Stiu că soţul meu a cunoscut dela VISOIANU că pleacă cu un avion american şi i-a propus şi soţului meu să plece cu el.

Procurorul: Care este provenienţa aurului şi valutei descoperite de autorităţi şi care au aparţinut lui PATRASCANU?

ELENA PATRASCANU: Din banii pe care i-a avut, i-a schimbat în mai multe rînduri în aur. Aceasta prin intermediul lui TOROSIAN care avea

relații cu un anume BOGOSIAN care se ocupa cu afaceri de bursă. De asemenea cînd TOROSIAN a plecat din țară soțul meu a menținut aceste legături prin RUPENIAN. El a mai schimbat aur prin LENA CONSTANTE cu ocazia călătoriei dinții în Turcia. De asemeni știu că soțul meu a schimbat niște valută în franci francezi în Elveția, unde prețul aurului era mai scăzut, tot prin oamenii lui TOROSIAN.

Procurorul: Aceste valori, aur și valută cui au fost predate?

ELENA PATRASCANU: După congresul Partidului Muncitoresc Român din 1948, după ce soțul meu nu a mai fost ales în C.C. și între timp intervenise și arestarea lui BETEA și a lui ZILBER, s-a făcut la noi în casă o verificare și cu această ocazie, soțul meu a predat LENEI CONSTANTE banii pe care îi avea.

Procurorul: Ce valută?

ELENA PATRASCANU: Evaluată după mine cu totul aproximativ că este vorba de 10 mii dolari, 50.000 franci elvețieni, 2.000 lire sterline și vreo 100 monezi de aur.

Procurorul: Alceva în afară de acestea ați mai predat LENEI CONSTANTE.

ELENA PATRASCANU: A doua zi chiar eu personal am predat LENEI CONSTANTE un plic conținînd documente care ar fi putut să fie compromițătoare și fotografii. De asemeni am predat și o carte a lui TROTKI.

INTEROGATORIU ACUZATULUI HARRY BRAUNER
 =====

Președintele: Ce străini ai cunoscut d-ta înainte de război ?

BRAUNER: Printre străini pe care i-am cunoscut înainte de război sunt: folclorista BERYL DE ZOETTES, engleză și spionă, LES MILLER, cetățeană americană, fotografă și spionă, pe Ministrul Egiptului la București MOHAMED MUAD și prin acesta am cunoscut pe mai mulți membrii din corpul diplomatic printre care pe sir REGINALD HOARE ministrul Angliei la București din aceea vreme e vorba de anul 1939. Deasemeni din personalul de conducere al Legației Britanice am cunoscut pe primul consilier al legației LE ROUGETALLIE și pe colonelul WAGNAB atașat militar.

Președintele: Prin ce împrejurări ai cunoscut-o pe BERYL DE ZOETTES și cu ce se ocupa aceasta ?

BRAUNER: Pe BERYL DE ZOETTES am cunoscut-o prima oară în anul 1935, când am fost la Londra cu ocazia însoțirii unei echipe de dansuri populare. A doua oară însă în luna Ianuarie 1938 cu un prilej asemănător, în cadrul festivalurilor internaționale de folclor ducându-mă deasemeni la Londra cu un grup de dansatori populari, BERYL DE ZOETTES care mă cunoscuse dinainte a venit la hotelul unde stăteam, împreună cu un oarecare WAGNER, punându-mi diferite întrebări despre situația politică din România. Acest WAGNER fusese în România scurt timp, cu care ocazie a cules diferite informații a făcut diferite fotografii pe Dunăre. BERYL DE ZOETTES mi-a făcut propunerea de a lucra pentru serv. de spionaj britanic, pentru Intelligence Service și anume în ce sens: nu pentru a da informații, ci sub forma de folclorist, ținând seama că eu cunoșteam bine țara, că aveam obiceiul să însoțesc în țară străinii, să dau prilejul spionilor englezi care ar veni în țară sub formă camuflată de oameni de știință, să circule cu mine în țară, sub pretextul intereselor de artă populară, pentruca în felul acesta să nu des de bănuie și să-și culeagă informații. Eu am acceptat această propunere a lui BERYL DE ZOETTES.

Președintele: A trimis BERYL DE ZOETTES pe cineva potrivit înțelegerii ?

BRAUNER: La plecarea, lui BERYL DE ZOETTES tocmai mi-a spus că-mi va trimite pe cineva. La puțină vreme, în același an, prin luna Iunie din partea lui BERYL DE ZOETTES s-a prezentat la București LES MILLER, care în aceea vreme locuia la Cairo, fiind căsătorită cu un egiptean, însoțită de un pictor englez ROLAND PENROSE. Aceasta a

venit în țară cu o mașină foarte puternică de turism, cu o întreagă operatură de cinematografiat și fotografiat și mi-a cerut, conform înțelegerii avută dinainte cu BRYL DE ZOSTER să o însoțesc în diferite voiajuri în țară. Am făcut primul voiaj cu LES MILLER și cu ROLAND PENROSE care la foarte scurt timp a plecat din țară, rămânând numai LES MILLER. Activitatea pe care s-a desfășurat-o LES MILLER ajutată de mine în aceste voiajuri a fost culegerea de informații de spionaj. Trebuie să arăt că LES MILLER a călătorit împreună cu mine în toată țara, mai rămăsese Banatul și Basarabia, care dacă nu au putut fi făcute este pentru că ea a primit în ultimul moment dispozițiuni de a părăsi țara, după 3 luni de ședere în România. Voiajind, LES MILLER s-a interesat în primul rând de problema care era atunci la ordinea zilei: concentrările. Ori de câte ori întâlnea grupuri de militari pe șosea, oprea și-i fotografia, având un sistem propriu de fotografiere, așa încât să nu fie observată că fotografiază. A fotografiat rafinăriile din regiunea petrolilor Erd Floești și altele. S-a interesat prin toate locurile pe unde a fost despre starea de spirit a populației cu privire la evenimentele de politică externă, cu privire la un eventual război, ca să vadă cum reacționează populația. S-a mai interesat, a lăsat informații și a făcut fotografii în legătură cu instalațiile portuare dela Giurgiu, Oltenița, Constanța. S-a interesat despre o problemă specială anume despre problema unui conflict care exista în acea vreme în Cadrilater, în legătură cu colonizarea macedonenilor. Mi-a cerut s-o conduc în Cadrilater, a găzduit câteva zile în niște sate. Impresia mea a fost că problema principală care a interesat-o mai mult a fost carosabilitatea drumurilor. Spun lucrul acesta, pentru că în afară de faptul că mergeam pe șosele principale, obișnuite, umblam pe șosele în munți care erau complet neobișnuite mașinii și în permanență făcui însemna pe hartă despre starea drumurilor. De aceea am atras atenția că avea o mașină puternică pe care ea însăși o conducea.

Președintele: De cine mai erai însoțit?

BRAUNER: V-am mai spus că odată am mai fost însoțit de pictorul PENROSE, iar într-unul din voiaje i-am prezentat-o pe ILENA CONSTANTIN. Intorcându-ne la București, LES MILLER, fiind măritată cu un cetățean egiptean, s-a fost invitată la Legația Egipteană de către ministrul Egiptului la București, având chiar legături de prietenie cu acest Mohamed MUAT. Cu acest prilej m-a prezentat și pe mine și din acel timp am făcut legături de prietenie. Eu personal am prezentat-o pe LES MILLER lui HERBERT ZILBER, în timpul când ea a fost în România.

Președintele: După aceasta, când te-ai mai întâlnit cu

BERYL DE ZOETTE ?

BRAUNER: La puțină vreme, adică la sfârșitul anului, în luna Ianuarie 1939, deasemeni cu prilejul unor festivaluri internaționale, am plecat însoțind o echipă de dansuri populare din reg. Argeș la Londra. Cum am venit, BERYL DE ZOETTE a venit la mine și și-a exprimat satisfacția că am ajutat-o foarte mult și foarte bine pe LEE MILLER. Mi-a mai spus că ținind seama de încordarea internațională, de data asta se pune o altă problemă în legătură cu activitatea mea pentru serviciul de spionaj britanic și anume că s-a hotărât că ținind seama de faptul că a început să devină foarte dificilă intrarea englezilor sub formă de turiști în țară, să se facă în București un așa zis institut științific de culegări folcloristice de artă populară, care să camufleze de fapt o agentură de spionaj britanică, la care ar urma să vină agenții serviciului de spionaj britanic în România, sub forma camuflată de oameni de știință. Ținând seama de faptul că eu mă ocup de folclor, că sunt cunoscut, s-a gândit că persoana cea mai indicată ar fi eu care să reprezint din punct de vedere științific acest așa zis institut științific, urmînd să fiu dublat de o persoană care va veni din străinătate, care să desfășoare o activitate de spionaj și care să primească pe spioni. Înainte de a ne despărți, BERYL DE ZOETTE, adică înainte de a veni în țară, mi-a dat un cec de 100 de lire sterline sub forma camuflată de "onorariu" pentru participarea mea la festivalurile internaționale și mi-a spus că va veni în țară.

Președintele: A venit BERYL DE ZOETTE în România ?

BRAUNER: La foarte puțină vreme, în timpul paștelui, în 1939, BERYL DE ZOETTE a venit în România. Iai spusese că va veni pentru a pune bazele acestui institut; venind în țară mi-a cerut să-i organizez un voiaj deasemeni cu mașina. A făcut un voiaj destul de scurt prin țară. În acest voiaj deasemeni a cules informații în legătură cu starea de spirit a populației, deasemeni asupra problemei concentrărilor, care în 1939 era mai acută, asupra deplasărilor de trupe. După aceea mi-a spus că într-una din zilele următoare sunt invitat la masă la ministrul Angliei la București, sir REGINALD HOARE. La masa la care am fost în itat împreună cu BERYL DE ZOETTE, nu se aflau decît conducătorii legației britanice din timpul acela: sir REGINALD HOARE, LE ROUGETEL prim consilier de legație la București și consilier de legație la Moscova, după cite iai aduc aminte că spunea și col. MAGNAB. La această masă s-a discutat deschis, fără

ocolişuri problema propăsă mie de către BERYL DE ZOETTE, adică înfiinţarea unui centru de spionaj sub forma camuflată a aceluia institut de cercetări ştiinţifice. BERYL DE ZOETTE, a spus că ea mă indică pe mine ca persoana cea mai indicată de a reprezenta din punct de vedere tehnic acest institut, la care ministrul Angliei a răspuns că nu are nimic de obiectat, că este perfect de acord, că în ce priveşte problemele organizatorice cit şi asupra persoanei care ar urma să mă dubleze pe mine urmează să hotărască BERYL DE ZOETTE. De fapt persoana care trebuia să mă dubleze pe mine, era această BERYL DE ZOETTE. BERYL DE ZOETTE a plecat apoi în Anglia urmînd să procure aparatele necesare pentru înregistrarea sunetelor, necesare înfiinţării Institutului de cercetări ştiinţifice.

La aceeaşi masă, spre sfîrşit, stegatul militar col. MACNAB s-a retras într-un colţ cu mine şi mi-a cerut ca pînă la instalarea acestui institut să-i dau informaţii cu privire la diferite evenuri cu privire la situaţia politică din România, aceasta ţinînd seama că eu aveam legături cu o serie de prieteni gazetari astfel că aveam posibilitatea să cunosc problemele la ordinea zilei. Ca să dau un exemplu, avînd cunoştinţe gazetari eu ştiam dela prietenii mei subiectele articolelor care au fost cenzurate. Am avut legături cu MACNAB timp de cîteva luni, cu care mă întîlneam în localul legeţii, adică pînă în momentul cînd am fost concentrat, respectiv pînă în iarna anului 1939 începutul anului 1940. Din acea clipă am rupt legăturile cu serviciul de spionaj britanic.

Preşedintele: I-ai prezentat pe altcineva lui MACNAB?

BRAUNER: Col. MACNAB i-am prezentat pe un prieten de-al meu gazetar, MIHAI POP care venise din Cehoslovacia înainte sau după ocuparea ei de către hitlerişti şi cunoştea bine problemele de acolo.

Preşedintele: Acel institut s-a mai format ?

BRAUNER: Nu, nu s-a mai putut forma ţinînd seama de situaţia internaţională şi de plecarea englezilor din ţară.

Preşedintele: Ce legături de spionaj ai avut în timpul războiului ?

BRAUNER: Nu am avut niciun fel de legături de spionaj.

Preşedintele: Cum ai reluat legăturile de spionaj cu Intelligence Service după război ?

BRAUNER: După război, în toamna anului 1945, am fost chemat de către LE ROUGETEL, spion camuflat, de data aceasta revenise în România sub forma de şef al Misiunii Politice britanice în România. Acesta era deja de un an în ţară în momentul cînd m-a chemat pe mine.

LE ROUGETEL mi-a spus că dorește să-mi reiau legăturile de spionaj, adică să lucrez iarăși pentru serv. de spionaj britanic. Mi-a mai spus că se pune cu mai multă seriozitate de data aceasta problema institutului, care să dea prilej spionilor să lucreze în România, că este vorba de data aceasta de un institut mult mai mare, care să aibă filiere în toate țările din sud-estul Europei cu centrul la București și cu ramificații la Belgrad, la Sofia și în Ungaria. Desemenea mi-a mai spus că bineînțeles aceasta nu este o problemă de moment, ci se va face la momentul politic potrivit, adică în clipa când influențarea acestui institut va coincide cu momentul în care vor veni institutele britanice de cultură care fuseseră înscute de război în toate țările.

Mi-a cerut să mă gândesc serios la această problemă și să reflectez asupra felului în care văd eu, de data aceasta ținând seama că în acel timp existau alte condiții pentru realizarea unui asemenea centru de spionaj camuflat într-un institut științific. În afară de aceasta LE ROUGETEL s-a interesat foarte amănunțit asupra legăturilor pe care le am eu. Cu acest prilej i-am spus că sunt în strinse legături cu IURETIU PATRASCANU, i-am vorbit despre activitatea contrarevoluționară a lui IURETIU PATRASCANU, i-am vorbit despre legăturile strinse pe care acesta le are cu partidele istorice și în general despre scopurile politice pe care le urmărește PATRASCANU. Tot ceea ce eu i-am spus, LE ROUGETEL a ascultat cu multă atenție, nu mi-a spus nimic, ceea ce mi-a dat impresia că, cunoștea foarte bine legăturile mele cu PATRASCANU, că nu era un secret că mă cunoșteam eu PATRASCANU. S-a interesat cu foarte multă atenție despre activitatea mea personală, despre activitatea mea folcloristică, i-am dat indicații că lucrez ca funcționar specialist la Fundațiile Regale, că fac conferințe la radio în specialitate și că activez în cadrul Apărării Patriotice. La despărțire LE ROUGETEL mi-a spus că mă va pune în legătură cu cineva, că cineva va veni din partea lui. Așa am reluat legăturile de spionaj cu Intelligence Service.

Președintele: Cine a venit în țară în Februarie 1945 ?

BRAUERER? Fără să mai fi avut nicio legătură din anul 1938 și fără să știu ce a devenit această persoană, apare în țară LEE MILLER de data aceasta îmbrăcată în uniformă americană sub formă de reporter de război. A venit în țară și mi s-a prezentat că este trimisă de BERYL DE ZOSTE și de legația Engleză. Nu mi-a pomenit de LE ROUGETEL.

Președintele: Cu cine a venit ?

BRAUNER: Aceasta era însoțită de asemenea de un gazetar american, tot așa zis reporter de război, JOHN PHILIPPS, care lucra pentru trustul United Press și revista "Life". LES MILLER lucra și pentru revista "Togue". Mi-a spus că a venit să ia legătura cu o seamă de oameni din lumea politică românească și mi-a cerut imediat să-i fac legătura cu LUCRETIU PATRASCANU.

Președintele: Înainte avusese ea convorbiri cu conducătorii partidelor istorice ?

BRAUNER: Înainte de a fi văzut pe PATRASCANU eu nu știu exact, însă când a venit în țară știu că a luat legătura cu MANIU, cu BRAIANU, cu regele, a cărui fotografie de altfel a publicat-o într-unul din reportajele despre România. În același timp mi-a cerut să-i fac legătura cu LUCRETIU PATRASCANU. Ea mi-a cerut aceasta. M-am adresat lui PATRASCANU - era vorba să-i fac cunoștință atât ei cât și lui JOHN PHILIPPS. PATRASCANU și-a spus că nu dorește să-i vadă din motive de prudență. Aceasta a fost argumentul pentru care nu vroia să-i vadă, că nu este prudent să vadă pe niște reporteri americani veniți în uniformă americană.

Președintele: Ce și-a spus totuși ?

BRAUNER: Am pus-o în legătură pe LES MILLER în primul rând cu ELIENA PATRASCANU. Ducându-mă cu LES MILLER la Teatrul de păpuși unde a făcut un reportaj despre teatrul de păpuși pe care l-a publicat. În afară de ceilalți oameni din partidele istorice, a pomănit numai despre soția ministrului de justiție PATRASCANU, dar în afară de ELIENA PATRASCANU cu care nu știu să fi avut discuții speciale, am pus-o în legătură cu cel mai apropiat om de LUCRETIU PATRASCANU, cu ing. HERBERT ZILBER, despre care mi-a atras atenția că-l cunoscuse încă din 1935.

Am fost personal la HERBERT ZILBER acasă cu JOHN PHILIPPS. Am uitat să spun că acesta în timpul războiului a lucrat în permanență la marele comandament al lui Tito și că a fost decorat cu cele mai mari ordine ale lui Tito. JOHN PHILIPPS i-a mărturisit scopul vizitei lui în România lui HERBERT ZILBER, i-a spus că ceasce îl interesează pe el foarte mult este ruperea României dela legăturile cu Uniunea Sovietelor și aruncarea României - nu sunt cuvintele lui, dar acesta este sensul - în sfera de influență a imperialismilor. Dacă este posibil ca prin oamenii politici care se găsesc în România să se treacă în lagărul imperialist.

I-a vorbit lui HERBERT ZILBER despre planul Merschall și altele, cu care ZILBER a fost într-un total de acord, cu punctul de vedere al lui JOHN PHILIPPS. Mai mult decât atât, ZILBER i-a spus că el are promisiunea că foarte curând va pleca în calitate de ministru la Washington și că această calitate va merge pe această linie.

JOHN PHILLIPS chiar față de mine și-a dat întâlnire cu HERBERT ZILBER la Washington, i-a lăsat numărul de telefon și i-a promis că imediat ce va ajunge la Washington îi va face legătura cu diferiți oameni politici. Nu știu dacă HERBERT ZILBER s-a mai văzut cu el de atunci.

Președintele: Dar cu IRMA CONSTANCE, s-a întâlnit ?

BRAUNER: Da, LES MILLER s-a întâlnit și cu IRMA CONSTANCE, prin mine,

Președintele: Ce discuții ați avut cu LES MILLER în legătură cu institutul proiectat ?

BRAUNER: În afară de toate problemele care vi le-am spus, LES MILLER s-a interesat cu foarte multă atenție despre activitatea mea personală. M-a întrebat dacă am reflectat în legătură cu înființarea unui centru de spionaj britanic în România. I-am explicat lui LES MILLER o întregă manevră care am utilizat-o pentru a desprinde arhiva de folclor a societății compozitorilor la care lucrasem timp de 11 ani și trecerea ei la fundația regală, fundația "regele Mihai I" cu gândul că dacă propunerea este găsită bună, acest centru de spionaj să fie făcut nu sub forma unei simple instituții britanice, ci sub forma unui institut romino-britanic de cercetări. Mi-a spus că este foarte bun și în același timp mi-a spus că este absolut necesar să-mi facă un mare reportaj în legătură cu activitatea mea pe care să-l publice în străinătate, pentruca să mă scoată în evidență în așa fel încât atunci când am să fiu numit director al acestui institut să nu pară curios în țară. În afară de această discuție, LES MILLER mi-a atras atenția că are dispoziție să mă pună în legătură cu o persoană căreia urmează să-i dau pînă la înființarea acestui institut, informațiile pe care această persoană mi le va cere. Eu i-am explicat că o să fie foarte greu să mai am de-a face cu un englez, pentrucă o să dau de bănuț, mai ales pentrucă sunt în preajma lui PATRASCANU și atunci LES MILLER mi-a atras atenția că nu este vorba de o persoană străină, că este vorba de un român. Mi-a cere să fixez o întâlnire secretă deoarece nu-l pot vedea pe acest om la Athenae Palace unde locuia ea. Am organizat această întâlnire secretă într-o zi de sărbătoare la arhiva de folclor unde nu putea să dea nimic de bănuț pentrucă era Duminică, deasemenea nici pentru mine deoarece nu erau funcționari și putea să decurgă în mod secret. LES MILLER mi-a prezentat atunci pe un anumit GUY PAUKER pe care îl cunoscusem superficial și care știam că este corespondent special pentru limba engleză sau americană, nu știu exact. La această întâlnire dintre LES MILLER, GUY PAUKER și mine, MILLER mi-a dat instruc-

țiuni foarte amănunțite de felul cum trebuie să procedez ca să nu dau de bănuț. Mi-a atras atenția să mă întâlnesc numai în secret, să nu am legături în afară și că-i voi furniza informațiile pe care dănsul mi le va cere. Mi-a atras atenția că informațiile pe care am să le aduc să nu fie scrise, ci să le dau prin viu graiu, urmînd ca el să le însemneze, după care m-am despărțit de GUY PAUKER care mi-a luat numărul de telefon. Tîm să atrag atenția că chiar stît de amănunțit mi-a atras atenția LES MILLER, însoțit mi-a spus că atunci cînd o să mă cheme la telefon, o să întrebuinteze un numele conspirativ și urma să-mi spună că m-a căutat PATRASCANU. După aceasta s-a terminat convorbirea cu PAUKER și cu LES MILLER m-am văzut ultima dată în ajunul plecării ei, la o masă la Athenae Palace, la care a participat și ILEARIO IATIESCU dela Legația Americană, pe care-l cunoscusem superficial încă înainte de război.

Președintele: De unde primeai d-ta informații economice, pe care le dădeai apoi lui LES MILLER ?

BRAUNER: Lui LES MILLER și apoi lui PAUKER le-am dat informații din sursa ZILBER. HERBERT ZILBER era în acel timp directorul Institutului de Conjunctură. Dar și alte informații economice pe care le cunoșteam din sursa PATRASCANU, informații cu privire la acordurile economice dintre România și Uniunea Sovietică, de care nu avea de unde să știe ZILBER, exporturi de mărfuri către Uniunea Sovietică și informațiile politice pe care le aveam dela PATRASCANU.-

Președintele: De cînd și pînă cînd i-ai dat informații lui GUY PAUKER ?

BRAUNER: Pe GUY PAUKER l-am informat din luna martie 1946 pînă în toamna anului 1947, cînd brusc acesta nu mai m-a chemat la telefon.

Președintele: Ce informații i-ai dat d-ta lui GUY PAUKER?

BRAUNER: L-am dat informațiile pe care mi le-a cerut, din mai multe surse, informații politico-economice. GUY PAUKER a văzut de pildă că am publicat un articol în ziarul Graiul Nou și mi-a cerut să fac tot posibilul să-i dau numele unor colaboratori dela ziarul "Graiul Nou". De pildă am fost invitat să vorbesc la postul de radio "România Liberă" care era atunci un post de radio clandestin al partidului. A venit să-mi dau adresa acestui post și să-i spun de cine este condus. Mi-a cerut și i-am dat schema organizatorică a Ministerului Informațiilor, pe care o cunoșteam pentru că lucrasem la ea, informații mai cu seamă privitor la deținătorii de servicii, la cei care erau la mișcarea serviciilor și la schimbările de personal ^{superior} care interveneau între timp. GUY PAUKER s-a interesat despre întreaga mea activitate politică, mi-a cerut și i-am dat în permanență informații despre conținutul sedințelor de partid la care luam parte. Deasemenea despre

activiștii care lucrau în cadrul sectorului de artă.-

Președintele: În ce mod au încetat legăturile d-tale cu GUY FAUKER ?

BRAUNER: Am arătat că nu mai m-a chemat la telefon și din acel moment am rămas separat de serviciul de spionaj britanic timp de două luni de zile. Feste vreo două luni, în cursul lunii Noiembrie, o cunoștință de a familiei PATRASCANU anume JOSETTE LAZAR, care acum este fugită în străinătate, mi-a telefonat și m-a invitat la dînea la masă, spunîndu-mi că vor fi mai mulți prieteni și că este și un prieten de-al ei care ține foarte mult să mă cunoască și că să vin și eu la ei. M-am dus la masă și m-a prezentat spionului englez PORTER care în acel timp era funcționar superior la Legăția Britanică. PORTER s-a retras cu mine, după amiază, într-o cameră și ca eu să-mi dau seama că este din partea serviciului de spionaj britanic, primul lucru care mi l-a spus a fost acela: "d-ta nu o să mai ai legătură pe care ai avut-o și ne gîdim să-ți facem o altă legătură. În felul acesta eu am înțeles că el este din partea serviciului de spionaj. Tînînd seama de situația specială a lui PATRASCANU, de atmosfera din jurul meu, am spus că este mai bine să mi se facă o legătură cu o altă persoană, că m-ar compromite și pe el și pe mine și asta pentru că mi-a dat sarcina ca să-l sprijin pe PATRASCANU în clipa cînd se va pune problema fugii sale din țară. Mi-a spus că atunci să fac tot posibilul, să fac tot ce-mi stă în putință pentru a-l ajuta.

Președintele: Ai mai avut legături cu LEE MILLER ?

BRAUNER: LEE MILLER mi-a trimis o scrisoare în 1948, adică în momentul cînd era arestat și PATRASCANU, și HERBERT ZILBER și LENA CONSTANTIN, o scrisoare camuflată în care îmi spunea că o prietenă de a ei, foarte frumoasă dorește să vină în țară, că este gazetară și că dacă sunt dispus să o sprijin și să o conduc acolo unde vrea ea. La această scrisoare nu am răspuns, am și aruncat această scrisoare..

Președintele: De cînd o cunoști d-ta pe LENA CONSTANTIN ?

BRAUNER: Pe LENA CONSTANTIN o cunosc din anul 1930.

Președintele: Cum au evoluat relațiile dintre d-ta și LENA CONSTANTIN ?

BRAUNER: Am fost foarte legați, am fost buni prieteni în permanență de atunci și pînă la arestare.

Președintele: Arată d-ta ce cunoștințe mai apropiate avea LENA CONSTANTIN între anii 1938-1940 ?

HARY BRAUNER: În 1938-1941, un prieten, cel mai bun prieten al LENEI CONSTANTE, era ing. NICOLE GROSS un mare bogătaş, specialist în instalarea rafinăriilor petrolifere şi reprezentant al casei tehnice cehoslovace şi în afară de aceasta, spion al serv. britanic.

Preşed: Ce fel de legături existau între LENA CONSTANTE şi NICOLE GROSS în acea perioadă?

HARY BRAUNER: Ştiu că erau legături foarte apropiate şi că se dau un exemplu cit de apropiate erau aceste legături, este că în clipa în care NICOLE GROSS a părăsit ţara în timpul legionarilor, LENA CONSTANTE l-a însoţit pe NICOLE GROSS ajutându-l să ducă nişte valori până la Iotambul. Aceasta am arătat-o pentru că vreau să arăt cit de strinse erau legăturile dintre ei.

Preşed: LENA CONSTANTE i-a dat informaţii lui NICOLE GROSS?

HARY BRAUNER: Eu nu ştiu, vă spun că erau legături foarte strinse însă nu ştiu acest lucru.

Preşed: Unde a lucrat NICOLE GROSS în timpul războiului?

HARY BRAUNER: În timpul războiului acest NICOLE GROSS a lucrat la serv. de spionaj britanic la Cairo, la secţia românească. Ştiu aceasta din două surse, în primul rând îl ştiu dela o cunoştinţă de a mea PETRE VULESCU, care s-a refugiat în timpul războiului din ţară şi a fugit la Cairo, nu mi-am reamintit acum, înainte de a pleca el, LENA CONSTANTE - cred că nu mă înşel - i-a vorbit despre acest NICOLE GROSS şi cred că la cunoscut, pentru că acesta când s-a întors imediat după 23 Aug. din Kenia, fusese în Kenia, când s-a întors i-a spus LENEI CONSTANTE că l-a văzut şi că lucrează la serv. de spionaj britanic dela Cairo. Aceasta este prima sursă. A doua oară acest lucru mi l-a confirmat LENA CONSTANTE care a aflat, am uitat să spun că în timpul războiului LENA CONSTANTE a avut legături cu NICOLE GROSS, ştiu dela ea, prin Crucea Roşie şi pot să vă dau un amănunt că ea primea scrisori pe numele conspirativ RUTH, acesta era numele lui NICOLE GROSS dela Cairo.

Preşed: După 23 August 1944 cum a ţinut legătură LENA CONSTANTE cu NICOLE GROSS?

HARY BRAUNER: Imediat după 23 August foarte curînd, i s-a prezentat col. englez EISINGER venit în România, sub formă de specialist petrolist, ca să constate din pagubele din regiunile petrolifere, de fapt spion, care i s-a adresat LENEI CONSTANTE că vine din partea lui NICOLE GROSS care a lucrat în timpul războiului, - şi atunci i-a confirmat LENEI CONSTANTE acest lucru - la serv. de spionaj britanic, i-a spus că a lucrat foarte bine, că el i-a fost şeful lui, acest EISINGER care venise în România şi i-a propus LENEI CONSTANTE să lucreze pentru serv. de informaţii britanic, să se pună în legătură cu PATRASCANU şi să trimită

mesagii regulate lui NICOLE GROSS care se afla cred deja la Londra. ¹¹⁹ Tînt să atragă atenția, cred că atunci ea aflat că NICOLE GROSS care prețase din România în 1940 cetățean român, într-un timp foarte scurt a primit ce tățenia engleză la Londra, unde s-a stabilit după război și unde a activa ca conferențiar la postul de radio Londra, în cadrul emisiunilor românețt fără să-și dea numele bineînțeles. I-a făcut această propunere lui LENA CONȘTANTE, adică să ia legătura cu PATRASCANU și să trimită mesagii. LENA CONȘTANTE a acceptat acest lucru.

Președ: Cum trimitea mesagiile.

HARY BRAUNER: Mesagiile pe care i le trimitea LENA CONȘTANTE, au fost trimise pe mai multe căi. La început LENEI CONȘTANTE i s-a prezentat BUTLER secretar al Misiunii Britanice, în timpul acela în România sub o formă camuflată. S-au luat legăturile între acest BUTLER și LENA CONȘTANTE prin care trimitea mesagiile. Pentru a nu da de bănuir sub o formă camuflată, pentru că LENA CONȘTANTE avea pretextul că renunță la o procură pe care o avea dela NICOLE GROSS și datorită acestui fapt, are relații cu BUTLER, de altfel lucrul acesta pare destul de copilășos, pentru că atunci cînd cineva solicită să renunțe la o procură, nu se prezintă la solicitator, unul din conducătorii legației ca să-i dea răspunsul. Spun aceasta pentru că LENA CONȘTANTE a eșit odată dela Legația Engleză, a doua oară mi-a atras atenția - că eu obișnuiam să viu foarte des la LENA CONȘTANTE acasă, să nu viu la ea deoarece va veni BUTLER cu care are de discutat lucruri foarte importante. Prin acest BUTLER, ea ~~seamă să trimitea~~ trimitea mesagiile deci deodreptul prin Legația Engleză.

Președ: Deci LENA CONȘTANTE, a executat instrucțiunile Intelligence Service și a luat legătură cu PATRASCANU, și prin cine?

HARY BRAUNER: LENA CONȘTANTE a luat legătură cu PATRASCANU prin HERBERT ZILBER, pe care eu l-am cunoscut tot pe aceeaș cale prin LENA CONȘTANTE.

Președ: Legăturile dtele cu PATRASCANU erau consfințite de Intelligence Service. Ei erau de acord?

HARY BRAUNER: Pei știu eu, cred că în mod logic. În primul rînd LE ROUGEȚELE știa că-l văd pe PATRASCANU și de aceea mi-a și spus el că vreau să lucrez pentru serv. de spionaaj. Al doilea cînd a venit LEE MILLER în țară mi-a spus ca să iau legătura cu PATRASCANU și al treilea fapt, Intelligence Service vine în țară și-mi cere în mod special ca să-l ajut pe PATRASCANU, așa că nu numai că erau de acord, însă îmi cerea să-i fac și servicii.

Președ: Ce legături a avut LENA CONȘTANTE cu Intelligence Service?

HARY BRAUNER: În timpul cît LENA CONȘTANTE trimitea mesagiile

prin Legatia Engleză, lucru de care PATRASCANU avea cunoștință, PATRASCANU i-a atras atenția că este foarte imprudent să aibe legături cu legatia și atunci s-a găsit o altă formulă. În România a venit una anume VERA MELANOVA trimisă din partea lui NICOLE GROSS la LENA CONSTANTE.

Preged: Cine l-a anunțat pe NICOLE GROSS, de această imposibilitate de a lua legătura. Cine era VERA MELANOVA?

HARY BRAUNER: Aceasta nu știu. VERA MELANOVA, era funcționară la Min. de Externe cehoslovac înainte de război, fugită din România cu guvernul BENES, cred care s-a format în timpul războiului la Londra, funcționară în acest guvern, este numită funcționară în România la Legatia Cehoslovaciei, însă a fost trimisă în același timp de NICOLE GROSS care era spion la LENA CONSTANTE, pentru a lua legătura cu ea. Știu că LENA CONSTANTE a avut legături foarte apropiate cu VERA MELANOVA pe care le-am cunoscut și eu prin LENA CONSTANTE și o vedea foarte des și i-a trimis mesagii foarte importante.

Preged: Prin cine trimitea LENA CONSTANTE mesagiile?

HARY BRAUNER: Nu știu precis dacă LENA CONSTANTE, nu știu precis dacă trimitea prin curierul diplomatic cehoslovac. Să vă dau un amănunt dacă este necesar, însă scrisorile erau trimise regulat cu cursa București Praga și întreaga corespondență, fie a curierului diplomatic, fie a funcționarilor, era dusă de această cursă pînă la Praga. De la Praga scrisorile care erau adresate mai departe, probabil care erau adresate lui NICOLE GROSS, acestea erau preluate de fratele VEREI MELANOVA, care de asemenea în timpul războiului a fost la Londra, care actualmente el fiind aviator de cursă, făcea cursa Praga - Paris și făcea legătura VEREI MELANOVA. Știu că cu VERA MELANOVA, LENA CONSTANTE, n-aș putea spune exact, cred că prin 1947 cînd a plecat din țară nu-mi aduc aminte precis anul cînd a plecat trimitea LENA CONSTANTE mesagiile.

Preged: Prin cine alți a mai transmis, a avut legătură dintre LENA CONSTANTE și NICOLE GROSS?

HARY BRAUNER: O altă persoană care a făcut legătura între LENA CONSTANTE și NICOLE GROSS, a fost soția secretarului legăției Romine la Londra, numit de PATRASCANU, membru de partid și care nu s-a mai întors în țară ZEVEDEI BARBU. Această, soția lui ZEVEDEI BARBU era prietenă din copilărie cu LENA CONSTANTE și prietenă cu NICOLE GROSS. Înainte de a pleca la Londra a lucrat contact cu LENA CONSTANTE și apoi cu NICOLE GROSS la Londra. De unde știu că a luat contact și cu ZEVEDEI BARBU. Pentru că nu-mi aduc aminte exact, cred că în vara anului 1947, ZEVEDEI a venit ultima oară în România și l-am văzut în vila lui PATRASCANU la Snagov, împreună cu soția lui și atunci am aflat că-l văzuse pe NICOLE GROSS.

Preged: Cînd s-a mai văzut LENA CONSTANTE cu NICOLE GROSS?

HARY BRAUNER: LENA CONSTANTE s-a văzut cu NICOLE GROSS în toamna anului 1947 la sfârșitul lui August, sau începutul lui septembrie, nu pot să precizez în ce fel. Această întâlnire cu NICOLE GROSS știu că a fost provocată de LENA CONSTANTE. Scopul acestei întâlniri era ca LENA CONSTANTE să-l pună în cunoștință pe NICOLE GROSS despre intenția precisă de fugă a lui PATRASCANU în momentul acela. PATRASCANU nu numai că a știut că LENA CONSTANTE se va întâlni cu NICOLE GROSS în acel moment la Praga, dar a ajutat-o din toate puterile - că altfel n-ar fi putut să plece la Praga - pentru că altfel LENA CONSTANTE nu putea obține pașaportul. Știu că ea a putut pleca pentru că a intervenit PATRASCANU pentru pașaport, în acest sens dînd sarcină directorului său de cabinet MICOȘĂ să-i scoată pașaportul pentru LENA CONSTANTE, în afară de aceasta i-a dat și bani ca să poată pleca. În afară de aceasta, LENA CONSTANTE a plecat la Praga cu acelaș avion cu care a plecat LUCRETIU PATRASCANU și ELENA PATRASCANU la Bruxelles. Aceștia s-au dat și ei jos la Praga, continuîndu-și drumul la Bruxelles și în felul acesta s-a văzut cu NICOLE GROSS, după care s-a întors în țară.

Preged: Au mai continuat legăturile dintre LENA CONSTANTE și NICOLE GROSS?

HARY BRAUNER: Nu nu știu. Știu despre o scrisoare lungă care i-a fost trimisă LENEI CONSTANTE de NICOLE GROSS prin Legăția Engleză și i-a fost adusă de un fost funcționar și prieten al lui NICOLE GROSS, un fost secretar LAZAR LAZAR. Altcăva nu știu. Știu că a primit doar o scrisoare.

Preged: Ce conținea scrisoarea?

HARY BRAUNER: Nu știu, mi-a spus că este vorba despre o scrisoare cu conținut sentimental, că a fost vorba ca NICOLE GROSS să se căsătorească cu ea, că el a cerut-o în căsătorie și că era o scrisoare romantică, de aceasta nu v-am spus.

Preged: Arată-mi de unde și cum îmi procura LENA CONSTANTE, informațiile pe care i le trimitea lui NICOLE GROSS?

HARY BRAUNER: În primul rînd informațiile privitoare la politica externă și internă, de la PATRASCANU cu care avea legături foarte strînse permanente.

Preged: PATRASCANU știa pentru ce-i cere LENA CONSTANTE informația?

HARY BRAUNER: Da știa. Doar v-am spus că PATRASCANU i-a atras atenția că mesajele care le trimite nu vor urma un drum bun. Pe urmă era și ZILBER și eu însuși mi i-am dat informații în 1945 lui LENA CONSTANTE, care-l cunoștea pe NICOLE GROSS dinainte de război.

Preged: Ce fel?

HARY BRAUNER: Informațiile pe care i le-am procurat eu LENEI

CONSTANTE au fost în legătură cu problema colectării de cereale. Erau pe atunci foarte multe nemulțumiri. Eu am cules aceste informații dela directorii căminelor culturale care veneau la București, despre starea de spirit în legătură cu aceasta, fie dela inspectorii generali cari circulau pela mine. Eu provocam discuții de natura aceasta, însă bineînțeles că nu le spuneam scopul și în felul acesta, aflam ce mă interesa. În afară de aceasta tot dela aceștia am aflat uneori despre prezența trupelor sovietice, unde se aflau în țară și i-am dat LENEI CONSTANTE. Alte informații pe care le-am cules LENEI CONSTANTE, a fost atunci când PATRASCANU a fost invitat să țină o conferință la școala I.P.C. dela Breaza, școală militară unde am stat cu ea împreună o zi întreagă, cit PATRASCANU a ținut conferința, așa că ne-am putut da seama despre felul în care se fac cursurile, existența școlii și scopul acestei școli a I.P.C.

Președ.: De când îl cunoști d-ta pe HERBERT ZILBER?

HARI BRAUNER: N-aș putea spune anul, dar pot să vă spun timpul, în jurul anului 1930 în orice caz după ce a fost condamnat și de atunci am fost prieten cu el.

Președ.: Ce cunoști d-ta despre legăturile de spionaj ale lui ZILBER înainte de război?

HARI BRAUNER: Înainte de război personal știu că lucra, că-l cunoștea pe NICOLE GROSS, deasemenea știu că a avut legături cu WATSON, aceasta o știu bine. În afară de aceasta i-am prezentat-o pe LEE MULER. Alte legături nu cunosc.

Președ.: Arată legăturile de spionaj pe care le-a avut XXIX ZILBER după 23 august, pe care le cunoști?

HARI BRAUNER: Legăturile pe care le cunosc eu. Spun aceasta pentru că am auzit aici lucruri pe care nule-am cunoscut. După 23 august 1944, ZILBER a intrat în legătură cu serv. de spionaj american prin doi spioni americani camuflați sub formă de ofițeri ai Misiunii Politice Americane la București - și anume Cpt. MADISON și Lt. ROBERTH. Cu aceștia a avut HERBERT ZILBER permanent contact. Spun cu toată siguranța pentru că chiar eu i-am întâlnit la el acasă și l-am auzit de nenumărate ori pe ZILBER spunând că i-a văzut. Aceștia veneau civil, nu veneau militari, fie la HERBERT ZILBER acasă, fie la Institutul de Conjectură și acesta le transmitea informații de spionaj.

Președ.: În afară de aceștia doi ce alți spioni mai cunoști dumneata?

HARI BRAUNER: L-am pus în legătură cu JOHN PHILIPPS și LEE MULER, am spus aceasta.

Președ.: În afară de aceștia, despre unul HALL n-ai auzit?

HARI BRAUNER: N-am auzit. Aici am auzit, dela BELU ZILBER n-am

auzit.

Președ.: De când ai început dumneata să faci parte din grupul PATRASCANU?

HARI BRAUNER: Din luna octombrie 1944.

Președ.: Cine mai era în acel grup?

HARI BRAUNER: Când l-am cunoscut pe PATRASCANU, precis bineînțeles era ELENA PATRASCANU, din grup mai făceau parte cel mai apropiat om ZILBER, TOROSIAN care-l cunoștea din câte știam pe PATRASCANU dinainte de 23 august 1944, LENA CONȘTANTE, care mă prezentat lui și BETEA de la statistică, care nu venea atât de des, însă pot spune că putea fi considerat că face parte din acel grup. Cam aceștia erau oamenii din grup.

Președ.: Arată unde și cum aveau întâlniri și la ce intervale?

HARI BRAUNER: Aprăape zilnic, mai cu seamă seara acasă la PATRASCANU.

Președ.: Arată dumneata ce discuții aveau împreună și care era atitudinea lui PATRASCANU și a celorlalți în aceste discuții?

HARI BRAUNER: Da. În general este vorba despre discuții care interesează aici. Discuții dușmănoase cu privire la Uniunea Sovietică, discuții dușmănoase cu privire la Armata Sovietică, discuții dușmănoase cu privire la Partidul Comunist și activitatea Partidului Comunist Răsărit. Răstălmăcirea permanentă a acțiunilor Partidului în spirit anti-partinic. Această lucră era nu numai atitudinea lui PATRASCANU, dar și a celorlalți care nu ar fi avut curajul să o manifeste dacă nu era și PATRASCANU de acord.

În afară de aceasta PATRASCANU personal era un mare admirator al lui TROTSKI. Făcea în permanentă apologia lui TROTSKI și ca să dau un exemplu. Când s-a întors de la Conferința de la Paris s-a întors cu un bagaj întreg de literatură troțchistă, pe care a pus-o la dispoziția LENEI CONȘTANTE, lucru pe care l-am auzit de la ea. În afară de aceasta PATRASCANU avea legătură și am auzit de la el acasă vorbindu-se, avea legătură cu troțchistul LEON VALIANI, cu care s-a văzut cu ocazia conferinței de la Paris, pe urmă la Budapesta, pe care l-a invitat după aceea urmînd să vină în țară însă nu a mai venit. De la ei știu că era troțchist. Acesta era caracterul discuțiilor purtate.

Președ.: Ce urmărea PATRASCANU și ce scopuri politice avea el?

HARI BRAUNER: PATRASCANU urmărea o acțiune contrarevoluționară. Era categoric împotriva măsurilor de democratizare a țării. Era

pentru zădărnicierea prin orice mijloace a luptei poporului pentru câștigarea libertăților, luptă pe care o ducea în acea vreme, era hotărât să întrebuințeze orice mijloace pentru a ajunge aceste scopuri, care drept scop final era de fapt aruncarea României în sfera de influență a lagărului imperialist, pentru sprijinirea partidelor istorice cu care avea legături foarte strânse, pentru sprijinirea capitaliștilor. În general împotriva acțiunilor pe care le ducea Partidul Comunist, pentru subminarea politicii partidului Comunist Român. După 6 martie scopurile lui PATRASCANU erau de a ajunge prim ministru formând un guvern PATRASCANU, prin răsturnarea guvernului GROZA.

Președ.: Dumeata și celelalte persoane care formați grupul, ce ati luat față de aceste planuri ale lui PATRASCANU?

HARI BRAUNER: I-am ajutat pe PATRASCANU necondiționat.

Președ.: Ce-ai făcut dumeata ca să-l ajuti?

HARI BRAUNER: Am făcut mai multe lucruri.

Președ.: Erai membru de partid?

HARI BRAUNER: Mai târziu am fost, la început nu. Primul lucru pe care l-am făcut și mi-a atras atenția PATRASCANU că pentru a-l putea sprijini trebuie să intru în partid și primul lucru pe care l-am făcut este că m-am strecurat în partid recomandat de ELENA PATRASCANU și ELENA CONSTANTE.

Procurorul: Permiteți să prezint Tribunalului foto-copia adesiunii din care rezultă că într-adevăr ELENA CONSTANTE și ELENA PATRASCANU l-au recomandat.

Președintele: Acolo, grupul acesta constituia un grup contra-revoluționar?

HARI BRAUNER: Nu știu cum s-ar putea să se caracterizeze altfel, pentru că noi însăși am văzut că scopurile lui PATRASCANU erau contrarevoluționare și ceilalți erau perfect de acord. Am spus că-l sprijineam necondiționat. Sigur că da, acesta era adevărul.

Președintele: Pe cine avea acest grup la Statistică?

HARI BRAUNER: Grupul, trebuie să atrag atenția că majoritatea elementelor, în majoritate toate elementele au fost recrutate de către HERBERT ZILBER lui PATRASCANU. Cred că v-am arătat că și eu și ELENA CONSTANTE și TOROSIAN și BETEA tot deasemenea prin HERBERT ZILBER, după cite știu eu prin el l-am cunoscut pe PATRASCANU. Acesta avea exact aceleași sentimente, cu toți făcea legătura între PATRASCANU și grupul reacționar dela statistică. Între aceștia se numără Dir. SABIE MANUILA, ANTON GOLOPENTIA, ANTON RATIU, CONSTANTIN PAVEL și alii. Acesta

făcea legătura cu grupul dela statistică prin NICOLAE BETA.

Președ.: Dar la Justiție? pe cine se baza PATRASCANU?

HARI BRAUNER: La Justiție PATRASCANU se baza pe vechii magistrați reacționari, se baza pe toți aproape pe care nu-i scosese datorită faptului că nu făcuse reforma magistraturii în scopul de a împiedica democratizarea țării și se înconjurase de magistrați.

Președ.: Ce elemente dușmănoase a plasat PATRASCANU în diplomație?

HARI BRAUNER: În diplomație în scopul de a-și ~~ar~~ face o rețea care să deservască în străinătate, PATRASCANU a plasat o serie de persoane, dintre care și pe ZEVEDEI care era membru de partid și care este inutil să vă spun care erau sentimentele lui din moment ce nu s-a mai întors în țară, acest ZEVEDEI a fost secretar la legăția din Londra, la Belgrad în postul de atașat de presă sau cultural pe legionarul ION FRUNZETI, la Paris în postul de Consul General pe TOROSIAN care făcea parte din grupul acesta și cu care PATRASCANU a avut în permanență legături. La Washington pe VIOLETA ZUBCOV, cine era aceasta nu știu, știu doar că era prietenă cu PATRASCANU pe care a plasat-o și care nu s-a mai întors în țară. Pot să vă dau un amănunt ca să vă puteți da seama în primul rând cine era că nu s-a mai întors în țară și aceasta este concludent. În al doilea rând că i s-a atras atenția lui PATRASCANU că VIOLETA ZUBCOV s-a manifestat sentimentele în mod public împotriva regimului chiar când luase Transilvania, - înainte de a ajunge la Istanbul - unde o trimisese pe ea funcționari. Bineînțeles că PATRASCANU nu a luat nici o măsură pentru că aceasta o trimisese pe VIOLETA ZUBCOV. Mai avea de gând să trimită - v-o spun pentru că știu - că avea intenția să-l trimită ministru, după aceea nu putând ministru, nu a reușit să-l trimită nici atât Consul general la Washington ca să -i facă legătura, pe HERBERT ZILBER. Acestea sunt persoanele pe care le știu eu.

Președ.: Pe ce forțe se sprijinea grupul Dva, în exterior și în interior?

HARI BRAUNER: PATRASCANU, HARI ZILBER și în consecință acest grup se sprijinea în exterior pe țările imperialiste americane, pe imperialiștii britanici, prin serviciile respective de spionaj, s-a văzut că oamenii care erau în jurul lor erau membri din serviciile de spionaj, iar în interior, se sprijinea pe monarhie - pe rege - pe acest grup, pe partidele istorice, pe marele capital.

Președ.: Arată dumneata legăturile de spionaj ale lui PATRASCANU.

HARI BRAUNER: Prin ^{cine} ~~am~~ știu eu, că era legat. În primul rând știu precis că era legat prin HERBERT ZILBER de spionajul american. PATRASCANU știa foarte bine faptul că eu cunoșteam problema lui ROBERTS și MADISON. Ca să vă dau un exemplu, în orăneea acestei idei, că ZILBER îi vedea, îmi aduc aminte că în vara anului 1945, la vila unde locuia PATRASCANU, locuiam și eu împreună cu LENA CONSTANTE. Într-o sâmbătă seară a venit HERBERT ZILBER și dis de dimineață mă rugase să-l plimb pe lac. Sâmbătă seara îl văzuse pe PATRASCANU. Plimbarea a fost un pretext pentru că mi-a spus că să-l opresc în dreptul vilei unde locuiesc americanii, pentru că îl aștepta MADISON. Un exemplu am vrut să dau aceasta în legătură cu spionajul. Legătura cu Intelligence Service o făcea permanent prin LENA CONSTANTE, ce știu eu, și pe urmă v-am spus că prin Intelligence Service mi-a cerut ca eu să-i fac aceste servicii. Acestea știu eu.

Preged: Dar prin ALEXANDRU ȘTEFANESCU?

HARI BRAUNER: Nu am auzit de ȘTEFANESCU nu-l cunosc aceste legături. Cam altceva știu, de pildă despre legăturile directe a lui PATRASCANU cu spionajul american. În vara anului 1945, JOSET LAZAR de care v-am pomenit, vine la Snagov la vila locuită de PATRASCANU într-o duminică, împreună cu spionul american BREWER cred că așa îi zicea, care era gazetar. Joset Lazăr îi fusese dacă nu mă înșel secretară, vine cu o barcă la Snagov, împreună cu sora sa, sora ei rămâne cu LENA CONSTANTE și cumine în grădină, iar ea se retrage împreună cu BREWER și cu PATRASCANU, cred că și ELENA PATRASCANU nu pot să vă spun sigur, dar cred că ea a fost înăuntru și a avut o discuție cu acest BREWER. Această o știu. O altă legătură directă a lui PATRASCANU cu spionajul american mi-a fost destăinuită de LENA CONSTANTE care a primit din partea lui PATRASCANU sarcina, nu din partea lui ZILBER sarcina să-i organizeze o întâlnire secretă între spionii de care am pomenit MADISON și ROBERTH, de o parte, de altă parte HERBERT ZILBER - PATRASCANU. Această întâlnire a avut loc chiar în casa LENEI CONSTANTE. Deci aceasta o știu, acestea sunt lucrurile pe care le știu.

Preged: Arată legăturile lui PATRASCANU cu fostul rege?

HARI BRAUNER: De foarte multe ori PATRASCANU a spus față de LENA CONSTANTE, față de mine - vreau să spun că lucrurile acestea nu sunt declarațiile mele ci le știe toată lumea - despre legăturile lui cu fostul rege, care spunea PATRASCANU că este simpatizat de rege și că avea în el un sprijin, că el avea în permanență acces la rege, oricând putea să-l vadă, că în foarte multe probleme regele îl con-

sulta. Si ce ştiu eu din discuţiile care au avut loc, faţă de cine am pomenit eu. PATRASCANU printre sfaturile date regelui ştiu că era în general sabotarea decretelor care erau date de către PCR privind democratizarea ţării. PATRASCANU l-a sfătuit pe rege cât îi va sta în putinţă să refuze semnarea unor decrete, de numirea unor comunişti propuşi de partid la departamentele mai importante. Ştiu că dintre sfaturile pe care i le-a dat regelui PATRASCANU i-a spus să refuze să semneze problema prelungirii legii urmăririi criminalilor de război.

Preşed: Ce legături avea PATRASCANU cu marile capital din ţară şi cu cine?

HARY BRAUNER: Arăt cu cine ştiu eu. Ştiu că avea legături cu RADU XENOPOL dar nu ştiu din auzite, ştiu din văzute. L-am văzut pe RADU XENOPOL în casa lui PATRASCANU de două ori, permanenţa între RADU XENOPOL şi PATRASCANU o făcea avocata PEPI LEIBOVICI care locuia în acelaş apartament cu PATRASCANU, cu care PATRASCANU avea foarte dese discuţii şi care până la sfârşit aceasta a fugit din ţară.

Preşed: Arată dta legăturile lui PATRASCANU cu partidele reacţionare şi reprezentanţii lor?

HARY BRAUNER: Da ştiu de pildă că PATRASCANU era în strinsă legătură cu VISOIANU, legătură căreia îi spunea VIVI şi care zicea el că şi HERBERT ZILBER are legături cu el. Şă VISOIANU îl vedea HERBERT ZILBER şi -i comunica lucrurile acestea. Am auzit de foarte multe ori vorbindu-se în afară de faptul că HERBERT ZILBER îi transmitea în permanenţă ~~fermă~~ toate ştirile care-l interesează cu naţional ţărăniştii lui VISOIANU. Eu am făcut o legătură între VISOIANU pe care nu l-am cunoscut niciodată, între el şi PATRASCANU.

In vara anului 1946, dacă, nu mă înșel, cred că ¹¹⁸pe în
vara lui 1946, s-a prezentat la mine o d-nă funcționară dela Ministe-
rul Informațiilor la Direcția Cinematografiei anume FLORICA BRATISCU-
VOINESTI și imi cere să-i mijlocesc lui VISOIANU neapărat o întrevede-
dere cu PATRASCANU, adică să mă adresez lui PATRASCANU și să-l spun
că VISOIANU vrea neapărat să-l vadă. Mi-a atras atenția ca să pastrez
discreția asupra acestui lucru și ca să vă arăt dovedesc cum mi-a
atras atenția, mi-a spus cum să dau răspunsul telefonic atunci cînd
PATRASCANU imi va da răspunsul, sub o formă camuflată să anunț cînd
a fixat PATRASCANU întîlnirea cu VISOIANU. I-am comunicat, am luat
legătură cu PATRASCANU și PATRASCANU a fost de acord. Am transmis
acest lucru conform înțelegerii. Obiectivul acestei întîlniri nu-l
cunosc. -

Mai tîrziu în anul 1947, aceeași persoană pe care n-am mai
văzut-o de atunci, s-a prezentat la mine - încă a spus funcționarilor
mei un alt nume decît numele ei, comunicîndu-mi ca să-i transmit lui
PATRASCANU că VISOIANU a fugit din țară.

Alte legături este cu NICOLASCU BUZESTI și cu VICTOR
RADULESCU POGONEANU. În această ordine de idei cunosc întîlnirea se-
cretă organizată la cererea lui PATRASCANU de către LENA CONSTANTIN,
care-l cunoștea dinainte de VICTOR RADULESCU POGONEANU.

Precedentele: Arată ce acțiuni a dus grupul în frunte cu
PATRASCANU pentru a împiedica democratizarea țării. Să începi cu acele
acțiuni la care d-ta ai contribuit în mai mare măsură ?

HARRY BRAUNER: Prima acțiune este acțiunea în legătură cu
Fundațiile regale. În momentul cînd PATRASCANU ajunsese ministru,
Fundațiile erau contopite sub forma de Fundațiile Unite și ținînd se-
ama că înainte de război avuseseră o altă formă organizatorică, într-o
discuție PATRASCANU mi-a destăinuit că-și dă seama de importanța foar-
te mare a Fundațiilor, mai ales ținînd seama că în acel moment era un
institut care avea mari legături în sate și nu dorea în niciun caz ca
această instituție să poată fi influențată de Partidul Comunist. -

Prin urmare, punîndu-se problema să fie numit un director
general, m-a întrebat dacă n-aș putea să-i recomand eu pe cineva, care
să meargă pe linie veche. Deoarece eu îl cunoșteam pe vechiul direc-
tor, OCTAVIAN NEAMTU l-am propus pe acesta și i-am spus lui PATRASCA-
NU că nici nu este nevoie să-i ceară în mod special pentru că pur și
simplu dacă îl va renumi el nu va merge pe altă linie, decît pe aceea
veche. PATRASCANU a ascultat sugestia mea, a întocmit un decret pe
care regele l-a semnat și în felul acesta OCTAVIAN NEAMTU a fost nu-
mit la Fundație. Nu numai că nu dorea infiltrarea - să zic așa - a
partidului comunist la fundații în problema culturalizării, dar urmă-

rea să -și facă prin această organizație o platformă politică.

Președintele: Ce a făcut pentru-a-și ajunge acest scop ?

HARRY BRAUNER: Pe atunci Fundația se conducea după o lege care îi dădea dreptul să nu se sindicalizeze. Era o instituție care depindea de palat. Această lege însă putea fi schimbată de ministrul de Justiție care era comunist, însă PATRASCANU a păstrat vechiul lege cu scopul ca elementele reacționare să rămână în posturile lor. Epurarea elementelor dușmănoase de făcea pe linie sindicală și devreme ce sindicatul nu avea acces la Fundație, toți reacționarii au rămas la locurile lor. De exemplu când a fost arestat NEMOIANU, care pe timpuri a fost ministru, era funcționar superior al acestui institut. Bineînțeles că oamenii aceștia nefiind epurați îi purtau recunoștință lui PATRASCANU și în felul acesta îi creiau platforma politică. Acești oameni conduceau în acel timp o publicație foarte importantă, care era "Albina", cea mai răspândită publicație la sate.

Paralel cu această problemă a Fundației, o altă societate reacționară, de data aceasta nu aparținea palatului, dar era un bastion al național-țărăniștilor, era "Astra" din Arad, o societate care se vedea gîtită, gata să moară. Partidul Comunist nu avea niciun interes s-o subvenționeze și soc. ASTRA printr-o convenție cu Fundația avea conducerea unor cămine culturale din alte regiuni. Din conducerea Astei făceau parte conducătorii fostului P.N.T., IULIU MOLDOVEANU, EMIL HATEGANU, ș.e.m.d. În legătură cu această societate, o delegație a fost prezentată chiar de mine lui PATRASCANU, compusă printre alții și de OCTAVIAN NEAMTU care avea un loc direct în societatea Astra ca director general al Fundațiilor. PATRASCANU a primit foarte călduros această delegație și imediat a dat un telefon lui ALEXANDRINI - se știe modul cum ALEXANDRINI a sărbătorit - și imediat ALEXANDRINI a dat pentru Astra bani, pentru că această societate să-și poată desfășura acțiunile dușmănoase urmărite de național-țărăniștii care erau la conducere. PATRASCANU când a fost la Sibiu, n-a vorbit nici în cadrul Apărării Patriotice, nici în cadrul ARMS-ului, ci a vorbit în cadrul soc.reacționare Astra, ținînd o conferință așa zis culturală, cu caracter național-șovin.

O altă acțiune la care am participat eu, este acțiunea în legătură cu arhiva de folclor. V-am mai spus care era scopul, acum urmează să vă spun anestecul lui PATRASCANU. În această problemă PATRASCANU a venit pentru a-mi da o mîină de ajutor în sensul că ministrul RALEA avea pe atunci un plan de a face un institut de folclor din arhiva ministerului Artelor și spunîndu-i lui planul pe care-l aveam eu, PATRASCANU l-a chemat pe RALEA la Ministerul de Justiție,

făcându-mi o întâlnire cu el și când a auzit RALEA planul meu s-a opus și numai în urma insistențelor lui PATRASCANU, RALEA a cedat. În afară de aceasta, PATRASCANU a telefonat și a venit chiar cu ALEXANDRINI la institut, care de data aceasta îl conduceam eu, acordându-mi o subvenție.

O altă acțiune în care nu am avut niciun gmeștec și care a rămas un proiect este acțiunea în legătură cu împiedicarea democratizării țării și utilizarea în scopuri personale a unei institutii de foarte mare importanță și anume a fost intenția lui PATRASCANU de a numi director general al postului de radio pe NICOLAE BATEA, despre care am pomenit.

Să pomenesc despre o altă acțiune cunoscută. În problema discursului dela Cluj nu este vorba numai de acel discurs, ci de o seamă de discursuri care au culminat cu discursul dela Cluj, și în privința aceasta eu aş putea da unele amănunte. Sub forma unei inspecții ministeriale în Ardealul de Nord, PATRASCANU se deplase în regiunea saecuiască și de acolo pînă la Cluj. În toate centrele în care se oprea, ținea discursuri publice, cu caracter hotărît dușmănos și împotriva vederilor partidului, cu caracter național-șovin, cu scopul de a provoca zinzăni între populația de acolo, între populația maghiară. Ajuns la Cluj el reeditează aceste mici discursuri într-o sală mai mare. Sala era populată prin excelență numai de reacționari. Vorbea un ministru așa zis comunist și veneau să-l asculte episcopul SUOIU al Oradei, EMIL MATEGANU, Dr. IURAS. Eu rețin numai aceste trei nume. După discursul dela Cluj a fost ovaționat extraordinar. În această acțiune, PATRASCANU m-a luat pe mine și pe LENA CONSTANT, cerîndu-ne să-i facem în permanentă reportaje care să fie trimise direct preselor din București prin serviciul de presă al Ministerului de Justiție, ca ele să fie răspindite imediat și în felul acesta să-și creeze popularitate și nu numai popularitate, dar să submineze politica partidului pentru democratizarea țării și pentru rezolvarea problemei naționale.

Președintele: Cum a împiedicat PATRASCANU sancționarea criminalilor de război ?

HARRY BRADNER: A ieșit legea de urmărire și sancționare a criminalilor de război, la un moment dat legea a exprimat înaintea de a fi putut fi prinși și pedepsiți toți criminalii de război. În momentul acela se punea problema prelungirii acestei legi ca a postă fi urmăriți toți criminalii de război. Atunci PATRASCANU se duce la rege și îl sfătuiește să nu semneze acest decret. Si cred că nu mă înșel cînd spun că am auzit dela PATRASCANU că regele i-a spus că "dl. MANIU a fost exact de acelaș părere".

Președintele: Ce acțiuni de sabotaj a dus grupul pe linia intereselor economice ?

HARRY BRAUNER: Acțiuni de sabotaj pe linia intereselor economice au fost duse și organizate de către HERBERT ZILBER. HERBERT ZILBER în afară de faptul că era director la Institutul de Conjunctură, a fost numit de PATRASCANU reprezentant al Partidului Comunist la CEC. În momentul acela era reprezentanții celor patru partide. HERBERT ZILBER a dus la CEC o acțiune organizată de sabotaj economic împotriva intereselor partidului comunist. În ce fel ? Sprijinind societățile capitaliste burghize și refuzând categoric să dea credite societăților democratice care aveau nevoie de credite în acel moment. Am asistat la nenumărate discuții la care erau de față și IENA CONȘTANȚE, și ELENA PATRASCANU, când HERBERT ZILBER comunica lui PATRASCANU că iar a refuzat creditele pe care le-a susținut partidul și că dimpotrivă, a acordat credite societăților reacționare. Așa de exemplu HERBERT ZILBER a refuzat categoric să sprijine "Sovromfilm" care s-a făcut atunci și a dat în schimb subvenții mai mari Fundației "regele Mihai I". Desigur acest sabotaj economic a format mai târziu chiar prilejul unei interpelări din partea reprezentanților P.C.R., în parlament împotriva lui ALEXANDRINI.

Președintele: Arată cum l-a sprijinit PATRASCANU pe RADESCU ?

HARRY BRAUNER: Nu știu în ce fel, însă știu că în perioada 24 februarie - 6 martie, PATRASCANU s-a văzut cu RADESCU, la RADESCU acasă, lucru pe care mi l-a spus și l-am auzit și eu, de față fiind cei din jurul său. Ce au discutat nu știu, știu numai un lucru anecdotice, care nu are nicio importanță.

Președintele: Ce acțiuni a dus PATRASCANU cu grupul său în 1945, pentru răsturnarea guvernului GROZA ?

HARRY BRAUNER: În 1945, a fost conflictul între palat și guvernul GROZA. În momentul acela, PATRASCANU urmărea să răstoarne guv. GROZA bazându-se pe sprijinul regelui spre a forma un guvern PATRASCANU, sprijinindu-se pe partidele istorice. El urmărea prin aceea să se întărească pozițiile subrezite din acel moment. În vederea tratativelor cu național-tărăniștii, știu de la IENA CONȘTANȚE că PATRASCANU îi cere ca IENA CONȘTANȚE să-i organizeze două întâlniri conspirative cu reprezentanții partidelor istorice, anume cu BUZĂȘTI și VICTOR RADULESCU POGONEANU. Aceste întâlniri au fost organizate păstrându-se toate condițiunile conspirative, una în casa părintească a IENEI CONȘTANȚE și alta în casa IENEI CONȘTANȚE în apartamentul un prieten al lui HERBERT ZILBER care a pus la dispoziție cheia decarece

HERBERT ZILBER avea cheia.

Precedintele: Dar cu TATARASCU, a avut întâlniri ?

HARRY BRAUNER: Despre PATRASCANU mai știu - deoarece de multe ori mă aflam în casă sau rămâneam peste noapte la ei - că de multe ori dis de dimineață era chemat la telefon de TATARASCU și că de multe ori mergea la TATARASCU acasă. În perioada aceea s-au văzut foarte des și mai târziu s-a văzut cu el.

Precedintele: În vara anului 1946, când PATRASCANU era la Paris, cu cine te-ai întâlnit d-ta și ce ai discutat cu privire la situația lui PATRASCANU ?

HARRY BRAUNER: În vara anului 1946, m-am întâlnit cu JANI NICOLAU, care era secretar general la Ministerul de Justiție, m-am întâlnit cu el pe o șosea. Mi-a spus că imediat ce se va întoarce în București vrea să mă vadă pentru că are să-mi comunice ceva foarte important. Ne-am întâlnit de două ori, odată în casă la nepotul lui HERANT TOROSIAN, directorul de cabinet al lui PATRASCANU, EMANUIL RUPENIAN. A doua oară în casa LENEI CONSTANȚE. Dacă nu mă înșel la a doua întâlnire a fost și ETEA NICOLAE, JEAN NICOLAU, LOWEL, RUPENIAN, LENA CONSTANȚA și eu. Ei spuneau că situația lui PATRASCANU începe să fie cam critică, că există diferite șovenuri în legătură cu el și ar trebui să fie efctuit să se găsească mijlocul neapărat ca să fie anunțat despre acest lucru. Intr-adevăr PATRASCANU a fost anunțat, din câte îmi amintesc, de către RUPENIAN, într-un fel cifrat, punind ceva pe o fotografie. A fost vorba și de o scrisoare scrisă de LENA CONSTANȚA, pe care EMANUIL RUPENIAN mi-a spus să o duc fratelui lui HERANT TOROSIAN anume Dr. GRISA TOROSIAN pe care îl cunoșteam și care plece în seara aceea la Paris și care urma să i-o dea lui TOROSIAN, ca să i-o predea lui PATRASCANU.

Precedintele: Dar în toamna anului 1946, ce întâlniri au avut loc în casa lui OCTAVIAN NEAMTU ?

HARRY BRAUNER: Eu nu știu dacă era o singură întâlnire, dar în toamna anului 1946, în casa lui OCTAVIAN NEAMTU, după ce s-a întors dela Conferința dela Paris, HERBERT ZILBER, după ce s-a întors GOLONENIA, a avut loc o întâlnire între aceștia și FOCOMANU. Nu știu exact ce s-a discutat. Această discuție a fost foarte lungă. A durat foarte multă vreme. Din ce știu eu, HERBERT ZILBER i-a dat informații despre felul cum a decurs bineînțeles Conferința dela Paris.

Precedintele: Vorbește d-ta despre planurile de fugă ale lui PATRASCANU :

HARRY BRAUNER: În clipa când P.C.R., i-a demascăat conținutul dușmănos al discursului dela Cluj în Comitetul Central, PATRASCANU a intrat în panică, pentru că de aci se va merge mai departe și a început să-și facă teamă că va fi arestat. De atunci, în casă la el, PA-

PATRASCANU a început să pună problema fugii lui în străinătate. Pe măsură ce evenimentele politice evoluau, adică pe măsură ce scopul urmărit de PATRASCANU și grupul lui erau biruite, panica creștea și atunci s-a trecut nu numai la dorința, ci la propuneri concrete, la găsirea unei posibilități de a fugi din țară. În legătură cu planurile care au fost discutate de PATRASCANU pentru a fugi din țară eu cunosc, sau mai bine zis, îmi aduc aminte de o seamă de planuri de care aș putea poveni aici.

Unul din planurile de fugă ale lui PATRASCANU a fost al SIBENI PATRASCANU, care propunea ca în calitate de director al Teatrului de Păpuși, sub pretextul unui turneu în Ardealul de Nord să se deplaseze la Oradea sau Arad, unde LUCRETIU PATRASCANU sub pretextul că merge să-și viziteze soția, să găsească o formulă. Acesta era unul din planuri..

Un al doilea proiect pe care eu îl cunosc și care a rămas numai proiect sau mai bine zis nu a fost pus în practică, a fost în toamna anului 1947. PATRASCANU profitând de prilejul Congresului Juriștilor Democrați de la Bruxelles a făcut tot posibilul să fie trimis acolo. Nu a plecat singur ci împreună cu SIBENI PATRASCANU și IENA CONȘTANȚE care avea întâlnire cu spionul NICOL GROSS la Praga, cu intenția de a rămâne în străinătate. IENA CONȘTANȚE urma să-l regăsească la Paris, pentru că PATRASCANU s-a dus după aceea la Paris. Ulterior am aflat că PATRASCANU s-a întors în țară din motive pe care nu am reușit să le cunosc.-

Un al treilea plan: când a fost demascată totalmente atitudinea lui PATRASCANU cu prilejul Congresului din Februarie 1948, PATRASCANU era bineînțeles indispus. A propus să facem o plimbare cu mașina pe scosura Piteștiului. În această plimbare am fost eu, PATRASCANU, SIBENI PATRASCANU și IENA CONȘTANȚE. În timpul drumului, la un moment dat PATRASCANU a avut impresia că este urmărit de o mașină, a oprit mașina și a cerut șoferului brusc să se întoarcă. Intorcându-ne acasă, PATRASCANU și-a manifestat teama că este urmărit, că de data aceasta va fi arestat și se gîndea cum să găsească o modalitate să fugă în străinătate. Era în momentul cînd HERANT TOROSIAN venise în țară și era oprit să mai meargă la Paris. S-a pus atunci problema că deoarece PATRASCANU ARE O VILA la Snagov care era complet izolată în timpul nopții, PATRASCANU împreună cu SIBENI PATRASCANU să treacă cu barca lacul, iar de partea cealaltă TOROSIAN să aștepte cu mașina, cu care să meargă apoi spre frontieră.

Ultimul lan a fost acela cu o prietenă de a lui PATRASCANU și a ELENI PATRASCANU cu care de fapt eu nu aveam legături prea mari de prietenie, anume EDITH MARCOVICI, care în ajunul plecării ei în America - astăzi este în America - mi s-a adresat spunându-mi că-mi încredințează mie două buletine de populație, unul pe numele unei femei cămcu o fotografie a unei femei, iar celălalt pe numele unui bărbat și cu o fotografie de bărbat, dându-mi indicațiuni că aceste buletine trebuie să folosească lui PATRASCANU în cazul când mi le va cere. Urma ca eu să mă adresez unei cunoștințe avocatul GRAUR, a cărui adresă și număr de telefon mi le-a lăsat, care urma să falsifice aceste buletine punându-le fotografiile ELENI PATRASCANU și a lui IURETIU PATRASCANU. În același timp EDITH MARCOVICI mi-a spus că-mi lasă turismul său pentru IURETIU PATRASCANU în vederea fugii sale. Tot în acel timp într-o discuție avută între mine, TOROSIAN, PATRASCANU, ELENA PATRASCANU și LENA CONSTANTIN, PATRASCANU îi dădea explicații lui TOROSIAN de felul cum va putea să fugă și i-a cerut totodată lui TOROSIAN să-i organizeze un plan de fugă. Știu că TOROSIAN i-a spus că singura posibilitate de asemenea ar fi la granița maghiară. PATRASCANU l-a însărcinat pe TOROSIAN să pună în aplicare acest plan. Planul însă nu a mai putut fi pus în aplicare întrucât HERBERT TOROSIAN a fost arestat exact atunci când punea în aplicare planul la frontiera maghiară. În acel timp LENA CONSTANTIN a scuns la mine o sumă de bani, o fotografie și un document în legătură cu 23 Aug. 1944.

Precedentele: Ce întâlniri a avut PATRASCANU cu ZILBER înainte de arestarea lui ZILBER ?

HARRY BRAUER; Foarte curând înainte de arestarea lui ZILBER, aceasta înseamnă în clipa când ZILBER se afla în fața comisiei de control, PATRASCANU împreună cu noi a avut o ședință secretă, întrucât nu avea curajul să se vadă cu ZILBER deschis, cu care ocazie s-a discutat felul de comportare în clipa în care eventual am fi fost arestați, fie în clipa arestării lui ZILBER, fie a arestării noastre. S-a ajuns la concluzia din aceste discuții de felul cum trebuie să ne comportăm, că în cazul când vom fi arestați să negăm totalmente tot ceasec ni se va pune în sarcină. În ce mă privește personal, am fost instruit de HERBERT ZILBER reproduc textual: "tu să negi cu încăpă înare orice și se va spune, chiar în fața dovezilor concrete." PATRASCANU m-a sfătuit personal să nu am nicio grijă spunându-mi: "tu poți să scapi ușor, să spui că ai fost prieten cu soția mea, dat fiind că tu ești artist, ea este artistă. Tu ai spus că eu aveam foarte multă reticență față de tine". De fapt aceasta era linie, ca fiecare să găsească, un pretext oarecare pentru a nega

totalmente, tot ceasce i se va pune în faţă.

Apărarea: Dacă pentru informaţiile date, a primit bani sau altceva ?

HARRY BRAUNER: Nu am primit niciodată bani. Eu v-am vorbit despre o sumă de bani pe care am primit-o dela BERYL DE ZOETES

Preşedintele: Totuşi, pentru ce ai dat d-ta informaţii ?

HARRY BRAUNER: Eu nu vreau să mă apăr, pentru că s-ar putea să cad pe o linie de a mă apăra. Eu v-am vorbit despre o atmosferă contrarevoluţionară în care am trăit şi atitudinea tuturor oamenilor care erau în jur. Se întâmplat ca să mi se ceară informaţii după un an de zile, după ce mă aflam în acest mediu. N-am luat bani.

-. - . - . -

DEPOZITIILE MARTORULUI VULESCU PETRE, de 41 ani, de
profesiune zootehnician.

+ + +

Procurorul: Dacă l-a cunoscut martorul pe NICOL GROSS ?
VULESCU: Da, l-am cunoscut, însă nu personal, ci din
vedere. Mi-a fost arătat în anul 1941, la Ierusalim.

Procurorul: Cu ce se ocupa acolo NICOL GROSS ?

VULESCU: Era funcționar într-un birou de propagandă
al armatei engleze condus de Col.KENDEL și era unul din oamenii de
încredere ai col.KENDEL.

Procurorul: Ce atribuțiuni avea acel birou ?

VULESCU: La început avea numai atribuțiuni de propagan-
dă, fiind un birou militar care se ocupa cu propaganda în Balcani.
Ulterior, fiind a trecut sub comanda col.KENDEL, biroul a avut în afa-
ră de atribuțiuni de propagandă și cenzura întregii corespondențe
și a comunicațiilor din Orientul de Mijloc și ținea legătura cu țara.

Procurorul: Are cunoștință martorul despre legăturile
dintre LENA CONSTANCE și NICOL GROSS ?

VULESCU: Stiu că LENA CONSTANCE i-a scos lui NICOL GROSS
din țară niște blănuri și ceva lucruri de valoare, la plecarea lui
NICOL GROSS din țară.

Procurorul: În ce împrejurări l-a cunoscut pe acuzatul
HARRY BRAUNER ?

VULESCU: Pe HARRY BRAUNER l-am cunoscut în 1935-1936,
printr-un frate de-al său, pictorul VICTOR BRAUNER.

Procurorul: Ce legături cu persoane străine avea pe atun-
ci acuzatul HARRY BRAUNER ?

VULESCU: HARRY BRAUNER, cu care aveam oarecari legături
mai strinse din 1939, după ce m-am căsătorit cu o fostă cumnată a sa,
venea la mine destul de des și în această perioadă am aflat că ținea
legături cu Ambasada Egiptului, unde cunoștea pe consilierul Egiptu-
lui anume FUAD și cu Ambasada Engleză. Nu pot însă preciza cu cine
nume avea legături la Ambasada Engleză.

Procurorul: Alți străini nu mai cunoștea în perioada
aceea BRAUNER ?

VULESCU: Nu cunosc alți străini cu care a avut legături.

Procurorul: Pe WATSON îl cunoștea ?

VULESCU: Despre legăturile lui cu WATSON nu am știut în
perioada aceea, nu am știut decât numai foarte târziu.

Procurorul: Cum ai aflat despre legăturile cu WATSON ?

VULESCU: În 1945, după întoarcerea mea în țară, am fost vizitat de către HARRY BRAUNER la mine acasă. Cu această ocazie m-a întrebat dacă l-am văzut pe WATSON înainte de întoarcerea mea în țară și cu această ocazie am aflat că-l cunoștea. HARRY BRAUNER s-a admirat admirativ despre acesta, spunându-mi că l-ar fi văzut în timpul războiului - după ruperea legăturilor diplomatice dintre Anglia și România - prin București. De față la discuția această mai erau în casă la mine DORINA RADULESCU și GHEORGHE DINU.

Procurorul: Cu ce se ocupa acest WATSON ?

VULESCU: HUG SEATON WATSON era maior în serviciul de informații al Misiunii Militare Engleze.

Procurorul: Ce știe martorul despre legăturile lui HARRY BRAUNER cu FRANK STEWENS ?

VULESCU: Despre FRANK STEWENS și despre ocupațiunile lui în legătură cu spionajul în România, am aflat tot după întoarcerea mea țară în 1945, dela sora unui anume MIHAIL SOLOMON, anume d-na VIANU, care mi-a făcut o vizită rugându-mă să-i dau un ajutor pentru venirea fratelui său în România. Mi-a spus ulterior că în casa sa se întâlnea fratele său cu STEWENS și că după plecarea lui SOLOMON din țară a fost chemată la Gestapou și cercetată de legătura și activitatea pe care a desfășurat-o în România, FRANK STEWENS.

HARRY BRAUNER: Cere martorului să precizeze de unde știe de legăturile sale cu STEWENS ?

VULESCU: Am declarat că despre activitatea lui FRANK STEWENS am aflat dela o persoană care se numea VIANU, iar despre faptul că HARRY BRAUNER a avut legături și ar fi prieten cu acest STEWENS am aflat dela cumnatul său anume VISLING.

---.---.---.---

108

INTEROGATORIUL ACUZATULUI TOROSSIAN HERANT

Președ: Acuzat TOROSSIAN HERANT ai auzit actul de acuzare.

TOROSSIAN: Da, dle președinte.

Președ: Ai înțeles pentru ce ești judecat?

TOROSSIAN: Da, dle președinte.

Președ: Acum vei răspunde la câteva întrebări, pe care ți le voi pune pentru a lămurii problemele?

Cînd l-ai cunoscut pe ZILBER și care au fost relațiile d-tale cu el înainte de 23 August?

TOROSSIAN: Pe ZILBER l-am cunoscut în anul 1940-1941, n-aș putea să precizez în familia ISCHEVICI, aici în București. Ne-am întîlnit de câteva ori în societate, apoi m-am mai dus pe la el după o carte, și relațiile noastre au început să fie mai apropiate în cursul iernii anului 1943-1944 din cauză că el ne-avînd aparat de radio și dorind să audieze posturile de radio care emiteau evenimentele războiului, ne-avînd aparat de radio a venit la mine, locuiam și aproape unul de altul, eu în str. Armenească Nr. 14 și el în Dionisie Lupu Nr. 12 și frecventarea lui a fost aproape zilnică și auzea posturile de radio în special radio Londra și știrile și evenimentele războiului. După audierea posturilor de radio a știrilor primite, ZILBER începea să comenteze și discutam apoi împreună știrile auzite la radio. În timpul acestor discuțiuni, cu timpul după luni de zile chiar chestiunea a durat pînă în toamna lui 1943, am observat la ZILBER, fără ca el să-mi fi spus în mod concret acest lucru am dedus atitudinea lui antisovietică pe deo parte și pe de altă parte, am bănuț anumite relații pe care le-ar fi avut cu serv. de spionaj englez și american, bineînțeles că acest lucru nu l-am putut deduce dintr-o dată și așa cum v-am spus și cum repet ci în decursul timpului, după luni de zile, după o frecventare zilnică. O afirmare concretă asupra acestor lucruri a făcut-o ZILBER în primăvara anului 1944, după ce a expirat iarna anului 1943 spre 1944, la întrebarea precisă pe care i-am pus-o eu, ca să mă lămuresc în fond de atitudinea lui și mi-a reconfirmat același lucru, adică în special raportul lui și serv. de spionaj american și englez împrejurări în care mi l-a prezentat pe PATRASCANU.

Președ: ZILBER ți-a pomenit despre un membru al partidului comunist.

TOROSSIAN: Mi-a spus, aceasta s-a întîmplat în primăvara anului 1944, mi-a spus că mă va prezenta unui membru marcant din conducerea partidului comunist, în scopul ca această perioadă să se clandestinizeze

la mine, locuința mea nefiind bănuită sub nici un aspect și că prin această clandestinizare, să poată să activeze mai departe., urmărind ca scop răsturnarea regimului antonescian și menținerea unui stat burghez în România.

Președ: Tîea spus ZILBER despre ideile lui PATRASCANU?

TOROSSIEN: Da, mi-a spus de PATRASCANU că-l cunoaște mai de mult și că-l cunoaște vederile lui politice și că contează să aibe în el un aliat permanent pentru realizarea tuturor celor ce v-am spus. Mi-a spus în același timp că aceste scopuri i-au fost indicate și sugestionate la cererea celor două servicii de spionaj american și englez din care făcea parte.

Președ: Cum te-a pus pe dta ZILBER în legătură cu PATRASCANU

TOROSSIEN: Cu PATRASCANU după aceasta arătîndu-mi cum v-am spus, într-una din zile am primit un telefon dela ZILBER, prin care mă ruga să mă deplasez pînă la dînsul. Ducîndu-mă acolo l-am întîlnit pe LUCRETIU PATRASCANU pe care mi l-a prezentat. Intrevederea a fost foarte scurtă și bănuiesc că scopul a fost numai ca PATRASCANU să-și facă o părere asupra persoanei mele. Evident că PATRASCANU a convenit asupra mea pentru că la scurt interval o săptămînă, n-aș putea să precizez exact am primit un al doilea telefon dela ZILBER, m-am deplasat aveam automobilul meu personal și l-am adus pe PATRASCANU apoi la locuința mea unde a și rămas.

Președ: PATRASCANU locuia în permanență la dta?

TOROSSIEN: PATRASCANU a locuit la mine dela această dată din primăvara anului 1944 neîntrerupt, cu mici întreruperi, cînd a plecat și a locuit la FLORIN TEODORU, HURMUZESCU, col. ULEA și N.D. COCEA, foarte scurt interval. Pot spune că a locuit la mine pînă la 11 sept. 1944 cînd a plecat la Moscova pentru semnarea convenției de armistițiu. Intorcîndu-se dela Moscova, s-a reintegrat la domiciliul lui din Vasile Lascăr loo.

Președ: Ce servicii i-ai făcut lui PATRASCANU în această perioadă, în afară de găzduire.

TOROSSIEN: Desigur în afară de găzduire, încetul cu încetul m-a angrenat și pe mine în întreaga lui activitate. Astfel intrucît aveam mașina mea personală și pe care-o conduceam personal, se folosea aproape la toate deplasările pe care le avea în oraș de mașina mea, ca să se întîlnească cu toată personalitățile politice.

Președ: De exemplu cu cine s-a întîlnit.

TOROSSIEN: În oraș s-a întîlnit în această perioadă, vorbesc pînă la 23 aug. 1944, dle președinte, pentru că după ~~ce~~ ce se întorcea de acolo, bineînțeles pentru că eu eram curios și el neavînd pe nimeni

130

130

altul, și avind încredere în mine și îmi câștigasem încrederea, fără să fac nici un efort d-le Președinte numai prin firea mea, probabil și din relatările lui ZILBER, a început să comenteze cu mine diversele întrevederi pe care le-a avut și care rețin următoarele lucruri; cu IULIU MANIU, DINU BRATIANU, TITEL PETRESCU, GRIGORE NICULESCU BUZESTI și IOAN MOCSONYI STYRCEA.

Președ.: La data de 23 aug. 1944, PATRASCANU locuia la dta?

TOROSSIAN: Da, la 23 Aug. 1944 locuia la mine, bineînțeles.

Președ.: Ce-a făcut în acea zi PATRASCANU?

TOROSSIAN: În dimineața zilei a plecat fără să-mi spună unde a venit o mașină și l-a luat, nu mi-a spus unde pleacă, intrucît nicio dată nu-mi spunea înainte, ci numai după ce se întorcea dela întrevedere unde merge. A plecat și nu a mai venit decît în seara zilei de 23 aug. 1944. În legătură cu aceasta trebuie să vă spun următoarea împrejurare întimplată în cursul după amiezii de 23 Aug. În acea după masă s-a prezentat la locuința mea ION MOCSONYI STYRCEA, cu o hirtie pe care a scos-o din buzunar și numai a fluturat-o pe dinaintea ochilor mei, fără a reuși să văd ce scrie, spunînd doar atît că a semnat regele și unde este PATRASCANU. Apoi știu că i-am telefonat lui ZILBER rugîndu-l să se deplaseze pînă la mine, ZILBER a venit apoi ZILBER și cu el au plecat. Totul s-a petrecut în grabă, erau ca aprinși, parcă luseră foc, i-am auzit doar că se duc pe o stradă în dosul Cismigiuului. În lămuriri asupra acestei chestiuni am avut-o seara, cînd a venit PATRASCANU acasă și am aflat cu această ocazie dela dînsul că tot timpul fusese la MANIU și nu a știut și nicînu a bănuit măcar de arestarea lui ANTONESCU.

Președ.: După 23 august 1944, dumneata ai păstrat legăturile cu PATRASCANU?

TOROSSIAN: După 23 august 1944, bu numai că le-am păstrat d-le președinte, dar au fost chiar mai asidue.

Președ.: Arată dumneata ce legături avea PATRASCANU după 23 august 1944, cu partidele reacționare?

TOROSSIAN: După 23 august 1944, din discuțiile pe care le aveam aproape zilnic cu PATRASCANU, cu care mă vedeam ~~aproximativ~~ în acea perioadă în care eu eram avocat, profesie pe care apoi am abandonat-o din motive de boală și altele așa că-l așteptam să se întoarcă din drumurile pe care le făcea și cîteodată chiar apela la mine, acesta mi-a povestit că s-a întîlnit și se întîlnește des, mereu cu aceleași persoane pe care le-a văzut și înainte de 23 august 1944, și repet, IULIU MANIU, DINU BRATIANU, TITEL PETRESCU, GRIGORE NICULESCU

BUZESTI, ION MOCSONY STYRCEA, și două nume noi VISOIANU și TATARASCU.

Președ. Ai discutat cu PATRASCANU despre aceste întâlniri?

TOROSSIAN: Da, sigur că da. Nu numai că mi-a spus că se fac discuții ample în jurul acestor întâlniri și întrevederilor pe care le avea cu aceste persoane, Scopul urmărit prin aceste întrevederi era de a realiza practic efectivităților acordurilor stabilite cu aceștia de PATRASCANU încă înainte de 23 august 1944 și anume. D-le președinte, arăt cu cuvintele mele, atât cât am reținut, poate că nu sunt cuvinte politice, însă nu sunt un om politic, era vorba de organizarea mijloacelor de luptă pentru realizarea punctelor stabilite înainte și anume, menținerea monarhiei, dezvoltarea și întărirea partidelor reacționare, coalizarea acestor partide reacționare, întărirea influenței lor în conducerea statului pe de o parte, și pe de altă parte ca un efect al acestei hotărâri, bineînțeles diminuarea influenței, respectiv a Partidului Comunist.

Președ.: Cu cine mai discuta PATRASCANU toate acestea?

TOROSSIAN: Domnule președinte, până la 23 august 1944, împreună cu jurul lui PATRASCANU nu era decât soția lui - am omis să vă spun că în tot timpul cât a stat la mine din primăvara anului 1944 și pînă în toamna lui 1944, a venit și așia lui ca să locuiască cu dînsul ELENA PATRASCANU - ZILBER și eu, altăminea nu mai era nimeni la mine. După 23 august 1944, acest cerc s-a mărit prin persoana lui HARI BRAUNER, ELENA CONȘTANTE, persoane pe care atât eu cât și PATRASCANU i-am cunoscut prin ZILBER și NICOLAE BETEȘ. Discuțiile aveau loc în prezența acestora - nu știu la care discuții au fost cu toții de față din ei, însă pentru că aceste subiecte se discutau în nenumărate rînduri toți au lăsat cumpătînd de cele ce se întîmplă și eu am fost aproape uneori la toate discuțiile pentru că discuțiile au avut loc în locuința mea, sau la PATRASCANU, la care eram aproape zilnic.

Președ.: Prin urmare dvs ai alcătuit deci un grup contrarevoluționar, complotist, antistatal?

TOROSSIAN: Dle președ. față de evoluția politică din țară românească, marcată prin evenimentele dela 6 martie 1945, bineînțeles că gruparea noastră era contrarevoluționară și antistatală.

Președ.: Arată d-ta în mod concret prin ce ai sprijinit activitatea grupului în frunte cu PATRASCANU?

TOROSSIAN: Ce-am făcut eu personal dle președinte. Am pus locuința mea la dispoziția lui PATRASCANU, este vorba după 23 august 1944, pentru diferite întâlniri secrete pe care le-a avut pe de o parte

132

iar pe de altă parte am organizat asemenea întâlniri secrete. 132

Președ: Cu cine a avut întâlniri secrete PATRASCANU în locuința d-tale?

TOROSSIEN: În această epocă adică după 23 aug. până la plecarea mea în Franța - în martie 1946 - PATRASCANU s-a întâlnit în locuința mea cu L. PURADOLIANU avocat, cu DUCU XENOPOL mare industriaș, cu MIRCEA DURMA, ION MOGSONYI STYRCEA, și GRIGORE BUZESTI însă n-am putut să precizez exact asupra acestei persoane, ~~nu pot să spun exact~~

Președ: Vorbește d-ta despre întâlnirile lui PATRASCANU cu XENOPOL?

TOROSSIEN: Cu XENOPOL d-le președinte, știu că l-am adus în locuința mea și înainte de 23 August și a fost și la locuința acestuia însă n-am putea spune exact strada. După 23 Aug. DUCU XENOPOL l-a vizitat la locuința mea în intervalul dintre 23 Aug. și 11 sept. 1944 înainte de a pleca PATRASCANU de la mine. N-am asistat la aceste discuții nici nu am organizat întâlniri. DUCU XENOPOL a venit singur, probabil că i-a telefonat în orice caz, PATRASCANU a organizat întâlnirea. După plecarea lui XENOPOL l-am întrebat pe PATRASCANU ce s-a discutat, pentru a mă pune și pe mine în curent, ca să știu despre ce este vorba. La care acesta mi-a răspuns că XENOPOL o să finanțeze pentru nevoile politice și că pe de altă parte, au aranjat anumite chestiuni.

Președ: Arată d-ta când și în ce împrejurări s-a întâlnit PATRASCANU cu MIRCEA DURMA.

TOROSSIEN: Întâlnirea între PATRASCANU și MIRCEA DURMA a avut loc în Martie 1945. Întâlnirea a fost organizată de ZILBER la locuința mea, la cererea lui ZILBER, căruia i-am dat satisfacție. Am primit un telefon de la ZILBER în care mă întreba dacă în cursul serii sunt liber. Am afirmat că da și la afirmația mea a spus că o să vină la mine cu un prieten al lui și că la această întrevvedere, va fi de față și PATRASCANU. Într-adevăr în seara aceleiași zile ZILBER a venit la mine, cu un domn pe care nu l-am cunoscut și pe care mi l-a prezentat sub numele de MIRCEA DURMA și imediat a sosit și PATRASCANU. MIRCEA DURMA i-a adus la cunoștință lui PATRASCANU că pleacă ca delegat în comisia română cu care se deplasează la Moscova, pentru încheierea unui tratat economic. Știu că PATRASCANU a discutat care va fi obiectul acestui tratat, chestiuni economice și PATRASCANU i-a cerut lui MIRCEA DURMA ca să saboteze încheierea acordului, cu toate mijloacele care-i stau la dispoziție și după împrejurările pe care le va avea la față locului.

Președ: Arată d-ta legătura lui PATRASCANU cu STYRCEA și cu

GRIGORE BUZESTI?

TOROSSIAN: Cu STYRCEA și cu BUZESTI, Cu BUZESTI dle președinte și onorat tribunal după întrevederile pe care le aveam și discuțiile pe care le aveam în urma acestor întrevederi, am reținut următoarele: Cu BUZESTI a stabilit care reprezenta în afară de propria lui personalitate politică grupări reacționare, actualizate în persoana lui MANIU și BRATIANU, mijloace de luptă pentru a împiedica realizarea urmărită de forțele populare, pentru instaurarea unui regim de democrație populară în România, întrebându-l, gândindu-se să întrebuițeze în acest scop pe deoparte înșelăciunea, demagogia și chiar măsuri polițienestre în limita posibilităților. Cu acesta s-a mai întâlnit și în toamna anului 1945. Cu STYRCEA știu precis, întrevedere la care n-am luat parte, dar care a luat parte ZILBER și scopurile întrevederilor care au fost în locuința mea, a avut ca scop un complot în contra partidului comunist, și înțeleg prin complot un program de luptă al forțelor reacționare, coalizate pentru răsturnarea guvernului Groza.

Președ: Arată dta când și în ce împrejurări ai fost numit în diplomatie?

TOROSSIAN: În diplomatie dle președinte, - discuția a avut loc între mine și ZILBER, închinainte de 23 Aug. 1944. În timpul discuțiilor pe care le-am avut cu ZILBER, acesta mi-a spus că speră că pentru serviciile pe care le aduce partidului comunist, speră să obțină postul de ministru de externe pentru el, iar pentru mine să fiu numit în diplomatie. Acest lucru a fost realizat în martie 1946, dar înainte în toamna anului 1945 la cererea mea și la intervenția lui PATRASCANU la TATARASCU, cu care se găsea în perfecte relații și care atunci era ministru de externe al României, m-am prezentat la TATARASCU la Min. de Externe și la scurt timp, în martie 1946 am fost numit în postul/consul general la Paris.

Președ: De când și până când ai funcționat dta în calitate de consul general al României la Paris?

TOROSSIAN: Am plecat în 1 aprilie 1946 până la 23 Oct. 1947.

Președ: În acest interval ai mai revenit în țară?

TOROSSIAN: Da am revenit în ajunul conferinței de pace din 1946 cu care ocazie m-am întâlnit atât cu PATRASCANU cât și cu ZILBER într-o singură întrevedere pentru că nu aveam timp de stat, pe care i-am inform cu chestiuni în legătură cu Conferința.

Președ: Adică cum?

TOROSSIAN: Când o să fie conferința, o să dureze, lucruri de detalii.

Președ: Ai adus vreun mesaj din partea cuiva?

TOROSIAN: Nu, nici un mesaj.

Președ: Ce activitate ai dus la Paris, în cadrul acțiunii grupului, în frunte cu PATRASCANU?

TOROSIAN: În cadrul acțiunii acestui grup dle președinte, am făcut legătura între PATRASCANU și spionul american din serv. de spionaj american MADISON. Și această legătură a fost făcută la locuința mea. Am organizat două întâlniri în locuința mea dela Paris.

Președ: Arată dta cum ai intrat în legătură cu spionul MADISON?

TOROSIAN: Dle președinte în februarie 1947 MADISON s-a prezentat la Legăție, pretextul cu care s-a prezentat la legăție, era vânzarea de alimente în niște pachete tip, foarte eftine cari conțineau un carton de 10 țigări, 10 pachete și al căror cost era de 10 dolari, 2500 franci francezi, ceea ce depășea cu mult prețul efectiv al acestor colete și la care s-au înscris efectiv toți membrii legăției. Din cauza acestei vânzări, vizita lui MADISON la legăție, a fost destul de deasă. Odată a venit, a propus, altă dată am dat lista celor care vroiau să-și cumpere, a treia oară a venit ca să aducă, a patra oară a venit după bani, a mai venit după bani că nu s-au strîns toți banii, așa că întreace aceste vizite care mi le-a făcut la legăție în acest scop formal, în fond a venit să mă vadă pe mine, spunînd că a fost în Misiunea Militară Americană după 23 Aug. în România, că-l cunoaște pe ZILBER care dealtfel l-a trimis la mine. Î-am spus că cunosc aceste împrejurări și că-i stau la dispoziție pentru nevoile pe care le are.

Președ: Ți-a cerut MADISON ceva după aceea?

TOROSIAN: La scurt interval la cîteva zile după aceste discuții care au avut loc.....

Procurorul: După această discuție pe care am avut-o cu MADISON a spus că-i stă la dispoziția lui MADISON, pentru nevoile pe care le are. Ce nevoi avea MADISON?

TOROSIAN: Dle președinte am bănuir că este vorba de legătura pe care vroia să facă prin mine PATRASCANU și cu ZILBER, că de acest lucru am discutat cu ZILBER înainte de 23 August.

Președ: ZILBER te pusese în cunoștință de cauză?

TOROSIAN: Mi-a spus că atunci cînd mi-a propus să fiu numit în diplomatie, mi-a spus că cu această ocazie o să putem să facem prin tine legătura ~~prin~~ cu serviciile de care ne interesează.

Președ: Cum ai organizat dta întâlnirea dintre MADISON și PATRASCANU?

TOROSIAN: La câteva zile, după cum v-am relatat adevărata vizită a lui la legăție în care m-a pus în curent cu cele ce-l interesa pe el, s-a prezentat din nou MADISON la Legăție, spunându-mi că vrea să ia contact cu PATRASCANU. - de a cărui prezență la Paris, dle președ nu l-am informat eu - ci era informat personal, nu știu de cine - mie atît mi-a cerut să-l pun în legătură cu PATRASCANU. I-am spus să-mi telefoneze în după amiaza aceleiași zile la prînz. M-am întîlnit cu PATRASCANU căruia i-am comunicat cererea lui MADISON și conform înțelegerii avute cu MADISON, acesta mi-a telefonat și eu l-am rugat să vină la locuința mea, unde s-a întîlnit cu PATRASCANU, care era însoțit de ELENA PATRASCANU. La această întîlnire am fost eu, soții PATRASCANU și MADISON.

Președ: Ce discuții au fost?

./.

Președintele: Ce s-a discutat cu această ocazie la această întâlnire ?

TOROSIAN: Intevăderea a fost de scurtă durată. PATRASCANU se grăbea, ELENA PATRASCANU vroia să plece în oraș, însă totuși PATRASCANU l-a pus în curent pe MADISON de situația politică și economică din țară noastră, comunicându-i în același timp hotărârile Comitetului Central și ale Guvernului atât pe plan interne cât și pe plan extern. Cu aceeași ocazie, MADISON i-a remis lui PATRASCANU un stilou cu pastă roșie și o scrisoare ca să i le dea lui ZILBER.

Președintele: După aceasta când te-ai mai întâlnit din nou cu MADISON ?

TOROSIAN: Cu MADISON mă întâlneam mai des și am stat de mai multe ori de vorbă, cunoștea locuința mea. Cu PATRASCANU s-a mai întâlnit în vara anului 1947 când PATRASCANU venise la Bruxelles la Congresul Mondial al Juriștilor Democrați.

Președintele: Ce discuții a avut atunci PATRASCANU cu MADISON la cea de a doua întâlnire.

TOROSIAN: La cea de a doua întâlnire pe care am organizat-o eu în același scop, discuțiile au fost mai variate. După ce PATRASCANU l-a pus în curent pe MADISON cu situația politică și economică din țară, a făcut aceleași destăinuri ale Hotărârilor C.C. și ale guvernului, atât economice cât și politice pe plan intern și extern, PATRASCANU s-a plins că e suspectat în partid și îi este frică să nu fie demascat, să nu tragă consecințele pentru activitatea de contrarevoluționară pe deoparte, iar pe de altă parte arestarea lui MANIU ar fi putut să ducă - după părerea lui PATRASCANU - la aceleași consecințe.

S-a analizat situația și pe o parte și pe alta și de PATRASCANU și de MADISON și s-a ajuns la concluzia că o asemenea temere este cu totul nejustificată, că pe deoparte rămânerea acestuia în străinătate în acel moment l-ar fi împiedicat să desfășoare o activitate de stînga și l-ar împiedica să furnizeze mai departe informații și că oricînd poate găsi prilejul și poate fi ajutat să părăsească țara într-un moment critic.

Președintele: Ce instrucțiuni i-a dat MADISON ?

TOROSIAN: În afară de ceea ce v-am spus adineciori că trebuia să se întorcă în țară, în țară trebuia să ia contact cu GEORGHE TATARASCU pentru activitatea de sabotare a guvernului GROZA. Trebuie să adaug aici o chestiune care mă privește pe mine personal și anume că, cu această ocazie, s-a discutat ca pe viitor prin cine să se facă remiterea notelor informative și s-a hotărît și eu fiind de față am acceptat ca aceasta să se facă prin mine. Remiterea tre-

buia să fie făcută prin mine prin curierii diplomatici sau prin aviatorii români dela Soc.T.A.R.S., care făceau curse regulate între București și Paris.

Președintele: Ti-a trimis PATRASCANU astfel de scrisori ?

TOROSIAN: Da, am primit aceste scrisori, atât prin curierii diplomatici, scrisori sigilate la adresa mea care erau date fiecărui membru al legației, deoarece așa era obiceiul legației ca, corespondența să fie predată fără ca să fie desfăcută, mai ales că eu eram membru de partid, și prin aviatorii care făceau cursa și anume de două ori prin BAZU CANTACUZINO și prin GIOSAN.

Președintele: Ce ai făcut cu scrisorile ?

TOROSIAN: Bineînțeles le-am desfăcut și le-am citit conținutul. Conțineau același gen de informații politice și economice, hotărârile Comitetului Central și ale Guvernului și pe plan intern, și pe plan extern, și politice și economice. După ce le-am citit eu, i le-am citit și lui MADISON, care mă frecventa destul de des și care a luat cunoștință de ele.

Președintele: Cu cine s-a mai întâlnit PATRASCANU la Paris în afară de MADISON ?

TOROSIAN: Nu s-a mai întâlnit cu nimeni, decît cu ocazia Conferinței de Pace în 1946, s-a întâlnit cu HORIA ROMAN, care a fost consilier de presă la ^{cu un gazetar} Legația României dela Londra, cu care am avut impresia că este o cunoștință mai veche a d-nei PATRASCANU și cu o doamnă evreică al cărei nume n-aș putea să vi-l spun, care era venită din Siria sau Palestina, care dealtfel a însoțit în țară pe soții PATRASCANU. N-am asistat la niciuna din întrevederi.

În privința lui HORIA ROMAN, PATRASCANU mi-a spus că de cîte ori vine la mine, să-i da un număr de exemplare din "Cele trei dictaturi", care apăruseră atunci.

Președintele: PATRASCANU a fost în Elveția ?

TOROSIAN: A fost în timpul Conferinței de Pace din 1946, nu știu pentru ce, pentru că eu am fost bolnav în acel timp.

Președintele: Dar HERBERT ZILBER ce activitate a dus în timpul acesta la Paris ?

TOROSIAN: Trebuie să spun înainte că toată delegația română era găzduită la Hotel "Continental". ZILBER a fost foarte activ, a luat parte la conferință era împreună cu toți delegații. Un singur lucru știu, că s-a întâlnit cu o persoană, ori englez, ori american, însă cu cine și ce au discutat nu mi-a spus. De fapt pe mine nu m-a interesat să mă informez despre o asemenea chestiune.

Președintele: Arată d-ta în ce împrejurări ai întreprins călătoria la Bruxelles ?

TOROSIAN: Eu am primit un telefon dela PATRASCANU pe care mi-l dădes din Praga, care mi-a cerut să mă deplasez ăa Bruxelles să mă întâlnesc cu el. Eu nu puteam să părăsesc legația fără autorizația șefului de legația dl. Stoilov, însă el a intervenit și a obținut aprobarea. M-am deplasat la Bruxelles cu automobilul meu personal, unde m-am întâlnit a doua zi dimineață cu PATRASCANU. Am locuit amândoi la Legația Română din Belgia.

Președintele? Cu cine s-a întâlnit PATRASCANU la Bruxelles?

TOROSIAN: Ia Bruxelles PATRASCANU a venit însoțit de MIENA PATRASCANU și PARASCHIVESCU BALACEANU cu soția. CAMARASESCU care era șeful legației române, a oferit o masă și la această masă a fost invitat și VESPASIAN PELA. În cursul după amiezii PATRASCANU mi-a spus că a venit special din Elveția ca să se întâlnească cu mine. A doua persoană pe care a văzut-o a fost CONSTANTIN VISOLIANU cu care a avut o întrevedere secretă și la care am luat și eu parte.

Președintele: Ce s-a discutat?

TOROSIAN: VISOLIANU a făcut o expunere, arătând adâncimea prăpastiei dintre lagărul imperialist și cel al democrațiilor populare, iar PATRASCANU l-a informat pe VISOLIANU în legătură cu hotărârile Comitetului Central și ale Guvernului, economice și politice, pe plan intern și extern.

PATRASCANU a insistat în expunerea făcută arătând că Partidul comunist duce o campanie viguroasă pentru desființarea partidelor burgheze, că duce o campanie de angrenarea României, a economiei țării în economia Uniunii Sovietice. Din discuțiile lui VISOLIANU și PATRASCANU am văzut că amândoi aveau aceeași părere, că VISOLIANU să activeze împreună cu prietenii români emigrați în străinătate, pe lângă personalitățile politice din țările capitaliste și pe lângă guvernele lor, defăimind Uniunea Sovietică și guvernul nostru. S-a mai pus problema ca pe viitor VISOLIANU să fie informat cât mai apăsător de situația politică și economică, aceasta la cererea lui VISOLIANU care spunea că nu poate să desfășoare o asemenea activitate dacă nu este informat, lucru de care PATRASCANU l-a asigurat și pe de altă parte punându-se problema cum să se facă asta, PATRASCANU m-a indicat pe mine pentru acest lucru, iar eu l-am acceptat.

Președintele: S-a realizat aceasta?

TOROSIAN: Acest lucru nu s-a realizat, pentru că la 23 Octombrie 1947 am fost chemat în țară și m-am reîntors.

Președintele: După întoarcerea în țară ce activitate a desfășurat grupul vostru în frunte cu PATRASCANU?

TOROSIAN: Nu a mai desfășurat nicio activitate, afară de faptul că s-a mai întâlnit cu ZILBER în mod secret, după excluderea lui din partid, la mine acasă și la IENA CONȘTANTE.

Președintele: Arată d-ta tot ce ști în legătură cu pregătirile de fugă ale lui PATRASCANU ?

TOROSIAN: Citind în ziare despre demascarea lui PATRASCANU care avusese loc în Februarie 1948 la Congresul Partidului și cunoșteam intențiile de fugă mărturisite din vara lui 1947 în discuțiile cu MADISON, eu însumi temându-mă pentru propria-mă securitate, m-am deplasat la PATRASCANU să discut cu el această situație. Discutând situația, din analize făcute pe deoparte de el, în prezența d-nei PATRASCANU care a avut o eșire isterică spunind că noi suntem vinovați că s-a ajuns la această situație, pentru că ar fi fost mai bine să fi rămas în străinătate. S-a ajuns la ~~această~~ soluția că singura posibilitate este fuga clandestină. În acest scop, PATRASCANU m-a rugat să pun la cale plecarea noastră din țară și fiind personal interesat, am acceptat să fugim din țară, IENA CONȘTANTE, ELENA PATRASCANU, LUCRETIU PATRASCANU și eu și în acest scop m-am deplasat la Oradea și în timpul pregătirilor de fugă am fost arestat de organele Securității, fapt pentru care am fost condamnat la 5 ani închisoare corecțională, pe deasupra ispășită.

Președintele: Arată d-ta ce trafic de gur și deize a făcut PATRASCANU ?

TOROSIAN: N-am cunoștință de această chestiune, decît dintr-o singură împrejurare. Venind de la Bruxelles în vara anului 1947, l-am găsit pe PATRASCANU în locuința mea undemi-a remis o cantitate importantă de monezi de aur și un plic cu valute amîndouă închise, din partea banchetului BOGOSIAN, pentru a le da lui GARABET ZAMBACCIAN. În aceleași împrejurări am văzut în posesia lui PATRASCANU un plic deschis cu dolari. N-aș putea spune suma exactă, dar era un plic destul de gros și fiecare hirtie cred că era de 10 dolari, plic de care mi-a spus că i l-a dat RADU XENOPOL și care a rămas în posesiunea lui. Despre chestiuni valutare nu mai am cunoștință.

Procurorul: Unde se află BOGOSIAN ?

TOROSIAN: BOGOSIAN a părăsit țara după 1947, după întoarcerea mea, cu care prilej și-a scos averea din țară. Nu știu cît era, însă vea o cantitate de bani cu care eu personal aș fi putut trăi toată viața.

Președintele: În timpul războiului l-ai văzut pe ARMIN ISAHACHIAN ?

TOROSIAN: ISAHACHIAN a stat cîteva zile în Bacurești venind din Uniunea Sovietică unde vizitase lagărul de prizonieri armeni.

TOROSIAN: Când l-am văzut era îmbrăcat civil, deși mi s-a spus că era altfel îmbrăcat. Nu neg că ar fi putut să fie fost și altfel îmbrăcat.

Președintele: Ai făcut călătorii la Paris în timpul războiului ?

TOROSIAN: În anul 1943, am fost delegat să tratez cumpărarea unor medicamente care nu se găseau în țară din Franța. Ca această călătorie să fie posibilă, conform convențiilor care erau în vigoare, nu se putea obține viza și pașaportul de plecare decît în baza unei aprobări dela Ministerul Economiei Naționale. Această aprobare am obținut-o printr-un colega ZOE TREȘTIANU pentru că eu nu cunoșteam pe nimeni și nu se putea obține fără a avea cunoștințe, care la rîndul său a obținut aprobarea dela secretarul general al Ministerului Economiei Naționale la aceea dată.

Președintele: Cu prilejul călătoriei, l-ai întîlnit pe ISAHACHIAN ?

TOROSIAN: Da, am locuit la el.

Președintele: Ce legături avea ISAHACHIAN cu Gestapoul ?

TOROSIAN: N-am cunoștință de aceste împrejurări și nu cred să fi avut legături cu Gestapo-ul.

Președintele: Totuși nu ți-a spus ce a făcut în Uniunea Sovietică ?

TOROSIAN: Era mandatarul Crucii Roșii Armene din America afiliată Crucii Roșii Internaționale, și nu a făcut decît să aducă medicamente și îmbrăcăminte în ajutorul armenilor care se găseau în lagărul de prizonieri, nemțești.

Procurorul: În ce calitate a putut să dețină dînsul în timpul războiului o mașină ?

TOROSIAN: S-au vîndut pe Cal Rahovei, n-aș putea să spun exact decît că eu nu cunosc prea bine împrejurimile Bucureștiului, știu că erau o grîmadă de mașini capturi pe care le-a cumpărat cine a vrut, nu numai eu. S-au vîndut sute de mașini.

Procurorul: Ce afaceri ai făcut împreună cu ZILBER în timpul războiului ?

TOROSIAN: Nicio afacere.

Procurorul: Dar traficuri, intervenții pe la ministere ?

TOROSIAN: Nu, nu am făcut ?

Procurorul: Dar cu arbitrajul dela Constanța ?

TOROSIAN: Arbitraj la Constanța ? N-am cunoștință și cu ZILBER n-am discutat asemenea chestiune niciodată.

Procurorul: Cînd a părăsit țara ce situație materială a avut ?

TOROSIAN: Am avut 10.000 franci elvețieni ai mei și 1500 franci elvețieni pe care mi i-a dat Ministerul de Externe.

Procurorul: Din ce afaceri provin ?

TOROSIAN: Din profesia mea.

Procurorul: De cînd profesază d-lui avocatura?

TOROSIAN: De 20 ani, în acel timp.

Procurorul: Care a fost motivul care l-a determinat să vină dela Constanța la București, mai bine zis să rămînă la București.

TOROSIAN: Au fost două împrejurări, este vorba de o chestiune cu totul personală intimă și dacă mă obligați s-o spun, am să v-o spun: în 1938 după o căsătorie nenorocită, am divorțat. Am avut o legătură cu o domnă de societate și am fost sfătuit să rup această legătură, pe deoparte, iar pe de altă parte, prieteni de-ai mei, care în urma prigoanei care o desfășura regimul Antonescu în contra avocaților evrei m-au rugat să vin la București, ca să treacă clientela lor la mine și în felul acesta prin mine să poată trăi și ei, L ucr u care oricînd pot să-l dovedesc onoratului Tribunal.

Procurorul: Va să zică s-a rupt de clientela din Constanța și a venit la București unde nu avea clientelă? Cît a costat Buiaș-ul care l-a cumpărat la Paris ?

TOROSIAN: 1.200 dolari.

Procurorul: Dar hotelul Comodore ?

TOROSIAN: Hotelul era o clădire de cinci etaje, cu 400 de camere, la 150 m.de operă, deci în inima Parisului și este proprietatea Statului Francez, prin exproprierea pe care a făcut-o societatea de asigurări, așa că eu nu am nici în clin nici în mînecă cu acest hotel, în afară de faptul că am locuit în el.

Președintele: Spune d-ta când și în ce împrejurări ai început activitatea de care s-a vorbit în actul de acuzare ?

BERMAN: În Nov.1940, KOFLER ne-a convocat pe KALMANOVICI și pe mine la o întâlnire la ALEXANDRU ȘTEFĂNESCU în biroul lui ȘTEFĂNESCU din Str.Bisericii Amzei Nr.20. Acolo l-am întâlnit pe KOFLER și pe PATRASCANU care venise înaintea noastră. La această întâlnire, KOFLER mi-a spus că ȘTEFĂNESCU este reprezentantul serv. de spionaj britanic din România și să-i dăm informații despre situația din țară, înormații cu caracter economic, politic și militar. Acestea au fost împrejurările în care l-am cunoscut pe ALEXANDRU ȘTEFĂNESCU. După aceste am început să dau informații lui ȘTEFĂNESCU.

Președintele: În ce împrejurări l-ai cunoscut d-ta pe ȘTEFĂNESCU sau mai bine zis de când îl cunoști pe ȘTEFĂNESCU ?

BERMAN: L-am cunoscut din Noembrie 1940.

Președintele: Dar KALMANOVICI ?

BERMAN: La această întâlnire, mai înainte nu știu acest lucru.

Președintele: Dar KOFLER ?

BERMAN: Nu știu, însă el ne-a convocat la această întâlnire. KOFLER înseamnă că-l cunoștea dinaintea din moment ce el ne-a convocat.

Președintele: După ce te-ai cunoscut cu ȘTEFĂNESCU, ce sarcină ți-a dat d-tale în legătură cu PATRASCANU ?

BERMAN: Am asistat la o serie de întâlniri în perioada 1940-1944, la care a asistat și PATRASCANU și KOFLER. Prima din aceste întâlniri a fost în primăvara lui 1941, înainte de intrarea noastră în război. La această întâlnire ȘTEFĂNESCU ne-a comunicat că după informațiile lui războiul antisovietic pregătit de Hitler va fi pornit în curând, că România va merge alături de Hitler în acest război. ȘTEFĂNESCU a întrebat pe PATRASCANU și pe KOFLER dacă instrucțiunile pe care le-a dat cu privire la dezinformarea maselor muncitoare despre pregătirea acestui război au fost împlinite așa cum dăduse el instrucțiuni, instrucțiuni care veneau din partea serviciului de spionaj britanic. PATRASCANU a confirmat acțiunea care a dus-o el, că masele muncitoare erau complet neinformate despre războiul care o să vină și erau nepregătite pentru acțiuni contra acestui război. ȘTEFĂNESCU a mai spus că după informațiile lui, comunistii vor fi arestați sau internați la declanșarea războiului,

dar că a luat măsura ca PATRASCANU să nu fie arestat și nici inter-nat, și să i se dea domiciliu forțat la locuința părinților lui, dela Eolana Tapului.

Președ: După aceasta KOFLER, CALMANOVICI și PATRASCANU au dat informații lui ALEX. STEFANESCU?

BERMAN: Da.

Președ: Ce fel de informații ai dat d-ta lui STEFANESCU?

BERMAN: Am dat informații despre marile construcții din regiunile petrolifere, pentru protejarea tuturor rezervelelor de produse petrolifere, informații despre acapararea unei serii de gru-puri petrolifere românești de către soc. germană care se înființase subînci "Continental Oil Gesellschaft", informații despre producția metalurgică, despre producția silvică din țară și despre domeniile silvice pe care le acaparaseră nemții în perioada de dinainte de răz-bol, informații despre exportul de cereale al României, despre bombar-damentele aeriene și despre rezultatul acestor bombardamente, despre numărul caselor distruse și avariate, despre numărul persoanelor omorite și rănite, despre unele poziții ale bateriilor antiaeriene din București și unele regiuni ale țării. Am mai dat niște studii despre Banca de Credit, despre Soc. Mica, am dat studii despre cooperație pe care mi le-a dat KOFLER și pe care KOFLER le avea dela VIJOLU. Am mai luat dela un exportator de cereale marfă, dela un vecin de al meu SOREANU, care avea legături cu Serv. Secret de Informații, despre care KOFLER mi-a spus să iau dela el informații, fără ca el însă să știe scâpul.

Președ: Dar CALMANOVICI și KOFLER ce informații au dat?

BERMAN: Au dat o serie de informații despre amenajările și reparațiile dela gara din București, dela garile din țară, cum ar fi Timișoara, Floești, Arad, informații pe care le avea dela un ofițer german KABELATZ, informații în legătură cu bombardamentul, KOFLER a dat informații și despre activitatea partidului, despre structură, membrii ș. a. m. d.

Președ: Dar PATRASCANU ce informații a dat?

BERMAN: Informații politice și mai ales despre situația din partid.

Președ: Dacă KOFLER și CALMANOVICI au știut că PATRASCANU a fost recrutat ca spion de către Intelligence Service?

BERMAN: Au știut încă dela întâlnirea din 1940 când am luat contact cu ALEX. STEFANESCU.

Procurorul: Să relateze mai explicit această întâlnire la care a participat și ceilalți coacuzai și când STEFANESCU le-a sollicitat acest schimb de informații?

BERMAN: Despre poziția lui STEFANESCU, ne-a vorbit KOFLER, mie și lui CALMANOVICI dinainte de această întâlnire și la această întâlnire când mi l-a prezentat pe STEFANESCU, KOFLER nu a făcut altceva decât să ne explice din nou în cursul acestei întrevederi. Noi știam însă unde mergea.

Președ: STEFANESCU a dat ceva lui KOFLER?

BERMAN: I-l-a dat diferite sume de bani în această perioadă dar nu cunosc valoarea acestor sume.

Președ: În perioada aceasta Partidul cunoștea legătura dintre STEFANESCU și resortul financiar pe care-l reprezentați dvs..

BERMAN: Partidul nu cunoștea această legătură, însă în toamna anului 1942 STEFANESCU a cerut ca această legătură să capete un caracter oficial și să fie cunoscută de partid. În acest scop a spus că va veni la mine la birou împreună cu un prieten ing. DRAGOS POP, iar noi să relatăm partidului această legătură. Această vizită a fost începutul relațiilor dintre noi și partid, aceasta s-a petrecut în toamna anului 1942. CALMANOVICI a raportat mai departe acest lucru, care trebuia să servească drept alibi, pentru raporturile dintre noi și ALEX. STEFANESCU.

Președ: Dece a fost nevoie de aranjamentul acesta.

BERMAN: Pentru că STEFANESCU a dat niște sume de bani partidului și trebuia să se cunoască relațiile întrucât dacă mai târziu s-ar fi aflat de legăturile dintre noi și STEFANESCU, noi să putem spune că aceste legături au existat.

Procurorul: Să determine acuzatul precis, ce urmărea STEFANESCU prin procedeul acesta și care era scopul ei?

BERMAN: STEFANESCU vroia ca relațiile să nu apară clandestine și să fie cunoscute de partid, pentru că dacă după aceea s-ar fi aflat despre aceste relații, ea poate spune că ele au fost cunoscute.

Procurorul: Aceste relații au fost tănuite timp de 2 ani de zile, adică din 1940 până în 1942, și deodată în 1942 au început să fie publice, care a fost scopul tănuirii?

BERMAN: De la această dată STEFANESCU a început să dea sume de bani direct partidului - lui KOFLER și trebuia ca aceste legături să-și aibă o explicație că există relații între noi și STEFANESCU. Până atunci acest lucru nu a fost considerat util.

Președ: Nu a fost cunva determinat STEFANESCU să facă asta datorită unei situații externe?

BERMAN: Evident că situație externă ducea la o schimbare a regimului din România, mai bine zis începuse să se concretizeze.

Președ: Ce instrucțiuni și-au avut după aceasta din partea lui STEFANESCU?

BERMAN: În 1942 și 1943 a fost o întâlnire la care a participat PATRASCANU, KOFLER, CALMANOVICI, STEFANESCU și eu, întâlnire care a avut loc la STEFANESCU aceeași. STEFANESCU a dat o serie de instrucțiuni

lui KOFLER și PATRASCANU în legătură cu activitatea partidului. În acel timp PATRASCANU se afla la Fojana Tspului și ȘTEFANESCU intervenise să i se dea voie să vie la București, fiind adus la această întâlnire de către KOFLER și ȘTEFANESCU și a dat o serie de instrucțiuni ale serv. de informații britanic pentru activitatea partidului și printre cele mai importante pe care le țin minte, era ca să fie izolate elementele din închisori și lagăre de activitatea partidului, să se creeze chiar fricțiuni pe motiv că ei nu cunosc situația din țară, nu cunosc situația politică și nu sunt în stare să ajute activitatea partidului, și să fie înlăturate din conducerea partidului elementele revoluționare și să fie lăsate numai acele elemente care se aflau sub influența lui PATRASCANU și KOFLER. Să se facă acțiuni de sabotaj mai puțin importante, însă nu greve, dar care să ducă la compromiterea și la expunerea unor cadre devotate ale partidului. I-a cerut lui KOFLER să-i dea listă de asemenea elemente, care să participe la aceste acțiuni și KOFLER i-a spus că-i va da asemenea listă.

Procurorul: În ce mod urmau să se facă aceste sabotaje, pentru compromiterea și exterminarea cadrelor devotate ale partidului?

BERMAN: Acțiunile de sabotaj au fost la început niște acțiuni de sabotaj cu caracter mai puțin important. Mai târziu a cerut ca să începă o serie de acțiuni mari de distrugere a căilor de comunicații, care ducea spre frontiera Uniunii Sovietice, în scopul întârzierii avansării armatei sovietice în România și prin aceasta, să se ajute eventuale intrare în țară a trupelor americane, dacă acestea ar fi debarcat în Balcani.

Întrebare: Cine să facă aceasta?

BERMAN: Elemente cit mai devotate partidului, pe care KOFLER și PATRASCANU să le stabilească, iar numele lor să fie dat siguranței. KOFLER a spus că va prezenta asemenea listă.

Întrebare: Dar în ce privește legătura conducerii partidului de atunci cu membrii partidului din închisori.

BERMAN: Am spus acest lucru că ȘTEFANESCU a cerut ca să se izoleze membrii de partid din închisori și să nu li se dea posibilitatea ca ei să intre în conducerea partidului, pe motiv că ei nu cunosc situația din țară, nu cunosc situația politică și nu sunt în stare să ajute activitatea partidului, să se creeze chiar fricțiuni cu aceștia. KOFLER și ceilalți au spus că va face aceasta.

Întrebare: Ce s-a mai arătat în legătură cu PATRASCANU.

BERMAN: ȘTEFANESCU a bărbărit apoi ca PATRASCANU să fie trimis la lagărul din Fg. Jiu ca să i se creeze și lui o aureolă de lagărist, ca să nu se spună că în timpul războiului, nu a fost și el închis nici un moment. În timpul șederii în lagăr el urma să ducă acțiuni de câștigarea unor elemente din lagărul Fg. Jiu și să ia legătura și cu alte

persoane deportate acolo, ca persoane anglo-file și cu capitaliști ca AUSNIT, XENOPOL și alții, care să stabilească legături pentru activitatea de viitor.

146

Președ: Au fost duse la îndeplinire instrucțiunile date de ȘTEFĂNESCU?

BERMAN: De au fost duse la îndeplinire. La însoțirea lui PATRASCANU din lagăr, în toamna lui 1943 la o nouă întâlnire PATRASCANU a raportat că a luat legătura cu o serie de comuniști de acolo și a căutat să-i atragă spre el. De asemenea că a luat legătura cu XENOPOL și cu AUSNIT în vederea acestei colaborări de după război. A mai spus că activitatea comuniștilor este destul de vie, că se duce activitate, că se țin ședințe de celulă, și ȘTEFĂNESCU i-a cerut să-i dea o listă de comuniști mai activi care să fie scoși din lagăr și să fie trimiși la construirea liniei Bumbăști-Livezeni care se construia acolo, lucru care s-a făcut.

Președ: După ce a eșit PATRASCANU dela Tg. Jiu, iar v-ați întâlnit nu?

BERMAN: Da, ne-am întâlnit la ȘTEFĂNESCU acasă, PATRASCANU, KOFLER, CALMANOVICI și cu mine.

Președ: PATRASCANU a raportat activitatea lui cu ocazia când a fost în lagăr.

BERMAN: Da.

Președ: Cu ocazia acestei întâlniri ce a mai spus ȘTEFĂNESCU?

BERMAN: ȘTEFĂNESCU a mai spus că după informațiile lui planul CHERCHIL de debarcarea trupelor anglo-americane în Balcani probabil se va realiza că aceste trupe vor intra în România și în felul acesta va fi asigurată regimul burghez la noi în țară. ȘTEFĂNESCU a informat în felul acesta pe PATRASCANU și KOFLER.

Președ: Ce trebuia să faceți dvs. pentru aceasta? Pentru că poporul caute să se elibereze, armata sovietică se apropie și poporul începuse să facă unele acțiuni de eliberare.

BERMAN: Trebuia să facem o propagandă care să împiedice aceste acțiuni de eliberare, o propagandă antisovietică ostilă Uniunii Sovietice.

Președ: FORIS și KOFLER ce-au făcut ei în această perioadă.

BERMAN: Nu cunosc activitatea lui KOFLER și FORIS.

Președ: În legătură cu înlăturarea din conducere a elementelor devotate.

BERMAN: KOFLER a înlăturat din conducere grupul lui PARVULESCU. Știu acest lucru, și acest lucru l-a comunicat și lui ȘTEFĂNESCU. Procurorul: Să spună acuzatul ce profesiune a avut?

BERMAN: Inginer constructor.

Procurorul: Unde lucra în această calitate?

BERMAN: Lucram la întreprinderea "Proger".

Procurorul: În ce calitate?

BERMAN: Sram conducător tehnic și aveam participare la beneficiile întreprinderii. 14

Procurorul: Nu l-a cunoscut pe ȘTEFĂNESCU până în 1940, fiind conducătorul întreprinderilor Prager?

BERMAN: Nu.

Procurorul: La construirea fabricii Tălmăciu, n-a participat firma Prager. Cine a construit fabrica dela Tălmăciu?

BERMAN: Întreprinderile "Tiberiu Eremia".

Procurorul: Dar întreprinderile Prager n-au avut de aceaștă mare construcție care s-a făcut acolo?

BERMAN: ȘTEFĂNESCU nu avea o profesiune similară, el avea o întreprindere în textilă. În construcții nu am avut nimic cu ȘTEFĂNESCU, știu că el era cointerestat la întreprinderile Tiberiu Eremia, ca, capitalist, nu în calitate de constructor.

Președ: După ce s-a eliberat PATRASCANU, ce activitate a dus?

BERMAN: Am mai asistat la o întâlnire în primăvara anului 1944, între KOPIER, PATRASCANU și ȘTEFĂNESCU, în care ȘTEFĂNESCU i-a dat instrucțiuni lui PATRASCANU în legătură cu tratativele pe care le ducea cu GHEORGHE TATARASCU pentru încheierea unui acord, ca în afară de acordul pe care-l făcea cu GH. TATARASCU cu partidul, pentru o colaborare, să încheie și PATRASCANU un acord personal, în vederea folosirii acestei înțelegeri pentru menținerea regimului burghez în România în perioada de după război.

Președ: Cu alți conducători de partide istorice, n-a avut legătură PATRASCANU, în afară de TATARASCU?

BERMAN: Știu acest lucru, dar nu știu în detalii. Am auzit de tratative duse cu MANIU, TITEL PETRESCU și BRĂTIANU.

Președ: Dar cu MANIU, BRĂTIANU, TITEL PETRESCU a încheiat el o astfel de înțelegere?

BERMAN: După cîte știu, a încheiat o astfel de înțelegere.

Președ: Ce activitate a dus în această perioadă ȘTEFĂNESCU, și dacă a luat legătura cu cineva?

BERMAN: N-am cunoștință de această parte din activitatea lui ȘTEFĂNESCU.

Președ: Bine, dar el nu vă spunea niciodată.

BERMAN: Am participat la o serie de întâlniri, dar aici n-am discutat decât chestiuni ce ne-au interesat. Poate să fi discutat cu PATRASCANU și cu ceilalți, în alte întâlniri la care eu nu am asistat.

Președ: Întîlnirea din primăvara anului 1944, a avut loc înainte, sau după înlăturarea lui FORIS și KOPIER dela conducerea par-

tidului.

BERMAN: A avut loc înainte.

Președ: Ce instrucțiuni ați primit de la STEFANESCU, după în-lăturarea lui KOFLER și FORIS din conducerea partidului?

BERMAN: A spus că de acum înainte trebuie contat în special pe poziția lui PATRASCANU în conducerea partidului, prin în-lăturarea lui KOFLER.

Președ: La următoarele întâlniri a mai fost KOFLER?

BERMAN: KOFLER n-a mai fost la alte întâlniri.

Președ: Vorbește despre întâlnirea dintre STEFANESCU, PATRASCANU și dta, care a avut loc în vara anului 1944?

BERMAN: La această întâlnire, STEFANESCU i-a cerut lui PATRASCANU ca să stabilească o înțelegere cu partidul așa zise democratic, sau cu organizațiile de masă profesionale, în vederea stabilirii unei colaborări de ~~scriere~~ guvernare în perioada de după război, în care Partidul Comunist să capete un rol secundar și celelalte partide să majoreze PCR ca număr. I-a cerut lui PATRASCANU să înceapă să ia contact cu o serie de asociații pentru pregătirea unei înțelegerii în vederea unui guvern în care PCR să nu-și aibă un cuvânt hotărâtor. x

Președ: Pe linie de partid, ce trebuia să facă PATRASCANU?

BERMAN: Trebuia să urmărească ca să obțină conducerea partidului, să poată să-și asigure în partid o poziție conducătoare.

Președ: PATRASCANU a fost de acord cu ceiace i-a spus STEFANESCU?

BERMAN: În discuția care a avut loc, PATRASCANU s-a declarat de acord și a spus că va face aceste demersuri în vederea acestor tratative.

Președ: Ce-ați discutat cu STEFANESCU în vara anului 1944, în privința înființării unor depozite de armament?

BERMAN: STEFANESCU a spus că vrea să înființeze o serie de depozite de armament în țară, pe care să le folosească eventual după terminarea războiului, în interesul serv. britanic de informații. A stabilit un depozit la București la fabr. Buhuși, unul la Floești la fabrica Dorobanțul, și un depozit la fabrica lui dela Tâlmăciu. Acestea trebuiau să fie alimentate cu muniții pe care STEFANESCU trebuia să le primească de la un comandant militar din București. Evenimentele s-au precipitat, acest comandant a fost schimbat și STEFANESCU n-a mai avut posibilitatea să facă legătură cu un alt comandant, astfel că STEFANESCU n-a mai putut realiza acest plan.

Președ: CAIRANOVICI ce rol a primit în înființarea acestor depozite?

BERMAN: Urma să facă lucrări de amenajare și de echiparea

locurilor unde urma să fie depozitate de armament.

Președ: După 23 Aug. 1944 ai mai menținut legături de spionaj cu STEFANESCU?

BERMAN: Da le-am menținut până la arestarea lui în 1948?

Președ: După 23 Aug. ce instrucțiuni ai primit de la STEFANESCU pentru îndeplinirea.....

BERMAN: A spus că în îndeplinirea acestor sarcini de informații să caut să fac legătura cu alți oameni care pot să servească la procurarea acestor informații.

Președ: Ce informații ai furnizat de la lui STEFANESCU în perioada de după 23 Aug.

BERMAN: I-am dat informații cu caracter economic și anume: informații despre producția noastră industrială, despre producția petroliferă, despre producția industriei forestiere, despre producția industriei chimice, despre producția agricolă din această perioadă, și toate ramurile industriale pe care le cunoșteam.

Președ: Ce studii și documente ai furnizat lui STEFANESCU?

BERMAN: I-am dat studii nu documente în legătură cu aceste informații pe care le-am dat.

Președ: De unde le aveai?

BERMAN: Studiile le aveam de la Consiliul Superior Economic, unde am funcționat ca secretar al unei comisii tehnice?

Președ: Ce documente ai dat?

BERMAN: Documente nu am dat, am dat studii.

Președ: Dar copii după procese verbale?

BERMAN: I-am dat unele copii după procesele verbale, de la Consiliul Superior Economic.

Președ: Dar în legătură cu tratatele economice dintre țara noastră și Uniunea Sovietică?

BERMAN: În legătură cu tratatele economice în calitate mea de secretar aveam accesul la diferite comisii și îmi procuram aceste date.

Președ: CALMANOVICI a transmis informații lui STEFANESCU, după 23 Aug.?

BERMAN: Știu că și CALMANOVICI a transmis informații în perioada de după 23 aug. până la arestarea lui STEFANESCU.

Președ: STEFANESCU a menținut legături cu PATRASCANU după 23 aug. 1944?

BERMAN: Da a menținut. Mi-a cerut să-i aranjez întâlniri cu PATRASCANU. O parte din întâlniri s-au ținut în biroul meu din Intr. 3 Albe Nr. 3.

Președ: Cam de câte ori s-au întâlnit?

BERMAN: De 10-15 ori. O altă parte s-a ținut scasă la TOROS

Procurorul: Cum aranjați aceste legături ?

BERMAN: Aranjam aceste întâlniri în convorbirile telefonice pe care le aveam cu PATRASCANU și stabilisem un cod și anume casa lui TOROSIAN avea un nume, iar biroul meu un alt nume, după cum avea interes PATRASCANU să vină la biroul meu sau la TOROSIAN.

Președintele: Când a avut loc prima întâlnire ?

BERMAN: În Oct. 1944, la biroul meu.

Președintele: Ce misiune a primit atunci PATRASCANU ?

BERMAN: În discuțiile care au avut loc cu STEFANESCU, STEFANESCU i-a transmis o serie de instrucțiuni pe care le avea dela serviciul britanic de informații, despre activitatea care urma să o ducă el în cadrul partidului. I-a cerut să împrime o linie naționalistă activiștilor partidului, să aducă la conduserea org. de partid mai ales în provincie elemente burgheze și să îndepărteze elementele muncitorești, să ducă o politică care să mențină o colaborare cât mai strinsă cu burghezia pentru a nu slăbi poziția acesteia în stat.

Președ.: La următoarea întâlnire STEFANESCU a mai adăncit aceste instrucțiuni ?

BERMAN: STEFANESCU și la celelalte întâlniri la care am participat a mai adăncit aceste instrucțiuni și în același timp i-a dat o serie de instrucțiuni cu privire la sabotarea situației economice din țară, cerându-i ca inflația să se producă mai ales prin acordarea de credite mari industriștilor pentru specula cu aur și nu pentru menținerea fabricilor lor în stare de funcționare și să protejeze asemenea investiții care nu sunt rentabile. PATRASCANU a spus că va duce această acțiune și în altă ocazie a raportat că a lucrat împreună cu BEJAN, ALEXANDRINI și VIJOLII.

Președ.: Ce i-a spus lui PATRASCANU în legătură cu activitatea intelligence service-ului în partidele comuniste.

BERMAN: I-a spus că activitatea de informare este dusă în toate țările simultan, eliberate de Armata Roșie în scopul producerii unor lovituri de răsturnare a conducerilor revoluționare din aceste partide și înlocuirea lor cu conducători care să facă jocul intereselor britanice, din aceste țări, însă aceste acțiuni duse în fiecare țară trebuiesc făcute în mod izolat, pentru a nu duce la prăbușire întreg planul britanic, în cazul când s-ar fi descoperit o asemenea acțiune în aceste țări, și că PATRASCANU ar fi dorit să cunoască și să capete legătură cu ceilalți analogi din acele țări, însă STEFANESCU a refuzat și a spus că acest lucru este contra liniei pe care a dat-o serviciului de spionaj, de a menține iluzia acestei acțiuni, de înlăturare a conducerii revoluționare a partidelor comuniste din aceste țări.

Președ: Pentru ce?

BERMAN: Pentru desoperirea celorlalte acțiuni duse în toate țările duc la prăbușirea planurilor britanice și să izoleze, și ceilalți să poată continua acțiunea.

Președ: Așteți de fapte concrete cunoști din activitatea lui PATRASCANU și ȘTEFĂNESCU, în executarea instrucțiunilor serv. de informații?

BERMAN: Fapte concrete sunt creditele mari care s-au acordat în legătură cu dezvoltarea inflației și cu ducerea la prăbușirea monedii.

Președ: Ce poți să ne spui, un caz cui i s-a acordat un credit mare?

BERMAN: S-au acordat credite soc. petrolifere și industriei metalurgice, credite mari care prin acest fapt a dus la albierea monedii și la subminarea economiei.

Președ: Dar la întreprinderile din sectorul de stat s-au dat credite, sau întreprinderilor în cadrul sovromurilor?

BERMAN: Nu erau încă atunci sovromurile. La aceste întreprinderi se dădeau credite cât mai mici. La întreprinderile mai sănătoase și viabile care mergeau pe linia intereselor naționale se refuzau creditele.

Președ: Ce informații furniza PATRASCANU lui ȘTEFĂNESCU în ~~executarea instrucțiunilor serv. de informații~~ această perioadă

BERMAN: PATRASCANU furniza lui ȘTEFĂNESCU informații privind activitatea partidului, informații asupra activității Comitetului Central, despre cadrele partidului, despre poziția fiecăruia dintre conducătorii de partid care era atitudinea lor, despre acțiunile pe care le proiecta partidul, în vederea informării exacte asupra activității partidului în această perioadă.

Președ: Ce cunoști dumneata despre acțiunea lui PATRASCANU de a pune mina pe conducerea guvernului în 1945?

BERMAN: Nu cunosc detalii, știu de la ȘTEFĂNESCU că el îi dăduse instrucțiuni lui PATRASCANU ca să caute să ducă o acțiune pentru înlăturarea guvernului GROZA și formarea unui guvern PATRASCANU care să meargă pe linia intereselor engleze.

Președ: Mai cunoști vreo acțiune dusă de PATRASCANU în scopul răsturnării guvernului GROZA, în afară de cele care le-ai spus, de la altcineva? Dacă ZILBER ți-a spus?

BERMAN: În legătură cu conferința de la Paris, acolo PATRASCANU a dus o acțiune în legătură cu TATARASCU pentru înlăturarea guvernului GROZA, dar nu mi-a spus detaliile, n-am cunoscut detaliile.

Președ: Dacă ți-a spus de TATARASCU că a luat legătura cu cineva?

BERMAN: Mi-a spus că PATRASCU a luat legătura cu BYRNER Ministrul de Externe al Statelor Unite.

Președ: Si ce-au discutat nu ți-au spus?

BERMAN: Nu mi-au spus ce-au discutat, mi-au spus că în vederea aceasta că PATRASCANU să preia guvernul și să înlăture guvernul GROZA și că i-a înaintat un memoriu lui asupra situației economice din țară, la care a participat și PATRASCANU.

Procurorul: Ce activitate a desfășurat el după instrucțiunile lui STEFANESCU privitor la publicațiile partidului?

BERMAN: STEFANESCU mi-a dat mie și lui KOFLER instrucțiuni cu privire la fondul și conținutul publicațiilor partidului din perioada 1940-1944, instrucțiunile lui STEFANESCU spunem că publicațiile de partid trebuiau să fie lipsite de fond revoluționar, să fie lipsite de un caracter mobilizator, să nu se pună probleme concrete, să nu se pregătească masele pentru războiul antixivixix hitlerist, care erau pregătite aici în țară - acestea să fie multiplicat la aparate pentru ca să nu iasă în tiraj mare și să nu fie tipărite, ele să fie difuzate într-un mod prost și să fie mai ales difuzate în straturile mic burgeze și nu în cartierele muncitorești.

Procuror: În legătură cu activitatea de sabotaj și activitatea pe care trebuia să o ducă partidul, împotriva partizanatului la noi, ce cunoștințe are el?

BERMAN: Am spus acest lucru.

Procurorul: Vă rog să spună acuzatul care era numele lui conspirativ între anii 1940-1944 cât timp a lucrat în această agentură?

BERMAN: Numele meu a fost FICHER,

Procurorul: Dar a lui STEFANESCU și CALMANOVICI?

BERMAN: A lui STEFANESCU a fost ION, iar a lui CALMANOVICI era ALFRED.

Președ: Cine era cunoscut pe numele de BERGIU și ISO-NID?

BERMAN: Era KOFLER, sub amândouă numele.

Procurorul: Tov. Președinte, vă depun un document în care se găsesc 54 de scrisori din care rezultă activitatea criminală pe care a dus-o acuzatul BERMAN în această agentură, scrisori scrise de către CALMANOVICI lui KOFLER în timpul acestei 1943-1944 și în care este trecut și numele de FICHER, deci numele conspirativ al acuzatului pe care a spus acuzatul azi, din care rezultă această activitate criminală pe deoparte, rezultă că FICHER a făcut parte din această agentură, pe de altă parte re-

ultă că această agentură a făcut o serie întreagă de sabotaje în scopul de a discrimina cadrele devotate ale partidului și în același timp rezultă și nemulțumirea lui ȘTEFĂNESCU că nu s-au putut face acțiuni de sabotaj.

Președ: Cunoști dumneata ceva despre felul prin care informa CALMANOVICI pe KOFLER prin aceste scrisori.

BERMAN: Nu că nu știam de scrisori, nici conținutul acestor scrisori, prin aceste scrisori CALMANOVICI avea corespondență directă cu profesorul. CALMANOVICI era legătura mea si- perioară, scrisorile nu le cunosc conținutul, însă îi raporta despre activitatea noastră.

Președ: Legătura dumitale era CALMANOVICI și KOFLER?

BERMAN: Da, legătura mea era CALMANOVICI și KOFLER.

Președ: KOFLER nu avea legături directe cu dumneata?

BERMAN: Mă întâlneam cu KOFLER, dar mai des mă întâlneam cu CALMANOVICI, cu KOFLER mă întâlneam mai rar el se întâlnea mai des cu CALMANOVICI și ținea un contact permanent.

Procurorul: În executarea instrucțiunilor primite de la ȘTEFĂNESCU urma să se cenzureze de către KOFLER publicațiile partidului, cu cine se consulta și se consătuia KOFLER să urmeze să redacteze și să lucreze lucrări de partid și să le difuzeze?

BERMAN: Am spus că am fost consultat și eu că mi-au fost prezente și mie.

Procurorul: Dacă KOFLER i-a comunicat că a ars și distrus materialul de partid ce trebuia difuzat?

BERMAN: Da, KOFLER mi-a comunicat că a ars și distrus material de partid o parte din anumite publicații ca să nu fie difuzate.

Procurorul: Tov. Președinte, acuzatul a recunoscut, dar pentru a clarifica și a evita o confuzie ce pare că poate rezulta exprimând și vorbind de partid și țin să clarificăm aceste situații. A luat legătură cu ȘTEFĂNESCU în 1942, zice acuzatul: am luat legătură cu partidul și am început să particip la ședințe spunându-se că sunt membru de partid, dar cine, KOFLER, CALMANOVICI, PATRASCANU și BERMAN și care se duceau la aceste ședințe, unde ȘTEFĂNESCU le dădea instrucțiuni din ordinele lui să fie nimicite cadrele partidului - căra partid - sau ei erau acest grup care erau de acord cu propunerile lui ȘTEFĂNESCU pentru a nimicii cadrele partidului. Trebuie să lămurim această situație. Au participat la aceste ședințe unde se dădea instrucțiuni de nimicirea cadrelor, în diferite acțiuni de sabotaj ca să nu însoțească Armata Sovietică sau alte lucrări pe care trebuia

să le facă. Vasă zică, acest grup și în alte grupe, care o parte din ei erau din nefericire membri de partid, această situație să o clarificăm.

BERMAN: N-am spus că acestea erau ședințe de partid, n-am spus nici un moment, întâlnirile au fost întâlniri, am spus că eu am avut loc cu ȘTEFĂNESCU. ȘTEFĂNESCU a cerut ca să-i fie cunoscute legăturile care există între el și acest grup.

Procurorul: Aceasta a fost una. Dar după aceasta ȘTEFĂNESCU a dat diferite instrucțiuni care trebuiau să fie introduse în munca de partid prin cine?

BERMAN: Prin PATRASCANU și KOFLER.

Procurorul: A participat el la aceste ședințe?

BERMAN: Am spus.

Procurorul: A participat el la aceste ședințe, a auzit de aceste instrucțiuni?

BERMAN: Sigur am spus.

Procurorul: A luat parte la aceasta, a luat cunoștință de cuprinsul instrucțiunilor și a executat parte din ele?

BERMAN: Eu de executat eu nu am executat, n-am avut nici un rol, ceea ce mă privea pe mine în compartimentul meu de activitate.

Procurorul: Ai fost de acord cu instrucțiunile date de ȘTEFĂNESCU, în calitate de membru de partid?

BERMAN: Da am fost de acord, evident că am fost de acord.

Procurorul: Vă rog să-mi îngăduiți ca să citesc un text scurt pasagiu dintr-o declarație dată de acuzatul BERMAN la confruntarea care i s-a făcut de către tov. procuror cu acuzatul CALMANOVICI. Declarațiile pe care el le-a dat și înainte, în fața anchetatorului pe care a menținut-o și ulterior după confruntarea făcută în fața procurorului, el a spus următoarele. În primăvara anului 1959, ȘTEFĂNESCU mi-a spus că este informat că ȘAL CALMANOVICI este un antreprenor și un om bine situat și donează sume importante pentru partid, el mi-a spus să iau contact cu el și să află care este situația. ȘTEFĂNESCU vroia ca și eu să donez sume pentru partid în vederea influențării conducerii partidului în direcția intereselor engleze. Am luat legătura cu CALMANOVICI și am constatat că el donează sume pentru partid din oportunism și că vrea să-și facă carieră politică. I-am spus acest lucru lui ALEXANDRU ȘTEFĂNESCU care mi-a propus să creștem un organ financiar care să furnizeze partidului fonduri

importante pentru a putea influența conducerea partidului - evident că nu este vorba de partid - ci de KOFLER, l-am chemat după aceea pe CALMANOVICI la mine la birou și i-am spus că eu sunt în legătură cu ALEXANDRU ȘTEFANESCU care este omul englezilor a Intelligence Service, care va da deasemenea sume importante. l-am propus lui CALMANOVICI înființarea unui asemenea organ financiar, CALMANOVICI mi-a spus că el nu este în conducerea partidului, dar că are legături cu KOFLER care este membru al C.C.Mi-a mai spus că și KOFLER este un oportunist. Am avut o nouă întrevvedere cu CALMANOVICI spunându-mi că KOFLER este de acord cu înființarea acestui organ. Pe baza înființării acestui organ ȘTEFANESCU îmi dădea mie instrucțiuni de spionaj pe care eu le transmiteam lui KOFLER și CALMANOVICI astfel am stabilit legătura de spionaj cu CALMANOVICI. Aceasta este declarația dată.

Președintele: Ce-ai de spus în legătură cu aceasta?

BERMAN: Am de spus că legătura cu CALMANOVICI, adevărat am făcut-o în anul 1939 când CALMANOVICI m-a atras pe mine în această muncă de financiar, însă legătura cu ALEXANDRU ȘTEFANESCU este așa cum am arătat, am făcut-o în anul 1940.

Procurorul: Mai înainte de 1939 ai avut legătură cu partidul?

BERMAN: Eu am avut legătură cu partidul în 1933, și aceasta consta prin sume de bani care le dădeam partidului și ni articole la ziar pe care le-am dat.

Procurorul: Cum se explică că de la începutul începutului ai declarat în forma aceasta, în cadrul cercetărilor, la confruntările făcute de către tov. procuror, deolară/// în acest mod în fața lui CALMANOVICI și a confirmat ulterior aceste declarații și azi vine în instanță cu prezentarea unei noi versiuni.

BERMAN: Da, îmi dați voie. Nu astăzi am venit în fața instanței, ci mai de mult am spus aceasta, și nici CALMANOVICI nu recunoscute această formă care am dat-o eu și care nu corespunde realității. Realitatea este că pe CALMANOVICI l-am cunoscut în 1939 dar cu ALEXANDRU ȘTEFANESCU am luat legătură în 1940 și această legătură mi-a făcut-o KOFLER așa cum recunoaște și CALMANOVICI în această confruntare.

Procurorul: Dacă KOFLER obișnuia să joci la Cazinoul?

BERMAN: Da, știu că KOFLER juca la Cazinoul din Sinaia.

Procurorul: A vorbit acuzatul aici despre acțiuni de sabotaj de după 23 august 1944. Să precizeze cine conducea aceste acțiuni, dacă era un organ special creat de sabotarea economiei naționale?

BERMAN: Acțiunea de sabotaj a economiei naționale pe linie industrială a condus-o ALEX. STEFANESCU, care-și formase un grup, format dintr-o serie de mari industriști MAX AUSNIT, GARTNER, director general al soc. petrolifere Astra Română, STAN RIZESCU, industriaș textilist, și VARNOUD un industriaș de materiale de construcție și alții.

Pregădi: Dar cu ALEXANDRU POP?

BERMAN: Cu ALEXANDRU POP, din moment ce era AUSNIT, nu mai avea nevoie.

Procurorul: O precizare să-mi faci, în declarațiile date la cercetări și în confruntări a vorbit despre legăturile intime dintre acuzatul PATRASCANU și STEFANESCU, care a mers pînă acolo încît STEFANESCU dirija activitatea publicistică a lui PATRASCANU. Să vorbească aici despre această chestiune?

BERMAN: PATRASCANU a pregătit două volume, lucrările "Sub trei dictaturi" și Bazele Economice ale României. Aceste lucrări le-a pregătit fiind influențat direct de STEFANESCU, și i-a prezentat ~~lui~~ la una din întâlniri chiar manuscrisul lui STEFANESCU, să-l vadă dacă este de acord cu ele, dacă sunt făcute în spiritul instrucțiunilor lui STEFANESCU, de a nu duce la lămurirea maselor, asupra scopurilor revoluționare ale partidului - adică a vederilor Intelligence Service-ului britanic de informații - a aduce unele confuzii în capul maselor. Așa că înainte de a tipări aceste lucrări, PATRASCANU a cerut avizul lui STEFANESCU pentru publicarea lor.

Asesorul: Dacă în 1940 ai mai furnizat informații?

BERMAN: Nu, nu am furnizat niciodată.

Asesorul: Ce te-a determinat în 1940 cînd ai luat legătura cu KOPLER, să te angajezi în furnizarea de informații?

BERMAN: KOPLER m-a convins, pe CALMANOVICI și pe mine că trebuie să-l ajutăm pe ALEX. STEFANESCU în activitatea pe care o duce el de informare a serviciului britanic de informații în România din acea perioadă.

Apărarea: Acuzatul a declarat că a fost responsabil financiar în ilegalitate, între 1940-1944. Poate să dea numele comuniștilor cărora le-a dat ajutor din fondurile partidului?

BERMAN: Eu n-am avut nicio însărcinare, n-aș putea da vreun nume întrucît eu nu am distribuit bani ci procuram numai bani, distribuția nu era în atribuția mea.

Procurorul: În ce privește provocarea comuniștilor din inchișori, a avut vreo activitate concretă în legătură cu aceasta acuzatul.

BERMAN: N-am avut niciun fel de legătură, nici nu-i cunoașteam.

Procurorul: Dacă în perioada inflației când s-au dat ajutoare pentru întreprinderi, întreprinderea "Banloc" a primit asemenea acțiuni de ajutorare.

BERMAN: Aveam legături cu întreprinderea "Banloc", aveam o parte de acțiuni ale mele la întreprinderea Banloc, dar nu știu ca în acel timp să fi primit ajutor, fonduri dela CEC. Dela CEC a primit doar un credit pentru construcții.

Procurorul: A vândut soc. Banloc CEC-ului un imobil important.

BERMAN: Vândut, nu știu.

Procurorul: Aici a fost prezentată o copie din procesul verbal al CEC-ului, care arată că CEC a cumpărat un mare imobil dela soc. Banloc, în valoare de 4 miliarde 800 milioane lei.

BERMAN: Nu l-a cumpărat, a dat un credit. Nu-mi aduc aminte să fi cumpărat soc. Banloc. Societatea avea un singur imobil acela din cal. Victoriei și a primit credite pentru terminarea imobilului, dar nu l-a cumpărat.

Apărarea: A spus acuzatul în legătură cu cele două lucrări ale lui PATRASCANU, că le-a făcut la îndrumarea lui ALEX. STEFANESCU. Dar cea de a treia lucrare "Noi curenți în filozofie".

BERMAN: Nu știu. Poate să fi avut discuții la o altă întâlnire. Se poate să fi discutat despre acest lucru, am știut dar nu știu să-l fi influențat STEFANESCU în această direcție.

Președ: Acuzat STEFANESCU ALEXANDRU, ai auzit actul de acuzare, ai înțeles pentru ce ești trimis în judecată?

STEFANESCU: Am înțeles, este un fel de a spune.

Președ: Am să-ți pun câteva întrebări pentru a lămurii faptele pentru care ești trimis în judecată? În ce împrejurări ai intrat d-ta în contact cu cercurile industriale și comerciale britanice. Arată dar pe scurt?

STEFANESCU: Dle președ. și onorat tribunal, este o chestiune foarte veche, este o chestiune de aproape jumătate de secol, era un mijloc de a-mi câștiga existența. Era acum 46 ani, și-am lucrat acolo și după aceea am învățat să-mi câștig banii, am lucrat în diferite fabrici am găsit de lucru acolo, până în 1915 când am venit aici în țară în legătură cu mobilizarea.

Președ: Deci ai stat în Marea Britanie din 1907 sau 1908 până în 1915, începându-se mobilizările pentru război.

În timpul primului război mondial, ce misiuni ai avut, ce funcții?

STEFANESCU: Ce funcții am îndeplinit, am fost sublocotenent de rezervă, de administrație, n-am comandat nimic. Eu am fost trimis la o unitate și fiindcă la această unitate era ocupat postul m-a trimis la corpul 3 armată la Galați și acolo m-am dus și m-am prezentat cu o hirtie, așa cum am fost trimis de la Divizia 5-a, i-a m-a trimis acolo, am arătat hirtia dlui colonel care era șef de stat major acolo, acesta m-a trimis la un alt dl. colonel de specialitate, un domn col. intendant și mi-a spus că să stau în camera de alături la o masă și când o să aibe de lucru o să-mi dea. M-am dus acolo așa cum mi s-a dat ordin, apoi după câteva zile, două sau trei, nu știu precis, dar nu cu ordin scris, mi-a spus că să mă duc la moara Steaua. I-am spus să-mi dea un ordin scris și el mi-a spus că să mă duc acolo, fiindcă acolo este un administrator civil al statului, este un sechestru judiciar. La moara aceea d-ta ai să duci din partea mea, a serv. de intendență Corpul 3 și ai să notezi în fiecare zi, pe o perioadă până am să-ți dau o altă misiune, și ai să notezi vagoanele de grâu care intră și vagoanele de făină care ies, sau alte produse. Am înțeles să trăiți și m-am dus acolo.

Președ: În 1919 ai mai stat acolo?

STEFANESCU: Să vorbesc despre procesul acela care a fost montat de niște ticăloși?

Președ: Nu, arată în 1919 undă ai fost?

STEFANESCU: În 1919 am venit la București din Moldova, eram demobilizat, și am căzut bolnav de gripă spaniolă, dar m-am făcut bine și am fost în convalescență, când am primit un ordin de mobilizare ca să mă prezint la Marele Stat Major și la Marele Stat Major când m-am dus, mă aștepta o hirtie care mi-a predat-o un domn colonel pe care îmi aduc perfect de bine aminte era mititel, colonel al statului major, cred că-l chema COSTANDACHE, unul mic, și mi-a spus că cu ordinul ăsta ai să te duci la Vamă și ai să te prezinți acolo colonelului CAPITANEANU, după cum este scris în acest ordin. Am înțeles, m-am dus acasă am luat atunci ce-mi trebuia și după aceea m-am dus acolo la vamă. Într-un interval oarecare m-am prezentat la dl. CAPITANEANU și mi-a dat un post. Acolo erau mai mulți ofițeri, era un post de mare importanță, legătura cu armatele aliate de ocupație din Bulgaria, armatele anglo-franco-italiene, iar eu eram unul din ajutorii colonelului CAPITANEANU. În această funcție de ofițer de legătură, de aceea are importanță că în acest post se făcea emigrație de populație, dislocările de populație din diferitele părți ale țării, fie din Bulgaria în România, fie din România în Bulgaria, lumea care a fost dislocată din cauza războiului și printre aceștia, unii aveau acte, alții nu aveau acte și atunci era o întreagă bucatărie de făcut, pe care trebuia s-o facă armatele aliate de control, de ocupație. Ei nu puteau și atunci era ofițerul de legătură cu organul lor, din care făceam și eu parte. Am stat acolo atâta la această divizie, colonelul era mai mult aici la București și la un moment dat, ~~eu~~ conduceam această muncă, pentru că ofițerii ceilalți doi care erau acolo, nu prea se ocupau cu această treabă și duceam eu această bucatărie esențialul era să o faci caldă. Altcăva nu era, erau actele, trebuia să vezi valcarea lor, să nu faci oamenilor șicane și lucruri de acestea, să se abuzeze de poziția și să înlesnești lucruri care erau contra legilor. Din punctul acesta de vedere, mie mi s-a acordat această încredere și am făcut această funcție.

Președ.: Dar după ce s-a terminat această chestiune cu armata, după ce te-ai demobilizat.

STEFANESCU: Acolo eu m-am dus în Martie, și am venit pe la sfârșitul lui Iunie, am rămas aici la Comandamentul Armatei de Dunăre în continuare, pe lângă col. sau gralul ROSETI care era comandantul armatei de Dunăre, la generalul BERTHELOT și am rămas în acest oficiu până în toamnă până prin septembrie, cred că s-a terminat războiul în Ungaria în August sau Septembrie și atunci s-a lichidat și această chestiune, a comandamentului Armatei de Dunăre, însă n-am fost demobilizat, m-au trimis tot ca ofițer de legătură la Crucea Roșie Americană care avea nevoie de oameni, care cunoștea limba. În relațiile

cu misiunea pe care o aveau de a distribui ajutoare, și am rămas acolo până în februarie 1920 și atunci am fost demobilizat. 160

Președ: Ce persoane din partea britanicilor aflați în țară ai cunoscut, și ai avut legături de afaceri înainte de cel de al doilea război mondial?

STEFANESCU: Înainte de al doilea război mondial, eu eram negustor de oarecare importanță și industrie, de oarecare importanță și aveam relații cu toate întreprinderile mari petrolifere din țară, cu capitalul britanic și cu capitalul francez, și cu capitalul românesc și cu capitalul american. Cu toții am avut afaceri. Dintre britanici cei pe care i-am cunoscut în aceste legături de afaceri au fost dir. gral pe vremea aceea THOMAS NESTERSON, pe urmă nu știu ce a fost, a fost ceva mai mare, care a murit în 1940. Pe acesta l-am cunoscut la societatea petroliferă Unirea.

Președ: Cine era pe vremea aceea la Soc. Unirea dintre britanici?

STEFANESCU: La soc. Unirea erau mulți britanici acolo, dar eu știu că reflectați la DE CHASTELAINE. Am fost întrebat de multe ori despre el. Acesta era un funcționar, vorbesc de acum 30 de ani, când a venit în țară în anii 1924-1925, nu-mi aduc aminte dar în orice caz era un bășetandru tânăr un inginer, care lucra la schelele de exploatare, și după aceea a fost adus la biroul de materiale.

Președ: Dar la Astra Română.

STEFANESCU: La Astra Română am cunoscut pe WILLIAM BURTON, care era la fel director al serv. de materiale, un englez născut în România și a făcut școala în România la liceul Lazăr, vorbește românește cum vorbim noi românii, nu era nici un fel de distincție, însă era cetățean englez. În afară de el am cunoscut și pe alții.

Președ: De la Steaua Română pe cine a-i cunoscut?

STEFANESCU: De la Steaua Română am cunoscut diverși englezi care au fost acolo. Unul era BROZEL.

Președ: Dintre aceștia care au fost utilizați în timpul războiului la Comandamentul Britanic din Cairo.

STEFANESCU: Dle președ. eu - WILLIAM BURTON a murit înainte, după ce a plecat de aici în 1940 la câteva zile după aceea la Istanbul, mi-a povestit fratele lui după război că i s-a făcut o injecție antitifică și a murit la Istanbul așa că deci acesta nu e. EDUARD MASTERSON fratele lui, după ce acest THOMAS MASTERSON nu mai era director general și era ceva mai mare decât directorul general, fiindcă eu eram și acționar la această societate, fiind reacțiunea lor, EDUARD zis TED, nu zis TED era diminutivul lui EDUARD. Acesta era acolo, eu

... ..

l-am primit dela dl. ALEXANDRU IONESCU ,de acolo ~~l-am~~ văzut semnătura am văzut numele TED și-am întrebat cine este acest TED MASTERSON și tocmai prin acest mesagiu mi se comunica, nu știu de cine de dl. MANIU, de cine nu pot să spun dar se comunicase despre mine că mă ocup de controlul acestui post de radio emisiune care era și EDUARD MASTERSON și acesta nu știa cine este acest MIMI fiindcă mi s-a dat acest nume conspirativ.

Președ: Acesta era numele d-tale?

STEFANESCU: Să zicem că era, dar nu m-am folosit de el.

Președ: Dar despre alții ?

STEFANESCU: Aici este chestiunea mi s-a pus de nenumărate ori întrebări și nu mi s-a dat crezare, să vede că nu mi s-a dat crezare când am spus că nu am știut despre alte persoane. Mi s-a spus și de DE CHASTELAINE, eu nu știu fiindcă DE CHASTELAINE când a început să funcționeze acest punct, el a fost arestat în România, fiind parașutat.

Președ: Dacă d-ta ai știut aceasta înainte?

STEFANESCU: N-am știut d-le președinte, după cum n-am știut de nici unul din acei care au plecat de aici și ce-au devenit.

Președ: Dintre consilierii economici britanici, care au venit în țară înainte de război, cu cine te-ai întâlnit?

STEFANESCU: D-le colonel principal eu nu prea am avut relații cu aceste oficialități, dar era momente când erai obligat să ai relații, dece din cauza convenției dela stat la stat. Partea lor de convenție era administrată aici în România, de către consilierul economic, partea noastră își are organul ei, un organ al Sîncii Naționale, erau mai mari, când se întîmplau acrocări și mi s-a întîmplat chiar odată am aflat că revenise în țară ALEXANDRU ADAMS care a fost aici consilier economic, imediat după prul război mondial și evident l-am cunoscut, pentru că atunci s-a tratat reconstrucția căilor ferate, de către un grup industrial anglo-francez și în acel grup anglo-francez am fost numit printre, nu dacă persoană importantă, dar care avea rol în aceste tratative. și am dus aceste tratative împreună cu ei și cu guvernul român în vederea încheerii contractului, care însă nu s-a executat. Cu dl. ALEXANDRU ADAMS era consilier economic și în mod fatal când se tratează un plan financiar, fiindcă dvs. știți că acestea s-au făcut cu auspiciile guvernului britanic, deoarece nu se pot aproba credite mari fără aprobarea guvernului britanic, l-am cunoscut pe ALEXANDRU ADAMS, care după aceea a plecat din România în alte țări. El mi-a spus că a fost în Spania, Cehoslovacia și pe urmă a rămas aici

preluind postul pe care-l ocupa un domn ALPHEE.

Președ: Ce acord a rămas în vigoare cu Marea Britanie?

STEFANESCU: Aceste acorduri erau anulate. Atunci l-am reîn-
tilnit pe ADAMS într-o chestiune unde era vorba de un excavator, cu
re trebuia să lucrăm la un tranșeu de alimentare cu apă a București
lui dela Bragaditu și furnizarea lui trebuia să fie făcută din An-
glia. Consilierul economic s-a năpust de a ne da acest excavator și
cînd m-am dus acolo la consilierul economic am dat peste dl. ADAMS,
pe care l-am întrebat pentru ce se opune. Atunci el mi-a spus: "bine,
dar cum o să poți plăti acest excavator". Eu i-am răspuns: dar, dle,
el este deja plătit". Aceasta era în 1938. Pînă în 1939, nu l-am mai
văzut pe dl. ADAMS. În 1939, în aprilie, a fost aici o misiune econo-
mică, condusă de un oarecare FRIEDERICH, misiune formată din mai
mulți oameni, între care și un oarecare domn LEE. Pe acest domn LEE
îl cunoscusem la Londra cu cîțiva ani în urmă, tot în legătură cu
schimbul, la Ministerul Industriei Britanice. Fiind acolo, m-am dus
la departamentul respectiv spunîndu-le: "bine d-le dvs., încheiați
convenții de care apoi nu vă achitați?", dîndu-mi explicații că re-
bue repartizat și cutare și cutare și cu această ocazie l-am cunoscut
și pe acest domn. LEE. Cu ocazia sosirii acestei misiuni economice
care făcea negocieri în România, eu nu am fost nici la banchet, nici
conferințele lor, deși au fost recepții, eu nu m-am amestecat în ni-
ciuna din aceste treburi, de aceasta se ocupa Malaxa, Auschnitt, Caro-
al II-lea și alții. Într-o zi mă pomenesc că mă cheamă la telefon
ALEXANDRU ADAMS, la o săptămînă după ce a sosit această misiune în
România și îmi spune dle STEFANESCU ați avea să-ți fac o rugăminte.
Noi avem păreri un wagon, însă vrem să avem și părerea unui om sobru
ca dta. Am acceptat și i-am spus că dacă vrea să vină fie la birou,
fie la mine acasă, însă el mi-a spus că "mai practic ar fi să vi dta
la mine pentru că eu am aci actele, dosare și e greu să mă depla-
sez cu ele". Așa că m-am dus eu la biroul lui, care se găsea pe
undeva pe lângă grădina Icoanei, nu-mi aduc aminte casa, m-am dus
acolo și mi-a spus că vrea să încheie un acord pentru o perioadă de
timp.

Războiul nu începuse. Aceasta era înainte de război și mie
mi-a venit să rid, deoarece peste 2-3 luni expira vechiul acord și
trebuia să fie altul în vigoare și l-am întrebat: "în ce măsură pot
eu să vă fiu de folos?". M-a întrebat: "ce crezi despre acest acord
este bine să se încheie sau să se fixeze anumite cote pentru anumite
materiale esențiale. Atunci i-am spus că nu pot să am o părere - eu
vă spun lucrurile cinstit, așa cum s-au întimplat, deși fără importan-

167
 tă pentru proces - însă pentru că spuneți că trebuie să fie ceva în picioare bine. În ceea ce privește chestiunea cealaltă, privind cotele și materialele, acestea nu le pot ști din două motive: întâi că dvs., dacă cumva se întâmplă din nenorocire să izbucnească războiul, și cum Hitler era pornit cu amenințările nu era exclus să înceapă războiul și să zicem că România nu este implicată, însă vor interveni restricțiuni pentru anumite categorii de materiale și dvs., trebuie să știți ce puteți și ce nu puteți. Și în ce privește România este la fel, ce va putea România și ce nu va putea România dacă izbucnește războiul. România va înceta să mai fie un stat independent pentru că Germania imediat va veni să pună stăpânire pe acțiunile României din punct de vedere economic.

În orice caz mai este vorba de un lucru - îmi spune el - este vorba ca Guvernul Britanic să acorde un împrumut de 6 milioane dolari pentru ca să se poată acoperi furniturile care s-ar face și pe care România ar putea să le acopere din acest împrumut. Evident că aceste furnituri aveau mai mult un caracter militar.

Președintele: Cine ți-a confirmat d-tale ?

STEFANESCU: Mi le-a confirmat col. MACNAB, care era atașat militar și pe care-l cunoșteam.

Președintele: În afară de el cine mai era dintre cunoscuții d-tale la legăția Britanică ?

STEFANESCU: Cunoșteam pe Sir REGINALD HOARE. Nu eram prieten cu el, însă îl cunoșteam și mă cunoștea. Il cunoșteam pe dl. LA ROUJ-DEL care era consilierul politic al legăției - nu știu dacă venise în momentul acela sau după ce a izbucnit războiul. Pe acesta om nu l-am cunoscut, însă el mi-a comunicat salutări din partea unor prieteni comuni din Marea Britanie, ori aceștia erau tocmai o parte din relațiile mele personale, deci dacă el era prieten cu niște prieteni de-ai mei, era și prietenul meu.

Președintele: Ministrul Mării Britanii când a plecat din țară ?

STEFANESCU: Sir. REGINALD HOARE cu întreg aparatul a plecat în februarie 1941, pe la jumătatea lui Februarie.

Președintele: Ai fost d-ta la legăția atunci ?

STEFANESCU: După cum v-am spus am avut relații personale cu el și înainte de plecare trebuia să vină pe la mine să-și ia ziua bună. Ori în acel timp era stare de război, m-am dus eu să-mi iau ziua bună de la el, după ce am telefonat bineînțeles, ca să nu cad hodoroș pe tronul pe capul omului, mai ales că omul nici nu era sănătos, era bălnav și m-am dus la el și am stat de vorbă. Omul și-a exprimat mișchirea lui și o îngrijorare că țara lui era în pericol mare, chiar mi-a spus "stăm prost".

Președintele: Cu cine te-ai mai întâlnit atunci, cu cine...

aceasta, la legeție ?

STEFANESCU: Să vedeți dle colonel, după ce mi-am luat ziua bună dela el, am plecat. Când am eşit din locuința sa în curte, ploua și fiindcă ploua mi-am deschis umbrela și cineva pe la spate m-a epucat de umbrelă sau de minecă, nu mai țin minte exact. Mă uit și văd un tânăr care nu mai era tânăr care m-a întrebat dacă n-ăs vrea să stăm puțin de vorbă, nu însă acolo în ploaie, ci într-un birou al fostului consul care era închis.

Președintele: De CHASTELAINE era ?

STEFANESCU: Da. Am mers în acel birou și mi-a spus că pleacă pleacă toți, toată lumea pleacă, avem tren la dispoziție". M-am dus cu el în biroul consulului, am fumat o țigare și în timpul acesta îmi spune: "d-le STEFANESCU aş avea să-ți fac o rugămintă. N-ai vrea să-mi faci un mare serviciu, nu numai mie ci poți servi și țara d-tale fiindcă și țara d-tale este cot la cot cu Hitler. Noi știm că sunt mișcări de trupe germane către balcani, în chestiunea cu Grecia. Si d-ta când te duci pela fabricile d-tale dela Craiova, Sibiu, să-mi comunicii la Istanbul dacă se poate despre aceste mișcări de trupe, care mi-ar putea fi utili cu această acțiune a lor în Grecia." I-am pus întrebarea d-le dar cum să fac acest lucru și mi-a spus de preferință este să-i scriu pe cărți poștale, care nu se cenzurează și că să am grijă să-i scriu în doi peri, ce am să înțeleg am să înțeleg, ce nu, nu, și iscălești acolo cu un nume "MIMI". I-am spus că nu știu dacă o să pot face acest lucru. El mi-a dat adresa unei căsuțe poștale dela Istanbul unde urma să-i scriu, însă nu i-am scris nimic niciodată. Aceste lucruri se pot verifica însă și soc. Textila Buhuși.

Prin luna martie să fi fost, dl. MIHAESCU care era director general al Textilei Buhuși, unde eu eram în consiliul de administrație, a plecat în Turcia cu o misiune a Ministerului Economiei Naționale. Intrucit îl cunoșteam și știam că urma să plece în Turcia, profitând de această ocazie și de faptul că știam că dl. MIHAESCU fusese maltratată aproape omorât de către acoliții lui Hitler într-o pădure de lângă București, sau de pe lângă Plocești, mi-am spus că acesta este singurul om în care se poate avea încredere. M-am dus la dînsul și în mod deschis i-am spus că DE CHASTELAINE când a plecat de aci m-a rugat să-i comunic despre mișcările de trupe în România către Balcani și intrucit nu am avut nici un mijloc de a-i comunica acest lucru, n-ai vrea d-ta ducîndu-te acolo să faci aceste comunicări, fie lui DE CHASTELAINE, fie lui ELLERGINTON - pe care-l cunoșcusem în biroul consulului înainte de plecarea britanicilor și care era căsătorit cu o romîncă din Iași. Cele

ce vroiam să-i transmit i le-am spus numai verbal, nu i-am dat ¹⁰⁵ scris și conțineau celace văzusem cu proprii mei ochi pe drumurile București-Pitești, Craiova-București, București-Alexandria, Caracal-Craiova, și înapoi întrun interval de două săptămîni cînd mă întorceam de la fabrica de postav pe care o aveam în Craiova, fabrică la care 70% din capital era englezesc. Intrucît mă duceam de cel puțin odată pe săptămîină la această fabrică înregistram mintal despre aceste mișcări de trupe germane, care se dirijau în spre Dunăre, către porturile Corabia, Turnu Măgurele, Zimnicea și Giurgiu.

Procurorul: Cînd s-a întîmplat acest lucru că ai transmis prin MIHAESCU acele știri?

STEPANESCU: Prin luna martie sau începutul lui aprilie 1941 cînd germanii interveniseră în Grecia. MIHAESCU mi-a spus dle STEPANESCU, eu nu prea cunosc partea aceasta a țării în special partea de jos, n-ai putea dta să faci așa după o hartă pe o bucătică de hirtie o schiță. Atunci pe o bucătică de hirtie am luat punctul central de reper București și Craiova și i-am făcut o mică schiță a acestor drumuri, care sunt legate de niște linii transversale, care făceau legătura între linia Carpatică și subcarpatică cu Dunărea. Pe urmă a rupt aceașă hirtie, acest croqueu, pe care îl făcusem. A plecat apoi la Istambul unde a stat acolo o lună. După ce s-a reîntors nu mi-a comunicat nimic din cele ce făcuse, dar mai tîrziu l-am întrebat eu ce făcuse. Mi-a spus că l-a văzut pe ELLERINGTON și i-a comunicat și cele ce mi-ai spus cît și cele pe care le știam eu. Nu-mi mai aduc aminte, dar deloc, dacă MIHAESCU a plecat pentru a doua oară în toamnă la Istambul, sau nu, nu-mi aduc aminte. În anumite momente am avut impresia că MIHAESCU s-a dus în aldoilea voiaj însă nu pot preciza. Dacă s-a dus din nou, evident că iarăși l-oi fi rugat să-mi ducă ceva.

Președ: În afară de MIHAESCU ai mai trimis informații și prin altcineva?

STEPANESCU: Nu dle președinte și onorat tribunal, nu am mai trimis, deși în mod insistent mi s-a repetat de diferiți domni anchetatori, numele unui domn CONSTANTIN GANESCU. Acest domn GANESCU s-a dus în Turcia tot cu o misiune economică și anume să facă schimb de placaje cu produse pe care le-ar putea obține în Turcia contra acestor placaje. Acest domn CONSTANTIN GANESCU știa că a plecat din țară nu cu intenția de a se mai reîntoarce.

Procurorul: În afară de relațiile acestea pe care le-a ținut cu MIHAESCU prin legația Statelor Unite, nu a ținut legătura cu englezii. În vechile sale declarații a arătat acest lucru. Eu vreau tov. președ să-mi permițeți a da citire la cîteva rînduri pentru ai reaminti acu-

satului STEFANESCU.

STEFANESCU: Eu zic să lăsați.

Procurorul: Citează: "Cînd a plecat Legația Britanică din România am intrat în legături cu Ministrul de atunci al S.U.A. dl. ~~XXXXXXXX~~ GUNTHER și cu dl. consilier BENTON. Această legătură am făcut-o în urma unei convorbiri pe care am avut-o cu dl. LE ROUGETELÉ înainte de plecarea acestuia din România". Confirmă lucrul acesta?

STEFANESCU: Die președ. înainte de plecarea Legației Britanice din România, respectiv chiar cu mult timp înainte, cu o lună și ceva, eu știam despre acest lucru, întrucît fusesem informat de dl. LE ROUGETELÉ care plecase înainte de a pleca legația. Întrucît eu reprezentam interesele britanice în România, care puteau fi supuse la fel de fel de versațiuni, i-am spus ce voi face în caz de nevoie, după plecarea Legației Britanice din România, cui mă voi adresa eu pentru un sprijin. El atunci mi-a spus că "interesele britanice după plecarea noastră, voi fi reprezentate de Legația Americană" și mi-a spus că în prealabil va vorbi cu ministrul Americii la București GUNTHER și cu BENTON, și dacă voi avea nevoie să mă adresez lor. Aceasta a fost cînd LE ROUGETELÉ mi-a comunicat în legătură cu necesitățile mele viitoare de protecție a intereselor lor, care erau administrate de mine aci în România, sub formă de societate în cadrul soc. Romino-Fir, a cărei mare parte din capital era britanic.

Președ: Ai informat pe britanici pe această linie?

STEFANESCU: Iartați-mă dle președ. după ce am plecat britanicii de aci, vorbesc de dl. sir REGINALD HOARE în afară de LE ROUGETELÉ nu am mai vorbit și nu am mai solicitat ajutor nimănui, pentru că între timp am făcut cunoștință cu GUNTHER și BENTON care mi-au spus cînd voi avea nevoie să mă adresez lor. După plecarea legației britanice, evident s-au ivit nenumărate necesități pentru a mă adresa pentru protecție. La un moment dat s-a publicat în Monitorul Oficial că toate acțiunile soc. cu capital străin, cutare, cutare, enumerîndu-se care țări anume trebuie să fie înregistrate la Ministerul de Industrie și Comerț la Oficiul Romanizării. Era ceva nou pe atunci. Celelalte din străinătate trebuiau să fie înregistrate la consulatele sau legațiile române respective cele mai apropiate de locul unde se găsesc acțiunile.

Fără să știu că o parte din acțiuni erau în afară și întrucît termenul de înregistrare era mi se pare de 30 zile, nu-mi aduc aminte exact termenul, după care termen acțiunile urmau să fie confiscate, desigur că era necesar să informez despre aceasta. Astfel m-am dus la legația Americană și m-am adresat dlui GUNTHER, care m-a pus în legătură cu dl. BENTON, căruia i-am spus uite dle trimite o telegramă la Washington

și fă cunoscut acest lucru. BENTON imediat a luat măsura de a primi la Washington telegramă. În tot cazul știu că eu am plătit telegrama. Această măsură nu era necesară întrucât majoritatea acțiunilor se aflau în America. Între timp s-au stabilit celeace se numesc relații personale între mine și acest dl. GUNTHER și BENTON, care consista în faptul că deseori eram chemat la masă de aceștia și eu evident am fost obligat să-i chem la mine. Întimplarea făcea că în acea vreme soția mea să nu fie în București și eu eram poftit aproape în fiecare zi la masă la aceștia, însă niciun moment nu a fost vorba ca eu să-i informez pe ei cu ceva, s-au ca ei să transmită mai departe acest lucru, organelor militare. De fapt dl. președ. nici n-aveau nevoie de informațiile mele, ce ei nu aveau ochi să vadă. În plus erau poate mii de cetățeni americani în România în timpul acela, care puteau vedea cu ochii lor tot așa de bine ca și mine.

Procurorul: Nu este aici vorba de informațiile date de mii de cetățeni americani, de care vorbește dl. lui GUNTHER, ci de un sistem a lui STEFANESCU de a ține legătura cu englezii prin GUNTHER. Iată ce spune acuzatul într-o veche declarație pe care o găsiți la dosar la fila 267. "În cadrul legăturilor pe care le-am avut cu ministrul GUNTHER și consilierul BENTON, în cursul anului 1941 și până la plecarea lor din România, m-am întâlnit cu ei de mai multe ori, informându-i asupra situației din România. Informațiile comunicate de mine erau transmise de americani prin posibilitățile lor mai departe. Aceste legături au durat până în Martie 1942 când Legatia Americană a părăsit țara". Aceasta am vrut să menționez că informațiile erau date pe linia GUNTHER pentru englezii.

Președ: După ce a-a întrerupt legătura cu GUNTHER și BENTON - pentru că legatia S.U.A. a părăsit țara - prin cine ai păstrat mai departe legătura cu englezii.

STEFANESCU: Dl. președ. eu zic să nu părăsim chestiunea cu americanii. În ce privește aceste întâlniri pe care le-am avut cu GUNTHER și BENTON dl. acuzator spune că există o declarație a mea, aș dori să știu dacă nu cumva este vorba de o declarație din 1953 de prin luna Octombrie.

Procuror: Noi nu răspundem la întrebările acuzatului STEFANESCU, ci dînsul să facă bine să răspundă la întrebările noastre, pentru că acuzatul STEFANESCU a făcut și alte declarații. Iată ce spune într-o declarație a sa: "Încă dela începutul anului am avut cu sir REGINALD HOARE relații informative și relații de ordin informativ pînă la data de 15 februarie 1941 cînd dînsul a părăsit țara. În acest interval de timp dela sfîrșitul lui Septembrie 1940 și pînă în fe-

bruarie 1941 în cadrul discuțiilor pe care le-am avut cu HOARE chiar în localul Legației Marii Britanice, făceam lui sir REGINALD HOARE unei comunicări în legătură cu situația politică din țară și cu prezența trupelor germane la noi". Iată o declarație din 23 februarie 1950, să nu neîntrebăm de declarații din 1953.

Președ: Ce ai de spus în legătură cu această declarație?

STEFANESCU: Dle președ. eu nu am fost informator nici a lui REGINALD HOARE, nici a lui GUNTHER, nici a lui BENTON și nici a unui străin, de pe teritoriul României sau în afară. Aceasta este declarația mea. Nu am fost informatorul lui niciodată. Faptul că eu în acea perioadă și rog să se precizeze și să se ia notă, dacă este posibil bineînțeles - și fi putut avea discuții cu ministrul cutare, sau cu ministrul cutare, nu văd de unde și până unde mi se implică acest epitet de spion. În ce privește legătura cu TRULLE fost ministru al Franței pe vremea aceea, JAK TRULLE avea biroul său via-a-via de al meu, pe str. Bis. Amzei. Am menționat acest lucru, pe motiv că eu nu-l cunoșteam pe acesta, însă la un moment dat s-a făcut un apel de către francezi printre Români, de ajutorare a populației nevoiașе franceze, din teritoriile de sud ale Franței, adică teritoriul Franței neocupat de germani, la care am contribuit și eu, pentru care am primit o scrisoare de mulțumire. Întruna din zile pe cînd eșeam din biroul meu, trecînd pela fereastra Legației Franceze, unde se afla o persoană, această persoană mi-a dat bună ziua, am răspuns și s-a recomandat spunîndu-mi că este JAKUES TRULLE, adresîndu-mi-se: Dvs. sunteți dl. STEFANESCU, mi-ați face plăcere dacă ați veni să luați cu mine un ceai cu mine, lucru care am acceptat. După cîteva zile m-am dus la el la un ceai, cu care prilej am discutat lucruri banale, în jurul ocupației Franței și a României. În timpul acea ta ocupase deja războiul în Rusia, cînd am văzut eu cunoștința cu TRULLE era deja în 1942. El era invalid din primul război mondial. Am continuat să-l văd pe TRULLE, ceva mai mult înainte de plecarea americanilor din România cu vreo 4-5 luni, în toamna anului 1941 - fiindcă GUNTHER a murit la sfîrșitul anului 1941 - am fost invitat la masă de GUNTHER unde era și TRULLE, cu care ocazie s-au discutat lucruri banale, eu am continuat să-l văd pe TRULLE din cînd în cînd, deoarece cum el nu se putea deplasa din casă din cauza infirmității lui mă duceam eu la el, și aveam discuții însă că aveam discuții în mod expres cu el, cu privire la transmiterea de informații către Britanici aceea ta ar fi o exagerare.

Președ: Cine reprezenta interesele britanice în România?

STEFANESCU: După plecarea Legației Britanice și Americane, interesele lor erau reprezentate de Legațiunea Elvețiană.

Președ: Ai luat legătura cu această legăție, pentru aceste interese?

STEFANESCU: Nu dle. președ, deoarece de aceste interese britanice se ocupa un serviciu special, condus de un domn al cărui nume îmi scapă, și care avea biroul în str. Dionisie Lupu, unde era fostul local al Legației Americane. Acolo era instalat acest oficiu, ca să zic așa al Legației Elvețiene, care gira interesele americane și engleze în România. Nu am avut contact cu acest oficiu, decât de bună ziua. Este adevărat că-l cunoșteam personal pe ministrul Elveției dl. DE WECK, însă nu el se ocupa de această chestiune.

Președ: ~~Maxim~~ Cum ai ținut dta legătura cu Cairo în timpul războiului?

STEFANESCU: M-am avut legături cu britanicii în Cairo sau în altundeva pînă în anul 1943.

Președ: Cum s-a ajuns la organizarea legăturii cu Cairo?

STEFANESCU: Această legătură cu Cairo, s-a produs în felul următor: Nu-mi aduc aminte data cînd s-a făcut primul contact în această direcție, dar a venit odată la mine nevasta lui RICA GEORGESCU și mi-a comunicat că bărbatul ei ar dori să mă vadă. Cum știam că RICA GEORGESCU se afla arestat, am întrebat-o bine dar cum să mă duc eu la el, doar este arestat, și pentru a ajunge acolo, trebuie să ai autorizație dela Ministerul Justiției. I-a spus că bărbatul ei a rugat-o să-mi comunice și dacă vreau să mă duc nu este nici un risc. În orice caz cînd mi-a făcut această comunicare mi-a spus că mi-o aduce atît din partea soțului ei, cît și din partea dlui MANIU. După cîteva zile a venit la mine dl. COLMAN care era director la Soc. Romîno-Americană, fost coleg cu RICA GEORGESCU care mi-a spus: dle. STEFANESCU, GEORGESCU te roagă să mergi pînă la el la închisoare. Ridicîndu-i aceiași obiecțiune că nu văd posibilitatea de a merge la închisoare, acesta mi-a spus că-mi va trimite pe ing. ALEX. IONESCU cu ajutorul căruia îmi va înlesni întrevăderea cu RICA GEORGESCU și într-adevăr la scurt timp COLMAN a venit cu ALEX. IONESCU și mi-a comunicat că ALEX. IONESCU mă va conduce la RICA GEORGESCU și că să fiu liniștit că nu voi avea nici un fel de neplăceri. Intr-o zi după amiază cam pela orele 2-3, a venit la mine ALEX. IONESCU care m-a condus la închisoarea Malmaison, unde era închis GEORGESCU. Am mers acolo, ne-a deschis o sentinelă poarta, am intrat în curte, care era plină de deținuți și am ajuns la celula lui RICA GEORGESCU care nu era încuiată. Intrînd în celulă m-am mirat de aspectul ei, întrucît avea radio, fotolii, avea pat de acasă. Atunci eu am zis cum această este închisoare, ciudat îmi pare, dece m-ai chemat ca să văd toată acestea. GEORGESCU mi spune, nu dar vreau să te rog să-mi aduci ceva

bani ,intruoft noi nu avem,sunt atitea oameni inchişi care nu primesc lefuri,şi care nu au mijloace de trai.De lucru acesta te roagă de altfel şi dl.MANIU",asigurându-mă totodată că după ce se termină războiul aceşti bani îmi vor fi restituiţi.Intrebându-l de ce sumă este vorba mi-a spus că de vreo 500 mii lei.Nu i-am dat un răspuns imediat, a rămas să mă mai gîndesc.Curînd după aceasta,am fost chemat la GEORGESCU acasă,invitat prin inginerul GHEORGHE ANTONESCU,neştiind unde stă GEORGESCU.După ce am fost primit imediat de către RICA GEORGESCU, a venit şi dl.MANIU însoţit fiind de soţia lui GEORGESCU.Stînd în picioare dl.MANIU mi-a spus,să ne dai o mînă de ajutor pentru oamenii aceştia mici.GEORGESCU îţi va restitui suma şi deşi garanţii financiare nu-ţi pot da,totuşii ai asigurările mele morale.I-am spus că o să mă gîndesc şi ce voi putea voi face.Dl.MANIU mi-a spus că pe lângă aceasta,mai are o rugămînte şi anume că în curînd va primi o organizaţie de contact cu Cairo.Vor veni aparate şi mijloace necesare şi că pentru lucrul acesta,va trebui să fie cineva din partea noastră care să-i ajute,deoarece GEORGESCU şi ceilalţi erau inchişi.Am spus că-i voi da concursul în limitele posibilităţilor mele.După o bucată de vreme,au sosit aceste persoane,care au fost debarcate nu ştiu dacă au venit cu avionul,cu paraşuta,habar n-am,ştiu atît că au ajuns la Turnu Severin.Nu ştiam cine sunt,mi s-a comunicat doar că sosiseră trei persoane,însă că persoana cea mai importantă care era un căpitan a fost găsit asasinat într-o casă de lângă Turnu Măgurele.Acest lucru mi s-a comunicat în prezenţa dlui CONSTANTIN MUGUR şi ALEX.IONESCU, de către un sîrb care a venit cu ei şi care vorbea romîneşte foarte bine.Cine era n-aş putea să vă spun,nu l-am văzut niciodată.

Preşed:Ce-aţi făcut cu acest post de radio?

STEFANESCU:Acest post de radio era presus să-l deservească pe dl.MANIU însă mesagii am trimis şi eu şi după spusele lui ALEX.IONESCU şi RICA GEORGESCU.

Preşed:Cum se transmiteau clar sau cifrat?

STEFANESCU:Cifrat.Cifrarea o făcea ALEX.IONESCU ,iar operatorii era unul TURCANU pe care-l ştiam sub numele de POPESCU.Mesagiile lui MANIU îmi erau date ori de dl.MANIU,ori prin dl.LEUCUTIA.

Preşed:Între ALEX.IONESCU şi TURCANU cine făcea legătura?

STEFANESCU:CONSTANTIN MUGUR făcea această legătură.El era însărcinat să găsească casele unde să se instaleze acest post,care trebuia să fie mutat mereu şi mai avea încă o sarcină foarte importantă,să păzească casa care ar fi putut fi detectată.

Preşed:Cu ocazia transmiterii acestor mesagii ai dat de numele de TED MASTERSON ?

STEFANESCU: Cu ocazia transmiterii acestor mesagii am dat de numele acesta. Atunci a întrebat cine sunt eu și atunci i s-a comunicat de către ALEX. IONESCU, semnat bineînțeles de către dl. MANIU, că eu sunt cutare, iar mie mi s-a comunicat de către IONESCU care mi-a spus că este TED MASTERSON.

Președ: Cine mai avea cunoștință despre acest post?

STEFANESCU: Avea cunoștință aceste persoane. Dar în afară de aceste persoane, eu eram în legătură de colaborare cu CALMANOVICI, cu BERMAN și cu PATRASCANU, însă cu PATRASCANU n-am vorbit niciodată despre aceasta fiindcă nu era necesar. Ceva mai mult mesagiile care au trecut prin mina mea, fie că au plecat, fie că au venit de afară, contrar uzanțelor, eu le-am dat întotdeauna lui CALMANOVICI să-și ia o copie. Dacă aveam o copie în plus, îi dădeam chiar copia, sau dacă nu aveam îi dădeam copia pe care o aveam eu, pe care el o copia și o comunica nu știu cui, fiindcă n-am întrebat niciodată și nu m-am interesat niciodată de resorturile interioare ale organizației Partidului Comunist, nici atunci și niciodată deși în actul de acuzare, eu eram arătat ca cheia și lacătul.

Președ: Ai comunicat și informații cu privire la lagărele germane și depozitele de muniții?

STEFANESCU: Unele din ele mi-au fost comunicate de către CALMANOVICI care pentru ca să se poată identifica locul cu precizie, am dat și niște hărți de stat major german la scară mică.

Președ: Cine era CALMANOVICI și BERMAN, cum îi cunoșteai dta?

STEFANESCU: Deși ieri în actul de acuzare s-a spus că eu i-aș fi recrutat, este contra adevărului, pentru că eu nu i-am recrutat, eu am fost solicitat de dumealor să fac cunoștință cu dlor, prin ing. DRAGOS POP.

Președ: Știi că sunt comuniști?

STEFANESCU: Voi spune imediat. Intr-una din zile, DRAGOS POP care era director la Intreprinderile "Tiberiu Eremia", unde eu eram administrator delegat și pe care eu l-am făcut director general, vine la mine și-mi spune: "Uite ce e, eu am niște prieteni care sunt cam de stînga și care vreau să facă cunoștință cu dta". Cînd mi-a spus că sunt cam de stînga, eu i-am răspuns dar ce noi suntem chiar așa de dreapta". Inginerul POP mi-a spus că sunt oameni cunoscuți și că unul este JAK BERMAN, care a fost atîtea ani director la ENIL PRAGER și că acum este în colaborare cu PRAGER la Banloc. Mi-a spus că nu-l cunoaște personal, însă îl știe și a mai vorbit cu el la telefon în legătură cu diferite probleme de ale sale.

Președ: Cînd s-a construit fabrica dela Talmaciu, BERMAN a fă-

cut ofertă?

STEFANESCU: Nu el, PRAGER a făcut oferta, dar BERMAN lucra acolo. Am avut nenumărate discuții și cu PRAGER și cu BERMAN la telefon, dar n-am executat lucrarea, pentru că nu s-au potrigit ofertele, însă și în alte ocazii mi-au mai cerut oferte, însă tot așa nu am reușit să le fac. Aceasta este cunoștința mea cu BERMAN, cunoștință de telefon.

Președ: Dar cu CALMANOVICI?

STEFANESCU: Nu-l cunoșteam absolut deloc. Am auzit de el că era o firmă importantă, dar nu știam nici cum arată la față. Îl știam ca patronul unei societăți, unde el avea afaceri de construcții, era unul din antreprenorii principali din București. Într-una din zile a venit la mine DRAGOS POP la birou, împreună cu acești doi domni și mi-au făcut cunoștință cu ei. A fost primul contact pe care l-am avut cu aceste două persoane. Am schimbat câteva discuții și în afara de banalități mi-a spus că este vorba de o colaborare contra dușmanului comun, rasiștii. Mi-au spus vă mai spun că noi suntem comuniști, se pare că lucrul acesta nu vă face nici un fel de impresie, însă dacă vă interesează aceasta să ne întâlnim la biroul cutarei societăți, Sigma mi se pare în str. cutare, numărul cutare și să fixăm date. Și au fixat o zi. În ziua aceea a venit la mine acasă DRAGOS POP și m-a condus la acest birou, unde m-am întâlnit din nou cu CALMANOVICI și BERMAN. S-a discutat atunci în amănunt despre ce era vorba că trebuie dus o acțiune serioasă de toți oamenii împotriva acestei fiare sălbătice, însă că pentru aceasta, trebuiesc mijloace materiale pe care nu le au. Spuneau că au contribuit și ei, însă trebuiesc mijloace mari în primul rând trebuiesc publicată o foaie clandestină, care conține bani mulți, apoi trebuiesc ajutate familiile celor închiși și cei închiși, și pentru aceasta trebuiesc bani și atunci ne-am gândit să facem apel la dta, care ai mijloace și care ai și voință de a acționa în contra hitleriștilor și s-a stabilit atunci despre această contribuție.

Procurorul: Tov. președinte relatând cele relatate în iarnă, 1941-1942 când a venit soția lui RICA GEORGESCU și apoi și ceilalți COLMAN și ALEX. IONESCU să-l ducă la Malmaison, într-o autobiografie a sa, acuzatul spune următoarele: "Între timp eu făcusem cunoștință cu ing. EMIL CALMANOVICI, BERMAN și NICOLAE ȘTEFAN, membrii ai Partidului Comunist. După ce m-am împrietenit cu CALMANOVICI, eu le-am propus această propunere lui RICA GEORGESCU privitoare la postul de transmisie. Ing. CALMANOVICI m-a sfătuit să accept propunerea lui RICA GEORGESCU". Dacă numai din vara lui 1942 îl cunoaște pe CALMANOVICI, cum se explică cele scrise într-o autobiografie, despre cunoștința care rezultă în mod necesar categoric, încă din iarnă 1941 spre 1942.

123

173

STEFANESCU: Die președ. și onorat tribunal nu este nici o contradicție, eu mi-am adus aminte de această autobiografie și lucrurile s-au petrecut în felul acesta, aceasta este evident, cînd am făcut cunoștința cu acești domni BERMAN și CALMANOVICI, cred că a fost pe la sfîrșitul anului 1941, sau începutul anului 1942, nu-mi aduc aminte.

Procurorul: Nu este tot una, noi vrem să precizeze.

STEFANESCU: "a pot să precizez după 14 ani, anumite date. Cele ce sunt scrise acolo, sunt scrise acum 6 ani, și pot să fie mai apropiate de adevăr, ca să-mi aduc aminte această dată, mi se cere prea mult, mai ales că nici memoria nu mă ajută.

Președ: În ce împrejurări l-ai cunoscut pe KOFLER?

STEFANESCU: Pe KOFLER l-am cunoscut în 1943 la sfîrșitul anului și anume în iarna anului 1943. Într-una din zile a fost la mine CALMANOVICI și mi-a spus că ar fi bine să fac cunoștința cu un membru marcant al Partidului Comunist. Întrebîndu-l despre cine este vorba, mi-a spus că o să văd eu despre cine este vorba, că să nu am nici o grijă deoarece este vorba de o persoană serioasă. Și într-o seară a venit la mine CALMANOVICI, am mers împreună cu el pe cal. Dorobanți spre Herăstrău. Pe drum a apărut o persoană cu care CALMANOVICI a intrat în contact și care persoană mi-a fost prezentată sub numele de SERGIU. Împreună am mers mai departe, aproape de lacuri la casa unui domn Wexler. Nu știam nici casa și nici cine este acest domn Wexler. Cînd am intrat înăuntru, l-am văzut pe SERGIU și la figură, nu știam cum îl chema altfel decît SERGIU. Am făcut cunoștința cu dl. Wexler și am așteptat că trebuia să mai vină încă altcineva, care însă n-a venit. Acolo s-a vorbit despre situația care era atunci, despre formarea Blocului care se negocia și nu se mai forma și despre situația războiului. Către miezul nopții eu am spus că nu mai pot sta peste orele 12 noaptea și că mă duc acasă. Au mers și ei, SERGIU apoi ne-a părăsit și am rămas condus de CALMANOVICI pînă la poarta locuinței mele.

Președ: Cum ați stabilit și țineți legătura?

STEFANESCU: Nu s-a discutat chestiunea aceasta pentru că legătura o făcea CALMANOVICI. Nu nu știam cine este SERGIU.

Președ: Spune referitor la informațiile reciproce?

STEFANESCU: Nu s-a vorbit despre altă natură de informații, decît acelea care trebuiau să intereseze cauza noastră, dat fiind faptul că era vorba de mîgna de război hitleristă. BERMAN deși a apărut din cînd în cînd cu CALMANOVICI la mine, nu venea însă să discutăm ceva. BERMAN venea ori de cîte ori îl anunțam pe CALMANOVICI că am o sumă de bani la dispoziția lor, pentru că în afară de sumele de bani cu care am contribuit eu personal, mai veneau prin mine și sume de bani care s-au dat de către AUSENIT, sume aduse la mine de un domn OTIN ROZIN.

N-am desfăcut niciodată aceste pachete, nu știu câți bani conțineau. Aceste pachete le predam dlui BERMAN.

Președ: Cînd și în ce împrejurări l-ai cunoscut pe PATRASCANU. STEFANESCU: Pe PATRASCANU n-aș putea spune precis data cînd l-am cunoscut. Însă cunoștința cu PATRASCANU am făcut-o în felul următor: Intr-una din zile a venit la mine CALMANOVICI și mi-a spus că duca nu am vreo obiecțiune crede că ar fi bine să-l cunosc pe PATRASCANU, care este unul din oamenii principali ai partidului și care conduce acțiunea de formarea Blocului, cu celelalte partide de opoziție. L-am spus că n-am nici un fel de obiecțiune ca să-l cunosc pe PATRASCANU, dar pentru că știam că este închis, sau cu domiciliu forțat. CALMANOVICI îmi spune: pentru că atunci cînd vine de negociază pentru că nu este tot așa, însă din cînd în cînd are posibilitatea să vină la București. Atunci cînd va veni la București am să vă anunț și am să găsesc prilejul să vă fac cunoștință.

Președ: În ce an a fost aceasta?

STEFANESCU: N-aș putea spune cu precizie cînd s-a întîmplat lucrul acesta, cred că prin 1942. Intr-o zi mi-a spus CALMANOVICI uite dle STEFANESCU, astăzi PATRASCANU va fi aici, pot să vin cu el la dvs. Am acceptat și a venit la mine acasă cu PATRASCANU. Ușa le-a fost deschisă de omul meu de serviciu ALEXANDRU MUREȘAN care m-a anunțat că au venit doi domni, și i-am spus să-i poartescă înăuntru. Voia mea nu era, acasă, era la țară cu copii. După ce am mîncat o prăjitură, dl. CALMANOVICI s-a ridicat și a plecat.

Președ: A mai venit PATRASCANU după aceea la dvs?

STEFANESCU: Dle Președinte, cred că după această întîlnire a mai fost la mine în casă odată sau de două ori, pe urmă a dispărut din circulație și mi-a spus CALMANOVICI, de altfel știam și dela dl. MANIU, că este internat în lagărul dela Tg. Jiu sau așa ceva, nu pot să-mi aduc bine aminte.

Președintele: Ai discutat cu PATRASCANU despre crearea Frontului Unic anti-hitlerist?

STEFANESCU: Toate discuțiile pe care le-am avut la aceste diferite întîlniri pe care le-am avut cu PATRASCANU, au fost aproape exclusiv, dacă nu chiar exclusiv, în jurul acestor chestiuni.

Președintele: Din ce partid era vorba să facă?

STEFANESCU: Era vorba de partidul lui MANIU, al lui DINU BRATIANU, TITEL PETRESCU și Partidul Comunist Român. Acestea erau cele patru partide care tratatu formarea aceluia bloc.

Președintele: D-șă din ce partid făceați parte ?

STEPANESCU: Nu am făcut parte din niciun partid, pentru că nu am făcut nicimată politică.

Procurorul: Le-a patronat pe toate.

STEPANESCU: Nu le-am patronat, dar am colaborat cu ele în contra hitleriștilor și contra hitleriștilor așa fi colaborat și cu dracu.

Președintele: Ce instrucțiuni vi transmis lui KOPLER, CALMANOVICI, BERMAN și PATRASCANU în legătură cu activitatea și acțiunile P.C.R.

STEPANESCU: Nu m-am amestecat niciodată în chestiunile P.C.R.

Președintele: Dar totuși trebuia să le spui cum să lucreze ?

STEPANESCU: Ei i-am ajutat.

Procurorul: Prin sfaturi ?

STEPANESCU: Nu mi-au cerut sfaturi și nici nu am dat sfaturi.

Nu-mi aduc aminte de date, dar poate să-și aducă aminte dl. ALEXANDRU IONESCU. El îmi aducea mie un foarte important document. Era vorba de buletinul oficial sau secret al Polițiștilor sau Siguranței. De unde îl preluas el, nu știu, omul nu mi-a spus niciodată și nici n-am insistat să-mi spună. ALEXANDRU IONESCU îmi dădea acest buletin pentru a-l citi. În acest buletin cele mai multe pasagii se referea la mișcările marilor. După ce am primit primul buletin i-am spus lui CALMANOVICI: Uite ce-i îți destăinui un mare secret am primit acest buletin unde se vorbește de anumite elemente ale partidului comunist și despre anumiți prieteni de ai lui care sunt urmăriți. I-am spus să vadă acest buletin, examinează-l căci s-ar putea să vă fie de folos și că peste 2-3 zile să mi-l restituie deoarece nu-l pot ține nici eu mai mult. Și într-adevăr peste 3 zile l-a adus înapoi și l-a predat omului meu de serviciu împachetat, spunându-mi că este de cea mai mare importanță, pentru că ne permite să luăm o mulțime de precauțiuni. CALMANOVICI mi-a mai spus că dacă mai primesc să le dau și lui. Când ALEX. IONESCU mi-a dat și al doilea număr eu am vrut să îl dau pe primul, dar el a spus că nu este nevoie și că va trebui să-l ard, pentru că nu trebuie să circule prea mult. Când ALEX. IONESCU mi-a adus al doilea număr i l-am dat și pe acesta lui CALMANOVICI și așa am făcut cu fiecare număr care apărea din acest buletin. Acesta era un lucru pe care-l puteam să-l fac ulterior.

Președea: Ai cunoscut d-șă pe HERBERT ZILBER ?

STEPANESCU: Da, l-am cunoscut în următoarele împrejurări: În sept. 1944, sau poate la începutul lui octombrie am fost invitat împreună cu soția mea la masă la RICA GEORGESCU. ~~Am~~ Nu am fost în casa lui decât atunci când îl văzusem. Soția mea o cunoștea pe soția lui GEORGESCU încă din școală, însă nu eram să zic așa în relații sociale. Când am fost cu soția mea la masă acolo am văzut niște ofițeri americani și l-am întrebat ce este cu aceștia,

și mi s-a spus că sunt niște aviatori care au fost în spital, dintre acei care au fost doborâți aci și au zăcut în spital. Unul mai grav, alții mai puțin grav, erau doi sau trei. Acum s-au făcut mai bine și pleacă în America, și m-am gândit că înainte de a pleca să le facem această cinstită să le dăm această masă, și v-am invitat pe dvs. la această masă. Acolo se mai aflau dl. IULIU MANIU, dl. ZILBER pe care atunci l-am cunoscut personal, numele lui îmi era cunoscut dintr-o publicație dintr-o publicație numită Conjunctura și unde el era prim redactor, însă cunoștința am făcut-o cu el atunci la masă. Tot acolo mai era și soția lui PATRASCANU, mai trebuia să vină și PATRASCANU, însă acesta a fost scuzat de soția lui, care a venit însoțită de dl. ZILBER spunând că soțul ei nu poate veni deoarece este la un consiliu. Aceasta a fost timpul când am făcut cunoștință cu dl. ZILBER. Cu această ocazie nu am avut nicio convorbire cu el, decît atît cînd așezîndu-se pe canapea soția mea era cu soția lui PATRASCANU și cu dl. ZILBER, soția mea s-a sculat de acolo și mi-a făcut semn să mă duc acolo. Atunci mi-a spus următorul lucru: "Uite ce spune dl. ZILBER și dna PATRASCANU, că de acum noi femeile cu copii, suntem fericite, nu mai avem grije de copii, că statul ne ia copii și că statul are grije de ei". Atunci eu am spus că nu se poate așa ceva, că din cîte am citit eu din cărți în Rusia, copii stau la părinții lor, nu văd de ce în România ar fi altfel, deși Rusia este un stat comunist.

Președ: Cum au evoluat mai tîrziu legăturile d-tale cu ZILBER?

STEFANESCU: Mai tîrziu nu l-am mai văzut pe dl. ZILBER niciodată în afară de următoarea împrejurare: Dl. ZILBER avea biroul său instalat în casa fost Costinescu, din str. Polonă care era de închiriat. LE ROUGETELE care era reprezentantul politic al Comisiei Aliate de Control, avea nevoie de locuință pentru că-i venise soția. Aceasta era în timpul verii sau primăverii 1945 cînd am fost rugat de dl. LE ROUGETELE ca prieten să vin cînd să vrea să vadă această casă, spunîndu-mi că a auzit că este o casă foarte mare. Eu cunoșteam casa Costinescu și i-am spus că este o casă mare, însă n-aș putea să spun cît este, și am plecat împreună cu LE ROUGETELE și soția la această casă. Am început să vizităm casa începînd de sus, conduși fiind de un om de serviciu și am văzut-o pînă la parter unde erau niște birouri instalate, pe care însă trebuia să le vedem întrucît era o serie de piese cele mai importante, ca sufrageria, dormitorul.

Președ: Pe cine ați găsit în birou?

STEFANESCU: Pe diferiți funcționari și n-am știut cine este mai mare, pentru că nu scria nădărieri, dacă ar fi fost scris pe ușa institutul de conjunctură poate știam, și persoana care ne-a condus

a ajuns la o uşă care era închisă unde se găsea dl. ZILBER. Dl. ZILBER era directorul acestui birou, numit Biroul de Conjunctură. Intrând în cameră am făcut prezentările şi i-am spus de ce am venit acolo şi s-a terminat toată chestiunea. De atunci şi pînă ieri nu l-am mai văzut pe dl. ZILBER niciodată.

Preşed: Arată dta cînd l-ai cunoscut pe ION ANTONESCU şi cum au evoluat relaţiile?

STEFANESCU: Eu l-am cunoscut de mult, dar nu aveam relaţii cu el. Pînă în 1938, relaţiile erau în sensul că ne vizitam, dacă mă întilneam cu el undeva, schimbam vorbe de poliţete şi atîta tot. În 1940, atunci el ajunsese conducător. Între timp mie mi s-a întîmplat o neplăcere şi anume, unul dintre funcţionarii mei tehnicieni ing. CHICA DUMITRU, vine şi mă anunţă că el pleacă de la mine. Atunci eu i-am spus cum se poate să plece, cînd el conduce o secţie întreagă şi mi-a spus că are ordin să plece de la HORIA SIMA. "A ordin de la HORIA SIMA ? dar cum HORIA SIMA dă ordine aşa să se mute funcţionarii, la care el mie a spus dle aşa este la noi. Dar dta mi-ai spus că nu eşti activist în partidul legionarilor. Aşa mi-ai spus, deci mai minţit. Mi-a spus că nu este activist, însă "am ordin de la şeful meu", şi atunci am cerut o audienţă lui ANTONESCU care m-a primit şi i-am arătat cum se poate ca HORIA SIMA, să dea ordin tehnicienilor să-şi părăsească posturile şi i-am povestit toată situaţia. ANTONESCU mi-a spus: "Uite ce este, vorbeşte cu HORIA SIMA, însă eu i-am spus cum să vorbesc eu că nu-l cunosc, şi că nu vreau să-l cunosc. Mi-a spus că să vorbesc la telefon, lucru pe care l-am considerat absurd. M-am dus la HORIA SIMA şi cînd am început s-i spun de CHICA a început să ţipe, să de-a din minţi şi să spună că CHICA este un geniu, că el are nevoie de el şi că nu vrea să mai discute cu mine. Atunci m-am dus din nou la ANTONESCU, el l-a chemat pe HORIA SIMA, însă a fost în zadar, acesta n-a cedat. Stînd de vorbă cu CHICA şi i-am spus că dacă este numit la CAN o întreprindere cu zeci de mii de muncitori, cu sute de ingineri, după ce o să fie dat afară să nu creadă că după ce se distrează de-a directorul general la CAN, să vină pe urmă să reclame postul de la mine, că eu nu îl mai dau.

Preşed: În anul 1941 după ce ANTONESCU a intrat în războiul te-ai mai întîlnit cu el?

STEFANESCU: M-am întîlnit cred la sfîrşitul anului 1941 şi i-am spus părerea mea, pentru că el înainte de a începe războiul mă chemase la el, m-am dus însă nu m-a primit, şi atunci cînd m-am dus către sfîrşitul anului 1941, nu ştiu dacă începuse războiul cu America, nu-mi aduc aminte, i-am spus să nu se bage că destulă nenorocire avem că te-ai băgat în războiul din Rusia, tu aveai ce căuta în Rusia şi acum nu ar fi

prea tirziu, ca să nu te bagi în război cu toată lumea. A început să gesticuleze, să se agite și să țipe, spunându-mi: "ce d-ta ai toate?".

Președintele: Dar pe MIHAIL ANTONESCU l-ai cunoscut?

STEFANESCU: Da, l-am cunoscut ca avocat în București și m-am folosit de serviciile lui de avocat și trebuie să spun că și-a îndeplinit sarcinile date.

Președ: Dar în lunile martie-aprilie 1944, te-ai întâlnit cu ANTONESCU?

STEFANESCU: M-am întâlnit cu ANTONESCU în niște împrejurări, ca să zic așa.....

Președ: Din partea cui te-ai dus la ANTONESCU?

STEFANESCU: Tocmai de aceasta vroiam să spun eu. În perioada aceasta ANTONESCU nu mi-a mai permis după discuția pe care am avut-o să mai discut cu el, deși am încercat să mă duc să-l văd în alte împrejurări când am avut nevoie de el în calitate de conducător, însă nu m-a primit. De data aceasta însă, s-a întâmplat că am fost rugat de dl. MANIU și dl. DINU BRATIANU în mod insistent, să mă duc să-l văd neapărat pe ANTONESCU și am mai fost rugat să-l văd personal pe PATRASCANU sau pe altă persoană importantă din PCR și Partidul social democrat, pentru că social democrații și comuniștii mergeau împreună.

Președ: Cum s-a încheiat blocul între aceste partide?

STEFANESCU: În iunie 1944, când m-am dus să-l văd pe ANTONESCU, m-au rugat să-i spun că este momentul să întoarcă armele împotriva lui Hitler.

Președ: ANTONESCU nu cunoștea situația de pe front?

STEFANESCU: ANTONESCU îl cunoștea după cum bătea vântul, era un om foarte influențat de anumite persoane care erau tot mereu pe capul lui, cum era VETURIA GOGA care nu lipsea nici o secundă și alții din vecinătate. Am cerut la telefon, însă a venit dna ANTONESCU care a fost de o politețe cu mine nemaipomenită, cum nu mă așteptam. Mi-a reproșat că de ce i-am părăsit, că i-am uitat și m-a întrebat că ce împrejurări m-au făcut să dau telefon. I-am spus că doream să-l văd pe dl. mareșal așa i se zicea pe atunci și ea mi-a spus cu plăcere, să-l întreb pe IONEL. Am așteptat puțin și a venit la telefon, spunându-mi că seara la ora 7 să viu că mă primește.

Președ: Ce-ai discutat atunci?

STEFANESCU: I-am spus d-le ce-ai de gând, nu vezi că circula foto grafii peste tot locul reprezentând armata germană care fuge, tancuri fără benzină și pe care scrie în limba germană "să plece acasă la mama" și i-am spus ca să se pună de acord cu Națiunile Unite ca să poată scurta războiul cu un an în împrejurările de față că este derută. M-a ascultat și mi-a spus d-le ai dreptate, dar să mă gîndesc, vino așine la 11 și o să stăm de vorbă din nou.

(179)

Președ: I-ai spus atunci de legătura cu Cairo?

STEFANESCU : Nu i-am spus niciodată . Am negat fiindcă RIGA GEORGESCU mi-a spus de lucrul acesta, în fond nu era legătura mea, era legătura D-lui MANIU, dar ANTONESCU mi-a spus că să mă duc a doua zi la 11, A doua zi la ora 11 când m-am dus acolo, era vreo 20 și ceva de martie, A doua zi m-am dus la el. Personal m-a primit la ușă, însă m-am mirat că acolo erau și niște automobile germane - și atunci mi-a spus mine la gură, și exprimându-mi mirarea el mi-a spus că să intru liniștit înăuntru că are să-mi explice, m-a dus într-o cameră dosnică în vila lui și mi-a spus că KILINGHER este aici împreună cu alții și așa am rămas și eu acolo. El a plecat, și peste o jumătate de oră, aceștia au plecat, unul dintre ei, respectiv generalul REBERBERG, care a deschis ușa la camera unde eram eu, din greșală nu cred că știa că sunt eu acolo și ne-am cunoscut, și atunci am văzut că erau îmbrăcați impecabil, în mare ținută de protocol. După ce au plecat - și atunci a venit ANTONESCU - m-a lăsat de acolo și m-a condus la el sus și mi-a spus că nu este așa de grav, și atunci a început să facă o melodramă întreagă, să-mi explice că nu se poate, că uite Germanii au ocupat Ungaria și în timpul când spuneau că Germanii au ocupat Ungaria, în timpul acesta a intrat ICA ANTONESCU pe ușă fluturând o bucuțică de hirtie și mi-o întinde, zicând citește-o d-le STEFANESCU. Deci el contrar celor discutate în seara precedentă cu ANTONESCU, era informat despre cele petrecute, despre convorbirea avută, ceea ce nu se putea, cel puțin așa a spus - este respectată discreția - și-mi zice, uite d-le citește aceasta și am citit-o. Așu trei rânduri în care se anunța că guvernului regal român, că începând dela data cutare, ora cutare, ziua precedentă, Ungaria a fost ocupată militar și că regentul a fost sechestrat. Atunci i-am spus d-le cu atât mai simplu, toate acestea că nu poate să ocupe toate țările, ci din contra, dacă noi întreprindem o acțiune împotriva lor, are să se ridice și Ungaria și o să se ridice și Bulgaria, o să se ridice toată lumea contra lor, și că acesta este un avantaj, nu este nici dezavantaj, ⁷ luat în felul acesta; ce noi suntem niște tâmpiți și noi nu știm nimica, dumneata ști tot, m-am luat în felul acesta. În sfârșit ICA ANTONESCU a plecat și am rămas eu ANTONESCU și mi-a spus, eu am să mă mai gîndesc, dar este așa de greu și nu știu ce, de ce-i ști, dar nu spune nimic. S-a făcut tirziu și atunci când să plec i-am spus lui ANTONESCU, d-le ce este cu acei prizonieri parașutați, despre DE CASTELLAIN și ceilalți doi, ce este cu ei, unde sunt? Mi-a spus că în București, sunt la PINKI VASILIU. I-am spus: de ce nu-i lăse-ți scăpați, de ce

nu li se dă drumul? Dece să se prăpădească oamenii așa? Mi-a spus că nu, oamenii sunt bine îngrijiți și totodată m-a întrebat dacă nu vreau să-i văd. Nu am avut nici un motiv special. Dar cred însă că vrei să-i vezi, în definitiv dacă nu de altceva, însă curiozitatea. Am întrebat cum să fac acest lucru și mi-a spus că: cheamă pe PIKI VASILIU la telefon, l-a chemat pe loc la telefon și i-a spus PIKI sau VASILIU nu știu precis, cum i-a spus, și i-a spus că prietenul meu dl. ȘTEFĂNESCU are să vină la dumneata și când are să vină - are să-ți ceară ceva, însă te rog să-i satisfaci cererea.

PRESED: Aceasta nu ne interesează, ci cele ce ai discutat d-ta cu ANTONESCU, cui i le-ai comunicat?

ȘTEFĂNESCU: Eu i-am comunicat lucrul acesta în momentul cît era posibil, că nu le-am stenografiat lui CALMANOVICI, dlui MANIU și dl. DINU BRĂTIANU le-am comunicat.

PRESED: Dar la Căiro ai comunicat

ȘTEFĂNESCU: Nu d-le președinte

PRESED: Nici MANIU?

ȘTEFĂNESCU: Eu nu-mi aduc aminte, poate MANIU știe.

PRESED: Ce ceres ANTONESCU?

ȘTEFĂNESCU: ANTONESCU prin acestea cerea pînă nu va isor ca să-i aducă comunicatul, însă în seara aceea cînd s-a arătat dispus în direcția unei întoarceri a armelor împotriva germaniei, cerea aviație și trupe parașutate. Eu i-am spus că este o prostie, ce trupe parașutate cînd armatele germane sunt puse pe fugă ce mai ai nevoie de trupe parașutate britanice, doar avem și noi în țară, la noi în țară avem o rezervă de 400 mii soldați înarmați care sunt disponibili, ce-ți trebuie trupe parașutate britanice în România. El a cerut însă, cererea lui s-a încheiat cu ea aceasta, la aceasta a rămas, s-a limitat numai la aceasta mai departe nu a insistat.

PRESED: Cînd ai avut ultima discuție cu ANTONESCU?

ȘTEFĂNESCU: Ultima discuție cu ANTONESCU, precis n-aș putea spune, nu știu, cred că în 31 martie sau la 1 aprilie, atunci cînd m-am certat cu el avînd o discuție violentă, la care el s-a înervat și nu știu ce.

PRESED: Dar ce-ați cerut dvs. acela care erați în legătură cu Căiro dela generalul WILSON.

ȘTEFĂNESCU: Eu era chestiunea de cerut, pentru că ei ne-a ofărit singuri aviația.

PRESED: Si ~~am~~ v-a trimis aviația?

ȘTEFĂNESCU: Păi au trimis, atunci ce să primim, că au început bombardamentele atunci la 4 aprilie și din nenorocire

mi-a bombardat și casa mea.

PRESSED: Ați indicat dvs-ce să se bombardeze?

STEFANESCU: Nu d-le președinte și onorat tribunal, pentru că nu posedam anumite date, nici nu știam când au început bombardamentele, ulterior fiind însă m-a informat CALMANOVICI că sunt uitate d-le cutare, cutare și cutare, acestea ar fi punctele esențiale, atunci am comunicat lucrul acesta la Cairo ca să fie bombardate și cred că unele din ele au fost bombardate n-aș putea să spun cu precizie, că nu am putut să urmăresc acest lucru.

PRESIDENTUL: Când l-ai cunoscut pe PIKI VASILIU?

STEFANESCU: D-le președinte și onorat tribunal, eu pe PIKI VASILIU l-am cunoscut la ANTONESCU. Mi-au fost colegi de ~~școală~~ școală, ca să spun când n-aș putea spune, în orice caz era înainte de aceste frământări, dar n-am avut nici un fel de relații cu el, până atunci când n-am dus la el să-i cer să-i vad pe prizonieri. M-am dus la PIKI VASILIU după cum vorbește ANTONESCU și PIKI VASILIU amfuzat și a spus că aceștia sunt ostatecii mei. Atunci l-am cunoscut ca să zic așa, ceva mai îndeaproape.

PRESSED: Când ați întrerupt legăturile cu Cairo?

STEFANESCU: Legăturile cu Cairo s-au întrerupt în luna iulie 1944, când TURCANU într-un moment de rebeliune personală nu a mai vrut să mai asculte de sfaturile lui CONSTANTIN MUGUR și și-a luat casă unde să lucreze și anume, a găsit-o în Bulevardul Dacia sau vis-a-vis de Legația Japoneză, în jurul ei, aceea însă a fost dedectat, dacă nu mă înșel chiar a doua sau a treia zi după ce s-a instalat acolo, dedectat și arestat.

PRESIDENTUL: Ce ați făcut cu aparatele de emisie?

STEFANESCU: Cu aparatele de emisie, care au fost d-le președinte, acestea au fost confiscate atunci când se găseau la ALEX. IONESCU.

Președinte: Cu acestea ce ați făcut?

STEFANESCU: În luna septembrie 1944 am fost chemat de dl. RICA GEORGESCU care era atunci ministrul al Economiei Naționale și mi-a spus "uite d-le STEFANESCU te rog să te îngrijești să i se dea lui PORTER aparatele de radio-transmisiune. Am spus bine dar nu sunt la mine, bine nu sînt la d-ta, dar sunt la ALEX. IONESCU, dar bine nu poți să-i spui d-ta acest lucru, d-ta i le-ai predat lui ALEX. IONESCU. Mi-a spus că el este ministru și nu poate să se bage în această chestiune și atunci eu l-am chemat pe ALEX. STEFANESCU și i-am spus, uite dl. RICA GEORGESCU te roagă să-i predai aceste aparate, fiindcă între timp ALEX. IONESCU primise și aparate care au fost confiscate, și ALEX. IONESCU le-a predat lui PORTER cu cifrul cu tot.

Președ: Nu a rămas nimic?

STEFANESCU: Dle președinte eu n-aș putea să spun despre lucrul acesta, mie mi s-a arătat în timpul acestor 6 luni de anchetă de mult nu știu când, un carnet cu scuarțe negre care mi s-a spus că s-ar fi găsit la mine, dar eu vă mărturisesc cred că nu s-a putut găsi la mine cred că mi s-a spus așa că s-a găsit la mine, însă l-a luat tot dela ALEX. IONESCU pentru că toate lucrurile acestuia erau la un loc, iar cele care s-au găsit la mine, când eu le-am dat lui ALEX. IONESCU și nu văd de ce aș fi ținut la mine acest carnet, nu văd.

Președ: Poate din neglijență?

STEFANESCU: Da dle președinte, dar nu văd de fapt eu cred că nu a fost vreodată la mine acest carnet și nu văd pot spune de ce, pentru că în acest carnet, erau scrise mesagii, nu oricine le putea să scrie, decât acela care se ocupa de ele, ori eu nu știu să-mi fi dat mie ALEX. IONESCU acest carnet, s-au că acest carnet a fost vreodată la mine.

Președ: După 25 Aug. 1944, când te-ai întâlnit cu PATRASCANU prima dată?

STEFANESCU: Dle președinte și onorat tribunal, eu l-am întâlnit pe PATRASCANU în următoarele împrejurări, și date aproximative, fie la sfârșitul lui August 1944, da cred că era la sfârșitul lui aug. 1944, era în ziua în care s-au terminat bombardamentele germane și germanii plefăseră din țară și se predară și s-a terminat cu germanii și atunci am plecat și eu să văd dărimăturile pe care le făcuseră bombardamentele germane, și când am ajuns pe str. Lipscani în dreptul Băncii Naționale, - că și acolo căzuseră bombe la Banca Națională - când am ajuns acolo la o fereastră îmi face semn cineva, era dl. STEFAN BABEANU, care era administrator la Banca Națională, îmi face semn și-mi spune bună ziua și mă întreabă: Nu veniți pela noi, și l-am întrebat ce să caut la dvs. la ora aceasta.

Procurorul: Dle președinte, mă iertați că întrerupt, rog să i se atragă atenția acuzatului, să fie mai sintetic, că așa nu mai terminăm nici în două săptămâni, pe noi nu ne interesează aceste mici amănunte.

STEFANESCU: Dle președinte, m-am dus la Banca Națională și din bancă m-am dus la subsol și mi-a spus vrei să vezi unde e instalat guvernul. Guvernul era instalat în sefurile Băncii Națională. În sefurile Băncii Naționale, acolo era într-adevăr guvernul prezidat de dl. SANATESCU și acolo era și dl. PATRASCANU. Evident când l-am văzut i-am dat bună ziua, și dl. PATRASCANU mi-a spus că pleacă la Moscova, și când o să se întoarcă dela Moscova o să ne mai vedem.

Președ: Când te-ai mai întâlnit cu PATRASCANU a doua oară?

STEFANESCU: Când s-a întors dela Moscova n-am știut, s-a scris în ziare, și atunci eu pentru că mi-a spus că o să ne mai vedem, m-am dus la PATRASCANU unde am fost condus de dl. CALMANOVICI. Dl. PATRASCANU

mi-a spus despre bunăvoința celor care au semnat armistițiul, că au fost foarte binevoitori.

Președ: Când a avut loc a doua întâlnire?

STEFANESCU: A doua întâlnire cu PATRASCANU aceasta a avut loc, la începutul lunii octombrie, când dl. LE ROUGETELIS mi-a spus: dle sunt aici de câteva săptămâni și nu cunoaștem pe nimeni, am dori să cunoaștem și noi lumea aceasta și în special lumea progresistă. Cunoști pe cineva dintre comuniști? Dle nu prea cunosc. Cunoșc unu care este ministru. Eu i-am spus că cunosc numai un singur om, un ministru și pe acela poți să-l cunoști și dta, și mi-a spus că ar dori să nu-l cunoască în mod oficial, special, ci în mod privat individual.

Președ: Și a avut loc întâlnirea?

STEFANESCU: I-am spus că o să caut gă-l invit la un ceai pe dl. PATRASCANU și am să te invit și pe dta, dacă bineînțeles PATRASCANU accepta invitația. Eu am dus la dl. PATRASCANU și l-am poftit la ceai.

Procurorul: Mă iertați dle președinte, dar să ascuțăm și formula care i-a adresat-o lui PATRASCANU?

Președintele: Vasăzică a avut loc întâlnirea și ce s-a discutat acolo, ce discuții au avut loc?

STEFANESCU: Despre război și lucruri care erau actuale în momentul acela, despre situația războiului în momentul de față.

Președ: Care erau relațiile dtale cu LE ROUGETELIS, erai prieten cu el?

STEFANESCU: Erau relații cordiale.

Președ: Erei prieten cu el?

STEFANESCU: Avind în vedere vechile noastre relații și acestea s-ar putea spune, că eram în relații de prietenie cu el.

Președ: Ce informații ți-a cerut dta?

STEFANESCU: Dle LE ROUGETELIS și nici succesorul lui nu mi-au cerut niciodată, nici un fel de informații în afară de cele care erau legitim justificate să-mi ceară, de exemplu aveau dreptul să-mi ceară relații relativ la faptele care erau girate de mine, unde se aflau capitalele britanice, ceva mai mult mi-a cerut să le dau în scris și am făcut acest lucru, pentru că dacă nu le dădeam în scris, aveau dreptul să ia măsuri împotriva mea.

Președ: La întâlnirile pe care le-ai avut cu LE ROUGETELIS, au mai fost și alte persoane?

STEFANESCU: Era și unul FOSTER, care era șeful secției economice

Președ: El ți-a cerut rapoarte în legătură cu chestiunea Monino fir".

STEFANESCU: Nu, cine a FOSTER, evident că el FOSTER, da mi-a cerut același lucru și LE ROUGETELIS mi-a spus că acestea merg la FOSTER care este șeful Misiunii Economice, el era șeful secției economice și am făcut aceste rapoarte în diferite epoci, să dau după registru anumite

Președ: În calitate pe care ai avut-o, d-ta ai dat relații des pre produse farmaceutice, chimicale în calitate de industriaș?

STEFANESCU: Dle președinte mai înainte că nu era o chestiune în care m-aș fi priceput, însă erau un număr de persoane care au fost arestate, împreună cu RICA GEORGESCU, care au constituit o societate și care a tratat ca să ia o reprezentanță a fabricelor de produse grele și produse chimico-farmaceutice. Acest domn POSTER m-a rugat să intru și eu în această societate și i-am spus că dle nu mă interesează. Dinsul mi-a spus însă, d-ta ești om în vîrstă și cu experiență și aceasta dacă cumva se face.

Președ: Dar pentru ca să formezi o astfel de societate, trebuia să cunoști și realitatea, prin urmare a avut nevoie de date?

STEFANESCU: Mi s-a cerut dacă aș putea să dau o schiță de modul cum ar putea să fie organizată o asemenea reprezentanță. Cred că mă pricepeam la lucruri de acestea, și atunci am făcut o schiță.

Președ: Pe cine ai cunoscut d-ta din Misiunea Economică?

STEFANESCU: Din Misiunea Economică am cunoscut pe MESTERSON, era și el în Misiunea Economică, era și un altul dar nu-mi aduc aminte cum îl cheamă. Era și un colonel, un căpitan, nu-mi aduc însă aminte cum îl cheamă, însă nu aveam de aface cu el. De exemplu MESTERSON era în chestiunea petrolului.

Președ: Ce legături ai avut cu ei cu întreprinderile britanice?

STEFANESCU: Nu s-a putut face nici un fel de alte chestiuni. S-a tratat ca dela stat la stat, și chiar le-am spus și eu, dle operațiunea nu este actuală.

Președ: Dela Misiunea Militară pe cine ai cunoscut?

STEFANESCU: Dela Misiunea Militară am cunoscut pe șeful Misiunii pe gralul STEVENSON și pe alții, însă pe care i-am cunoscut la el în casă și cînd îi țineau locul.

Președ: Dar pe gralul GREER?

STEFANESCU: Unul cu un nume așa ceva, l-am cunoscut în următoarea împrejurare, cînd m-am dus să-i cer penicilină pentru un avocat care era în serviciul meu.

Președ: Pe cine ai cunoscut d-ta dela Misiunea Politică?

STEFANESCU: Dela Misiunea Politică pe LE ROUGETELLE, și după el a urmat HOLMAN. A fost un timp de 2 săptămîni, care i-a ținut locul ca secretar, care pe urmă a și plecat, unul STEWART, dar pe urmă a și plecat de aici cum a venit HOLMAN.

Președ: Dar pe IVOR PORTER?

STEFANESCU: Pe IVOR PORTER îl cunoșteam.

Președ: Ce era el?

STEFANESCU: El era secretar, însă IVOR PORTER nu prea funcționa, era mai mult bolnav, avea TBC.

Președ: L-ai prezentat lui IVOR PORTER pe KOFLER, BERMAN și CALMANOVICI.

STEFANESCU: Da dle președinte în luna sept. 1944.

Procurorul: Tov. președinte ne interesează să ne răspundă la întrebare, l-a prezentat sau nu l-a prezentat, el mereu face divegații?

Președ: Răspunde la întrebare, i-ai prezentat sau nu?

STEFANESCU: Da, la mine acasă la masă în luna sept. 1944.

Președ: Cine era GIBSON?

STEFANESCU: GIBSON era cum se zice, era corespondentul ziarului "Times".

Președ: Era tot la Legația Engleză?

STEFANESCU: Nu, era corespondentul ziarului "Times".

Președ: L-ai prezentat lui GIBSON pe KOFLER, BERMAN și CALMANOVICI?

STEFANESCU: Da, la masă atunci, cu ocazia când a fost și PORTER.

Președ: Ce scop ai urmărit? cu prezența acestora?

STEFANESCU: Nu am urmărit nici un scop, cunoscut de mine în afară de faptul că erau națiuni aliate, ale unui război crâncen.

Președ: Când ai cunoscut pe deputații MORGAN și WATSON?

STEFANESCU: Atunci când au fost în România, n-aș putea să spun precis în ce an, cred că era în 1947, cred că în casa lui HOLMAN.

Președ: Ce discuții ați avut cu ei?

STEFANESCU: Discuții, nici o discuție specială, decît atît că am făcut o convorbire de politețe, din cauză că ei mi-au cauzat o încurcătură. Despre situația din țară nimic special.

Președ: Decît ceia ce se întîmpla?

STEFANESCU: Nu ce se-ntîmpla, că nu s-a întîmplat nimica special, care ei trebuiau să știe dela mine. Ei au venit la mine înainte cu cîteva minute de a părăsi țara, văzuseră miniștrii, văzuseră întreprinderi diferite și pe mine mă vedeau din politețe ca să-și facă o scuză.

Președ: Pe consulul KENDREI l-ai cunoscut?

STEFANESCU: Da l-am cunoscut dar nu aveam nici un fel de relații cu el.

Președ: KENDREI ți-a spus că să pleci din țară?

STEFANESCU: Nu dle președinte. Pe KENDREI l-am întîlnit pe stradă într-o zi și mi-a spus: Cum zice n-ai plecat? Unde să plec dle? "Toată lumea pleacă din țară". O fi plecînd dar eu n-am nici un motiv să plec și mă mir că dta îmi pui asemenea întrebări și

atunci omul mi-a spus: scuza-mă am glumit. Aceasta a fost convorbirea între mine și el.

Președ: Ce legături ai avut dta cu JAK BERMAN și EIL CALMANOVICI, după 23 Aug. 1944?

STEFANESCU: În afară de aceea că JAK BERMAN a fost la mine la masă atunci când a fost și dl. HOLMAN, cu JAK BERMAN după aceea n-am avut absolut nici un fel de legătură, decît că l-am întîlnit de două-trei ori pe stradă, de bună ziua, dar mai departe n-am avut întîlniri și convorbiri în nici un fel cu BERMAN. În ceea ce privește pe CALMANOVICI, l-am întîlnit, odată am fost la el la masă, eu soția și el a fost odată la masă cu soția și odată la masă la DRSCOS POP.

Președ: Ce acțiuni de sabotaj ați inițiat împreună?

STEFANESCU: În această perioadă nici un fel, de nici un fel, și nici n-am discutat nimic cu caracter politic, de vreun fel.

Președ: Ce legături ai avut dta cu POP ALEXANDRU?

STEFANESCU: Legături cu POP ALEXANDRU am avut, dela bancheri, eu eram delegat administrativ la Creditul Industrial, el era director general la soc. Reșița și soc. Reșița avea credite la creditul industrial. Aveam contact cu el în acea perioadă. Ulterior deci după 23 August evident, ne vedeam, în tren s-au în avion, la birou, l-am întîlnit la el în birou, dece, pentru că a ridicat niște griu dela soția mea, pe care însă nu l-a plătit și atunci m-am dus și m-am plîns, m-am dus la POP ALEXANDRU, pentru că îl cunoșteam.

Președ: I-ai ușurat o întîlnire între ALEX. POP și HOLMAN?

STEFANESCU: Să mă iertați, ajung imediat la aceasta chiar acum. În 1947 nu știu cînd într-una din zile cînd a fost la mine HOLMAN, m-a întrebat dacă-l cunosc pe directorul general dela Reșița și eu i-am spus că da, îl cunosc, este ALEXANDRU POP, și mi-a spus: vezi dle și cîndoi avem interese financiare foarte importante la Reșița și acum cu schimbările acestea, cu plecarea lui AUGUST, mi-a spus nu mai știu nimic și i-am spus că o să-l invît la mine la masă și vei veni și dumneata și în felul acesta vă veți întîlni, vor putea să se cunoască. S-au întîlnit la mine la masă. La masă cînd s-au cunoscut nu au discutat nimic, dle președinte.

Președ: Nu s-a discutat chestiună în legătură cu 1947, cînd s-au luat o serie de măsuri.

STEFANESCU: În momentul acela nu se luaseră măsuri.

Președ: Bine dar se întrevădea, nu se făcuse încă naționalizarea.

STEFANESCU: Aceasta era, știa că abestiunea aceasta o discută și cu mine, pentru că și eu eram îngrijorat, și s-a făcut primul

proiect oficial, însă pe urmă s-au format oficiile industriale și au fost fel de fel de conferințe, de contra propuneri și lucruri de aceeaștea și atunci eu am spus ce fel de contra propuneri, și eu am spus că dacă este politica guvernului, este inutil să mergem cu contra propuneri, dacă este o chestiune de experiență economică, este altceva, însă eu cred că este politica guvernului și atunci eu nu sunt pentru contra propuneri și lucruri de acest fel, aceasta am spus-o înedința publică la Cugir.

Preged: Dacă nu sunt contra propuneri ce puteau să fie?

STEFANESCU: Oficinile industriale ofereau un mecanism de funcționare, se vedea cât colo, că oficiile industriale pregătesc calea spre naționalizare. Dacă guvernul vrea să facă acest lucru, dacă pentru dl. cutare sau cutare nu vroia, vroia altfel guvernul o să se împiedice și pe urmă nu era să facă, fiindcă așa recomanda dl. TATARSCU. Eu nu l-am auzit pe dl. TATARSCU spunând lucrul acesta, însă a spus unul: uite a spus, uite a spus să rezistăm. Ce să rezistăm aceasta este o prostie.

Preged: Ai cerut să se pună ALEX. POP în legătură cu ministrul SCHONFELD?

STEFANESCU: Nu dle, eu nu i-am cerut acest lucru, el mi-a oferit acest lucru.

Preged: Unde v-ați întâlnit?

STEFANESCU: Nu ne-am întâlnit dle. pregedinte niciodată.

Preged: Dar totuși a fost o tentativă de întâlnire?

STEFANESCU: A fost o tentativă la unul FERGUSON, care era secretar la legația Americană și unde ALEX. POP m-a condus ca să-l întâlnesc pe acest dl. SCHONFELD, însă dl. SCHONFELD nu era acolo. Dl. FERGUSON era bolnav și nu l-am văzut.

Preged: Cu ce legionari te-ai întâlnit după 23 aug. 1944? și ce anume ați discutat?

STEFANESCU: A venit la mine dl. DUMITRU CHICA în sept. sau octombrie 1944, mi-a spus, m-a cerut, dle noi numai suntem legionari, cutare și cutare și m-a rugat uite că niște prieteni ai mei, dl. COMANICIU ar dori să-ți ceară un sfat dle. A venit la mine cu dl. COMANICIU și mi-a cerut sfatul ce să facă, că sunt în afară de lege. I-am spus dle, dațiți că ați fost asociați cu această acțiune criminală de asasini și hoți de tot felul de lucruri. Peste 3 ani, dela acel moment, din nou a venit la mine acelaș domn CHICA și mi-a spus dle STEFANESCU, dl. COMANICIU este în mizerie și vrea să vă roage să-i dați ajutor. Dar nu pot să-l ajut cu nimic. Dle măcar să aveți mila de el și primiți-l la dvs. A venit cu acesta la mine și mi-a cerut să-i dau bani, i-am spus că nu am, nu i-am dat nimic și a plecat.

După aceasta prin luna ianuarie a venit din nou același CHICA și mi-a spus: Dle STEFANESCU, alt prieten de al nostru, fost legionar, un om foarte serios, care ar dori să ceară un sfat și l-am întrebat cine este: Mi-a spus că este dr. FILIP COSTEA.

Președ: L-ai primit?

STEFANESCU: Da domnule.

Președ: De câte ori?

STEFANESCU: A venit acest domn dr. FILIP COSTEA, am aflat pe urmă că-l chema așa, împreună cu acest CHICA, care a fost prezent la această primă convorbire pe care am avut-o, mi-a spus că să-i ajut și nu știu ce. Am spus dle nu vă pot ajuta, nu văd cum pot să vă ajut și lucruri de acestea. Nu a precizat însă cu ce să-i ajut. A spus că ei sunt oameni pașnici și ei ar vrea să vadă o înfrățire în țară și cutare și cutare. Eu i-am spus că dacă ei sunt oameni pașnici și contra violenței atunci atâta de vorbă cu dvs. Dacă nu să nu veniți la mine, că-mi repugnă toate violențele și lucruri de acestea și au plecat. După o săptămână sau două a venit din nou și a spus că dl. COSTEA a venit din provincie - nu mi-a spus că locuiește în București, și a venit același CHICA DUMITRU cu dl. COSTEA FILIP nu știam că-i zice COSTEA. De această dată însă a fost nițel mai concret că ei ar vrea să facă ceva, că ar vrea să organizeze, că așa și așa, că dacă se întâmplă ceva să nu se facă violențe, lumea să fie inițiată. Am spus dle că pentru acestea trebuiesc mijloace și lucruri de acestea. Cum ai să faci dta lucrul acesta. Și pentru sunt pentru împăcare și conciliere și în toate lucrurile acestea. Bine dar o să ne ajutați și dvs. Cum pot eu să vă ajut, o să se găsească modalitatea, o să ne faceți contact cu lumea din afară. Dar cum o să fac contact cu lumea din afară. Dle eu am contact cu lumea din afară, nu am nici un contact și le-am spus că trebuie să aveți mijloace de transmisie. Da eu am spus că să puteți face contact cu lumea din afară, pe lângă acest mijloc mai trebuie să ai și oameni și nu este așa de simplu.

Președ: Și ei ce au spus?

STEFANESCU: Oameni găsim noi, numai dvs. să ne ajutați ca să putem găsi. Le-am zis bine o să mă mai gîndesc. În timpul aceasta, vă rog să mă ascultați că acesta este un punct la care țin foarte mult și anume că în timp ce eu am spus că o să mă mai gîndesc, dl. CHICA DUMITRU care pînă atunci nu a spus o vorbă a spus: Dle STEFANESCU dar ce credeți dvs. de chestia PATRASCANU. Eu am rămas surprins de această întrebare, ce să cred dle, sunt uluit, că PATRASCANU este una dintre luminile și stilul partidului comunist, edică și acum văd că nu este așa, și CHICA mi-a spus: Știați dvs. că PATRASCANU de mult este socotit

Procurorul: În primul rând vreau să atrag atenția că există la dosar acest carnet cu scuarțe negre, de care a pomenit acuzatul și care este un document de cea mai mare importanță, în această cauză, pentru că este un script din arhiva Intelligence Service-ului. Îmi permit să atrag atenția în același timp că acest carnet s-a găsit la descingeră făcută la acuzat, există actele care confirmă aceasta, și aceasta confirmă procesul verbal, și aceasta caracterizează dintr-o dată persoana și afirmațiile făcute.

Președ: Cunoști acest carnet?

STEFANESCU: Am luat cunoștință de el în 1948, după ce am fost arestat.

Procurorul: Die președinte, la pagina 7 a acestui carnet se găsesc scrise trei rânduri de cuvinte, care exprimă nume și adrese în turcește. V-ași ruga să-i arătați acuzatului aceasta. Unde, ce sunt, ce reprezintă aceste numiri.

STEFANESCU: Nu cunosc acest lucru.

Președ: Cuvîntul Istanbul?

STEFANESCU: Nu cunosc, nu-mi spune nimic acest lucru și nu cunosc nimic.

Procurorul: Cuvîntul Istanbul nu scrie acolo? Aceasta nu-i aduce aminte nimic acuzatului STEFANESCU?

STEFANESCU: Nu, nimic.

Procurorul: Eu sunt mulțumit de acest răspuns, pentru că vom reveni și discuta cu cel care a scris lucrurile acestea aici?

Procurorul: Ce aparat de radio emisie a predat acuzatul în 1947 la legăția Engleză, Ministrului HOLMAN?

STEFANESCU: Nici un aparat., pentru că nu am avut nici un aparat.

Procurorul: Este clar răspunsul. Să răspundă acuzatul dacă a fost la o întâlnire, sau la o audiență la ANTONESCU, ca să intervină în legătură cu RICA GEORGESCU, după arestarea acestuia.

STEFANESCU: În mod special cred că nu am fost. Dacă am vorbit cu ANTONESCU despre acest lucru, aceasta este cert, în sensul că am întrebat ce este cu chestiunea aceasta, de ce sunt aceștia arestați și atunci mi-a povestit cu lux de amănunte de ce au fost arestați, cum sunt arestați și că lupta a dus cu serviciul secret german, pentru că să nu-i ia serv. secret german și să-i țină acolo, sub autoritatea poliției românești.

Președ: Să ne arate acuzatul fiind s-a întâlnit ION ANTONESCU cu spionul englez MACNAB în locuința acuzatului?

STEFANESCU: N-am cunoscut nici un spion englez cu numele de

MACHAB.

Procurorul: El este astăzi dovedit spion.

STEFANESCU: Eu nu am cunoscut nici un spion englez.

Procurorul: Să ne spună dacă ION ANTONESCU s-a întâlnit în casa lui cu MACHAB.?

STEFANESCU: A, da. Cu colonelul MACHAB s-a întâlnit la mine în casă ION ANTONESCU în 1939 cred, dar nu spion așa cum spuneți. Eu nu-l știam de spion.

Procurorul: Cine a cerut din ei să facă această cunoștință?

STEFANESCU: M-am putut spune care. Să cred că ANTONESCU a cerut să-i fac cunoștință cu MACHAB.

Procurorul: Dacă a avut o audiență la ANTONESCU să discute problema lui AUSNIT, să zic ocazional au discutat problema lui AUSNIT.

STEFANESCU: Da am fost chemat de ANTONESCU și mi-a cerut părerea mea în problema averii lui AUSNIT. În momentul când MALAXA vroia să pună mina pe ele printr-un truc, dîcă fiind acționarul întreprinderilor Titan-Madrug-Calan se va trece prin burză ca în felul acesta Malaxa să le cumpere și să aibe un titlu, credea el și m-a chemat să-mi spună.

Procurorul: Dacă KIMAI ANTONESCU i-a dat o notă în martie 1944 ca prin aparatul său de radio emisiune să transmită la Cairo. Prin urmare nu era un secret față de Antonești că dispunea de asemenea mijloace.

STEFANESCU: Cred că dacă ANTONESCU ar fi știut despre acest lucru, ar fi folosit toate mijloacele să pună mina pe el. El s-a dat o buchișcă de hîrtie, un mesaj și am fost rugat să-l transmit, cred că a fost un fel de probă, pentru că chiar în cursul nopții ALEX. NEGOIU, a fost trimis de ICA să-i dau hîrtia înapoi.

Procurorul: Ti-a dat-o s-o transmiți prin mijloacele d-tale?

STEFANESCU: Da, dar i-am spus că n-am nici un aparat.

Procurorul: EUGEN CRISTESCU unul din cei mai apropiați colaboratori ai lui ANTONESCU, cunoștea dacă are aparat sau că dispune de astfel de mijloace?

STEFANESCU: Nu pot să spun lucrul acesta, pentru că nu știu, dacă EUGEN CRISTESCU știa sau nu știa despre aceste aparate, dar bănuiesc că EUGEN CRISTESCU știa despre aceste aparate.

Președ: De unde bănuiești?

STEFANESCU: Că dacă EUGEN CRISTESCU n-ar fi știut despre lucrul acesta, n-ar fi fost explicabil nici șederea lui GEORGESCU în forma cum stătea el la închisoare, nici concediul lui GEORGESCU acum, nici mai tîrziu cînd a fost detectat acest aparat, fiindcă a mai fost

odată detectat acest aparat, fără îndoială că venea din partea cuiva , pentru că mai târziu a venit din partea lui RANIU informații că s-a mutat aparatul din casa lui STIKHEI, să-l mutăm că a fost detectat, de unde știa? Trebuia să știe de la cineva oficial, cine putea să fie acel oficial numai cineva important. Acel important personaj cred că era EUGEN CRISTESCU.

Procurorul: Am să citesc un pasaj dintr-o declarație a sa, toate confabulațiile mele cu ANTONESTII au fost transmise în amănunt de mine lui GALMANOVICI prietenilor comuniști, am comunicat în rezultat acest lucru și la Cairo, după consultarea avută cu GALMANOVICI. Le recomandam bombardarea aeroporturilor militare și civile, a lagărelor militare germane, a depozitelor de muniții despre care eram informat de maiorul FRITZ. În ziua de 4 aprilie 1944 au început bombardamente masive, aceasta dintr-o declarație a lui veche și cu caracter tot așa autobiografic, nu cu întrebări și răspunsuri imediate i s-a dat să declare asupra unei întregi epoci din viața și singur a introdus această chestiune, fără să-i fie pusă într-o întrebare specială.

STEFANESCU: Când era în luptă împotriva Germanilor.

Proced: S-a întâmplat treaba aceasta?

STEFANESCU: Da, s-a întâmplat acest lucru. Evident că am spus acest lucru, n-am cerut, am spus din obiective care puteau fi bombardate. Nu aveam calitatea să-i cer, ci să spun uite din ce cred eu, aceasta este părerea mea.

Procurorul: Și părerea aceasta a fost omorată începând de la 4 aprilie?

STEFANESCU: Cred că a fost exprimată ulterior de 4 aprilie.

Procurorul: Acum este târziu spuneți?

STEFANESCU: Nu dă.

Procurorul: De acord, eu sunt mulțumit cu acest răspuns.

Procurorul: Să ne spună acuzatul dacă după întâlnirile sale cu ANTONESCU sau cu antoneștii de la sfârșitul lunii martie, începutul lunii aprilie 1944, PATRASCANU a avut sau nu contact cu ANTONESCU?

STEFANESCU: Nu știu eu, eu nu l-am mai văzut pe PATRASCANU în această perioadă.

Procurorul: Am să vă citesc un pasaj scris de STEFANESCU în prima autobiografie, la fila 95, aceasta este din 13 iunie 1949 după aceasta dată 3 aprilie 1944, eu n-am mai primit nici un mandat din partea dlui RANIU, a lui DINU BRATIANU sau a prietenilor mei comuniști. Bate vorba de mandatul ca să se ducă să discute cu antoneștii. Ei aveau acum contactul direct cu antoneștii din ION MIHALACHE, GHEORGHE BRATIANU și LOUQUETIU PATRASCANU.

STEFANESCU: Eu n-am înțeles întrebarea dvs., pentru că altfel răspundeam.

Președ: Dta ai scris aceasta.

STEFANESCU: N-am înțeles întrebarea, cred că am scris aceasta.

Președ: S-a întâmplat înseba aceasta?

STEFANESCU: Cred că s-a întâmplat.

Președ: Crezi că s-a întâmplat?

STEFANESCU: Cred că s-a întâmplat, pentru că le-am scris.

Procurorul: Dintr-o veche declarație a lui la pag. 78 din dosar tot din anul 1949, vorbind de legăturile cu BENET scrie următoarele: - acesta era atașat de presă la englezii - într-o zi BENET înainte de stabilizare mi-a cerut relații asupra salariilor muncitorilor industriali și agricoli în comparație cu anul 1939. Cu altă ocazie BENET tot la biroul meu m-a întrebat dacă muncitorii agricoli, aveau o rentabilitate comparabilă cu aceea din 1939 la prețurile fixate pentru produsele agricole, după stabilizarea monedei.

Președ: Dacă ai dat asemenea informații?

STEFANESCU: Dle președinte, în cadrul discuțiilor acestea nu erau un secret și am discutat cu el, i-am spus părerea mea. Dle președ. soția mea era agricolă.

Procurorul: Soția d-tale cu ce lucra, cu sapa sau cu lopata pe moșie?

Procurorul: Tot dintr-o autobiografie vă mai citesc un pasaj scris despre LE ROUGETELE. Pe el, LE ROUGETELE îl vedeam destul de des, ca prieten la masă sau la un pahat de bere. În 1946 când LE ROUGETELE a părăsit țara am regretat plecarea lui pentru că pierdeam un prieten, plăcut și orice despărțire de prieteni înseamnă pierderea unei părți din viață care era ocupată de prezența prietenului pierdut. LE ROUGETELE demascat spion. LE ROUGETELE este spion.

STEFANESCU: Eu nu știam că LE ROUGETELE fost spion.

Procurorul: Tov. președ. acuzatul a vorbit aici despre relațiile lui intense cu ANTONESCU în perioada martie 1944. Să precizeze care a fost caracterul discuțiilor?

STEFANESCU: Întoarcerea armelor contra germanilor.

Procurorul: Să spună în numele cui s-a dus el la ANTONESCU, pentru această treabă.

STEFANESCU: În numele Blocului.

Procurorul: Precizează când a fost creiat Blocul Partidelor Democratice.

STEFANESCU: Blocul se negocia demult, dar nu se încheiase.

Procurorul: Blocul s-a încheiat în iunie 1944. Cu alte cuvinte

data negocierii cu antoneştii în martie 1944, în numele Blocului care s-a încheiat.

STEPANESCU: Respectiv, care se negocia de doi ani.

Procurorul: Ce obiective avea Blocul.

STEPANESCU: Întoarcerea armelor contra lui Hitler şi răsturnarea lui ANTONESCU.

Procurorul: Cu alte cuvinte, evident acuzaatul se duce la ANTONESCU să discute cu el răsturnarea lui?

STEPANESCU: Da.

Procurorul: Cine l-a rugat să facă acest lucru, să discute cu ANTONESCU despre răsturnarea lui ANTONESCU. El a declarat că a fost rugat de dl. MANIU, BRATIANU şi PATRASCANU.

STEPANESCU: Nu PATRASCANU personal, nu prin ceilalţi.

Procurorul: Este o declaraţie consecventă. Spune textual: am fost rugat de MANIU, BRATIANU şi PATRASCANU să-l văd neapărat pe ANTONESCU, să deschid ochii asupra situaţiei reale, asupra cărei situaţii să-i deschid ochii, asupra situaţiei politice?

STEPANESCU: Asupra situaţiei militare şi politice, a condiţiilor.

Procurorul: "ce era nevoie ca acuzaatul să-l lămurească pe ANTONESCU asupra situaţiei militare, care el nu cunoştea mai bine situaţia militară.

Preşedintele: A răspuns la întrebarea aceasta.

Procurorul: Sunt mulţumit atunci.

Apărarea nu are nici o întrebare de pus.

DEPOZITIILE MARTORULUI MUGUR CONSTANTIN, de 59 ani, de profesie pînă la 23 Aug.1944 contabil, iar după 23 Aug.1944, funcționar la legăția Britanică.

Procurorul: Cînd l-a cunoscut martorul pe ALEX. STEFANESCU.

MUGUR: L-am cunoscut pe dl. ALEX. STEFANESCU prin luna martie 1944 cînd ~~am~~-x fost recomandat de către dl. ing. ALEX. IONESCU.

Procurorul: Cu ce scop ALEX. IONESCU v-a prezentat lui STEFANESCU

MUGUR: Am fost recomandat dlui STEFANESCU intrucît dl. STEFANESCU știa că fac parte dintr-o grupare de spionaj, iar dînsul ținea să mă cunoască pe mine intrucît dînsul era șeful unui alt grup similar.

Procurorul: Să arăte concret martorul ce rol a avut STEFANESCU, în acțiunea de spionaj din care făcea parte și martorul?

MUGUR: Dl. ALEX. STEFANESCU a avut rolul de conducător de control, de sfătuitor și finanțator al grupării noastre de spionaj. Dsa în calitatea pe care a avut-o, ne-a sfătuit ca să păstrăm conspirativitatea mișcării noastre, m-a rugat pe mine personal să veghez ca operatorul radiotelegrafist care a fost trimis din Cairo să lucreze cu regularitate și să transmită telegramele pe care le primeam din partea dlui ALEX. STEFANESCU care le trimitea prin intermediul nostru serv. de spionaj britanic din Cairo.

Procurorul: Ce rol avea ALEX. IONESCU?

MUGUR: Dl. ALEX. IONESCU era omul de legătură între gruparea lui ALEX. STEFANESCU și a noastră, era în același timp casierul grupării sale, și cifra și descifra telgramele primite sau trimise serv. de informații britanic din Cairo.

Procurorul: Ce sume de bani a dat ALEX. STEFANESCU grupării de spionaj din care a făcut parte martorul?

MUGUR: Dl. ALEX. STEFANESCU a vărsat grupării noastre suma de 7 milioane prin intermediul dlui ALEX. IONESCU.

Procurorul: A fost restituită această sumă lui STEFANESCU?

MUGUR: Suma aceasta a fost restituită desigur. Intrucît la sosirea dlui col. BOXAL care a avut loc la sfîrșitul anului 1945 începutul anului 1946, dl. ing. ALEX. IONESCU m-a prezentat la mine arătîndu-mi o situație cu sumele de bani pe care STEFANESCU le-a avansat în acțiunea de spionaj. Cu această ocazie am văzut că acea situație cuprindea patru poziții și una dintre ele conținea și suma de 7 milioane pe care a primit-o gruparea noastră. Dl. IONESCU mi-a cerut să-i dau un decont desp felul cum am cheltuit această sumă, pentru a fi prezentată dlui BOXAL iar ceva mai tîrziu am fost informat de către IONESCU că în adevăr, dl. ALEX. STEFANESCU i-a prezentat lui BOXAL această situație, pentru a fi

plătita.

Procurorul: Are cunoștință martorul dacă după 23 Aug. 1944, ALEX. STEFANESCU a mai primit mesagii din partea serv. de spionaj englez.

MUGUR: La eliberarea dlui maior PORTER din închisoare - ofițer care a fost parașutat cam prin martie 1944 în țară, dea a înființat un birou de informații în localul Ministerului Educației Naționale. Acolo se lucra cu mai multe cifrări între care era și cifrul telegramelor primite de ALEX. STEFANESCU. Dl. ALEX. IONESCU mi-a dat mie acel cifru întrucît eu eram șeful biroului de cifrare, și după cite-mi amintesc s-au primit două sau trei telegrame pe acest cifru, întrucît eu în acel timp nu cunoșteam limba engleză, nu cunoșteam conținutul lor, în tot cazul însă una dintre telegramele primite, se referea la niște comunicații.

Procurorul: Își mai poate aminti martorul pe ce nume erau adresate acele mesagii?

MUGUR: Cele două-trăi mesagii de care vorbesc au venit pe cifrul dlui ALEX. STEFANESCU. Acest cifru aparținea dlui ALEX. STEFANESCU care avea numele conspirativ de MIMI.

Procurorul: Dacă are cunoștință martorul pentru ce au fost trimise aceste telegrame cifrate prin dvs. și nu direct. ~~xxx~~

MUGUR: Aceasta deoarece dl. ALEX. STEFANESCU nu avea aparat de radiotransmisie și dlui lucra prin aparatul nostru. Deasemeni tot prin intermediul nostru primea toate telegramele.

Procurorul: Cu cine era în legături ALEX. STEFANESCU din personalul legației în cadrul acesta informativ?

MUGUR: După 23 Aug. 1944 îmi este cunoscut faptul că la sosirea Misiunii Militare Britanice, a venit ca reprezentant militar politic, dl. LE ROUGETTE cu care ALEX. STEFANESCU a avut legături. Ceva mai târziu a avut legături cu dl. SAREL. Eu nu am luat parte niciodată la discuțiile care au avut loc între dlor.

Procurorul: Are cunoștință martorul, dacă ALEX. STEFANESCU a finanțat vreo acțiune sau vreo persoană după 23 Aug. 1944?

MUGUR: După cum am arătat, după 23 Aug. 1944, maiorul PORTER după eliberarea din închisoare a înființat biroul de informații în localul Ministerului Economiei Naționale, și după cît îmi este cunoscut, dl. ALEX. STEFANESCU i-a avansat acestuia pentru treburile biroului suma de 2 milioane, din cite-mi amintesc, dintre care un milion a trecut chiar prin mina mea și l-am contabilizat. Despre restul nu știu.

STEFANESCU: Rog pe dl. martor să precizeze, dacă mă cunoaște pe mine din 1944 sau din toamna anului 1943?

MUGUR: Nu este exclus dle președ. ca să greșesc această dată, însă eu am impresia că l-am cunoscut în martie 1944. Este posibil să fi fost și 1943.

STEPANESCU: Rog pe dl. martor să precizeze de unde scoate dlui că eu eram conducătorul unui grup de spionaj, de unde.

MUGUR: Am dedus acest lucru din faptul că s-au primit telegrame prin legăția Engleză.

STEPANESCU: Rog pe dl. martor să precizeze ce mesagii sunt acele de care vorbește dlui că mi-au fost mie adresate după 23 Aug. 1944, că eu nu am nici o cunoștință?

MUGUR: După cum am arătat ALEX. STEPANESCU trimitea și primea telegrame pe cifrul MINI, nu-mi este însă cunoscut, dacă aceste mesagii au fost predate dlui STEPANESCU sau nu. Eu știu numai că s-au primit.

STEPANESCU: Să precizeze dl. Martor dacă am avut un cadru meu personal?

MUGUR: După cum am arătat dl. ing. ALEX. IONESCU primea dela mine toate telegramele adresate pentru MINI, care erau descifrate de dlui. Era un cifru separat deoarece eu nu-l înțelegeam.

DEPOZITIILE MARTORULUI PARAU NICOLAE, de 55 ani, ultima meserie telefonist.

Procurorul: A cunoscut martorul pe ALEX. STEFANESCU?

PARAU: L-am cunoscut numai după război, după ce a venit Misiunea Britanică înapoi în România. Până atunci poate că l-am cunoscut, însă nu pot să spun precis.

Procurorul: În ce calitate l-ai cunoscut?

PARAU: Eu fiind om de serviciu la legăție, dlui a venit și a cerut să fie prezentat ministrului. L-am cerut să-mi spună numele, m-am dus la dl. ministru și l-am întrebat dacă poate să-l primească și mi-a spus da, ~~putea~~ să poftescă.

Procurorul: Venea des STEFANESCU pela legăție?

PARAU: Nu venea în toate zilele, dar aproape tot la 2 zile.

Procurorul: La cine cerea să intre de obicei.

PARAU: Mai ales la dl. ministru.

Președ: Mai intra și la alții?

PARAU: Probabil să fi intrat și la dl. prim secretar, însă eu nu știu.

Președ: Cine era primul secretar

PARAU: MASBENOK.

Procurorul: Dacă-și aduce aminte martorul despre un obiect pe care l-a adus STEFANESCU?

PARAU: Dl. STEFANESCU prin anul 1946 a adus un aparat învelit cred că era un aparat de radio, spunînd să fie păstrat la noi, decît la dlui acasă.

Procurorul: Ce s-a întîmplat după aceea cu aparatul?

PARAU: Pentru un scurt timp a rămas la noi în birou, apoi s-a cerut de dl. Ministru și nu știu ce s-a mai făcut cu el.

STEFANESCU: Dl. martor spunea că ași fi adus eu un aparat de radio, dacă nu știa ce conținea acel pachet, cum trage concluzia dlui că este un aparat de radio-transmisie. Pe ce se întemeiază?

PARAU: După forma lui am dedus că era un aparat de radio.

Procurorul: Ași vrea să pun o întrebare suplimentară care se ivește ca necesară din această discuție? Ce meserie a avut ultima dată la legăție martorul?

PARAU: Telefonist.

Procurorul: Se pricepe și-și poate da seama de un aparat, tocmai în vedere că avea această meserie?

PARAU: Sigur, absolut, era un aparat de radio.

STEFANESCU: A văzut dlui vreodată un aparat de radio-emisie.

Președ: El nu a spus aceasta că este un aparat de recepție sau emisie. Este neconcludentă și nu-nuie.

DEPOZITIILE MARTORULUI CHICA DUMITRU DE 46 ani inginer.

Președ: Il cunoști pe ALEX. STEFANESCU?

CHICA: Da.

Procurorul: De când îl cunoaște martorul și ce legături a avut până la 23 Aug. 1944.

CHICA: Il cunosc pe dl. ALEX. STEFANESCU, în anul 1935 când i-am fost prezentat de dl. ing. ORGHIDAN și cu care ocazie am fost angajat ca inginer la întreprinderea Romino-fir pe care o conducea d-nea. Am fost trimis împreună cu alții pentru specializare în Anglia, de unde m-am întors în anul 1937 la fabrica Romino-Fir din Tâlmăciu, jud. Sibiu. În toamna aceluiaș an am fost trimis pentru o altă specializare în Austria la o altă fabrică care avea legătura cu întreprinderea sa, de unde m-am reîntors în 1938 toamna, funcționând la Tâlmăciu până în oct. 1940, când am fost numit director general la CAM. În perioada 1940-1944 am avut rare întrevederi cu el, cu ocazia vizitelor ce i le făceam din când în când la birourile sale din București.

Procurorul: Ce servicii i-a cerut martorului ALEX. STEFANESCU în preajma lui 23 Aug. 1944?

CHICA: În preajma lui 23 Aug. 1944, ALEX. STEFANESCU m-a întrebat dacă cunosc pe un personaj nume HORATIU COMANICIU. Spunându-mi că-l cunosc, acesta și-a exprimat dorința că ar vrea să-l cunoască și dînsul. Astfel am mijlocit o întrevedere între HORATIU COMANICIU și ALEX. STEFANESCU care a avut loc la birourile sale de la Romino-Fir în jurul lui 23 Aug. 1944.

Procurorul: Cine este HORATIU COMANICIU?

CHICA: HORATIU COMANICIU era un fruntaș legionar care după 1941 activa pe linia politică a lui MANIU căutînd să îndrepte mișcarea legionară către o direcție democratică.

Procurorul: S-a făcut cu HORATIU COMANICIU după 23 Aug. 1944?

CHICA: După 23 Aug. 1944, după cunoștințele mele nu s-au mai văzut pînă în vara sau toamna lui 1947, când HORATIU COMANICIU m-a rugat să-i înlesnesc o întrevedere cu ALEX. STEFANESCU, lucru pe care l-am făcut și întrevedere care a avut loc în biroul lui ALEX. STEFANESCU din str. Bis. Amzei. Întrucît nu am participat la această convorbire, nu știu ce s-a discutat.

Procurorul: Ce servicii a cerut martorului, ALEX. STEFANESCU în februarie 1948?

CHICA: În ianuarie 1948 dl. ALEX. STEFANESCU m-a rugat să-i fac cunoștință cu un legionar din gruparea lui HORATIU COMANICIU, întrucît îi spusese că acesta este plecat din țară, este fugit în străinătate și m-a întrebat dacă în locul lui a rămas cineva și dacă pot să-i fac cu-

noștiință cu o persoană. M-am gândit atunci la Dr. IOSIF COSTEA, despre care i-am vorbit elogios lui ALEXANDRU STEFANESCU, luându-mi obligația că în cazul când îl găsesc să caut să-i înlesnesc această întvedere.

Procurorul: Dacă a avut loc întrevederea cu IOSIF COSTEA și în general câte întrevederi au avut loc ?

CHICA: Prin mine nu avut loc trei întrevederi între COSTEA IOSIF și ALEXANDRU STEFANESCU; la două dintre ele am participat, iar la cea de a treia nu am participat. Toate aceste întrevederi au avut loc la sfârșitul lunii Ianuarie și în cursul lunii februarie 1948.

Procurorul: Să relateze martorul ce știe despre prima întâlnire ?

CHICA: Cu ocazia primei întrevederi la care am participat și eu, au avut loc discuții mai mult cu caracter general, intrucit a fost mai mult o întrevedere de luare de contact, între care ALEXANDRU STEFANESCU a pus problema responsabilității care incumbă unui conducător politic în cadrul unei acțiuni. După aceea s-a interesat despre mișcarea legionară, cerându-i anumite lămuriri. Dl. IOSIF COSTEA i-a povestit despre situația fracționară a mișcării legionare și despre sistemul de organizare dela om la om.

Procurorul: Ce știe martorul despre a doua întrevedere ?

CHICA: La a doua întrevedere care a avut loc între IOSIF COSTEA și ALEX. STEFANESCU și la care deasemeni am participat, s-au discutat chestiuni în legătură cu politica internă și internațională la ordinea zilei. Cu acest prilez ALEX. STEFANESCU susținea că în primăvara anului 1948 sau în vară s-ar putea să izbucnească un conflict armat între ~~statelor~~ puterile occidentale și Uniunea Sovietică. În eventualitatea că s-ar rupe legăturile cu puterile occidentale, se va pune problema menținerii contactului cu aceste puteri prin urmare eventualitatea creierii unui post de radio emisie care să aibă contact cu un post străin din străinătate. Nu s-a intrat în amănunte, însă înainte de plecare ne-a rugat să ne interesăm dacă printre prietenii noștri se găsesc doi radiotelegrafiști buni și de încredere, la care am răspuns că vom căuta.

Procurorul: Ce știe martorul despre cea de a treia întâlnire dintre acuzatul ALEX. STEFANESCU și COSTEA IOSIF ?

CHICA: La câteva zile după întrevederea anterioară, ALEX. STEFANESCU mi-a spus că dorește să-l vadă din nou pe IOSIF COSTEA, de data aceasta singur. Atunci l-am căutat pe COSTEA prin Dr. CRACIUNAS și l-am

însoțit pe COSTEA pînă la biroul lui ALEX.STEFANESCU, unde a venit imediat și dl.ALEX.STEFANESCU retrîgîndu-se amîndoi într-un birou, eu rămînînd cu directorul Contabilității în alt birou. După o oră și ceva înțîlnirea terminîndu-se am plecat cu IOSIF COSTEA. Nu știu e s-a discutat la această întrevvedere. Pe drum l-am întrebat pe COSEA ce s-a discutat, care mi-a spus cănu-mi poate spune însă este posibil cămi va spune mai tîrziu. COSTEA mi-a spus doar atît : "deocamdată pot săți spun că STEFANESCU este un om foarte deștept și care vrea să ne ruleze. Vom vedea pînă la urmă cine pe cine va putea să ruleze". Totodată mi-a spus că în cazul că dl.ALEXANDRU STEFANESCU va căta să-l mai vadă, să-i spun că este plecat la moșie și că nu este în București.

Procurorul: La înțîlnirile acestea martorul a spus că i s-a cerut de către STEFANESCU să procure doi radiotelegrafiști, nu cumva s-a vorbit și despre aparate de radio ?

CHICA: Nu s-a vorbit, am rămas cu impresia că pentru dl.STEFANESCU, aparatul de radio nu constituie o dificultate ca să-l poată obține.

Procurorul: Ce i-a cerut acuzatul să procure ?

CHICA: Doi radiotelegrafiști buni și de încredere.

Procurorul: Ce crede martorul care a fost substratul și rațiunea pentru care acuzatul ALEX.STEFANESCU a ținut să ia legătura cu fruntașii mișcării legionare ?

A CHICA: N-aș putea să mă pronunț în această privință intrucît face parte din aparatul de gîndire al d-lui STEFANESCU. Am putut însă să deduc că-l interesa un contact cu mișcarea legionară în vederea unei acțiuni politice în cazul cînd ar izbucni războiul.

AL.STEFANESCU: Rog pe dl.martor să-și aducă bine aminte, dacă eu i-am cerut să fac cunoștință cu COMANICIU sau d-lui a venit și mi-a solicitat ca să-l primesc pe COMANICIU ?

CHICA: Imi aduc perfect de bine aminte că a fost propunerea dl. ALEXANDRU STEFANESCU.

AL.STEFANESCU: Să-și aducă bine aminte dl.martor, dacă în Ianuarie 1948 eu am cerut să-mi facă cunoștință cu Dr.FILIP COSTEA sau d-lui a venit la mine și m-a rugat să-l primesc pe un om cu calități extraordinare ?

CHICA: Așa după cum am arătat, în ianuarie 1948, ALEX.STEFANESCU m-a întrebat despre HORATIU COMANICIU. Intrucît eu îi spusese că acesta este plecat în străinătate, m-a întrebat cine este în locul lui, i-am răspuns că sunt mai multe persoane care-l pot înlocui. La răspunsul meu, ALEXANDRU STEFANESCU mi-a spus că vrea să stea de vorbă cu una din aceste

persoane. Eu atunci m-am gândit la Dr. IOSIP COSTEA, pe care înăr-adins l-am prezentat sub numele de Dr. FILIP, pentruca în cazul când nu va accepta această întâlnire, să pot duce pe altcineva.

AL. STEFANESCU: Rog pe dl. martor să-și aducă bine aminte dacă eu l-am întrebat ceva despre COMANICIU sau dacă nu d-lui a fost acela care a venit la mine să-mi spună că dl. HORATIU COMANICIU este plecat peste graniță și mi-a mai spus - să-și aducă bine aminte - că dacă vreau mă poate trece și pe mine peste graniță?

CHICA: Când am fost întrebat despre HORATIU COMANICIU i-am spus că acesta este plecat în străinătate. Eu la aceea dată nu cunoșteam posibilitățile de a trece peste frontieră oameni ale Dr. CRACIUNAS. L-am întrebat dacă vrea să plece peste frontieră, fiindcă-am un prieten care poate să-i înlesnească aceasta.

AL. STEFANESCU: Rog pe dl. martor să-și aducă bine aminte, pentrucă deacum a început să încurce datele, dacă nu cumva aceasta a fost mai târziu de ianuarie 1948?

CHICA: Acestea nu i le-am spus la prima întâlnire, ci mult mai târziu i-am propus acest lucru.

AL. STEFANESCU: Să-și aducă bine aminte dl. martor dacă nu cumva tot d-sea tot atunci la începutul lunii ianuarie 1948, când mi-a spus că, COMANICIU este plecat peste graniță și m-a întrebat dacă nu vreau să merg și eu, -lui mi-a spus că tot dînsul și cu organizația sa, l-au trecut peste frontieră pe un fost director general al Soc. Astra-Română anume GH. CRETEANU și pe mai nu știu cine?

CHICA: Imi aduc perfect de bine aminte că i-am spus în cursul lunii martie, lucrul dare poate fi verificat, întrucît GEORGE CRETEANU și ceilalți au fost trecuți mult după ianuarie 1948.

AL. STEFANESCU: Să-și aducă aminte dl. martor că la a doua întrevvedere cu dr. FILIP cu ce scop m-a întrebat despre ce părere am despre arestarea lui LUCRETIU PATRASCANU?

CHICA: Nu i-am pus această întrebarea cu ocazia celei de a doua întâlniri.-

---.---.---

DEPOZITIILE MARTORULUI COSTEA IOSEF, de 50 ani,
de profesiune avocat.

Președintele: Il cunoști pe ALEXANDRU ȘTEFĂNESCU ?

COSTEA: Da, îl cunosc.

Procurorul: Să relateze martorul în ce împrejurări
l-a cunoscut pe ALEXANDRU ȘTEFĂNESCU ?

COSTEA: În primăvara anului 1948, prin luna februa-
rie, a venit la mine SILVIU CRACIUNAS, prieten de-al meu cu
care mă împrietenisem în timpul războiului, rugându-mă să stau
de vorbă cu dl. ALEXANDRU ȘTEFĂNESCU. De la CRACIUNAS am auzit
de existența lui ALEXANDRU ȘTEFĂNESCU.

Procurorul: De câte ori s-a întâlnit martorul cu
ALEXANDRU ȘTEFĂNESCU în această perioadă ?

COSTEA: De trei ori.

Procurorul: Ce caracter au avut aceste întâlniri ?

COSTEA: Întâlniri secrete.

Procurorul: Ce aflat martorul despre ALEXANDRU ȘTE-
FĂNESCU ?

COSTEA: Când SILVIU CRACIUNAS m-a rugat să stau de
vorbă cu dl. ALEXANDRU ȘTEFĂNESCU, în prealabil i-am cerut câteva
indicațiuni, pentru că eu nu-l cunoșteam, asupra sa, dintre care
imi amintesc că SILVIU CRACIUNAS mi-a spus atunci că este omul
cel mai reprezentativ al englezilor în România. Mi-a mai spus
că în culisele guvernării lui ANTONESCU a jucat un rol foarte
important fără însă să-mi arate în ce a constatat aceasta, precum
și că este directorul întreprinderilor "Rominofir". Acestea sunt
indicațiunile care mi le-a dat în fugă SILVIU CRACIUNAS.

Procurorul: Care a fost subiectul discuției la prima
întâlnire ?

COSTEA: Întâlnirea a fost pusă la cale de către ing.
CHICA care îl cunoștea pe ALEXANDRU ȘTEFĂNESCU, și a avut loc
în birourile întreprinderii "Rominofir". Odată ajuns acolo, dl.
ȘTEFĂNESCU a luat loc la masă și a făcut o introducere largă
vorbind despre mișcarea comunistă în general, despre Marx, En-
gels, despre Lenin ca organizator, aducând apoi vorba despre res-
ponsabilitatea omului politic că este mare deoarece el angre-
nează o masă mare de oameni. Nu am înțeles motivul pentru care
a făcut această introducere. După ce a făcut această introduce-
re, discuția a alunecat asupra modului de organizare al mișcă-
rii legionare și m-a întrebat dacă cunosc modul de organizare
lăunț. I-am spus că am auzit de el. Mi-a spus că îl consideră
practic și comportă foarte puține riscuri, m-a mai întrebat care
este obiectul mișcării legionare, dacă sunt înțelesuri și dacă

mişcarea legionară s-ar putea organiza ușor. Aceste lucruri le-am discutat la prima convorbire pe care am avut-o cu ALEX. ȘTEFANESCU.

Procurorul: Dar la cea de a doua întâlnire ?

COSTEA: Cea de a doua întâlnire a avut loc la puțin timp după prima, nu-mi aduc precis aminte, tot în același loc, la sediul sec. Rominfoir. La această de a doua întâlnire - de altfel singul a fost cel care a cerut și această a doua întâlnire, ȘTEFANESCU a luat din nou cuvântul vorbindu-mi despre iminența unui nou război, dat fiind faptul - spunea el - că se semnalează mișcări de trupe imperialiste în Orientul Mijlociu și mișcări de trupe ruse la nordul Mării Negre și că acestea ar fi simptome care ar demonstra iminența declanșării războiului. După ce a făcut o expunere largă a acestei situații ~~politice~~ cu caracter politic și militar, a trecut la discutarea și a altor chestiuni. Nu știu cine a ridicat precis problema - dacă eu, dacă a ridicat CHICA sau dl. ȘTEFANESCU, cine anume a ridicat, unui post de radio emisie, cu care ocazie ALEXANDRU ȘTEFANESCU ne-a întrebat dacă avem doi radiotelegrafiști pricepuți și de încredere. I-am rugat pe CHICA - care era prezent - să-l întrebe pe GRACIUNAS dacă avem așa ceva și să-i comunice lui ȘTEFANESCU rezultatul. După această expunere convorbirea a luat sfârșit.

Procurorul: Cui îi trebuiau cei doi radiotelegrafiști ?

COSTEA: Bineînțeles, punind problema necesității unui post de radio emisie, ALEXANDRU ȘTEFANESCU a fost acela care a pus chestiunea necesității radiotelegrafiștilor, în care scop ne-a cerut să-l dăm.

Procurorul: Ce s-a discutat la cea de a treia întâlnire ?

COSTEA: La câteva zile după aceasta, probabil la vreo săptămână, a avut loc a treia întâlnire cu dl. ȘTEFANESCU în același loc. La această întâlnire am rămas numai eu cu dl. ALEXANDRU ȘTEFANESCU. Dece ? Pentru că dela întâlnirile anterioare nu reușisem să desprind obiectul pentru care am fost chemat la d-șa și observasem cărecari rețineri și am medus că nu vrea să vorbească deschis întrucât eram prea mulți de față și atunci l-am rugat pe CHICA că în ipoteza că se va stabili o nouă întâlnire, să ne lase singuri, întrucât, așa cum am spus, doream să aflu care este scopul acestor vizite la d-șa. Înainte de a plecat, CHICA i-a prezentat pe cei doi radiotelegrafiști, însă ȘTEFANESCU a spus că nu mai are nevoie, după care CHICA a plecat,

DL. ALEXANDRU STEFANESCU a vorbit despre personalitățile politice din guvern, cum ar fi despre dl. PETRE GR. ZA, discuții - despre tatăl lui IUCRETIU PATRASCANU, am discutat dacă nu mă înșel despre d-na ANA PAUKER, despre VASILE DOGA. Avea pe masă un ziar deschis și între altele la sfârșitul convorbirii STEFANESCU m-a întrebat: "ai citit în ziar despre ce s-a întâmplat"? Intr-adevăr citisem și eu articolul apărut în presă în legătură cu dezavoearea lui IUCRETIU PATRASCANU care apăruse în ziar și i-am răspuns că da. Apoi STEFANESCU m-a întrebat ce spun eu despre această chestiune. I-am răspuns că nu pot aprecia lucrurile deoarece nu știu realmente care este miezul conflictului și nu știu în ce măsură s-ar putea degeja acest lucru din versiunea spărută în ziar. După ce a vorbit despre IUCRETIU PATRASCANU, în încheierea discuțiilor, ALEXANDRU STEFANESCU mi-a spus că acum este un moment psihologic foarte interesant, fără precedent în analele românești, spunându-mi totodată că dacă s-ar face un atentat împotriva unui conducător al regimului, vina nu ar fi pusă în sarcina atentatorului, ci ar fi aruncată în spatele unuia dintre prietenii lui IUCRETIU PATRASCANU, dat fiind conflictul dintre acesta și regim. În momentul când m-am sculat, după circa o oră și jumătate de discuții, dl. STEFANESCU mi-a repetat din nou să nu uit că este un moment psihologic foarte interesant, fără precedent. Cu aceste lucruri m-am despărțit, după care rezultatul acestei convorbiri l-am comentat cu SILVIU CRACIUNAS, respectiv i-am comunicat concluziile care s-au putut degeja din aceste convorbiri.

Precedentele: Si anume, ce concluzii ?

COSTEA: Concluziile pe care le-am degejat eu erau că ALEXANDRU STEFANESCU vroia să provoace un atentat împotriva unui membru al partidului cu mină legionară.

STEFANESCU: D-se este rugat să-și verifice bine memoria și conștiința și să-și amintească cine a deschis vorba despre IUCRETIU PATRASCANU, eu sau CHICA DUMITRU ?

COSTEA: Dl. ALEXU STEFANESCU a deschis discuția. Când m-am dus la dl. STEFANESCU, dl. CHICA mi-a dat câteva indicațiuni și anume mi-a spus că să am grijă că dl. ALEXANDRU STEFANESCU este un om căruia îi place să se audă vorbind și să am grijă să nu-l întrerup în timpul discuției. Dealtfel atunci când am avut convorbirea cu dînsul, d-se stătea în fața mea și ca un profesor dela catedră își desfășura cele ce avea de spus.-

INTEROGATORIUL ACUZATULUI CALANOVICI ERIC

Președ.: Ai ascultat actul de acuzare, ai înțeles pentru ce ești trimis în judecată?

CALANOVICI: am înțeles pentru ce sunt trimis în judecată.

Președ.: Să răspunzi la întrebările mele.

CALANOVICI: Când ai luat legătura cu NEON VALIGAN

CALANOVICI: Pe NEON VALIGAN l-am cunoscut la München, eu am studiat ingineria de construcții, locuia împreună cu familia soarelui împreună cu două surori, și tatăl și mama lui și un soț de-al meu era în legătură de dragoste cu sora lui și atunci l-am cunoscut.

Președ.: Aceasta nu interesează.

CALANOVICI: Eu eram student inginer de construcții la München și sora lui deasemenea era studentă la aceeași politehnică de construcții. L-am cunoscut în anul 1917. Pe urmă l-am mai întâlnit în țară prin perioada 1926-1927, și în 1933, când s-a instaurat regimul hitlerist la Berlin, el era membru al partidului comunist - era evreu și a venit în țară ca refugiat politic. Era membru al partidului comunist și cu aprobarea partidului comunist de acolo a venit aici și atunci am luat contact. Eram în relații de prietenie cu cumnatul și sora lui.

Președ.: Când ai cunoscut pe REAUS COFFER și în ce împrejurări l-ai cunoscut?

CALANOVICI: VALIGAN el era membru de partid, m-a prezentat ca să devin simpatizant regulat prin dînsul al partidului, aveam ca legătură superioară pe NICU GOLDBERG. În momentul cînd îned GOLDBERG a fost suspendat din partid i s-a dat lui VALIGAN ca legătură pe REAUS COFFER și în 1937, REAUS COFFER, VALIGAN mi-a cerut o sumă de bani - 50000 lei. Apoi el, eu dădeam sume importante - apoi el să aibă ajutorul meu și COFFER m-a prezentat unui tov. cu unu cu o poziție înaltă, că partidul are nevoie de 50000 lei pentru cumpărarea unei tipografii clandestine, tipografie de litere mici și atunci i-am dat 50000 lei.

Președ.: Cu ce nume și l-a prezentat?

CALANOVICI: Numele pe care mi l-a prezentat era AURIL

Președ.: Cum ai devenit dumnea ta membru de partid?

CALANOVICI: În iarna lui 1935-1937, la sfîrșitul lui VALIGAN pe linie de partid, mi-a spus să mă interesez - că are un cursul de psihologie - și soția arhitectului legației sovietice era cursistă la dînsul și el spunea că să cer, că eu să mă interesez că să ajung antreprenorul legației sovietice. S-a comunicat la legația viatică și mi-a făcut legătură cu soția lui prin soția arhitectului

FRANKEȘ și pe urmă VĂIGEL și COFIAR în toamna lui 1937, m-au propus să devin membru de partid.

Întreb: Cine a fost legătura dumitale ?

CALMANOVICI: VĂIGEL a fost legătura mea directă pînă în februarie 1943, cînd VĂIGEL și soția lui au fost arestați, înal începînd dela 22 iunie 1941, începutul războiului mă întâlneau cu VĂIGEL împreună cu COFIAR. Odată cu VĂIGEL îl vedeam și pe COFIAR. După căderea lui VĂIGEL a rămas COFIAR legătura mea dată de partid.

Întreb: Cînd și în ce împrejurare l-ai cunoscut dumeasta pe LUCRĂȚIU PATRASCANU?

CALMANOVICI: Pe LUCRĂȚIU PATRASCANU l-am cunoscut în octombrie 1944.

Întreb: N-ai auzit înainte de el?

CALMANOVICI: Am auzit cînd a fost deputat. M-ați întrebât cînd l-am cunoscut. La aceeași răspund următoarele. La prima anchetă aici la securitate cînd am fost anchetat am fost întrebât ce știu despre PATRASCANU, începînd din anul 1940. Răspunsul pe care l-am dat eu ..., l-am văzut pe PATRASCANU prima oară în anul 1938 mă aflam la reședința Popului împreună cu VĂIGEL și soția lui și cred că și soția mea, eram la o masă în restaurant și VĂIGEL mi-a spus: Aia este PATRASCANU. Era PATRASCANU cu COFIAR la o masă.

Întreb: Cînd și în ce împrejurări l-ai cunoscut dumeasta pe JAK BERMAN?

CALMANOVICI: Pe JAK BERMAN l-am cunoscut în anul 1924. Eu sunt inginer constructor, eram în serviciul la societatea "EDILITARS" executam o lucrare la Iași, și proiectul lucrării îl lua inginerul EMIL FRĂGHEȘ care avea un birou de studii și construcții. Lucrarea care o executam eu la palatul Camerei de Comerț din Iași, proiectul betonului armat, se executa de către biroul de studii și construcții al lui FRĂGHEȘ. M-am dus să mă interesez de acest proiect. Proiectul se afla pe planșeta unui inginer care era inginerul BERMAN. Mi-a fost prezentat: uite așa este proiectul.

Întreb: În legătură cu JAK BERMAN...

CALMANOVICI: Pe BERMAN nu l-am cunoscut am auzit pe urmă că este mare întreprinzător întovărășie cu FRĂGHEȘ pînă în 1937-1938. Cred că în 1938 VĂIGEL și COFIAR mi-au spus să mă duc la BERMAN care este cotizant al P.C.R. pe linia unui cămin pe această linie să fie viroasă prin mine și să-i cer să fie majorată dela suma de, mi se pare că dădea 5000 lei, la o altă sumă, lucru pe care l-am acceptat.

Întreb: Cum au evoluat legăturile dumitale cu BERMAN de aci încolo?

CALEANOVICI: De atunci au avut loc la VALIGEL întâlniri unde ROFLER făcea momentul politic, situația internațională politică în perioada dintre cele două războaie, prezenta politicii securității colective pe linie materialului de partid. Prin 1938, chiar, BERMAN a apărut la mine ca să iau în tovărășie un cumnat al lui arhitect, pe urmă a apărut la mine ca să iau iarăși în tovărășie pe cumnatul lui și în anul 1939 am fondat împreună, noi doi și cu alți doi o societate, "Sigma" pentru produse contraincendiilor și aceste o fost relațiile și în timpul războiului am prelucrat împreună oamenii pe linie PCR.

Președintă dărunta pe linia lui COFLER atunci?

CALEANOVICI: Pe linie care mi-a dat-o Comitetul Central Procurorul. Prin cine, persoane care...

CALEANOVICI: Diferite persoane, era VALIGEL legătura directă, orientarea politică o luam și de la radio Moscova.

Președintă dărunta când și în ce împrejurări l-ai cunoscut pe ALEXANDRU ȘTEFĂNESCU?

CALEANOVICI: Pe ALEXANDRU ȘTEFĂNESCU l-am cunoscut în toamna lui 1942 când noi prelucram în 1941, după declanșarea războiului anti-hitlerist, prelucrarea oamenilor din burghezia în special burghezia evreiască, pe linie anti-hitleristă, anti-antosemită.

Procurorul dar, ȘTEFĂNESCU nu era HITLER

CALEANOVICI: Am să spun și aceste, pe linie acestor prelucrări - oameni - și am avut pe NICOLAE ȘTEFAN, pe OCTAVIAN BOGDANESCU. Printre aceștia BERMAN l-a adus pe inginerul DRAGOS POP a cărui soție era evreică și care era anti-hitlerist, fără nici o îndoială și acest DRAGOS POP într-o bună zi a spus că vreau să vă aduc pe un infocat anti-hitlerist - pe ALEXANDRU ȘTEFĂNESCU - am l-am raportat lui VALIGEL și COFLER și COFLER a spus după vremea și sau două că acesta este omul Intelligence Serviciului - omul englezilor.

Procurorul: Vădă zice și-a precizat COFLER?

CALEANOVICI: Da mi-a spus și am declarat acest lucru din prima zi la ședință. Este declarația mea din mai sau iunie - și ~~mi~~ adus răspunsul că Comitetul Central a aprobat această legătură și m-a adus pe ALEXANDRU ȘTEFĂNESCU la "Sigma" într-o ședință. Până atunci nu-l văzusem, nu știam de existența lui, nu știam de existența lui și a Romino-Firelui.

Procurorul: Aș vrea să precizeze numele, să nu vorbească de instituție în general, aici ne referim la oameni, nu partidul Comitetul Central. A vorbit cu COFLER și VALIGEL nu ai vorbit cu

cu Comitetul Central, ai vorbit cu cutare și cutare, aceștia nu erau comitetul central.

CALMANOVICI: D-le președinte, Comitetul Central nu se poate vorbi, totdeauna am vorbit cu C.C. cu dl. BOONARAS, niciodată nu am vorbit cu C.C. însă precizez în ce calitate....

Procurorul: Să nu amestecăm înstituția și nume.....

Președintele: Ce-ați discutat la acea întâlnire?

CALMANOVICI: La acea întâlnire s-a discutat despre situația războiului, perspectivele sigure a înfringerii nemților cu testă tără lor, în mare, STEFANESCU era foarte violent împotriva nemților, spunea că bestiile aceștia totți trebuie onoriți, nici un nemț nu merită să se întoarcă viu acasă. Acesta era limbajul lui pe care îl întrebunța ei, l-am auzit dela dînsul.

Președintele: Și dvs?

CALMANOVICI: Atunci nu puteam face altceva atunci decât să se vorbească despre mersul războiului și STEFANESCU atunci a pledat a spus că este clar, că DRAGOS POP îl inițiasse ce are de făcut și ce facem, că dînsul a spus că o să vă dau niște bani.

Președ.: Dar ce urmări a avut această întâlnire?

CALMANOVICI: Această întâlnire a mai avut ca urmare încă o serie de întâlniri la "Sigma" și într-o zi s-a fixat, deodată aceste erau în septembrie sau octombrie, să fie fost în ianuarie sau februarie. După citeva întâlniri a spus că vă rog să poftiți la mine ca să vineti aceste gîdîntele mine la birou. Dacă apărea material de-al Uniunii patrioților îmi spunea COPIER să i-l dau și lui ALEXANDRU CRĂCIUNESCU.

Președ.: Și STEFANESCU vă dădea ceva?

CALMANOVICI: Se-a dat niște bani.

Președ.: Dumeata îi dădea materialul dela Uniunea Patrioților?

CALMANOVICI: Am dat material în legătură cu linia creierii frontului democratic.

Procurorul: Cine participă permanent la aceste gîdîntele?

CALMANOVICI: La aceste gîdîntele, cel mai permanent am fost eu, mai există DRAGOS POP, care la un moment dat venea mai rar și BERKAL care la un moment dat nu mai venea.

Procurorul: Zică Ce ai stabilit dumeata cu BERKAL în legătură cu STEFANESCU? COPIER nu venea niciodată la gîdîntele acestea?

CALMANOVICI: COPIER nu a venit la aceste gîdîntele, nu am fost niciodată cu el în Str. Biserica Anzoi nr. 20, unde țineam aceste gîdîntele?

Președ: Ce înțelegere ai stabilit cu BĂLMĂȘ după ce ați început să vă întâlniți cu STĂFĂNESCU?

CĂLĂNOVICI: O altă înțelegere nu am avut, îi dădeam din când în când materiale și luam bani din când în când. Aceasta era, altă înțelegere nu am avut, nu a existat.

Președ: Totuși STĂFĂNESCU v-a cerut anumite date și degeaba nu v-a dat bani.

CĂLĂNOVICI: El a reproșat cum de ce nu făcea lupta de partizani, cum se poate că partidul nu organizează acțiuni de partizani, a declarat și DRĂGOS POP.

Președ: Cum STĂFĂNESCU nu vă cerea nimic, a venit și v-a dat parole?

CĂLĂNOVICI: Nimic. Am explicat acest lucru foarte clar la anchetă, ne dădea parole, problema era următoarea, trebuia să poporul să lupte împotriva lui atonescu și hitler sau trebuia să fie alături de națiunile unite, de Uniunea Sovietică, Anglia, America, răspunsul era prin urmare pentru această luptă a poporului român sunt patriot și dau. Aici partidul, după 23 august poartă interesele.....

Președ: Ce informații ai dat lui STĂFĂNESCU pe această linie până la 23 august 1944?

CĂLĂNOVICI: STĂFĂNESCU nu a văzut în viața lui un rîm scris de la mine, în discuții secole erau discuții în care discute războiul și spuneam ceea ce se putea spune.

Președ: Ce anume?

CĂLĂNOVICI: Ce anume? Dacă îmi povestesc cineva că după Cotul Donului că nemții au tăiat ei, soldații români care cedau, dădeam, alte informații nu dădeam.

Președ: Informații cu ceea ce lucrai dumneata în țară, cu ceea ce întreprindeai?

CĂLĂNOVICI: Niciodată nu lucram atunci la o societate care nici nu-l interesa, și putea să știe lucrul acesta de la societate. Bahugi unde lucra și el, era în Consiliul de Administrație și nu aveam ce să-i spun că să afle el de la mine, fiindcă el știe mai mult decât mine, era prieten cu directorii și fusese în consiliul de administrație al Bahugului și alt client n-am avut eu în timpul războiului decât societatea de textile Bahugi.

Președ: Cum predați dumneata lui STĂFĂNESCU diferite chestiuni din acestea, ce auzesi dumneata?

CĂLĂNOVICI: Stînd de vorbă în prezența lui BĂLMĂȘ și DRĂGOS POP, n-am predat nici un fel...

Președ: Dar în prezența lui COFĂRĂȘ?

CĂLĂNOVICI: A lui COFĂRĂȘ am avut gîdînțe pe care am

să v-o spun și atunci am stat de vorbă. În prezența lui COFLER eu taceam nu aveam ce să spun.

Președintele: Dar era și STEFANESCU acolo și COFLER. A prezentat că a avut ședințe cu BERMAN și COFLER și că în prezența lui COFLER tăcea.

CALMANOVICI: Nu-am avut ședințe cu BERMAN și COFLER. Cu BERMAN^{și} COFLER, fără STEFANESCU am avut ședințe. Cu BERMAN, COFLER și STEFANESCU nu am avut niciodată ședințe.

Președ.: Dar ai spus la început ?

CALMANOVICI: D-le președinte, n-am spus, întrebându-mă încoadată să vă lămuresc. Cu BERMAN, COFLER și STEFANESCU nu am fost niciodată decât în octombrie 1944 la masă la STEFANESCU și niciodată până atunci.

Si vă rog foarte mult orice amuzare nedumerire eu stau cu sfîințenie în fața dictaturii proletariatalui, nu spun nici o minciună, tot ce spun este sfîntul adevăr.

Președ.: Cum transmitea STEFANESCU mai departe diferite informații, diferite relații pe care le dădeți dvs ?

CALMANOVICI: În vara anului 1943, nu știu data exactă, în vara sau toamna lui 1943, plecase din țară un grup cu CRETEANU, VISIOIANU și nu știu cine și într-o bună zi stătea STEFANESCU la birou și eu viz-a-viz de dînsul, mi-a întîlnit STEFANESCU pentru prima oară atunci o radiogramă din Cairo. Această era prima manifestare de acest fel. Era o radiogramă din Cairo, mi-a dat-o să o copiez și am trimis-o lui COFLER, care era ilegal atunci, prin legătura tehnică de partid, una din cele trei legături.

Președ.: STEFANESCU cum transmitea mai departe. Des. discu-tați fel de fel de chestiuni.

CALMANOVICI: Prin urmare am dat această radiogramă și ulterior am aflat de la dînsul și pe urmă am aflat și pe alți cîni că s-a trimis prin engleji doi radio-telegrafiști, dintre care unul a murit și unul cu numele de TURCANU lucrea aici și care era la dispoziția lui.

Președintele: Dar nu vă apunea STEFANESCU nimic de relațiile lui prietenești cu ministrul Angliei ?

CALMANOVICI: Da, mi-a vorbit a rezultat clar că erau relații și cu ministrul Angliei și cu ministrul Franței.

Președ.: Și dumneata cum ai văzut aceste relații ?

CALMANOVICI: Am văzut că aceasta este o relație a unui om al intelligence - service-ului.

Președ: Ai văzut acest lucru?

CALMANOVICI: Desigur că am văzut acest lucru, mai mic, mai infinit ca CHURCHILL, care era în alianță cu Uniunea Sovietică.

Președ: Cu cine a mai stabilit STEFANESCU legături în țară tot în timpul războiului despre care a știut și grupul dumitale, adică COPLER, BERMAN, PATRASCANU.

CALMANOVICI: Eu am cunoscut pe inginerul SECARA DUMITRU, pe care l-am cunoscut în 1940, a fost în serviciul meu. Să răspund la această chestiune?

Președ: Nu, această era mai târziu. STEFANESCU cu cine a luat legătura?

CALMANOVICI: Cu BARBU STIRBEI.

PRESED: Nu. Cu străini, dintre englezi.

CALMANOVICI: Cu de CASTELAINE și PORTER în 1944.

Președ: Cu SECARA DUMITRU când a fost?

CALMANOVICI: Cu SECARA DUMITRU a fost în iarna lui 1944 în primul trimestru al anului 1944 cred.

Președ: Și ce ți-a spus el?

CALMANOVICI: Cu SECARA? El apelase la mine ca să-l fiu tîlmaci în relațiile cu nemții - la misiunea Germană - avea o chestiune. El fusese în serviciul meu și stînd așa și așteptînd cu o anumită mîndrie mi-a spus că lucrează într-o organizație de rezistență anti-germană și mi-a povestit că un prieten de-al lui Basarabean, un coleg de-al lui de școală basarabean a fost trimis aici și că deservește un aparat de radiotelegrafie și ca să le procur camere că este nevoie ca aceste aparate să fie mutate foarte des din locuință în locuință, întrucît nemții au o mașină cu care reperaază și eu am răspuns: cum se poate așa ceva cînd MANIU poate procura case de la burghezia românească, trebuie apelat la evreii care sunt mult mai periclități, nu este logic? Eu nu pot face nimic. După război mi-a reproșat de ce nu i-am spus că sunt comunist.

Președ: Dar pe inginerul IONESCU?

CALMANOVICI: Pe inginerul IONESCU nu l-am cunoscut dar cînd eram la STEFANESCU a intrat într-o zi o persoană care avea ochelari negri și i-a dat o hîrtie. După plecarea acestuia STEFANESCU după ce a citit-o mi-a dat-o să mi-o copiez. Era o radiogramă de la Cairo. După 23 august 1944, în Piața Română, s-a sîrbordat un domn și mi-a spus eu sunt acela care l-am văzut la STEFANESCU atunci și atunci și s-a re-

mandat IONESCU și spunea că este membru al partidului social democratic.

Președ: Faptul că dumneata cunoșteai pe STEFANESCU și că te-ai întâlnit cu el a fost cunoscut de partid?

CAIMANOVICI: Da a fost cunoscut.

Președ: Înainte de 1942?

CAIMANOVICI: Nu l-am văzut niciodată, nu am știut de existența lui ALEXANDRU STEFANESCU, în țara românească, nu am știut că există o fabrică de ață în țara românească, nu am avut nicio legătură cu acesta.

Președ: Și în 1942?

CAIMANOVICI: În 1942 m-a dus COPLER în prezența lui VEIGEL mi-a dus COPLER dispoziția Comitetului Central în care fără să știu numele dar era PARVULESCU, RANGHEA, n-am știut, după 23 august am aflat, era la 4 aprilie 1944, dl. BOBÎLĂȘ mi-a

Procurorul: Nu este trimis în judecată pentru fapta aceasta.

Președ: Nu pentru această chestiune ești trimis în judecată. Care erau persoanele care în 1942 s-au întâlnit la "SIGMA" și au stabilit aceste înțelegeri, să ne relatezi?

CAIMANOVICI: Prima oară când am luat contact cu STEFANESCU în toamna lui 1942 era STEFANESCU, DRAGOS POP, BERBAN și cu mine.

Procurorul: Cine a avut inițiativa întâlnirii?

CAIMANOVICI: DRAGOS POP mi-a spus noi vi-l aducem și noi am spus că da. Am avut aprobarea pe urmea a lui COPLER în numele Comitetului Central în prezența lui VEIGEL și pe baza acestei am stat de vorbă.

Procurorul: Tov. Președinte, vă rog îmi permiteți o întrebare. Să ne explice acuzatul cum se face că la confruntarea care i s-a făcut acuzatului cu BERBAN de către procuror a declarat următoarele: În anul 1942 STEFANESCU trebuia să intensifice activitatea agenturii din conducerea partidului. Mi-a spus că el socotește util ca contactul pe care el îl avea pe linie de spionaj cu noi să fie acoperit prin cunoașterea și aprobarea legăturilor cu directorul de către conducerea partidului. În acest scop mi-a spus că va veni la "Sigma" însoțit de inginerul DRAGOS POP care era o cunoștință comună a noastră, dar care nu avea atunci cunoștința de legătura noastră cu STEFANESCU. În urma acestor înțelegeri STEFANESCU a venit în vara anului 1942 la birou la "Sigma" însoțit de DRAGOS POP. DRAGOS POP mi l-a prezentat pe STEFANESCU ca pe o persoană p

care noi n-am fi cunoscut-o și care vrea să exprijine bănește lupta antihitleristă. Cu această ocazie STEPANESCU ne-a prezentat lui JAC BERMAN. A cerut să arătăm mai sus pe linie de partid o am luat contact cu el și că el este dispus să sprijine bănește și ne-am înțeles să facem un schimb de informații în legătură cu acțiunea politică reclamată de mersul războiului. Toată această chestiune am relatat-o lui COFLEA, pentru că el să facă cunoscută versiunea mai sus. Versiunea.

Președintele: Da, versiunea. Ceai de spus de această declarație?

CAIMANOVICI: Declar în mod succint că această declarație este nesincera nu corespunde realității.

Președ: Dar de ce trebuia să faceți acest aranjament atunci. În 1942 a trebuit să vină STEPANESCU?

CAIMANOVICI: Eu l-am cunoscut pe STEPANESCU înainte de a-l aduce DRAGOS POP în toamna lui 1942. Arăt toată această chestiune nu corespunde realității. Am să o dovedesc cu întreaga cu o claritate absolută.

Procurorul: Tov. președinte nu vrea să mai pun încă o întrebare.

Intr-o veche declarație din octombrie 1952, acuzatul a declarat: Eu mi s-a cerut să spun numai adevărul. Am să arăt că până acum am ocolit adevărul și să arăt faptele pe care le-am săvârșit. Am dat o declarație privitoare la înțelegerea ce-ar fi avut loc între PATRASCANU, COFLEA și ALEXANDRU STEPANESCU în legătură cu o colaborare pentru asigurarea influenței britanice în România, precum și a colaborării și informării asupra acțiunilor P.C.R., toate acestea au fost inventate de mine, eu neavând cunoștința de aceste fapte. A declarat înainte apoi a retractat. Vă rog să îngăduiți să mai citesc un pasaj. La 12-13 februarie 1953 într-o altă declarație pe care acuzatul CAIMANOVICI a dat-o începe prin acestea: Sunt hotărât ca fără nici o rezervă să declar toate faptele criminale la care am luat parte sau pe care le cunosc ca săvârșite de alții atât în perioada ilegalității cât și după 23 august 1944.

CAIMANOVICI: În ce dată este această declarație?

Procurorul: 12-13 februarie 1953, pentru că după aceea ~~da~~

CAIMANOVICI: Să spun...

Procurorul: Să dea explicații după ce am prezentat o

declarație scrisă cu mîna proprie și trimisă organelor de anchetă, 3 martie 1953, subsemnatul CALFANOVICI EMIL - arată datele lui - de clar că azi 3 martie 1953 ora 18,45, fiind cercetat în legătură cu GIBSON, despre care am arătat că am avut legături pe linie de spionaj cu el, am arătat organelor de anchetă la întrebările puse cu privire la semnalamentele lui GIBSON și după indicarea mea completă asupra acestor semnalamente și stăruințele anchetei de a da toate semnalamentele, nu mă întrebăți că am greutăți despre aceste semnalamente. Persoana despre care declarase că o cunoaște bine și acum are greutăți să vă dau aceste semnalamente, apoi am retractat activitatea de spionaj pe care am desființat-o cu STEFANESCU din 1939-1942 cît și activitatea de spionaj pe care am desființat-o după 23 august 1944, De asemenea la aceeași dată în nenumărate rînduri am încercat să semăn neîncredere prin fel de fel de provocări la întrebările puse, etc., pentru că după aceea la confruntarea care are loc în fața procurorului să declare așa cum a declarat și care este în procesul verbal de confruntare și pe care noi îl vom arăta și altele. Cum își explică această atitudine, da, declar, retractez, declar, retractez, pe care acuzatul a avut-o luni și ani de zile în fața cercetărilor?

Președintele: Cu explici aceasta, dar scurt.

CALFANOVICI: Scurt, este așa un acuzat în fața....

Președintele: Fără teorie.

CALFANOVICI: Fără teorie, un acuzat în fața unui organ de securitate a dictaturii proletarietului nu poate retracta decît numai atunci cînd spune minciuni, poate retracta numai cînd spune o minciună, da o poate retracta.

Procurorul: Tov. Președinte, dar de ce spune minciuni?

CALFANOVICI: Am să spun de ce zic minciuni.

Procurorul: Dar în fața procurorului acolo unde confruntem e-a făcut cu toți membri ai organelor statului, de fața, și cînd BERMAN i-a pus în vedere faptele pe care le-a recunoscut și BERMAN le-a recunoscut în fața instanței, cu toată claritatea în treaga sa activitate de spionaj - și acesta este un lucru cîștigat pentru noi - cum își explică această atitudine pe care a avut-o?

Președ: Dămneata ni fost audiat și de către procurări și atunci iarăși ni schimbă.

CALFANOVICI: D-le președinte, voi demonstra cu toată claritate că nu am cunoscut nici o activitate de spionaj a lui BERMAN, nu

am luat parte la nici o activitate de spionaj, am fost numai pe linia de luptă împotriva lui ANTONESCU și a lui HITLER și declarăm că din 12-13 februarie, eu am să vă rog pe urmă când o să-mi dați mie cuvîntul o să-mi-o dați și-o citesc și voi arăta că această declarație de la început și pînă la sfîrșit nu este sinceră și nu pentru că eu sunt nesincer, fiindcă am fost....

Procurorul: Am luat act de răspunsul lui, vă rog tov. președinte să-mi dați voie să pun o întrebare. Cum își explică acuzatul această declarație pe care a făcut-o atît organelor de cercetări cît și la confruntarea care a avut loc cu BERMAN?

Am avut o întîlnire la STEFANESCU ALEXANDRU acesta în Decembrie 1942 cu PATRASCANU, COFLER, BERMAN și CALMANOVICI. Cu această ocazie STEFANESCU ne-a arătat situația critică cu privire la încercuirea armatelor fasciste la Stalingrad. După ce a arătat această situație ne-a dat următoarele indicații în vederea opunerii rezistenței în caz de înaintare a armatelor sovietice:

1.- Să asigurăm influența politică și economică a Angliei în România. A cerut lui PATRASCANU și COFLER să promoveze în partid această linie.

2.- Să pun problema atragerii lui RĂDIU la Frontul Democratic. STEFANESCU a declarat că el se va ocupa cu aceasta.

3.- STEFANESCU a cerut să fie informat de orice activitate a partidului, idem de orice acțiune s-ar întreprinde pentru dobîndirea lui ANTONESCU.

4.- STEFANESCU a arătat deosebită importanță de a se asigura evitarea turburărilor, ordinea în satele frontului, adică să fie grave, demonstrații, scîrniți muncitorești, în cazul cînd trupele sovietice se vor apropia de frontiera țării. Tot cu această ocazie STEFANESCU a cerut ca în conducerea organizațiilor de partid să fie elemente pe care PATRASCANU și COFLER să poată conta. Deosebită a cerut să se ia toate măsurile necesare ca să se introducă linia anglo-fild în partid împotriva liniei aduse de conducătorii partidului aflați în închisori, care trebuiesc izolați. Noi toți cei de față nu am avut nimic de obiectat, acordul nostru a fost dat prin răspunsul dat de PATRASCANU și COFLER. PATRASCANU după ce a făcut observații asupra caracterului lui RĂDIU a arătat că este bucuros că se va deschide frontul balcanic și a arătat că va duce la îndeplinire cele discutate. Cum explică aceste declarații?

CALMANOVICI: Da, este o declarație nesinceră.

Procurorul: Cînd l-a cunoscut pe PATRASCANU?
CALINANOVICI: L-am cunoscut pe PATRASCANU în octombrie 1944, ceea ce rezultă cu o claritate absolută din materialele pe care le aveți.

Procurorul: Tot președinte permiteți-mi să-i pun o întrebare tot pe marginea unei declarații făcute.

În 1949 a declarat acuzații, la întîlnirea care am avut-o cu COPLER în casa sa, repet anul 1948, la întîlnirea cu COPLER în casa sa, acesta mi-a repetat că desigur că nu am uitat că partidul știe că contactul cu STEFANESCU a început în vara anului 1942. Cu această ocazie RUFUS COPLER mi-a spus că se așteptă să fie arestat și că se mira că pînă atunci nu a fost arestat, apoi mi-a spus că m-a chemat la el pentru că sînta răspunderea pentru soarta mea în legătură cu activitatea de trădare și spionaj pe care am desfructurat-o cu STEFANESCU. Mi-a spus că el mă asigură că în cazul cînd va fi arestat nu va vorbi nimic organelor de securitate despre activitatea noastră de spionaj și în nici un caz nu mă va implica pe mine. De asemenea mi-a spus să fii sigur că nici STEFANESCU sau PATRASCANU nu va face o declarație în legătură cu activitatea noastră de spionaj, apoi mi-a spus că dacă voi fi anchetat în legătură cu relațiile noastre cu STEFANESCU să arăt că pe STEFANESCU nici nu l-am cunoscut pînă în 1942, că începînd din 1942 de cînd l-am cunoscut pe STEFANESCU ne-a făcut mari servicii și să relev aceste servicii într-o lămină trandafirie. Să arăt de asemenea că pe PATRASCANU nu l-am cunoscut pînă în 23 august 1944, deocînd la anchetă am spus înut multă vreme această versiune stabilită cu STEFANESCU. Am susținut această versiune pentru a nu răsturna tot eșafodajul poziției pe care credeam eu că o adopta STEFANESCU, COPLER, PATRASCANU și BERMAN în fața organelor de anchetă, sperînd astfel să nu se descopere activitatea de spionaj dusă în folosul serviciului de spionaj englez cu STEFANESCU.

Cum îți explici acuzații această?

Președintele: Cum explici această declarație?

CALINANOVICI: Această declarație este o declarație ne-sincară, redactarea acestei declarații în forma în care mi-ați citit-o acum, este o redactare făcută de către organul de anchetă, pe baza, genera ei este o serie de întrebări și de răspunsuri care împing la acest răspuns, iar pe urmă a fost refăcută pentru că în modul acesta se vede prea clar că eu am acționat la sugestia

tov, anchetator.

Procurorul: Tov. președinte, noi am auzit răspunsul acuzatului, vă rugăm să binevoiți să dispune și să aproba ca pe loc să se facă o confruntare între acuzatul CALMANOVICI și acuzatul STEFANESCU.

Președintele: Tribunalul aprobă, să fie introdus acuzatul STEFANESCU ALEXANDRU.

Președ: Acuzat STEFANESCU fiind ai cunoscut pe LUCRETIU PATRASCANU?

STEFANESCU: Nu-mi aduc aminte data.

Președ: Dar aseară ne-ai spus.

STEFANESCU: Dar, cred că era în anul 1942 așa cred.

Președintele: Cine ți l-a prezentat?

STEFANESCU: D-l. EMIL CALMANOVICI.

CALMANOVICI: Aș ruga să audă și răspunsul meu....

Președ: Nu este nevoie.

CALMANOVICI: Este bătrîn dar minte.

Procurorul: Mai permiteți-mi ca să pun o întrebare.

Cum se explică faptul că acuzatul a dat o asemenea declarație care se găsește la fila 157 din dosar (am pierdut de fiecare dată din vedere ca să spun paginile, însă le pot arăta instanței oricînd)

În luna decembrie 1943 vorbind dinșul de o întîlnire care a avut loc din nou cu aceiași și anume, STEFANESCU, PATRASCANU, COPLER, BERMAN și acuzatul, deci au fost prezenți aceiași, dau discutat chestiuni în legătură cu constituirea unui guvern înghesat de STEFANESCU care să se rupă de nemți, ca atunci cînd trupele sovietice vor intra în țară ele să găsească un guvern care să se rupă de nemți. STEFANESCU a arătat că acest guvern trebuie să se realizeze cît mai curînd stîta timp cît armata sovietică este încă departe de hotarele romîniei. În caz că întîrzie există pericolul ca un nou guvern să fie instaurat în prezenta armatelor sovietice și în mod fatal va fi constituit nu din oamenii noștri, în ghilimele acestora, ci cu participarea elementelor pro-sovietice. Cu explicația prin oamenii noștri înțelegem cu simpatie anglo-americană și numai din partea P.-C.-R. PATRASCANU și COPLER și oameni recomandați de dinșii aparținînd organizațiilor de masă. STEFANESCU a arătat că este necesar să se intensifice acțiunea de a strînge în ceroul nostru pe MANIU și BRATIANU. A indicat că PATRASCANU și COPLER să ia contact cu aceștia, iar el personal va aranja prin Intelligence Service să

întreprindă presiuni directe pentru a-l determina pe MANIU să colaboreze cu noi, întrucât MANIU era nehotărât în privința colaborării lui cu frontul democratic.

STEFANESCU a întrebat pe PATRASCANU și GOLPER de ce forțe dispun în partid, la care GOLPER a răspuns că acum a schimbat compoziția Comitetului Central al P.C.R. scoțind elementele revoluționare, realizând astfel un comitet central de care PATRASCANU și dînsul dispun pe deplin.

Bu cer să arăt că explic această declarație.

Președ: Ce este cu această declarație?

CALMANOVICI: Această declarație nu corespunde realității nu l-am cunoscut pe PATRASCANU pînă în octombrie 1944, o pot dovedi cu o claritate absolută, nu l-am cunoscut pe STEFANESCU...

Președ: Ce întâlniri secrete a avut acuzatul în casa conspirativă VEXLER?

CALMANOVICI: În casa conspirativă VEXLER m-am întâlnit cu GOLPER la dispoziția lui, odată cu BETTMAN, odată cu nevastă-mea, odată cu STEFANESCU, ^{atunci} ~~într-o~~ cred. Această era în octombrie 1944 și cele ce știu eu. Nu, era în octombrie 1943.

Președ: Cînd a fost cu STEFANESCU ce s-a discutat?

CALMANOVICI: Eu nu știu că GOLPER îl cunoaște pe STEFANESCU. La acea dată știu că se recomanda cu numele de MARINESCU. Ce s-a discutat atunci, s-a discutat problema războiului, aceiași problema, ce ofițeri cu orientare antifilitleristă cunoaște el și a indicat sau atunci sau în altă ocazie, a indicat 2 nume pe TATARU general și pe POPESCU Lt. Colonel și aderarea lui MANIU la construirea frontului democrat. Acestea erau problemele care erau permanent discutate.

Președintele: Dar în noiembrie 1943 în legătură cu comuniștii din închisori ce s-a spus?

CALMANOVICI: Nu cunosc nimic.

Procurorul: Vă rog tov. Președinte să-mi îngăduiți să arăt ce a declarat el. La a treia întâlnire GOLPER mi-a citit o scrisoare a cărui conținut se referea la anumite învinuiri aduse comuniștilor din închisori. Ce anume nu-mi aduc aminte.

Președ: Dacă ți-a citit o astfel de scrisoare, nu-ți aduci aminte, ce învinuiri s-au adus?

CALMANOVICI: Cu o scrisoare a citit GOLPER în prezența mea și a soției mele a da, scrierea către comuniștii din Caransebeș.

un document foarte amplu și foarte impresionant important care m-a impresionat foarte mult.

Președ: A, da. Te-a impresionat. Deci declarația aceasta este sinceră.

CALMANOVICI: Absolut sinceră.

Președ: Ce arme și munițiuni a procurat STEFANESCU în vederea acțiunii voastră?

CALMANOVICI: Dle președinte, printre bilețele pe care Țe-am trimis eu și pe care în partea doua am să vă rog foarte mult ca să-mi dați posibilitatea care am rugat foarte mult ancheta, există un bălet în care eu comunic că în luna mai - l-am văzut în cursul anchetei altfel nu Țineam minte că este în luna mai - în care comunic că lângă Brașov sau depozitat niște arme și KOPLER mi-a răspuns că i s-a comunicat de sus că nu mai este nevoie, de sus sau de dl. BODNARAS și anume era un lt. col. MIHAILESCU pe care l-am văzut ulterior la dl. BODNARAS în birou după 23 Aug.

Procurorul: Îmi permiteți să-i reamintesc ce a declarat și anume în cursul lunii februarie 1944, la o ședință dintre STEFANESCU KOPLER și cu mine, s-a pus problema ca STEFANESCU să procure niște arme, în special grenade. STEFANESCU a promis că va procura și după puțin timp m-a anunțat că a procurat armament prin lt. col. MIHAILESCU și mi-a dat adresa din Brașov de unde armamentul să poate fi ridicat, am aranjat ca acest armament să fie ridicat de KABELATZ, cari după schimbarea CC din aprilie, KOPLER mi-a comunicat că nu mai este nevoie de aceste arme. Mi-a comunicat că de sus i s-a spus că numai este nevoie de aceste arme. Aceasta pot s-o spun precis.

Președ: Dar în legătură cu arme și grenade, va comunicat STEFANESCU despre această treabă?

CALMANOVICI: STEFANESCU mi-a comunicat că a depus și mi-a comunicat că acest material, în acest bilet exista, mi-a comunicat că - și acest bilet există și partea privitoare la adresă aceasta este cifrată - și am să vă rog foarte mult ca acest bilet să-l pot avea în mână.

Președ: Ti-l vom arăta STEFANESCU și PATRASCANU s-au mai întâlnit ~~în cursul anului 1944 până la 23 Aug.?~~ în cursul anului 1944 până la 23 Aug.?

CALMANOVICI: Da, uitați-vă ce știu eu în această privință, celiace am declarat din prima zi că o țin minte și anume că prin mai - iunie 1944 STEFANESCU mi-a spus că ar vrea să-l vadă pe

PATRASCANU. Am scris un bilet și l-am trimis lui KOFLER pentru CG. Pentru că tov. BODNARAS îmi dăduse această legătură cu KOFLER, nu dl. BODNARAS mi l-a dat și vă voi dovedi acest lucru cu o claritate absolută.

Președ: Am înțeles din declarațiile d-tale anterioare, legătura d-tale a fost WEIGEL, după WEIGEL a fost KOFLER până la 4 aprilie și după 4 aprilie dl. BODNARAS.

CALMANOVICI: ~~dl. BODNARAS mi-a confirmat acest lucru.~~ Mi-a comunicat într-un bilet, și acest bilet există aici. Mi s-a arătat l-am văzut, în care scria. STEFANESCU prin urmare ION conspirativ, cere o întâlnire cu L.P. pentru că nu știa numele conspirativ al lui PATRASCANU, ceea ce nu ar fi fost posibil dacă euș fi știut.

Președ: Vasăzică L.P. era PATRASCANU?

CALMANOVICI: Era atât de deștept KOFLER ca să știe că L.P. este PATRASCANU, și nu s-a realizat acest lucru și eu mai intervenit STEFANESCU, dată, mi-a spus uite că nu a venit, eu am comunicat acest lucru pentru că am avut două legături cu dl. BODNARAS, unul KOFLER și una prin MIREL COSTEA. I-am comunicat și lui MIREL și mi-a spus că am luat act, însă răspunsul o să-l capeți prin legătura care ți s-a dat, prin legătura prin care ți regulat legătura cu partidul și pe urmă nu știu ce-au vorbit, într-o bună zi STEFANESCU mi-a cerut încă o întâlnire, aceasta a fost în iulie sau august și mi-a spus seara trecută a stat numai cinci minute și acest lucru scrie deasemenea într-un bilet.

Președ: Și ce au discutat?

CALMANOVICI: Nu mi-a spus.

./.

Președintele: Arată tot ce cunoști despre legăturile lui ALEXANDRU ȘTEFANESCU cu ION ANTONESCU ?

CAIMANOVICI: Cu ȘTEFANESCU - așa cum am declarat din prima zi, mi-a spus că este prieten cu ANTONESCU, că are un companion la turism dela Predeal, un companion destul de agresibil, însă eu am înțeles că ȘTEFANESCU nu era de acord cu politica hitl-ristă, fiindcă el era filo-anglez și acest lucru l-am scris într-un bilet că în jurul lui ANTONESCU roesc lichelele nemțești, cum este colonelul ZAHARIA sau așa ceva și că alții încearcă să-l convingă să se rupă de nemți.-

Președintele: Și cum să se rupă de nemți și cu cine să se alieze, cu sovieticii ?

CAIMANOVICI: Nu să trescă de partea Națiunilor Unite. Știu că în capul lui ȘTEFANESCU centrul de greutate era Anglia, dar în capul meu centrul de greutate era Uniunea Sovietică.

Președintele: Acuzat CAIMANOVICI, îți permiți apropieri nepermise, să nu faci d-ta comparații că nu avem nevoie.

Dar cu PICKI VASILIU avea legături ȘTEFANESCU ?

CAIMANOVICI: Intr-o declarație pe care am dat-o am spus că nu știu, însă știu că s-a dus la PICKI VASILIU și PICKI VASILIU l-a însoțit și a făcut legătura cu cei trei parașutiști.

Președintele: Dar NICUȘTIU PATRASCANU avea legături cu PICKI VASILIU ?

CAIMANOVICI: Știu numai că există un bilet pe care l-am scris și în care am arătat legătura cu PICKI VASILIU și PATRASCANU ce anume nu știu. ȘTEFANESCU mi-a spus ceva că PICKI VASILIU a stat de vorbă cu PATRASCANU, că ține legătura pentru ANTONESCU cu Partidul Comunist așa ceva.

Procurorul: D-te într-o decl rație spui că ALEXANDRU ȘTEFANESCU știa că PATRASCANU era în foarte bune relații cu PICKI VASILIU, dela care obținea diferite avantagii. Ce ai de spus ?

CAIMANOVICI: Aceasta este o declarație nesincă.

Procurorul: Nici ce ai scris în 1943, nu este sincer ?

CAIMANOVICI: D-le președinte, până la 3 Septembrie 1952, am fost obiectul unei anchete. Niciun cuvânt pe care îl cunoșteam nu l-am ascuns, însă nu știu despre relațiile lui.

Președintele: Dar despre legăturile lui PATRASCANU cu ANTONESCU și-a vorbit ceva ?

CAIMANOVICI: Nu țin minte să-mi fi vorbit ȘTEFANESCU despre aceasta, că așa fi arătat .

Procurorul: Totuși la cercetări a spus că PATRASCANU întreține relații cu ION ANTONESCU prin FICU VASILIU cu care se vedea regulat ?

Președ: ALEX. STEFANESCU îl ținea la curent cu discuțiile.

GALMANOVICI: Da și l-am raportat prin KOFLER pentru CC.

Președ: Dta ai luat cu KOFLER, aa cu CC, ne interesează persoane și nu întrebuița numele sfânt al C.C. Răspunde la ceia ce te întrebăm noi? Ziua de 23 aug. 1944 la ce întâlnire ai participat?

GALMANOVICI: Prin iulie sau august 1944, STEFANESCU mi-a cerut o a doua întâlnire cu PATRASCANU. Am comunicat prin KOFLER C.C. însă KOFLER mi-a răspuns că nu a primit nici un răspuns de suși la insistențele mele, a fost și KOFLER la această întâlnire la PAUL BACALU din str. Paris unde m-am dus cu STEFANESCU. Și în timpul întâlnirii s-a transmis la radio că ANTONESCU a fost doborât și ne-am dus apoi toți 4 am în piața palatului și am luat act de această doborâre a lui ANTONESCU.

Procurorul: Vă rog să-mi permiteți tov. președ. ca să citesc un pasagiu dintr-o declarație a acuzatului unde este vorba de întâlnirea pe care a avut-o la BACALU în ziua de 23 Aug. Iată ce spune: "Cu această ocazie STEFANESCU le-a cerut informații lui KOFLER în legătură cu acțiunile pe care le duce partidul comunist, pentru doborârea lui ANTONESCU. KOFLER l-a informat pe STEFANESCU că PATRASCANU nu a reușit în acțiunile lui de întârziere a acțiunilor partidului comunist, privind răsturnarea lui ANTONESCU, aceasta din cauza că elementele revoluționare din partid, conduse de dl. GHEORGHIU DEJ, erau indignate de tactica de tergiverare a acțiunii lui ANTONESCU și că vroiau să treacă la acțiuni imediate. Acțiunea de tergiversare a răsturnării guvernului ANTONESCU, era dusă de MANIU și STEFANESCU cu sprijinul direct a lui PATRASCANU

în vederea realizării unui plan care a fost elaborat de ei prin care se urmărea ca acțiunea de rușe de germani să aibă loc cu sprijinul englezilor și americanilor care urmau să trimită trupe pe calea aerului în România, la o dată cât mai apropiată și era indicată luna septembrie 1944. Cele spuse mai sus le cunosc din relatările făcute mie de STEFANESCU pe care le-am comunicat în scris și verbal lui KOFLER".

Bu cer explicație asupra acestei declarații cu mențiunea că nu trebuie să pierdem din vedere că această întâlnire la care a participat și KOFLER în seara zilei de 23 August și la care ei discutau chestiunea întârzierii doborârii lui ANTONESCU, are loc într-un moment în care doborârea lui ANTONESCU s-a și făcut.

Președ: Ce explicații dai asupra conținutului acestei declarații?

CALMANOVICI: Declarația este nesinceră. Este adevărat că le-am întâlnit la 23 August, care pentru noi nu era 23 August, pentru că nu știam, că dacă știam nu le mai întâlneam.

Președ: Nici KOFLER n-a știut de efectuarea actului dela 23 August?

CALMANOVICI: Nu n-a știut, sunt convins că n-a știut.

Președ: După 23 Aug. 1944 ce legături ai avut cu STEFANESCU?

CALMANOVICI: După 23 Aug. 1944, STEFANESCU m-a rugat odată în luna septembrie să vin la masă cu PATRASCANU, KOFLER și BERMAN, pentru că până atunci eu niciodată n-am luat mici măcar o cafea, o dulceață sau un pahar cu apă dela el. Am făcut cum făceam de obicei m-am dus la C.G. la dl. BODNARAS

Președ: Răspunde la întrebarea mea, nu mai băga aici C.G.

CALMANOVICI: Mi-a cerut acest lucru și m-am dus la C.G., m-am dus la partid și am exportat că m-a chemat STEFANESCU la el.

Președ: Nu ne interesează acest lucru. Ti-a cerut să activezi mai departe cu el?

CALMANOVICI: Nu, pentru că nu am activat nici până atunci.

Președ: Care a fost natura legăturilor dintre dta și STEFANESCU după 23 August?

CALMANOVICI: Nu l-am mai văzut pe STEFANESCU începând din octombrie, când am fost la el acasă. N-am știut nici când a fost arestat. Dela dl. DRAGOS POP am aflat.

Procurorul: Iată ce spune acuzatul într-o declarație: "la începutul lunii septembrie 1944, STEFANESCU m-a chemat la biroul său și mi-a spus că activitatea de spionaj pe care o desfășurasem în timpul războiului, trebuie continuată și intensificată, argumentând că burghezia română este patriotă și că trebuie sprijinită în lupta ei împotriva curentului revoluționar care creștea în țară sub influența Uniunii Sovietice.". Ce are de spus asupra acestei declarații?

CALMANOVICI: Este nesinceră, n-am avut niciodată atitudine antipartinică sau antisovietică.

Procurorul: Mergem mai departe "eu am acceptat și am continuat să furnizez informații lui STEFANESCU. Activitatea mea după alături de KOFLER și PATRASCANU sub conducerea lui STEFANESCU, mă făcuse în așa măsură, încât am luat hotărârea de a activa și în noua situație și am furnizat informații economice, politice și militare, atunci când mă întâlneam cu el."

Președ: Ce-ai de spus de această declarație?

CALMANOVICI: N-am dat nicio informație.

Procurorul: Rog instanța să-mi permită să citesc declarația pe care a făcut-o el asupra acestei întâlniri? "Cu această ocazie s-au discutat trei chestiuni și anume. În primul rând s-a discutat chestiunea care a servit ca justificare față de partid a acestei întâlniri, arătându-i lui PATRASCANU că el STEFANESCU este solicitat de a intra în guvern ca subsecretar de stat la un departament economic. Aceasta a fost chestiunea care a servit deci ca justificare pentru întâlnirea dintre cei doi, față de organele de partid. PATRASCANU nu i-a dat un răspuns precis, în orice caz eu nu-mi pot reaminti de aceasta.

În al doilea rând s-au discutat chestiuni politice și anume: STEFANESCU i-a arătat lui PATRASCANU, că prezența trupelor sovietice în țară, precum și dezvoltarea mișcării muncitorești, sub conducerea Partidului Comunist pun în pericol interesele britanice în România, că în consecință este necesar de a se duce o acțiune temeinică pe baza unui plan bine chibzuit, pentru asigurarea influenței britanice în țară. A treia chestiune a constituit propunerea făcută de STEFANESCU lui PATRASCANU și anume de LE ROUGETELE ministru englez, dorește să se întâlnească cu PATRASCANU, pentru a discuta cu dînsul coordonarea acțiunilor tuturor forțelor contrarevoluționare pentru a realiza influența britanică în România. PATRASCANU a răspuns că este bucuros să se întâlnească cu ministrul Angliei și i-a spus lui STEFANESCU să aranjeze această întâlnire.

Președ: După 23 August 1944, BERMAN?

CALMANOVICI: Nu cunosc în afară de vizita pe care i-a făcut-o la masă.

Președ: Dar PATRASCANU a menținut legăturile de spionaj cu STEFANESCU?

CALMANOVICI: Afară de vizita făcută cu mine la STEFANESCU, nu cunosc ce relații au avut sau ce relații au avut.

Președ: În timpul războiului ai fost coacociatul lui BERMAN și ai avut legături cu BERMAN. BERMAN nu a avut legături cu STEFANESCU?

CALMANOVICI: V-am arătat legăturile erau legături în spiritul partidului. Nu cunosc alte legături cu caracter de spionaj și toate declarațiile date în această privință sunt nesincere.

Procurorul: În ce privește întâlnirea dintre STEFANESCU și PATRASCANU care a avut loc după 23 aug. 1944, să ne arate și să ne relateze contribuția lui la această întâlnire?

CALMANOVICI: Prin luna octombrie STEFANESCU m-a rugat să trec pe la dînsul că ar vrea să se sfătuiască cu PATRASCANU, cu pri-

vire la propunerea care i s-a făcut să intre într-un cabinet minister, ca subsecretar de stat la un departament economic. M-am dus la C.C. cum făceam întotdeauna, în orice împrejurare și am spus lui ANA PAUKER ceea ce să se sfătuiască STEFANESCU cu PATRASCANU și dinșu mi-a spus că să-i dau un telefon lui PATRASCANU, pe care-l nu-l cunoșteam ca acesta să-l primească și să-l sfătuiască. PATRASCANU mi-a fixat ora și STEFANESCU mi-a spus că să merg și eu cu el. Din politete, fiind un om foarte gentil, m-am dus cu dînsul, fiindcă eu țineam legătura cu el în interesul partidului, nu în interesul lui, m-am dus cu dînsul la PATRASCANU pe care nu-l cunoșteam și m-am recomandat, iar PATRASCANU i-a răspuns ceva destul de indiferent după care am plecat.

Procurorul: Vă rog să-mi permiteți să arăt instanței că el a arătat lucruri foarte interesante cu privire la această întîlnire, despre care a arătat că a avut loc. Că această întîlnire a avut loc la două săptămîni, după întîlnirea dintre STEFANESCU și PATRASCANU și după aceea arată "STEFANESCU mi-a spus foarte vesel că a avut loc întîlnirea dintre PATRASCANU și LE ROUGETRELE cu care s-a discutat ce se poate realiza cu PATRASCANU, cu privire la punerea Romîniei sub influență britanică și că împreună au făcut un plan de acțiune ca să îndrepte lucrurile pe un făgaș bun. STEFANESCU mi-a spus că trebuie să recunoască că PATRASCANU își dă foarte mult osteneala pentru aceasta și că i-a făcut ministrului Angliei o impresie foarte bună. S-a analizat pe ce oameni din guvern și pețteni politici ai lui PATRASCANU poate conta pentru a realiza influența politică și economică a Angliei în Romînia. STEFANESCU mi-a vorbit în acest sens de VISOIANU mi-a spus și alte nume pe care nu-mi mai aduc aminte. Ministrul Angliei a pus problema colaborării lui PATRASCANU cu național țărăniștii și a discutat despre cei cu care PATRASCANU era în relații foarte bune.

Președ: Ce ai de spus la această declarație?

CALMANOVICI: Nimic din președinte.

Președ: Toată declarația este nesinceră?

CALMANOVICI: Adevărul este că am fost cu STEFANESCU la PATRASCANU, dar de LE ROUGETRELE nu am auzit niciodată. N-am auzit de numele lui.

Președ: Ce discuții ai avut cu STEFANESCU cu privire la guvernul Dr. PETRU GROZA după instalarea acestui guvern?

CALMANOVICI: N-am mai vorbit niciodată cu STEFANESCU, cu excepția lui 1946 cînd am fost atunci lamasă în rest niciodată n-am mai fost la el. Tot ce am afirmat a fost necorespunzător.

Procurorul: Acuzatul spune că nu a auzit niciodată de numele lui LE ROUGETELM. De unde apare acest nume în declarațiile lui?

CALMANOVICI: Dela dl. anchetator.

Președ: Ce discuții a avut cu ALEX. STEFANESCU, de față fiind și DRAGOS POP în 1946?

CALMANOVICI: STEFANESCU a avut o esire foarte violentă împotriva Uniunii Sovietice în legătură cu tratativele de pace dela Paris, foarte violentă față de Uniunea Sovietică, dar tot foarte violentă față de englezii și americani, spunând că am fost înșelați. STEFANESCU făcea efectiv spume la gură și nu se putea vorbi cu el.

Președ: Dar de LUCRETIU PATRASCANU de a spus?

CALMANOVICI: Nu a spus nimic.

Procurorul: Tov. președ. vă rog să-mi permiteți să pun oțeva întrebări pe marginea unor documente scrise care existaua dosarul cauzei. În primul rând vă rog să-mi permiteți să vă transmit dosarul care reprezintă legate scrisorile trimise de CALMANOVICI lui KOPLER. Rog să-l întrebați pe acuzat dacă recunoaște aceste scrisori ca fiind scrise de el.

CALMANOVICI: Da sunt scrise de mine.

Procurorul: Pentru precauție, întrucît noi eram nevoiți să fim precauți, depunem și o expertiză grafică care confirmă că acestea sunt scrise de mina lui, întrucît pe cuvîntul acuzatului nu se poate conta. Deci ca o vigență în plus. Întreb în ce timp și în ce împrejurări a scris acuzatul aceste scrisori?

CALMANOVICI: După ilegalizarea lui KOPLER care cred că era prin toamna anului 1943 și pînă la 4 aprilie 1944, legătura se făcea prin aceste bilețele, pe care le dădeam unei tehnice de partid care era una din aceste trei togarăse anume ANY SOLOMON care apoi a fost arestată și în locul ei le predam lui PIKI STEPAN și SUZI EUN.

Procurorul: Acuzatul nu a vorbit complet, care era conținutul acestor scrisori?

CALMANOVICI: În general socoteam de datoria mea de comunist să-i comunic C.C. tot ce știam că interesează din punct de vedere politic, care le obțineam în special dela STEFANESCU și pe care le transmiteam prin aceste scrisori.

Procurorul: Si scriai către C.C., cui i le-ai adresat?

CALMANOVICI: Le transmiteam lui KOPLER către C.C.

Procurorul: Ce sursă aveau aceste informații pe care i le transmiteai lui KOPLER?

CALMANOVICI: În general le procuram dela ALEX. STEFANESCU. STEFANESCU era informatorul meu.

Procurorul: Persoana căreia îi scri este numită L. Să spună acuzatul ce semnificație are această literă?

CALMANOVICI: Probabil această literă însemna LEONID intrucât la un moment dat KOPLER avea numele acesta conspirativ.

Procurorul: Este așa de îndoielnică chestiunea încât crede că este probabil.

CALMANOVICI: Da, deoarece îl cheama odată LEONID, odată SERGIU, nu mi s-a arătat niciodată un bilet cu Dragă L. însă dacă există.....

Procurorul: Aceste scrisori sunt iscălite de cele mai multe ori ALFRED sau A. Cine este ALFRED care semnează aceste scrisori?

CALMANOVICI: Este numele meu conspirativ.

Procurorul: În aceste scrisori apare destul de des numele de FICHER cine este acesta?

CALMANOVICI: BERMAN.

Procurorul: Apare deasemeni un nume ION, cine era acesta?

CALMANOVICI: ALEXANDRU STEFANESCU.

Procurorul: Mai apare și numele de ISTVAN?

CALMANOVICI: MANIU.

Procurorul: Dar ALECU?

CALMANOVICI: Poate să fie tot ALEX. STEFANESCU, sunt însă ani de atunci și numai țin minte.

Procurorul: Să se spună acuzatul cine este acea perioadă desemnată de zeși de ori în aceste scrisori cu numele de MITICA.

CALMANOVICI: ANTONESCU.

Procurorul: Cine este NEGRU?

CALMANOVICI: MAX AUSNIT.

Procurorul: Cine este CUFFAR?

CALMANOVICI: Cred că este graul ARAMA dela justiția militară, pentru că în românește CUFFAR înseamnă ARAMA

Procurorul: Și cuvântul de măcelar ce exprima în limbajul dvs.?

CALMANOVICI: Însemna general.

Procurorul: Rog să-mi permiteți tov. președinte să citesc un pasagiu dintr-o scrisoare scrisă de CALMANOVICILUI KOPLER care se află la fila 64 din dosarul cauzei. Se găsește acolo o scrisoare, nu ne interesează primul aliniat ci al doilea; iată ce scrie CALMANOVICI lui KOPLER: "Voiam urgent să te văd în chestia următoare ION cere să-l vadă astăzi sau mâine pe P. de preferință cu tine, și în cazul cel mai rău numai pe tine. MITICA a trimis urgent după el și dinșul lipsea. Între timp MITICA a plecat la spectacol, vrea

ca să cunoască un punct de vedere precis al vostru. El socotește că este foarte important momentul și nu vrea să fie neinformați sau să nu poată vorbi neautorizat. Dacă este cazul să ne vedem astăzi". La ce moment așa de important se referea scrisoarea?

CALMANOVICI: Cred că se referea la momentul din martie 1944 când Armata Sovietică făcuse saltul până la Iași și când Hitler l-a chemat pe ANTONESCU care era de acum derutat și căuta o orientare pe linia celor spuse de partid.

Președ: Cine trebuia să-i comunice lui PATRASCANU această convocație?

CALMANOVICI: Dacă era martie numai KOFLER. În acel timp eu nu am știut unde se află PATRASCANU și am putut să comunic numai prin KOFLER, prin legătura marelui partid, altă legătură nu am avut.

Procurorul: Legat de aceasta rog tov. președ. să vedeți în ordinal la fila 12 un bilet care are la sfârșit următoarea frază. "ION roagă urgent pentru marți sau miercuri seara să aibe o întâlnire cu L.P. căci ultima dată îl văzuse numai 10 minute. Dacă se poate rog a să face". Ce are de spus în legătură cu aceasta acuzatul?

CALMANOVICI: Aceasta am declarat-o în prima declarație, prin mai iunie 1944, cum că după știrea mea, ceruse o întâlnire prin mai 1944 care s-a realizat, iar în iulie august o a doua întâlnire care s-a realizat sub forma întâlniri dela 23 august.

Procurorul: Cine trebuia de data aceasta să-l convoace pe PATRASCANU?

CALMANOVICI: Eu nu puteam să fac nicio comunicare decît pe linia legăturii mele de partid care era KOFLER.

Procurorul: La fila 20 în coloana doua tov. președ. găsiți iarăși un bilet al acuzatului către KOFLER: "Dragul meu, ți-am comunicat rugămintea lui ION de a fi văzut de L.P. Te rog din nou pentru mine miercuri, sau poimîine joi să-l viziteze că pe urmă pleacă. Dacă nu rezolvăm chestiuni mari căci văd că nu-mi comunică nimic în chestia mecanicului să le rezolvăm pe cele mai ușoare. Rugămintea pentru mecanic este reînnoită.". Este vorba de o convocare a lui LUCRETIU PATRASCANU?

CALMANOVICI: Desigur.

Procurorul: Urmăriți în original la fila 133 un bilet în mijlocul căreia se scrie: "ION mi-a spus că a fost vizitat marți seara de P." Ce are de spus acuzatul în legătură cu aceasta?

CALMANOVICI: Nu poate fi vorba decît de întâlnirea din mai iunie la care a fost și PATRASCANU.

Procurorul: Care erau legăturile dintre ALEX. STEFANESCU și ANTONESCU?

CALMANOVICI: Le-am arătat.

Procurorul: Rog să-mi permiteți tov. președ. să citesc câteva pasagi dintr-o scrisoare a lui CALMANOVICI către KOPLER, care se găsește la fila 37 din dosar. Citez: "Dragul meu. Am vorbit cu ION (cu alte cuvinte cu STEFANESCU) a fost la M. (prin această inițială este vorba de MITICA adică de ANTONESCU) a avut o convorbire de două ore într-o atmosferă de cordialitate și acord asupra felului de a vedea situația și soluțiile. ICA era la curent cu convorbirea cu MITICA și i-a spus lui ION că a fost foarte bine că i-a spus tot, fără să-l fi adus să fie supărat pe dinsul." Apoi mai jos: "ION i-a spus că el este în măsură să-i dea garanții pentru persoana lui fizică". Mai jos puțin: "ICA va aranja urgent o întâlnire cu MARES împreună cu ION". Mai departe pe cealaltă pagină: "Cu ICA am discutat și despre CRISTESCU. ICA spune că el nu garantează pentru dinsul, este al mareșalului. ION a spus că are motive să creadă că se poate acorda pe această chestie încredere. Au stabilit posibilitatea de luare de contact oricând". Ce reprezintă aceste informații pe care le-a transmis lui KOPLER?

CALMANOVICI: Dle președ. aceasta reflectă o convorbire cu ALEX. STEFANESCU, mai bine zis starea de spirit a lui STEFANESCU, pe care eu o comunicam prin KOPLER C.C.

Procurorul: Rog să-mi permiteți tov. președ. să citesc câteva pasagi dintr-un bilet care se află la fila 59 unde la aliniatul al doilea se spun următoarele: "MITICA i-a spus lui ION că-i dă posibilitatea să vorbească cu cei care au venit acum 6 luni. Aseară a fost acolo. Era MAC.V. (noi știm că cei trei erau sub puterea lui PIKI VASILIU, generalul PIKI VASILIU) au stat de vorbă mult. Nu au realizat întrevăderea din cauză că spunea că nu are încredere în ajutoarele lui care ar fi oamenii Ghestapoului. Ce reprezentau aceste informații?

CALMANOVICI: Este o relatare a lui ALEX. STEFANESCU cum că a fost la Jandarmerie și i-a facilitat o întâlnire cu spionii englezi care fuseseră parașutați.

Procurorul: Reflectă care această scrisoare încrederea nelimitată a lui STEFANESCU în acuzat, ca să-i poată încredința această chestiune extrem de periculoasă pentru viața lui STEFANESCU?

CALMANOVICI: Ca om al Partidului Comunist, da, dar altă calitate nu am avut cu STEFANESCU. El știa că sunt om al partidului.

Procurorul: Cine erau cei trei despre care vorbești?

CALMANOVICI: DE CHASTELAIN, PORTER și METIANU.

Procurorul: Ce erau aceștia?

CALMANOVICI: Erau trei spioni britanici parașutați.

Procurorul: Cine era MAC.V.? eu am dat o interpretare?

CALMANOVICI: Este justă interpretarea, este gralul PIKI VASI-

LIU.

Procurorul: Tov. președ. să-mi permiteți să citesc câteva pasagi dintr-o scrisoare care se găsește la fila 59 chiar la început se găsește fraza: "Dragul meu, ION a fost la ISTVAN ieri, va fi și mâine, de ieri nimic important decât retarea dată asupra convorbirii cu MITICA și că are contact zilnic cu P.C. Ai înțeles că este vorba de L.P. și MAC.V. - adică PIKI VASILIU de care v-a confirmat acum un minut.?. Ce fel de legături erau acestea?

CALMANOVICI: ALEX. STEFANESCU ne-a spus aceste lucruri și ceace mi-a spus le notam și le trimiteam partidului, prin legătura care mi-a dat-o dl. BODNARAS.

Procurorul: Vasăzică dihsul trimitea C.C. informații că L.P. se află în legătură cu PIKI VASILIU și cu ANTONESCU.

CALMANOVICI: Sigur că da, ceiace aflam comunicam.

Procurorul: Tov. președ. vă rog să-mi permiteți să citesc unele pasagii dintr-o altă scrisoare aflată la dosarul cauzei. "ION mi-a citit mesagiul: să se împiedice voiajul lui MITICA și a lui NAE (probabil este vorba de voiajul lui ANTONESCU la HITLER) Sunt șapte inși plecați STEPLEA și alții, acestea nu ne interesează. Să se treacă la acțiuni și cum: să se facă acte de diversiune și sabotaj la Iași în primul rând". Să ne explice acuzatul despre ce fel de sabotaje era vorba la Iași, tocmai în acea perioadă 7 iunie 1944, când este scrisă scrisoarea și când știm că Armata Roșie se găsea la Iași?

CALMANOVICI: Chestiunea asta dacă este privită critic s-ar vedea că astfel de acte de sabotaje trebuiau făcute împotriva Armatei lui ANTONESCU, deoarece împotriva Armatei Sovietice, sabotajele nu puteau fi făcute decât de o armată în retrage. La altceva nu m-am gândit niciodată.

Procurorul: Cine este GRETI?

CALMANOVICI: Intelligence Service din Cairo.

Procurorul: Tov. președ. am să citesc un pasagiu dintr-un bilet aflat la dosarul cauzei și iată ce spune acuzatul: "Am făcut cu ION plan precis pentru convorbirea cu ISTVAN de mâine dim. 7 dim. în sensul celor cerute de GRETI". Acuzatul CALMANOVICI cu STEFANESCU pregătesc planul de discuții cu MANIU, la ordinul lui GRETI.?. Tov. președ. vă rog să-mi permiteți acum să citesc câteva pasagii dintr-o

scrisoare datată 1 mai 1944 în care este vorba de un mesaj în legătură cu propunerile de armistițiu ale lui STIRBEI: "ION a fost la ISTVAN vineri . A intrat MIHAI POPOVICI cu impetuoșitate și l-a întrebat "ce mai fierbe d-le președinte". Ii citește MIHAI și i-a dat partea pe care o cunoști din mesajul lui STYRBEI" - era vorba de mesajul unei propuneri de armistițiu.

Mai departe în aceeași scrisoare se transmite un alt mesaj care este intitulat: "Final mesaj Nr.12 emisar către ALECU".

Aș vrea să ne tâlmăcească ce înseamnă aceasta ?

CALMANOVICI: Eu nu cunosc acest lucru, intrucît nu știam să descifrez, eu am copiat numai.

Procurorul: Bine, dar cine i le descifra lui KOFLER. Dacă d-ta nu te pricepei atunci era să se priceapă KOFLER, căruia îi erau adresate ?

Vă rog să-mi permiteți să citesc eu ce înseamnă. Este vorba de finalul unui mesaj cu Nr.12 trimis de STYRBEI pentru MANIU. Vă rog să ascultați cu toată atenția: " Dacă stăpînirea pusă pe toate pîrghiile de comandă este de așa natură încît va lipsesc mijloacele de înfăptuire, în acest din urmă caz că nu aveți puțința să răsturnați regimul MITICA și pentru a preîntîmpina 9n Moldova mișcări potrivnice vederilor dvs., (adică mișcări potrivnice pentru MANIU) și care nu ar fi fără consecințe, atunci rog arătați dacă admiteți posibilitatea trecerii dvs., în Moldova și înstituirea unui guvern al Romîniei libere, cu consimțămîntul aliaților, - adică formați un guvern care să preîntîmpine acțiunile populare". De fapt acuzatul la aceste nu mai poate da niciun fel de explicații, și văzîndu-se încolțit începe acum să dea din coate în coate și aceasta este explicația atitudinii lui. În aceeași scrisoare scrie: "Ulterior după sosirea mesajului pe care ți-l transmit astăzi (este vorba de cel pe care l-am citit), a discutat ION cu aghiotantul lui ISTVAN (probabil MIHAIL POPOVICI sau cine știe altul) și apoi cu dîsul, chestiunea unui grup în Moldova, în teritoriul ocupat de sovietici", adică tocmai întrebarea pe care mi-o punea dînsul adineaori.

CALMANOVICI: Eu înțelegem teritoriul eliberat, nici decum teritoriul ocupat de sovietici.

Președintele: Acuzat CALMANOVICI este ultima dată cînd te avertizez, altfel voi lua măsuri drastice contra dumitale?

Procurorul: De fapt această chestiune de formare a unui guvern, nu era o chestiune așa de ușoară și pentru aceasta ALEX. STEFANESCU avea nevoie imediat de ajutorul agenturii sale. Și iată ce scrie în aceeași scrisoare în pasajul ultim: "ION mi-a spus că socotea

necesar ca să te vadă cât mai urgent și mai bine să fie doi din conducere. Maine trebuie să-l vadă pe MAC.GHEZURDAN (este vorba de generalul SANATESCU) și pe gralul V. de care ți-am spus. Ce răsturna pe ANTONESCU cu PIKI VASILIU? Să spună acuzatul ce știe în legătură cu aceasta, mai era KOFLER atunci în conducere?

CALMANOVICI: Nu eu nu știam de noua conducere a partidului.

Procurorul: Noi așăltăm explicații nu tălmăciri din partea acuzatului.

Președ: Știi că KOFLER împreună cu FORIS fuseseră îndepărtați din conducerea partidului?

CALMANOVICI: N-am știut de numele lui FORIS, decît după 23 Aug. 1944.

Procurorul: Dar de înlăturarea acestor bandiți în aprilie 1944 știa sau nu.

CALMANOVICI: Nu știam.

Procurorul: În orice caz pentru că pe cuvîntul lui nu putem pune nici un fel de bază, eu cer permisiunea să citesc o scrisoare a Secretariatului C.C. de după 23 Aug. către KOFLER. "Te rog să mă informezi dacă ai adus la cunoștință separat și personal tov. ALFRED și celuilalt tov. din colectivul tău în comisiunea financiară (este vorba de BERMAN aici) despre schimbarea care a intervenit așa după cum primești directive din partea tov. SPATARU și în spiritul în care îți făcea comunicarea. Trimite-mi la fiecare separat și în scris luarea de poziție a lor față de această comunicare.". Mai poate susține că nu știa situația.

CALMANOVICI: Chestiunea am lămurit-o perfect din prima zi a arestării mele.

Președ: A spus că a știut.

Procurorul: Mai punem o întrebare, în legătură cu această operație de formare a guvernului din Moldova așa după cum spune dînsul ocupată de sovietici, Iată ce scrie CALMANOVICI către KOFLER într-o scrisoare care se află la fila 37 către așirgîtul ei: "Personal i-am spus lui ION că dacă mareșalul nu este de acord îi fac sugestia ca dînsul să strîngă o sumă de personalități: 1-3 din partidul național țărănesc, 1-2 liberali, 1-2 din U.P., 1 dela P.C., 1 dela soc. dem. și unul dela Frontul Plugarilor, gralul RADESCU, ICA, 3-4 generali activi sau de rezervă care să vadă dacă se pot constitui în comitet național de eliberare, pornind la acțiune eventual în cazul că nu se putea altfel să se instaleze la Iași după intrarea trupelor sovietice.". Ce explicații are de dat la această personală

colaborare pe care o face el cu ALEX. STEFANESCU.

CALMANOVICI: Este o comunicare făcută prin KOFLER G.C. Poate proastă, poate nepricepută.

Președ: Eu ți-am spus să nu mai pomenști numele G.C.

Procurorul: Aveai deslegare din partea G.C. să faci astfel de propuneri?

CALMANOVICI: Deslegare nu am avut, însă sigur am putut să și greșesc.

Procurorul: Iată ce scrie într-un pasagiu dintr-o scrisoare către KOFLER aflată la fila 143. "La Cairo s-au cerut câteva bombardamente pentru demonstrație, asupra unor puncte importante, cum ar fi de exemplu, aerodroame, gara principală, etc.". Foarte interesat această agentură cere Intelligence Service, să se facă bombardamente asupra populației țării. Nici nu are să dea nici o explicație la această chestiune, este ceva limpede. Iată mai departe, iată ce scrie într-o scrisoare aflată la fila 7 coloana 2-a care este o scrisoare așa de importantă, încât însăși CALMANOVICI când începe fraza scrie "foarte important". și noi recunoaștem că este foarte important: "ION comunică că acelaș om VIS. (este vorba de VISOIANU) care trebuia să plece la timpul său, urmează să plece acum. ION i-a vorbit cerându-i ca să relateze exact pentru ce nu s-a trecut la noi la acțiune. Eu i-am amintit lui ION că tu i-ai spus puține zile după plecarea lui S. (STIRBEI)

că i-ați cerut să precizeze cu sinceritate, care este realitatea ca să se poată înălțura astfel obstacolul. ION ține ca și noi să presăm asupra lui V. ca să înțeleagă care este datoria lui. M-a întrebat dacă este o legătură între noi și V. I-am spus că avem posibilitatea de ai spune ce trebuie în formă precisă". Cine era persoana la care se referă că putea să-i spună în formă precisă lui VISOIANU, cu privire la chestiunea dela Cairo.

CALMANOVICI: Nu știu.

Procurorul: De fapt nu are nicio importanță ce spune acuzatul aci, deoarece PATRASCANU a recunoscut că s-a întâlnit cu VISOIANU. Nu are nici o importanță că el aci dă din coate în coate.

Rog să verificați acum la fila 55 coloana 2-a un bilet în care se spune. "Dragul meu. Cred că este cazul să ne vedem poate marți sau miercuri și poate direct la femei. ION comunică încă simbăta din cele 200 poate da 50 imediat. Se poate să dăca de acum dela (urmează o parte cifrată) pe care-l ști ca prieten al lui ION. Locuiește în 3/3, 7/2, 1/3 etc. După ce un pasagiu de 7 rînduri este scris cifrat, se spune un cuvînt anumit care noi nu l-am putut exact descifra "asta că vine dela dl. MIMI". MIMI este scris cu majuscula. restul

comenzii îl poate furniza până în două săptămîni". La ce se refera acest document. Ce însemna în limbajul acestui document din cele 200 poate da 50 imediat?

CALMANOVICI: Este un document din Mai 1944. Eu am indicat anchetei care era cifrul. În tot cazul era vorba de armament.

Procurorul: Despre ce fel de armament?

CALMANOVICI: Nu știu asta, din cifru ar trebui să rezulte. Știu însă absolut precis, că KOFLER mi-a comunicat că nu este nevoie.

Procurorul: Vă rog să rețineți la pagina 37 la sfîrșitul acestui bilet care este foarte lung, mai înainte de acel pasagiu citit cu privire la activitatea personală, se spune: În chestiunea celor 50 care trebuiau luate, ION este la curent că nu s-au luat, sunt pregătite și din celelalte furnizate ca probă de HANS. El a fost cu trupele în Moldova, soția cunoaște parola și v-a informa". Acum poate preciza despre ce este vorba în reprezentarea celor 50?

CALMANOVICI: S-au grenade sau armă însă nu știu precis.

Procurorul: Dar ce legătură poate exista între cele 50 care pot fi grenade după cum explică dînsul și guvernul pe care l-au propus să-l formeze în teritoriul ocupat de trupele sovietice.

CALMANOVICI: Armele acestea trebuiau folosite de noul C.C. pentru lovitura care trebuia să o dea lui ANTONESCU.

Procurorul: Vă rog să urmăriți la fila 12 coloana 2-a biletul cu următorul conținut: "Dragul meu. În chestiunea CUPPAR, nu ne interesează acest aliniat, trecem la al doilea. ION a fost găsit de FISER în stare de acută nemulțumire. Colaboratorul lui NEGRU omonimul lui IONICA (ALEXANDRU POP) s-a plîns lui ION că cu dînsul nu s-a luat contact deloc, că la fața locului a fost un delegat PURICI, că s-au luat sculele și s-au ascuns în anumite locuri, folosind oameni neexperimentați, că asemenea scule au fost găsite și aduse înapoi, că poartă afacerea este compromisă. Noi de fapt i-am arătat acuzatului că în această relatare sunt cîteva lucruri neclare, cum ar fi faptul că PURICI să facă acest lucru, dacă nu era un om experimentat. Mai departe spune "Cred că este nevoie de a se lua legătura cu omul lui NEGRU pentru a se vedea dacă calificarea că acțiunea este compromisă corespunde sau provine din alte motive, de asemenea pentru relațiile cu ION ar trebui să-i servim oarecare lămuriri. A reluat și chestia mecanicului. Eu vroiam miercuri să o spun, dar am uitat. Cred că un surplus de informații, ar avea un efect favorabil asupra lui ION.". În această situație în care ION este într-un moment de acută nemulțumire, cînd șeful dînui împotriva agenților săi scrie CALMANOVICI lui KOFLER "Cred că un surplus de informații ar avea un efect favo-

rabil în relațiile cu ION". Ai dat informații sau nu?

CALMANOVICI: N-am dat informații cu caracter de spionaj?

Procurorul: Dacă înainte de a avea legătură pe KOPLER, a avut ca legătură pe LILI WEIGEL și dacă a fost la siguranță la LILI WEIGEL?

CALMANOVICI: N-am fost niciodată.

Procurorul: Dacă a vizitat-o pe LILI WEIGEL la închisoarea Malmalson?

CALMANOVICI: Da, am vizitat-o la închisoare?

Procurorul: Care era numele conspirativ al lui LILI WEIGEL?

CALMANOVICI: Îmi pare că VERA, dar nu sunt sigur.

Procurorul: Cînd în aceste scrisori acuzatul scrie aproape în fiecare despre VERA, pentru că el a avut o sarcină din partea agen-turii lor, în legătură cu eliberarea lui LILI WEIGEL, de ce vine el astăzi în instanță și spune probabil VERA.

Președ: Nu-i convine să recunoască.

~~CALMANOVICI~~: Procurorul: Dacă-și amintește acuzatul că în scrisoarea despre care a spus că a fost emoționat, cînd i-a citit-o lui KOPLER, era vorba de LILI WEIGEL.

CALMANOVICI: Nu.

Procurorul: Îmi permiteți să citesc cîteva pasagii din această scrisoare criminală, care l-a impresionat și din care rezol-tă că această agentură „a vrut s-o impună ca legătură de partid pe LILI WEIGEL, cu scop provocator, de a face fracțiuni și de a asasina pe deținuții din închisori. Iată numai două pasagii: "În scrisoarea sa către C.C. al Apărării, tov. CRISTEA ne anunță că conducerea celu-lei din Văcărești, nu se supune directivei, hotărîrii C.C. al Partidu-lui în legătură cu cazul VERA. În scrisoarea sa către Apărare tov. CRISTEA, declară categoric că rezultă să execute dorința Apărării și scris că persoana, tov. VERA pe care am indicat-o ca avînd încre-dere, nu se bucură de aceeași încredere din partea mea. Ea din contră face tot ceiace este posibil, ca părerea mea despre dînsa să fie cît mai proastă. În asemenea condițiuni eu nu pot, nu discut nici măcar faptul dacă altă persoană mai de încredere n-ai găsit. După cîte sunt informat, trecînd pela concurenții mei Siguranța a recunoscut în dauna fetei unele lucruri găsite asupra ei. Am mai cunoscut un prieten al ei (KOPLER) care nu este numai al ei. Aci stă de vorbă cu anumite persoane, face drumuri în anumite părți, fără să dea cont nimănui cu cine discută și mai ales ce discută. Nimeni nu poate sta deasupra tuturor, tu știi aceasta foarte bine. Cu alte cuvinte persoane în chestie, poate fi considerată destul de suspectă". De altfel de-

ținuții din închisori, au refuzat legătura cu LILI WEIGEL care ²³⁷ o provocatoare.

Dacă instrucțiunile Intelligence Service care veneau dela Cairo, erau comunicate și lui ANTONESCU?

CALMANOVICI: Fără nici o îndoială că ALEXANDRU STEFANESCU, avea legături cu ANTONESCU și cred că a vorbit cu acesta despre comunicările dela Cairo, întrucât trebuia să preseze asupra lui pentru a-l determina să se rupă de nemți.

Procurorul: Pentru a întări cele de mai sus, iată un document, care la pagina 10 scrie următoarele: "În momentul cînd socoteam că din partea mea nu este cazul să te imobilizez o seară și mai mult, s-au întîlnit totuși fapte care m-au făcut să prevăd schimbarea propusă. ION a fost marți 28 martie la MITICA, cu care a discutat și comunicarea lui GHETI pe care o cunoști". Aceasta arată legătura completă dintre STEFANESCU și ANTONESCU.

Procurorul: Acuzatul a declarat că după 23 aug. 1944, a luat parte la o masă la ALEX. STEFANESCU. Aș vrea să precizeze data și cine a luat parte?

CALMANOVICI: Am indicat din memorie, luna septembrie 1944. ALEX. STEFANESCU mi-a spus că l-a invitat pe LUCRETIU PATRASCANU, KOFER, BERMAN și pe mine, și după ce m-am dus la C.C. l-am găsit pe dl. BODNARAS care mi-a spus că acceptă acest lucru, spunîndu-mi că în locul lui PATRASCANU va merge MAURER, și că "îl iei mîine la ora indicată de aci", lucru pe care i l-am comunicat lui ALEX. STEFANESCU. Am fost la masă și m-a dus MAURER cu mașina lui.

Procurorul: Întîlnirea dintre STEFANESCU și PATRASCANU cînd a avut loc?

CALMANOVICI: Aceasta a fost în octombrie 1944.

Apărarea: Dacă banii pe care i-a primit dela ALEX. STEFANESCU erau pentru partid, s-au pentru el și cum i-a cheltuit?

CALMANOVICI: Nu am primit bani decît pentru partid, și partidul i-a cheltuit așa cum știe partidul.

Procurorul: Acuzatul în declarații a recunoscut categoric, că banii dela ALEX. STEFANESCU au fost folosiți pentru plata informațiilor săi și această declarație există la dosar. Ce are de spus în legătură cu acestea?

CALMANOVICI: Eu nu l-am cunoscut pe ALEXANDRU STEFANESCU, înainte de 1942 și această declarație se referă tocmai la acea perioadă. Și această declarație la care se referă dl. procuror, este o declarație mincinoasă, nu fiindcă eu sunt mincinos.

Eu, voi analiza această declarație.

DEPOZITIILE MARTORULUI MARCU NICOLAE, 38 ani, profesor universitar, domiciliat în București str. 13 decembrie Nr. 5.

Președ: Îl cunoști pe CALMANOVICI EMIL?

MARCU NICOLAE: Da, îl cunosc.

Procurorul: În ce împrejurări l-a cunoscut martorul pe EMIL CALMANOVICI?

MARCU: În 1943, l-am cunoscut la soc. IRAS prin intermediul inginerului HARSTEIN EMIL.

Procurorul: Ce legături a avut martorul cu EMIL CALMANOVICI după această cunoștință?

MARCU: Ne-am întâlnit dese ori la sediul societății, care se afla situat în Bd. Colței, cu care ocazie discutam despre diverse probleme.

Procurorul: Ce informații i-a cerut martorului, EMIL CALMANOVICI?

MARCU: Intrucît eram avocat și profesam meseria, mi-a cerut diferite informații, cu privire la procesele comuniste.

Procurorul: Își reamintește martorul dacă l-a pus în legătură pe CALMANOVICI cu alte persoane?

MARCU: La un moment dat cunoscînd relațiile mele cu generalul ENESCU, care pe atunci era directorul apărării contra gazelor din Ministerul Apărării Naționale, mi-a cerut să-l pun în legătură cu acesta.

Procurorul: L-a pus în legătură cu generalul ENESCU?

MARCU: Da, au fost chiar două-trei întâlniri chiar la sediul societății IRAS.

Procurorul: Ce legături s-au stabilit între CALMANOVICI și generalul ENESCU?

MARCU: Au avut loc discuții politice, economice și militare, asupra situației militare din perioada războiului.

Procurorul: I-adat generalul ENESCU informații lui CALMANOVICI în legătură cu unele probleme militare?

MARCU: Da, i-a dat.

Procurorul: O singură dată sau pe o perioadă oarecare de timp?

MARCU: Cred că au avut loc două-trei întâlniri de această natură.

Procurorul: S-a întîmplat ca generalul ENESCU să transmită unele informații prin intermediul martorului?

MARCU: CALMANOVICI mă întreba de multe ori cînd mă întâlneam cu el dacă nu puteam da cu generalul ENESCU de știri despre aceste

cu care prilej eu îi transmiteam ceia ce ştiam dela ENESCU. 239

Procurorul: Ar putea să ne spună vreo informaţie sau două, ca să ştim despre ce este vorba?

MARCU: Da asupra frontului, care era situaţia dela Parmansk că nemţii mănincă bătae, sau la un moment dat generalul ENESCU a fost într-o misiune în Germania şi după ce s-a reîntors i-am arătat situaţia de acolo.

Procurorul: Dacă martorul a apărut-o pe LILI WEIGEL?

MARCU: Da.

Procurorul: EMIL CALMANOVICI ți-a cerut s-o aperi?

MARCU: EMIL CALMANOVICI s-a ocupat de procesul EGON WEIGER nu mi-a cerut direct, întrucât atunci lucram împreună cu avocatul VASILE CAMENITA care era titularul procesului, însă eu m-am ocupat de întreaga afacere Dr. WEIGEL.

Acuzatul: Despre ce procese m-am interesat?

MARCU: Despre procesele Apărării Patrioţilor, Uniunii Patrioţilor şi despre procesul dr. WEIGEL.

Acuzatul: Dacă martorul mi-a prezentat pe generalul ENESCU, ca pe un om orientat antigerman.

MARCU: Da.

CALMANOVICI: Dacă după 23 August 1944, am mai avut vre-un interes pentru generalul ENESCU?

MARCU: Cred că nu.

Procurorul: Dacă generalul ENESCU nu a fost plătit de către CALMANOVICI, pentru serviciile făcute?

MARCU: Părerea mea este că generalul ENESCU era un democrat de tip burghez şi ca atare îmbina interesele sale materiale cu sentimentele lui patriotice. Eu cred că da.

CALMANOVICI: Crede martorul că eu i-am dat bani?

MARCU: De fapt n-aş putea să răspund precis la această întrebare, însă generalul ENESCU a luat bani pentru diversele servicii pe care i le-am cerut, ~~am plătit~~.

Preşed: Vasăzică era cunoscut că lua bani?

MARCU: Nu era cunoscut, însă pentru diferite servicii pe care i le-am cerut, i-am dat bani.

Preşed: Din partea dumitale, sau a cui?

MARCU: Unii din partea lui KOPLER, şi pentru alte servicii pe care mi le-a făcut.

- - - - -

DEPOZITIILE MARTORULUI MOGA IOAN, de 38 ani, subinginer cu domiciliul în București, str. Rădași Nr.5

Președ: Îl cunoști pe CALMANOVICI EMIL?

MOGA: Da.

Procurorul: Este rugat martorul să ne spună când l-a cunoscut pe EMIL CALMANOVICI și cu ce prilej?

MOGA: Pe ing. CALMANOVICI l-am cunoscut în anul 1939, pe vremea când eram ofițer dirigințe la un șantier de construcții militare, la Ziliștea-Buzău, cu care ocazie am avut contact din când în când cu dînsul, el avînd reprezentanța acestor lucrări.

Procurorul: În timpul acela de care serviciu ținea șantierul?

MOGA: De Subsecretariatul de Stat al Aerului.

Procurorul: Cum au evoluat relațiile între martor și CALMANOVICI?

MOGA: Pe șantier aveam din când în când contact cu el, atunci cînd acesta venea pe acolo în problemele șantierului. Mai tîrziu venind în București, am fost invitat acasă la CALMANOVICI, cu care ocazie discutam chestiuni politice la ordinea timpului de atunci, împrietenindu-mă într-o oarecare măsură cu dînsul.

Procurorul: Unde lucra martorul acum cînd s-a reîntors la București?

MOGA: La Direcția Generală a Geniului Aeronautic.

Procurorul: Ce informații i-a cerut CALMANOVICI în acea perioadă?

MOGA: Așa cum am arătat am fost de cîteva ori la dînsul acasă cu care ocazie discutam chestiuni politice în majoritatea timpului. În mod direct n-am discutat chestiuni militare însă din cîte îmi amintesc am vorbit despre lucrări de construcție, la depozitele de benzină dela Tepeș Vodă, despre instalațiile de pompe de mare sîncire dela Ziliștea și Brașov și în general despre construcția de cazărmi Otopeni și Craiova.

Procurorul: În legătură cu personalul Subsecretariatului de Stat al Aerului, ce-l interesa pe CALMANOVICI?

MOGA: În discuțiile pe care le aveam cîte odată, mă întreba ce părere am despre colegii sau șefii mei și cum se comportă aceștia în muncă și în relațiile cu mine.

Procurorul: După 23 August 1944 s-a mai întîlnit vreodată cu CALMANOVICI?

MOGA: După 23 Aug. 1944 cam prin octombrie nu știu exact

timpul, am fost invitat, presupun la biroul său, cu care am stat de vorbă un scurt timp fiindcă era ocupat, cu care ocazie m-a întrebat ce părere am eu despre actul dela 23 August, cum îl văd și ce spun în general colegii mei despre acest eveniment. Intrucît era foarte ocupat, ne-am despărțit la foarte scurtă vreme, rugându-mă ca ulterior să-l țin la curent cu ce fac colegii.

Procurorul: La ce se referea CALMANOVICI cînd vorbea despre colegii d-tale?

MOGA: Se referea la camarazii mei, cu care lucram.

Procurorul: L-a rugat ceva CALMANOVICI pe martor?

MOGA: Da. M-a rugat să-l țin în curent cu ce gîndesc acetiia și cum văd evenimentele.

Acuzatul: La ce birou m-a vizitat martorul în octombrie-noembrie?

MOGA: N-aș putea să spun, precie nu rețin locul.

Procurorul: Era în București?

MOGA: Da.

Procurorul: Atunci e clar.

CALMANOVICI: Cînd m-a văzut ultima dată?

MOGA: Prin 1947-1948 -1949 nu rețin exact.

CALMANOVICI: Unde?

MOGA: La Ministerul Construcțiilor.

CALMANOVICI: Pentru ce a venit la mine la Ministerul Construcțiilor?

MOGA: Am mers la dînsul ca să-i cer sfatul cum pot proceda într-o chestiune personală, în legătură cu o moștenire.

Președ: E o chestiune personală, nu ne interesează.

CALMANOVICI: Dacă a fost cu mai mulți oameni în societate?

MOGA: După cite îmi amintesc o singură dată. Îmi amintesc că era ing. POPESCU și alții, nu rețin exact cine.

CALMANOVICI: Dacă știe că eu îl prelucram pe KABELATZ pe linie comunistă?

Președintele: Intrucît întrebarea este neconcludentă, este respinsă.

Procurorul: Prelucra un ofițer din armata hitleristă pe linie comunistă. Iată ce merite.

Procurorul: Să ne spună martorul ce sugă de bani a primit dela CALMANOVICI, și cu ce prilej?

MOGA: În anul 1943 am avut o soră grav bolnavă în spital și cu acest prilej am primit în două mîduri suma de 100.000 lei.

Procurorul: Îa-ți restituit acești bani?

MOGA: Nu.

DEPOZITIILE MARTORULUI POPESCU GHEORGHE CRAIOVA, de 45 ani,
inginer, cu domiciliul în București str. Vasile Lascăr Nr.46.

Președ: Îl cunoști pe EMIL CALMANOVICI?

POPESCU: Da.

Procurorul: Să ne spună cu ce prilej și când a cunoscut pe
EMIL CALMANOVICI?

POPESCU: Pe EMIL CALMANOVICI l-am cunoscut în anul 1934,
când după terminarea Școlii Politehnice în vară, am fost angajat ca
inginer la soc. Edilitară și repartizat la un șantier dela Buzău, pe
care-l conducea EMIL CALMANOVICI din partea soc. Edilitară.

Procurorul: Cum au evoluat aceste relații între dîșii?

POPESCU: Relațiile au evoluat dat fiind faptul că am lu-
crat cu el aproape un an de zile.

Procurorul: S-au împrietenit poate?

POPESCU: Intr-o oarecare măsură.

Procurorul: Ce informații i-a cerut EMIL CALMANOVICI în
aceea perioadă? De exemplu în 1939?

POPESCU: În 1939 am luat eu o lucrare la fortificațiile din
Focșani-Nămoloasa, Galați-Brăila, lucrare la care eram tovarăș cu
CALMANOVICI și cu ing. BRUMARESCU, însă lucrarea era pe numele meu.
La acea lucrare, îmi reamintesc că am mers pentru demararea ei și
pentru angajarea materialelor necesare, împreună cu mașina lui. Am
trecut prin regiunea în care se executau aceste lucrări și apoi mai
departe pînă la Tecuci, unde am făcut angajament pentru agregare, pen-
tru pietriș, nisip. Trecînd prin acea regiunea mi-a cerut date despre
fortificații ~~care~~ de altfel erau balizate și intrucît nu puteam intra
în incinta obiectivelor respective, mergeam pe șosea cu mașina, i-am
arătat regiunea unde se vor executa lucrările.

Procurorul: Între anii 1941-1942, ce a făcut martorul?

POPESCU: Între 1941-1942, eu eram concentrat și apoi trimis
pe front. În octombrie a fost prima dată cînd m-am reîntors în țară.

Procurorul: V-ați văzut cu CALMANOVICI?

POPESCU: D.

Procurorul: Relatați ce informații v-a cerut în această pe-
riodă?

POPESCU: CALMANOVICI avea în acel timp un cumnat pe nume
LAZAROVICI, care împreună cu soția și fiica lui erau trimiși în Trans-
nistria într-un ghetou la Moghilău, și m-a rugat ca la întoarcere
să duc un pachet familiei cumnatului său. Înainte de plecare mi-a adu-
scat acel pachet, cu scrisori, medicamente, pe care l-am transportat. Bine în-

... în ...

din Ghetou, înădă intrucit era un lucru pe care nu-l cunoșteam nu am putut să-i în dau nicio informație.

Procurorul: Dar despre altceva?

POPESCU: Din noiembrie și până în martie 1942, când am fost demobilizat, făceam navată între București și Transnistria, respectiv Tulcin, unde regimental nostru era încartiruit. Treceam Mistrul pe Moghilău, adică locul unde erau trimiși în ghetou familia LAZAROVICI. În decurs de 4 luni de zile, am venit în țară de 3-4 ori și în acest interval de 2-3 ori am fost invitat la CALMANOVICI seara acasă, unde se discuta evenimentele zilei și CALMANOVICI îmi cerea relații asupra moralului trupelor, asupra situației evreilor din Ghetou și dacă există partizani. Cam acestea erau.

Procurorul: Dar niște informații în legătură cu lucrările pe care le-ai efectuat la uzinele Mărgineanca, a cerut CALMANOVICI marțului.

POPESCU: În 1942 când m-am întors în țară am luat niște lucrări în antrepriză la Mărgineanca. Intrucit era un moment în care nu aveam bani necesari pentru plata muncitorilor, am apelat la CALMANOVICI să-mi împrumute o sumă de bani pentru o săptămână, în care interval trebuia să-mi încasez situațiile, bani pe care i-am restituit. Atunci am fost întrebat de CALMANOVICI ce lucrare am.

Procurorul: Și anume despre ce ți-a vorbit, despre un adăpost antiaerian?

POPESCU: Atunci nu i-am vorbit. Un adăpost antiaerian l-am executat mai târziu în 1944. Exact n-aș putea să spun, cu toate că în declarația pe care am făcut-o am spus că i-am dat informații și despre acest adăpost.

Procurorul: Dar despre niște ateliere?

POPESCU: Da, acestea erau lucrările pe care le executam în 1942.

CALMANOVICI: Dacă martorul mă întreba și pe mine ce lucram eu cu ocazia întâlnirilor?

POPESCU: Da, întrebam.

CALMANOVICI: Când m-a văzut ultima odată, unde și ce am vorbit?

POPESCU: Ultima odată cred că l-am văzut în 1950, așa ceva, în fața Ministerului Construcțiilor, dacă nu mă înșel. Eu eram în trecere cu un tovarăș inginer ~~xx~~ spre stadionul de hot-bal din str. Izvor și am discutat n-aș putea să-mi reamintesc, însă lucruri banale, obișnuite.

GALMANOVICI: Dacă martorul a fost la mine acasă împreună cu mai mulți colegi și despre ce s-a vorbit?

Președ: Nu ne interesează?

GALMANOVICI: I-am cerut informații .

POPESCU: Nu.

GALMANOVICI: Dacă am manifestat simpatie pentru Uniunea Sovietică.

Președ: Nu interesează.

DEPOZITIILE MARTORULUI STOIAN AVRAM, de 51 ani, contabil, locuiește în str. Fundației Nr. 6

Președ: Îl cunoști pe CALMANOVICI EMIL?

STOIAN: Da.

Președ: Dacă acuzarea are întrebări, să le formuleze.

Procurorul: Nu tov. președ. este martorul apărării.

Președ: Apărarea să formuleze întrebările?

Avocat: Să întrebe mai bine acuzatul.

CALMANOVICI: Dacă în timpul războiului i-am dat martorului material de partid.

STOIAN: Nu.

CALMANOVICI: Dacă nu-și aduce aminte martorul, îi aduc eu aminte. Dacă martorul recunoaște că am vrut să-i dau material și mi-a spus: Nu-i păcat de dta că este periculos, pentru dta.

Președintele: Acestea sunt întrebări tendențioase față de martor. Nu pune întrebări tendențioase.

CALMANOVICI: Dacă l-am mobilizat pe martor, pentru un interes al partidului și care anume?

Președ: Pentru ce acțiuni te-a mobilizat CALMANOVICI?

STOIAN: Să cumpăr niște acțiuni ale soc. Scrisul Liber.

CALMANOVICI: De la cine erau și în interesul cui se cumpărau aceste acțiuni?

Președ: Acțiunile de la Scrisul Liber pentru cine le-ai cumpărat?

STOIAN: Pentru tovarășii care făceau parte din soc. Scrisul Liber. Printre aceștia figuram și eu și le-am cumpărat prin Bursă.

CALMANOVICI: Dacă a fost însărcinat să cumpere acțiuni pentru ziarul Scinteia și cine i-a făcut legătura cu PAUL SOLOMON?

Procurorul: Aceste întrebări sunt în afară de cadrul acuzaării și noi știm că un spion își face întotdeauna acoperire, pentru ca să nu poată fi așa ușor descoperit. În orice caz întrebările să se pună numai la obiect.

CALMANOVICI: Să lămurească ce rol a avut în legătură cu Scinteia?

Președ: Nu este important. Nu este la obiectul discuției.

CALMANOVICI: Dacă am căutat să-l ușurez munca la locul de muncă, la editură unde avea greutăți?

STOIAN: Nu-mi aduc aminte.

- - - - -

INTEROGATORIUL ACUZATULUI COFLER REMUS

Președ: Acuzat COFLER ai auzit actul de acuzare, ai înțeles pentru ce ești trimis în judecată. Acum vei răspunde la întrebările pe care ți le voi pune.

In ce împrejurări s-a alcătuit comisia financiară pe lângă C.C. și din cine era compusă?

COFLER: Comisia Financiară depe lângă C.C. aceia la care eram eu responsabil a fost constituită prin 1936-1937 când am primit sarcina din partea secretariatului partidului de a o constitui sau reconstitui, că exista înainte, era în perioada ilegală și am primit la cererea și după propunerea d-lui VEIGEL am primit în comisie pe inginerul CALMANOVICI, pe inginer HARTSTEIN acesta pe lângă VEIGEL care mi-a fost ajutor la comisie, iar în 1938 mi-a fost predat inginerul JAK BERMAN.

Președ: In ce a constatat legătura dumitale cu VEIGEL,

COFLER: Pe EGON WEIGEL, pe acesta l-am cunoscut înainte de a-mi fi ajutor în această muncă și după aceea am colaborat împreună în muncă de partid, ne-am împrietenit și am avut legături personale.

Președ: Când l-ai cunoscut pe EMIL CALMANOVICI și JAK BERMAN și care au fost relațiile dumitale cu aceștia?

COFLER: Pe CALMANOVICI l-am cunoscut în anul 1936-1937 prin EGON WEIGEL. La început am avut cu dînsul numai pe linie de partid în muncă la resortului financiar și după aceea am devenit prieten atât cu dînsul cât și cu soția lui.

Președ: Dar cu BERMAN?

COFLER: Mi-a fost predat în 1938. Am avut legătură cu dînsul pe linie de partid.

Președ: Când l-ai cunoscut pe PATRASCANU și ce legături ai avut cu el?

COFLER: Pe LUCRETIU PATRASCANU l-am cunoscut în anii 1923-1924, acum 30 de ani la Berlin, unde eu studiam. Dînsul a venit din LEXI ZIG și-și dădea doctoratul. L-am cunoscut printr-un coleg student la politehnica MARCEL MOISESCU - care a plecat după aceea în Uniunea Sovietică, care era simpatizant comunist - în cantina studentăască română. L-am mai văzut la Berlin mai târziu cu cîțiva ani la congresul juriștilor antifasciști, la care dînsul a participat și m-am dus împreună cu MOISESCU ca să-l caut. După aceea l-am văzut în țară de abia în 1932 când l-am odatat spre sfîrșitul anului la el acasă - eu mă mutasem în

Germania - ca să iau legătura cu P.C.R.

Mi-a fost legătură de partid în 1937, atunci s-a folosit și de mine împreună și locuința mea împreună cu FORIS care mi-au fost câteva luni de zile legături superioare.

Președ: Între PATRASCANU și FORIS ce relații erau?

COFLER: STEFAN FORIS era legătura superioară a lui PATRASCANU în vremea aceea care era în C.C. și LUCRETIU PĂRASCANU nu era în C.C. făcea parte din secretariatul legal, exista secretariatul legal însă nu făcea parte din C.C., STEFAN FORIS era legătura lui superioară. Eu când m-am întâlnit cu dînsii erau mereu împreună în legătura cu munca la resortul financiar. După aceea am rămas cu altă legătură pe linie conspirativă și l-am mai văzut pe PATRASCANU în 1939.

Procurorul: Să relateze în continuare cu PATRASCANU pînă ce a fost arestat.

COFLER: Pe PATRASCANU l-am văzut după ce am avut legătură de partid l-am văzut incidental în 1937 de câteva ori cu el în diferite locuri în localități ^{pînă} la sfîrșitul lui 1939. De la sfîrșitul lui 1939 sau începutul lui 1940 nu l-am mai văzut și l-am întâlnit ultima dată, eu eram într-un local, m-a văzut de afară și a intrat înduntru să mă întrebe ceva.

Președ: Unde era ?

COFLER: Într-un local : "Eherman" pe Bulevard.

Președ: În 1942 l-ai văzut pe PĂRASCANU?

COFLER: Nu l-am întâlnit de atunci.

Președ: Cu CALMANOVICI și CU BERMAN, își dădeau duminică informații, dar dumneata le dădeai? Ce fel de informații le transmitea dumneata și pentru ce aveau nevoie?

COFLER: Pentru munca lor în domeniul financiar al partidului, aveau nevoie de informații obișnuite pe care se dădeau pe vremea aceea verbal, în afara celor din presa ilegală și prin manifeste, aveau nevoie de informare verbală în legătură cu poziția partidului și această parte o făcea o parte a muncii partidului ilegal, evenimentele în curs și-i informam în legătură cu acestea.

Președ: Cui transmitea informații?

COFLER: Aveau imputernicirea să transmită tuturor aceluia cu care prelucra situația politică și cu acei cărora erau imputerniciți să strîngă cotizațiile pentru partid donații, ș.a.m.d., bineînțeles că nu erau informații asupra situației conspirative a parti-

dului ,nu erau informații politice.

Președ:Cine era STEPANESCU ALEXANDRU?

KOFLER: Era un mare industriaș proprietarul filaturii din Tâlmaci "Romino-fir",unde era și capital britanic - despre aceasta am fost informat imediat ce mi s-a comunicat despre legătura cu STEPANESCU este un om care a studiat în Anglia care după cum i s-a spus,a avut relații cu Legația Engleză ,pînă la plecarea legației Britanice din țară și a dat informații acolo.

Președ:Ce fel de legături sunt acelea cu o legație căreia îi dai informații?

KOFLER:Bine el era un om al englezilor,aceasta era evident, probabil al Intelligence Service.In vremea aceea pot să spun așa,cînd mi s-a făcut cunoscută legătura cu dinsul din partea lui ing.CALMANOVICI și BERMAN ,nu pot să spun exact cine,mi-a vorbit înainte de dinsul,mi s-a spus că este un om al Angliei.Că a povestit singur că a dat informații Legației Britanice că are capital englez în întreprinderea lui din Tâlmaci.Acestea toate le știam,că era război de acum în curs și acei care erau de partea imperialiștilor britanici în vremea aceea,îi erau mai simpatici decît acei care erau de partea imperialișmului hitlerist,adică nu era ceva care să surprindă atît de mult că a dat în acea perioadă informații Legației Britanice,pînă ce a plecat Legația Britanică din țară.

Președ:Ti-a spus deale CALMANOVICI,cum era în legătură STEPANESCU cu englezii?

KOFLER:Da mi-a povestit,ou englezii în vremea aceea mi-a spus că a fost în legătură cu legația și că a dat acolo informații. Acesta o știa sigur că mergea cu mașina la Tâlmaci,culegea informații și le-a dat legației Britanice.Aceasta mi-a spus.

Procurorul:Acuzatul KOFLER a declarat că,dădea informații lui CALMANOVICI și BERMAN pe deoparte,iar pe de altă parte a declarat că,CALMANOVICI a dat informații lui STEPANESCU.Toate informații politice.Ași vrea să precizeze ce fel de informații politice a dat el lui CALMANOVICI și pe care CALMANOVICI le-a transmis lui STEPANESCU.

KOFLER:Prin urmare în legătura dintre mine și CALMANOVICI, era de la legătura cu perioada inferioară,informațiile pe care i le dădeam în numele conducerii Partidului,pentru munca politică ing.CALMANOVICI,ing.CALMANOVICI mi-a comunicat desprelegăturile cu STEPANESCU și m-a informat atît despre capitalul britanic,cît și despre informațiile către legație,l-am autorizat să țină această legătură.Informațiile pe care i le-am dat,nu erau speciale pentru STEPANESCU ,erau

în general ,putea să le dea și lui STEFANESCU,atît cît nu privea situația internă de partid,situația conspirativă și așa nau departe.

Aceasta o știa și i-am atras atenția lui CALMANOVICI că nu are dreptul,nu numai lui STEFANESCU,dar nimănui să dea informații cari privesc chestiunile interne și conspirative ale partidului.

Preged:Vasăzică cele politice?

KOFLER:În general cele care apăreau în presă și care le ascultam,vorbesc pe baza anumitor informații pe care le ascultam vorbindu-se dela conducerea partidului și le centralizam.Acestea avea dreptul să le dea și lui STEFANESCU și la alții cu care venea în contact.

Procurorul.Tov.preged.și permiteți să citeesc o declarație pe care a dat-o acuzatul în legătură cu acele informații politice și care se găsește la pagina 25 la dosarul acuzatului KOFLER."La cîteva zile după ce am luat legătură cu ALEXANDRU STEFANESCU din dispoziția lui FORIS,la o întrevvedere cu STEFANESCU prin august,septembrie 1942 în biroul lui dela soc.Romino-Fir str.Bis.Amzei ,el mi-a cerut să-i amintesc lui FORIS,că FORIS și PATRASCANU s-au obligat să-mi dea un raport amănunțit asupra situației PCR ,organizațiilor cadre,etc. cît și asupra celor din închisori și că acest raport trebuie să-l aibe de urgență,după cîte-mi amintesc pînă la 15 sept.1942, pentru a-l transmite afară.Imediat i-am transmis lui FORIS prin VICTORIA SARBU dispoziția lui STEFANESCU.Peste scurt timp VICTORIA SARBU m-a chemat urgent la o ședință și m-a introdus în casa LENEI, din str.Londra ,unde am găsit pe FORIS și PATRASCANU - care venise la București pentru cîteva zile - după cum mi-au spus lucrau de 2 zile la raport și întocmise partea relativă la resortul de război din închisoarea București și provincie.Impreună am lucrat la partea asupra apărării patriotice ,resortul de propagandă și agitație, Frontul Popular,Uniunea Patrioților,etc. și apoi noi am revizuit cu toții,adică FORIS,PATRASCANU ,eu și VICTORIA SARBU raportul care mi-a fost încredințat mie și l-am predat lui ALEX.STEFANESCU.Raportul conținea cam 40 de pagini,bătute de mine la mașină.O parte din numele activiștilor erau cifrate,după un cifru stabilit de PATRASCANU și FORIS și STEFANESCU și pe care eu nu l-am cunoscut.Odată cu predarea raportului STEFANESCU s-a declarat mulțumit,dar după cîtva timp el a cerut completarea mai cu seamă în privința resortului de război,a închisorilor și lagărelor,spunînd că cei din afară consideră situația din închisori și lagăre ca nesatisfăcătoare.Aceste completări i le-am adus în scurt timp ,după ce mi le-a cerut,fiînd confecționate de FORIS.

Procurorul: După ce a plecat legația Angliei cine a ținut legătura cu STEFANESCU?

KOFLER: Nu mie cunoscut imediat după aceea, cu cine a ținut legătura, am cunoscut în orice caz cu alte legații cu DE WECK ministrul Elveției, îl cunoștea și-i transmitea câteodată informații. Această știam, însă legătură permanentă după cunoștința mea avea la începutul lui 1944 când l-a plecat lui BARBU STIRBEI la Cairo, STIRBEI i-a lăsat un aparat, sau controlul unui aparat de radio-emisie care se afla în casa lui STIRBEI și pe care-l manipula TURCANU. Prin acest aparat a transmis știri atât lui STIRBEI cât și la Comandamentul Anglo-American, știri, informații, mesagii.

Președ: Ce legături ai avut dta cu STEFANESCU, ce ți-a spus PORIS?

KOFLER: Eu trebuie să spun ceva în legătură cu această declarație citită.

Președ: Noi am auzit, răspunde dta la întrebare?

KOFLER: Am avut întrevederi cu ALEX. STEFANESCU în total până la 23 aug. seara inclusiv când l-am văzut și am avut o întrevedere cu el - decît de 4 ori - și anume prima oară în casa Waxler, în toamna anului 1943 abea ing. CALMANOVICI și BERMAN au avut legături dinainte din 1942 și aceste legături le-a stabilit prin ing. DRAGOS POP.

Președ: Dta le direct îți transmitea informații sau instrucțiuni STEFANESCU?

KOFLER: Nu mi-a dat instrucțiuni și informații. El a avut legătură nu în 1942, poate nu atât de frecvente însă în 1943-1944 a ținut tot mai frecvent legătura cu ing. CALMANOVICI și BERMAN și acestia îmi comunica mai mult ing. CALMANOVICI îmi comunica informații în scris, sau verbal în ședințe, informațiile date de STEFANESCU în special în 1944.

Președ: Și cui le transmiteai dta?

KOFLER: Secretariatului.

Președ: Și anume cui?

KOFLER: Secretariatului prin VICTORIA SARBU în general, adică pe linia tehnică, secretariatului - lui STEFAN PORIS, care era atunci în fruntea secretariatului, pînă nu a mai fost după aceea.

Președ: Arată dta cum ai cunoscut-o pe VICTORIA SARBU?

KOFLER: Pe VICTORIA SARBU am cunoscut-o în 1941 după arestarea unei părți a conducerii partidului, în aprilie 1941 pe la începutul lui Mai, legătura fiindu-mi făcută de NICOLAE PETREA cu dînea.

Dînsa era chemată la Bucureşti de STEFAN FORIS, urînd să fie secretara tehnică a secretariatului, a conducerii partidului. NICOLAE PETREA mi-a făcut legătura şi m-am întîlnit cu dînsa pe stradă şi am introdus-o în casa în care locuiau FORIS.

Preşed: Cum şi în ce împrejurări l-ai cunoscut pe FORIS?

KOFLER: Pe FORIS l-am cunoscut în 1937 cînd legătura mea superioară de partid, care a fost conspirativă pînă atunci şi fusese în ultima perioadă POPESCU-FUTURI mi-a fost transmisă secretariatului legal care era condus de STEFAN ~~XXXX~~ FORIS, l-am cunoscut prin PATRASCA-NU. Legătura a fost transmisă, pe amîndoi i-am cunoscut, întîi pe PATRASCAVU şi el mi l-a prezentat pe FORIS.

Preşed: VICTORIA SAREU era tehnica lui FORIS?

KOFLER: În 1941 înainte de începerea războiului, cu scurt timp a devenit dînsa secretara tehnică a lui FORIS, încă înainte de aceasta, în 1941 ea a fost la Ploceşti în C.C. al Apărării Patriotice. Pînă atunci n-a fost dînsa în secretariat.

Preşed: Ce activitate a dus în calitate respectivă de secretară tehnică.

KOFLER: Dînsa a fost aceea care ţinea legătura între membrii C.C. în perioada aceea, şi pentru că ei nu se vedeau decît rareori, iar dînsa mergea de la unul la altul, comunica ce are de comunicat şi nota ce-şi spuneau aceştia şi-i aducea instrucţiunii lui STEFAN FORIS. În timpul şedinţelor cu FORIS nota tot ce se vorbea, sau o parte din tot ce putea nota, era secretară de şedinţe. I-a a luat parte la toate şedinţele şi nu-mi amintesc vreo şedinţă la care să nu fi luat parte. După cite am impresia ea era sfetnica lui FORIS, pentru că se consfătuia cu dînsa, destul de des, iar în 1943 a fost cooptată în C.C. pînă atunci ea ~~există~~ era instructora centrală pentru partea tehnică a partidului.

Preşed: Dar legăturile lui FORIS cu alţi membrii de partid?

KOFLER: ~~Dînsa şi dînsa~~ Adică cu alţi membrii de partid, dînsul trăia legal şi în mare parte stătea în casă, se mutara dintr-o casă în alta. Dînsa ţinea legăturile exterioare.

Preşed: Şi cu nemembrii de partid?

KOFLER: Cu nemembrii de partid n-aş putea să precizez acum. Sigur că ţinea toate legăturile, însă nu pot să precizez care erau nemembrii de partid în afară de familia lui FORIS.

Preşed: Dar cu organele siguranţei nu ţinea FORIS legătura?

KOFLER: Nu pot să ştiu aceasta, pentru că nu cunosc rezultatul cercetărilor, în legătură cu dînsul. Eu am declarat în vremea aceea în August 1950, cred, care s-a citit aici în august 1950 am

252

dat o serie de declarații însă care nu corespund realității, în care am vorbit este adevărat despre aceasta, că FORIS a ținut legătura cu siguranța prin VICTORIA SARBU. Acestea nu corespund realității cel puțin eu nu am cunoștință despre aceasta. Rezultatul cercetărilor nu-l cunosc în legătură cu STEFAN FORIS.

Președ: STEFANESCU ALEX. transmitea informații, instrucțiuni, eventual directive, informații care le dădea el, știți de unde provin, cu cine avea legătură?

KOFLER: STEFANESCU a dat informații din multe locuri, la începutul lui martie 1944 a început să transmită o parte sau toate radiogramelor, respectiv primite prin aparatul de radio-emisiune din Cairo, începând să transmită copii după acestea, a transmis și condițiile de armistițiu care au venit din Cairo la începutul lui aprilie, ale lui BARBU STIRERI și alte informații din alte surse, însă cele mai importante au fost acestea. Mi-a spus și o serie de lucruri despre MANIU, despre aceste lucruri.....

Președ: Dar în timpul războiului ce fel de directive v-a dat STEFANESCU în legătură cu felul cum trebuie să lucrezi?

KOFLER: Acestea sunt în acele declarații pe care le-am dat în august 1950, acum 4 ani și nu corespund realității. STEFANESCU nu a dat directive asupra felului cum trebuie să lucrăm, cel puțin mie nu mi-a dat.

Președ: Pe el îl interesa cum se lucra.

KOFLER: Probabil că-l interesa și se informa adică în sensul că punea oțedată întrebări, însă eu n-am avut cu dînsul decît 4 întrevderi pînă la 23 August.

Președ: Poate prin CALMANOVICI?

KOFLER: Nu cred că spunea mai multe decît trebuia să spună.

Președ: Nu dela el asupra partidului, spre dta, dela STEFANESCU la dta?

KOFLER: Instrucțiuni nu a transmis, nu a transmis instrucțiuni de felul acesta. Nu a transmis.

Procurorul: Ai spus că ai avut 4 întrevderi cu STEFANESCU. În 1942 ai avut vreo întrevdere?

KOFLER: Eu nu. Prima întilnire am avut-o în toamna lui 1943. Înainte de 1943 eu personal nu am avut nici o întrevdere cu STEFANESCU. Legătura în 1942 s-a ținut prin ing. CALMANOVICI și BERMAN.

Procurorul: Îmi permiteți să citesc o declarație, pe care a dat-o acuzatul la 13 aug. 1950? Prin urmare dela sfîrșitul anului 1942 la o oșefătuire în casa lui STEFANESCU, la care a luat parte FORIS și PATRASCANU, adus dela Foiana Tapului la București, de STEFA-

cu mașina la întâlnirea pe care de altfel a relatat-o și acuzatul BERMAN, a arătat că obiectul consfătuirii este chestiunea cîștigării muncitorimii pentru orientarea apuseană. În vederea aceasta trebuia pregătit terenul atît politic cît și prin informații, acte de diversione, etc., după instrucțiunile ce le va primi. FORIS a raportat că a făcut progrese în partid și poate conta acum pe mai puțină împotrivire în acțiunea ce va fi necesară. PATRASCANU a propus o luare de contact cu MANIU, BRATIANU și TITEL PETRESCU pentru stabilirea unui pact secret în partu care să garanteze menținerea Romîniei în sfera anglo-americană. S-a decis acceptarea propunerii lui PATRASCANU și ca el să reprezinte P.C.R. cu FORIS în acest pact, să nu se facă nici un fel de sabotaje sau acte de diversione care ar ușura înaintarea Armatei Roșii, să se pregătească opinia publică pentru debarcarea anglo-americanilor în Balcani, să se centralizeze la STEPANESCU orice informație care ar putea fi folosită de anglo-americani.

Deoarece armata roșie înalta rapid spre granițele Romîniei, STEPANESCU a cerut ca să fie trimiși delegați la Cairo care să trateze cu anglo-americanii egirea romîniei din război. El a spus că are consimțămîntul lui ANTONESCU pentru această. Propunerile venite din partea U.R.S.S. prin delegații dela Stokolm o să rămîină fără răspuns pentru a se putea trata cu anglo-americanii la Cairo. La propunerea lui PATRASCANU s-a hotărît ca la Cairo să plece pe lîngă STIRBEI și VISOIANU. Această declarație concordă de altfel în totul cele declarate de către acuzatul BERMAN.

Preged: Cum au fost puse la cale provocările pentru înălțurarea din partid a celor mai bune cadre?

C. FLER: Aceasta este o chestiune în legătură cu activitatea C.C.-ului de sub conducerea lui STEFAN FORIS din perioada războiului. Activitate pentru care sunt responsabil și eu, pentru care comitetul Central al Partidului Muncitoresc Român m-a condamnat foarte sever în rezoluția din 23-24 ianuarie 1950, adică m-a condamnat și pe mine. În această perioadă a războiului antisovietic au fost într-adevăr conflicte în cadrul C.C., conflicte care după părerea mea poartă principala răspundere STEFAN FORIS. Conflicte care a dus la o fărîmîtare atît a forțelor C.C. cît și a organizației din București a partidului în legătură cu acest conflict. Este greu ca să spun cum au fost puse la cale, pentru că deși pot și eu răspunderea gravă pentru aceste conflicte, pentru că nu le-am împiedicat, nu pot să spun că m-am concertat cu FORIS și VICTORIA SARBU pentru aceasta, pentru că nu ar corespunde realității, însă FORIS la gîdînta ve-

nea și spunea: uite s-a întâmplat aceasta și aceasta, Aceasta fie că era real, prezenta o anumită situație pe baza acestei situații propunea măsura cutare și cutare, adică să fie de pildă dizolvat Comitetul Județean Ilfov. Îl credeam în felul cum era prezentată situația îi dădeam aprobare, sau în legătură cu conflictul care l-a avut cu membrii C.C. în vremea aceia CONSTANTIN PARVULESCU, ILONA POP tot așa. N-am asistat la ședință, însă ulterior după ședință mi s-a spus că s-a întâmplat cutare și cutare lucru prezentând astfel situația în-cît i-am dat dreptate deși împotriva sentimentului că ar fi bine. Este adevărat că în legătură cu acest conflict m-a informat dinainte din vară aceia despre un schimb de scrisori care l-a avut cu membrii Comisiei centrale de control CONSTANTIN PARVULESCU.

Președ: La ce ședințe luați aceste hotărâri?

COPLER: La ședințe obișnuite. În general în perioada războiului am văzut cu oarecare excepție pe FORIS în medie odată pe lună, restul legăturii se ținea prin VICTORIA SARBU, îi comunicam ce aveam de comunicat din sectorul meu de muncă și din ea îi comunica.

Președ: Ce se urmărea de către FORIS?

COPLER: Ce a urmărit FORIS propriu zis este greu de spus, că urmărea slăbirea part. Efectiv s-a provocat o slăbire foarte mare a partidului și partidul a fost pus în situația să nu-și poată îndeplini sarcinile așa cum ar fi putut să le îndeplinească în perioada cea mai importantă a partidului.

Președ: Cu cine erau înlocuite elementele muncitorești?

COPLER: Acestea au fost înlocuite cu elemente slabe mic burgheze.

Președ: Arată cum au fost rupte legăturile cu provincia?

COPLER: Munca în resortul provinciei a fost toată perioada războiului foarte slabă încontinuu. S-a întrerupt foarte frecvent legătura. Concret n-aș putea spune nu a fost în sectorul meu, acestea însă le știu pentru că la ședințe se discuta că abia se relua o legătură și data viitoare iar era lipsă de contact, nu se întâlneau. Pentru a nu se întâlni fie că provincia cînd venea în București nu găsea pe reprezentatul secretariatului, fie că invers, reprezentatul secretariatului pleca în provincie și nu dădea de reprezentatul provinciei, cert este că a fost aproape tot timpul războiului cînd într-o regională cînd în cealaltă se întrerupea legătura.

Președ: Ce efect avea aceasta?

COPLER: Un efect foarte grav asupra muncii de partid, pentru că munca de partid, numai în jud. Ilfov și alte județene era foarte slabă, slabă fără legătură permanentă cu toate organizațiile.

Procurorul: În legătură cu aceste fapte, această acțiune, de ruperea de partid a legăturilor cu provincia, au fost discutate cu STEFANESCU?

COPLER: N-am discutat cu ALEXANDRU STEFANESCU niciodată vreo chestiune în legătură cu situația noastră de partid.

Procurorul: Îmi permiteți să citesc o declarație dată la 17 august 1950, a acuzatului. Prin noiembrie 1942 ALEXANDRU STEFANESCU mi-a spus că cei de afară consideră P.C.R. ca fiind încă prea puternic și că este necesar slăbirea sau chiar distrugerea organizațiilor de partid. STEFANESCU a spus că trebuie întreruptă legătura cu organizațiile din provincie care rămase fără sprijin politic și materiale dela centru și cu ajutorul unuia sau altuia din membrii de acolo fără decade și se dizolvă sau cadre pradă siguranței. Mai târziu FORIS mi-a spus că a început executarea acestei directive și anume pentru mai multă "regulă" a centralizat la el toate întâlnirile cu provincia transmițând prin VICTORIA SARBU dela caz la caz întâlnirile respective resortul provinciei, dar VICTORIA SARBU nu aducea întâlnirile adevărate, ci una fictivă astfel ca delegații din provincie veneau de pomană la București ei neîntâlnindu-se niciodată cu centrul și astfel că în scurt timp aproape toate legăturile vor fi practic întrerupte cu provincia, ceea ce a relatat de altfel și acuzatul COPLER.

Președ: Arată dumneata cum a fost ruptă legătura cu deținuții din închisoarea Văcărești.

COPLER: Cu deținuții din închisoarea Văcărești propriu zis legăturile nu au fost întrerupte a fost un conflict. Au fost întrerupte legăturile politice, dar cele de ajutorare ale apărării Patrio-
tice nu au fost întrerupte ~~în~~^{tot} timpul, iar în 1943 a intervenit, a fost un conflict care a fost provocat încă mai dinainte cu o parte din deținuții anti fasciști din Caransebeș. Încă dela sfârșitul lui 1942 ~~mi~~ mi se pare că la sfârșitul lui 1942 cu deținuții anti fasciști din Caransebeș iar în conflictul cu deținuții anti fasciști din Văcărești, la acest conflict eu am o parte din vină prin înăsprirea lui, nu la izbucnirea lui că nu am luat parte la izbucnirea lui. ~~În~~ În mai 1943 secretariatul de atunci a trimis o scrisoare deținuților antifasciști din Văcărești în urma unei știri că au refuzat să dea un raport politic și în care amenința că dacă nu trimite acest raport, se vor întrerupe legăturile politice. Această scrisoare am văzut-o ulterior, la aceasta nu am luat parte la compunerea ei, aceasta mi s-a arătat ulterior, o scrisoare din 31 mai 1943.

În iulie 1943 a venit soția mea LILI WEIGEL la Văcărești, a fost la Malmaison până atunci, la închisoare și a venit la Văcărești.

Președ: Cum a ajuns la Văcărești?

KOPLER: Cum a ajuns, a fost trimisă la Malmaison, condamnată la 10 ani. După aceea la Mielea prin Văcărești. A stat acolo 6 zile și a fost trimisă mai departe la Mielea, însă s-a oprit la Floești fiindcă se declarase carantină la Mielea și a fost trimisă înapoi dela Văcărești, în urma unei intervenții pe care am făcut-o printr-un avocat și a fost adusă înapoi la Văcărești. Era carantină de 40 de zile la Mielea.

Președ: Cine a propus legătură cu cei din Văcărești, pe LILI WEIGEL?

KOPLER: Eu am propus-o în urma faptului că exista acele conflicte care au fost. Cred că eu am propus-o lui VICTORIA SARBU care era la Apărarea Patriotică canu înainte de a veni dînsa la Văcărești, am cerut ca să fie legitimată de celula din Văcărești și s-a transmis acolo că este om de încredere în conducere și se poate avea în dînsa încredere. Cum era atunci sistemul ilegal, și s-a transmis Apărării Patriotice dela Văcărești, iar dînsii i-am comunicat că dacă ajunge la Văcărești, poate avea încredere deplină în ELENA PAVEL, dacă este soră cu VICTORIA SARBU, și cu ILCA WASSERMAN. Nu știam că sunt și alte deținute în care se punea să ai încredere, ci numai în cele două.

Procurorul: Tov. președinte în legătură cu arestarea lui LILI WEIGEL, vreau să pun cîteva întrebări acuzatului. În primul rînd să ne relateze cum a fost cu căderea soților WEIGEL, cum a fost arestată LILI WEIGEL?

KOPLER: Au fost arestați, dînsa era conducătoarea resortului tehnic la sectorul meu de muncă. La 2 februarie 1943 a venit siguranța în casă și atunci soția mea, care era atunci soția lui EGON WEIGEL, și a făcut o percheziție care a găsit la EGON WEIGEL în afară de un aparat de radio pentru care dînsul de altfel avea permis legal, a găsit multiplicată la mîgina de scris, în limba germană o serie de informații pe care el le asculta la radio și le stenografa, și apoi le multiplica la mîgina. Iar soția mea, sosind în casă i s-a găsit la dînsa în poșetă un buletin informativ al C.C.

Procurorul: Să precizeze era soția lui sau a lui EGON WEIGEL

KOPLER: Pe vremea aceea era soția lui WEIGEL, actualmente, adică acum este soția mea.

Procurorul: Cu acte de căsătorie?

KOPLER: Fără acte de căsătorie.

Procurorul: Atunci nu este soția d-tale? Trebuie să vorbești

în limbajul legilor noastre.

KOPLER: Atunci îmi dați voie să vă întreb, cum se numește aceasta, pentru că în partidul ilegal se numeau totuși soție, și dacă nu erau căsătorii.

Procurorul: Azi nu se vorbește așa.

KOPLER: Atunci cum pot să-o numesc pe LILI WEIGEL?

Procurorul: Este despărțită de WEIGEL, deocamdată el este căsătorit cu altcineva, este LILI REVEȘ, deci după numele ei de fată.

Președ: Atunci relatează mai departe.

KOPLER: Prin urmare s-a gisit la dînsa în poșetă un buletin informativ al C.C. pe care dînsa l-a adus din casa de lucru a mea, conspirativă care era atunci pe numele lui TIBERIU IONESCU, ele au fost aduse acolo fiindcă a doua zi la întîlnirea cu MIHAIL MAGHERU și i le predea. Cauza arestării, cum siguranța a venit acolo a fost clarificată puțin după aceea prin faptul că la siguranța s-au găsit niște stenograme ale lui EGON WEIGEL, în parte arse la margini, accese din caloriferul casei, era o casă mică acolo, unde EGON WEIGEL vroia să ardă stenograme în calorifer. Au fost scoase de femeia de serviciu, de acolo care avea un frate circiumar pe Vasile Lascăr, unde venea agenții de siguranță, unde dînsa a dat aceste stenograme. Dînsa nu știa ce sunt cu aceste stenograme, ce scrie acolo și care au ajuns aceste stenograme la siguranță și pe baza acestora s-a făcut acea percheziție. Aceasta e în legătură cu arestarea.

Procurorul: Unde te găseai cînd au fost arestați soții WEIGEL?

KOPLER: În după amiaza aceea, poate că în acea zi la ora 11 și jumătate dimineața, m-am întîlnit cu LILI WEIGEL la cofetaria Ionescu, mi-a dat un telefon la birou unde lucram și mi-a dat o informație primită tocmai atunci că l-a îng. HARSTEIN, care dormea seara la Curtea Marțială, fiind arestat, și dormea la Curtea Marțială, a fost arestat pe linie de sabotaj, însă așa seara în oraș și mi-a adus informații în condamnările din procesul Pirotehnicii. Seara am intrat în casă neștiind că siguranța e acolo, pe la ora 10 și ceva, și am dat de siguranță acolo.

Președ: Cine anume era acolo?

KOPLER: E vorba de subcomisarul TANASESCU și încă un agent care stătea la pîndă. Cînd am intrat mi-a făcut o percheziție, eu aveam la mine biletul dela LILI WEIGEL, însă am profitat de ocazie că subcomisarul TANASESCU mi-a spus să scot tot ce am în buzunar, eu m-am prefăcut că-l bănuiesc că este vorba de un hoț, că cu mine nu-i merge așa, am început să fac gălăgie și el s-a întors spre ușa

ca să-l cheme pe celălalt agent .In timpul acela am reușit să înghit acel bilețel.Altceva la mine nu s-a găsit.Am rămas noaptea acolo,pe urmă am fost adus la siguranță la TAPLARU.Mai întâi m-au dus acasă la mine în str.Italiană și au făcut o percheziție,iar de acolo am fost la Apometru unde deasemenea s-a făcut o percheziție,în casa de bani și în biroul meu și abea după masă l-am văzut pe TAPLARU.Fina atunci nu l-am văzut.

Procurorul:Cine a dat dispoziții ca să fi eliberat din închisoare?

KOPLER:TAPLARU.

Procurorul:Cît timp LILI WEIGEL a fost cercetată la siguranță,KOPLER a fost pe la siguranță?

KOPLER:În timpul cît a fost anchetată am fost a doua zi la ora 5 și jumătate,după ce i s-a luat o declarație,și eu abea am fost chemat din nou a treia zi de către subcomisarul TANASESCU, pentru a da o declarație.După aceea Dr.DUMITRESCU a fost sesizat de fratele meu JITIANU care l-a întrebat ce vor și mi-a spus că trebuie să dau o declarație deoarece LILI WEIGEL și-a făcut un alibi prin mine,spunea că este prietena mea.M-am dus acolo ,am fost informat în legătură cu aceasta și mi s-a arătat un buletin informativ al C.C. care s-a găsit la LILI WEIGEL și m-au interogat dacă l-am citit împreună,dacă-l cunosteam sau nu și ce legături am avut cu dînsa,cînd a venit la mine acasă pentru ultima dată și așa mai departe.Aceste lucruri le-am spus.

Procurorul:Dacă i-a adus la siguranță lui LILI WEIGEL, alimente,mîncare dela restaurant ș.a.m.d.?

KOPLER:La siguranță nu.

Procurorul:Dacă după ce a fost anchetată LILI WEIGEL și cînd a fost trimisă la Închisoarea Militară a luat legătură cu ea, atît acolo cît și la Curtea Martială.

KOPLER:La Curtea Martială cînd am fost împreună cu avocatul MIRCEA,am fost cînd am citit dosarul,cînd a fost adus și la greșă,am luat legătură atît cu EGON WEIGEL ,cît și cu dînsa prin aceea că i-am văzut acolo și am văzut și dosarele.

Procurorul:A fost de mai multe ori la Malmaison,avea acces permanent?

KOPLER:Nu am avut acces,însă prin alt.TURCU mă puteam duce,acesta era comandantul gării așî la Malmaison,era o gardă comandată de un alt.Nu era ofițer mai mare la Malmaison și dînsul printr-un dar sau ceva,puteam obține vorbitor pe vremea aceea.

Procurorul:Cînd era WEIGEL la închisoarea Văcărești,cum

Cum a vizitat-o și de câte ori mergea acolo?

COPLER: Am vizitat-o timp de 2 luni de zile până m-am ilegalizat și am trecut în ilegalitate, am vizitat-o foarte des de 3-4 ori pe săptămână. Am avut permis permanent din partea Ministerului Justiției Direcția Penitenciarelor dat de Directorul General al închisorilor depe atunci, Col. PETRESCU, aceasta în urma intervenției avocatului ANGHIE DUMITRESCU, un avocat cunoscut de acesta.

Procurorul: Ce poziția a avut LILI WEIGEL la cercetările dela siguranță?

COPLER: Poziție care era dinainte fixată. Dinșea a refuzat să declare vreo legătură. În legătură cu materialul, adică cu buletinul C.C. care s-a găsit la dinșea în poșetă a declarat că l-a găsit în tramvai, cu care venise acasă, și că dinșea nu știe dacă aceasta este hirtia (buletinul avrea vreo 12 pagini), pentru că ea atunci când l-a găsit nu s-a uitat la el l-a luat și l-a băgat în poșetă. Când însă TAPLARU a venit și a pus pe birou aceasta a spus că nu știe dacă acestea s-au găsit la ea în poșetă și nu poate să cunoască aceste hirti.

Procurorul: Ce sfat i-a dat COPLER lui LILI WEIGEL atunci când se afla la tribunal și a citit dosarul?

Nici un sfat ci atât ca

COPLER: Să nu recunoască, așa era normal și n-a recunoscut nimic nici la siguranță nici la Curtea Marțială nu a recunoscut nimic.

Procurorul: La închisoarea Văcărești spunea acuzatul că mergea foarte des, de trei ori pe săptămână. Cât timp stătea de fiecare dată cu LILI WEIGEL și anume unde stătea?

COPLER: În biroul avocaților și stateam de vorbă câte o jumătate de oră și mai mult, am stat cât ne-a lăsat.

Procurorul: Dacă a stat de multe ori în camera ofițerului de serviciu la Malmesoin?

COPLER: Am stat atîta timp cît a fost acolo Slt. TURCU, timp de o săptămână două, El a stat acolo comandant al gărsii, după aceasta în luna mai a fost un conflict între LILI WEIGEL și Generalul Stoia comandantul Justiției militare, pretextînd că dinșea.....

Președ: Nu ne interesează acest lucru.

COPLER: Aceasta interesează că i s-a interzis orice vorbitor și declar, că dacă am vizitat-o des înainte, declar că a avut un conflict și că a fost amenințată cu linșajul, a fost somată și amenințată și a fost pedepsită față de alte familii.

Procurorul: Să ne spună ce pachete îi ducea acolo, anume ce fel de alimente?

COPLER: Alimente pecare i le trimeteam eu fie că i le trimeteam prietenii.

Procurorul: Să precizeze ce fel de alimente pentru că era vorba de pepeni la gheață și înghețată și de altă chestiune de felul acesta, să precizeze ce anume.

KOFLER: Alimente în general, era vorba de regimul ei pe care îl ținea înainte de a intra în închisoare la soțul ei acasă, erau cam aceleași alimente. Erau alimente mai mult însă decât populare.

Președ: De unde erau cumpărate ca să precizăm aceasta?

KOFLER: De unde se cumpăra, fie la Carpați, fie în centru la Dragomir Niculescu, că acolo aveam biroul.

Procurorul: Tov. președinte, ce instrucțiuni a dat KOFLER lui LILI WEIGEL la închisoarea Văcărești în legătură cu deținuții politici de acolo?

KOFLER: În perioada aceea în afară de instrucțiunea pe care a avut-o de a lua legătura cu ELENA PAVEL sau ILCA WASERMAN nu am dat instrucțiuni pentru că s-a refuzat ca să se ia legătura cu ea, prin aceea că nu s-a primit încă legitimarea dinșii de către celula până la sfârșit, până în ultima zi când m-am ilegalizat în Iulie, și până la sfârșitul lui Septembrie s-au spus de către ceilalți deținuți că n-au primit încă legitimarea ei și de aceea luat legătura cu ea.

Președ: Ce instrucțiuni i-ai dat dta ei?

KOFLER: Nu i-am dat instrucțiuni deosebite, dînsa era înormată despre conflictul dintre conducerea partidului de atunci și închisori, și alte instrucțiuni deosebite nu a avut.

Procurorul: Să spună ceva în legătură cu scrisoarea despre care am discutat mai înainte, despre care ai spus dta.

KOFLER: A fost altă scrisoare, ulterioară după ce m-am ilegalizat am trimis o scrisoare în care i-am trimis niște instrucțiuni ca să le predea lui ILCA WASERMAN și care a refuzat să le primească.

Procurorul: A căutat KOFLER după instrucțiunile lui FORIS ca să o impună ca legătură de partid pe LILI WEIGEL în ceea ce privește activitatea trădătoare, pentru deținuții din închisori?

KOFLER: Am recomandat-o ca un element de încredere, aceasta am confirmat că da.

Procurorul: Si au primit-o comuniștii din închisori, care este cauza?

KOFLER: A refuzat să primească dela LILI WEIGEL pentru că avea suspiciuni asupra lui FORIS. Cred că dînsa era cunoscută dinainte de una sau două deținute cunoșteau, știau că face parte din aparatul Comitetului Central cam din această cauză și am explicat.

Procurorul: Numai FORIS era suspectat ca provocator, sau și KOFLER?

KOFLER: Cred că pe vremea aceea înainte de a o vizita la Văcărești numai pe FORIS, cred că eu am fost suspectat după aceea de deținuți așa cred, dar nu pot să știu adevărul.

Procurorul: O să vă prezint aci un număr de scrisori, printre care 3 scrisori care au fost descifrate de noi scrise în limba germană, din care rezultă că LILI WEIGEL când era în închisoarea Văcărești i-a scris lui KOFLER într-un limbaj convențional, sub formă de scrisori de dragoste o serie întreagă de informații privind pe comuniștii din închisori și din care rezultă că FORIS și KOFLER vroiau să impună ca legătură de partid pe LILI WEIGEL în contra voinței comunistelor din închisori.

Iată în prima scrisoare LILI WEIGEL într-un limbaj convențional arată că cel cu care grupa comunistă a avut legături, a fost tcv. CHISINEVSCHI și că acesta a plecat dela București la Caransebeș.

Intr-o a doua scrisoare LILI WEIGEL sesizează lui KOFLER că scrisoarea către comuniști din închisorile Văcărești, Măleia și Caransebeș, nu a reușit să-și atingă scopul, întrucât comuniștii au refuzat să i-a cunoștință de conținutul ei, că a încercat acum prin ILCA WASERMAN și MARTA CSICO dar și acestea au refuzat primirea scrisorii.

De asemeni în scrisoarea a 3-a pe care o prezint, LILI WEIGEL îi trimite lui KOFLER un raport asupra situației din închisoarea Văcărești, informându-l că ILCA WASERMAN are legătură și prăște instrucțiuni dela cineva din exterior și că acesta trebuie identificat și dat pe mîna siguranței.

Prezint aceste scrisori Tribunalului.

De asemeni mai prezint Tribunalului încă un număr de 54 scrisori din care la fel, într-un limbaj convențional, L. WEIGEL îi comunica o serie de informații privind acțiunea de spargere a acțiunii comuniștilor din închisori.

Vă rog să întrebați pe acuzat ce are de spus asupra, acestor scrisori.

Președ: Dacă cunoști scrisul, nu conținutul?

KOFLER: O parte sunt scrise de mine iar o parte de L. WEIGEL; conținutul lor în general nu corespunde exact, deși nu-mi amintesc exact.

Scrisorile erau la mine acasă, însă nu le-am citit de mulți ani, însă în general nu-mi pot aminti exact ce conțin.

Procurorul: În timp ce LILI WEIGEL era arestată, eu pun

intrebarea, KOFLER ducindu-se la Malmaison s-o vadă i se puneau la dispoziție anumite condiții speciale, pentru că să stea de vorbă cu ea?

KOFLER: Cred că aceste condiții au avut și alții care îi dădeau un dar.

Procurorul: Acesta nu este un răspuns la întrebarea pe care am pus-o eu. La Malmaison prin aranjamentul cu TURCU, avea posibilități speciale să se vadă cu LILI WEIGEL?

KOFLER: Da, așa putea spune că erau condiții speciale.

Procurorul: Câte ceasuri stătea în camera ofițerului de serviciu și dacă în acest timp, mai stătea cineva în cameră?

KOFLER: Depinde, stăteam și mai puțin, alteori și mai mult. Prin cameră treceau însă nu stătea nimeni în permanență.

Procurorul: Dacă o scotea din închisoare pe LILI WEIGEL, fie de la Malmaison, fie de la Văcărești?

KOFLER: De la Malmaison nu, însă de la Văcărești da, când a venit la tribunal în urma unei citații atunci am fost de două ori cu sentinela și cu ea, în oraș.

Procurorul: Ca să facă lucrul acesta, cu care turism circula

KOFLER: Cu un taxi, pe care îl întrebuințam în mod obișnuit.

Procurorul: În afară de taxi, cu ce turism încă mai umbla?

KOFLER: Cu dînsa n-am umblat cu alt turism, deși dînsa știa că a dat o declarație că așa fi mers.....înfine.

Personal n-am folosit de turismul fratelui meu.

Procurorul: Cum s-a făcut că nu era rechiziționat?

KOFLER: În timpul războiului era pe numele Dr. LIVIU DUMITRESCU de la Siguranță.

Procurorul: Cine era acest doctor?

KOFLER: Era medicul Siguranței.

Procurorul: Dr. LIVIU DUMITRESCU nu era fratele lui SAVA DUMITRESCU?

KOFLER: Nu cred. Pe fratele lui nu l-am cunoscut.

Președ: Ce misiune a avut L. PATRASCANU privind deținuții din închisori și lagăre?

Procurorul: tov. președinte, pentru că suntem la capitolul cu ruperea legăturilor cu deținuții din închisoarea Văcărești, îmi permit ca să vă citesc și declarația pe care a dat-o acuzatul la 17 Aug. 1950 și care comportă în totul cu documentele și discuțiile care s-au făcut aici în fața Dvs.

Îată ce declară:

"În primăvara anului 1943, prin Aprilie-Mai, FORIS m-a informat că a făcut un nou pas în cheștiunea celor din închisori, arătându-mi o scrisoare pe care le-a scris-o și în care a luat ca pretext - după cum s-a exprimat el - că închisoarea Văcărești nu ar fi dat la timp raportul politic, pentru a-i amenința cu excluderea tot colectivul de conducere și să rupă deocamdată orice legături politice cu Văcăreștiul.

În felul acesta - spunea FORIS - sper să produc desbinare între conducerea dela Văcărești și restul celulelor și voi putea mai ușor să exclud conducerea celulei de partid.

FORIS și VICTORIA BARBU mi-au cerut ca LILI WEIGEL care se afla la închisoarea Malmaison să fie transferată la Văcărești, pentru a servi acolo scopurilor noastre.

Prin Iulie 1943, în urma intervenției mele, LILI WEIGEL a fost transferată la Văcărești, unde am vizitat-o foarte des și i-am explicat că tovarășii din închisori nu au o atitudine loială față de conducerea partidului (adică FORIS și eu) și că dînsa va trebui să ajute C.C. pentru clarificarea situației din închisori, cum și de a aduna în jurul ei pe acele devotate nouă".

Președ: Ce misiune a avut LUCRETIU PATRASCANU privind deținuții din închisori și lagăre.

KOFLER: După cum am declarat, nu l-am văzut și nu ne-am întîlnit cu LUCRETIU PATRASCANU pînă la sfîrșitul lui 1943, cînd a fost la Poiana Tapului. El a transmis în 1942 C.C. respectiv lui FORIS, dorința de a i se face posibilă plecarea de acolo și a sta în București și a cerut ca cineva din partea C.C. să vină acolo ca să vorbească cu el. În legătură cu aceasta FORIS m-a însărcinat să văd dacă pot să-l trimit pe VIJOLII, care s-a declarat de acord să plece la Poiana Tapului, însă FORIS a renunțat după acela. Altceva nu știu pînă la sfîrșitul lui 1944.

Președ: Dar internarea lui PATRASCANU în lagărul de la Tg. Jiu?

KOFLER: S-a făcut la sfîrșitul lui 1942 sau începutul lui 1943. Am aflat că a fost eliberat la intervenția lui MIHAI ANTONESCU.

Știu aceasta pentru că MIHAI RALEA a transmis prin MIHAIL LEVENTE - care muncea în sectorul meu că MIHAI ANTONESCU dorește ca să știe că el a fost acela care a intervenit pentru eliberarea lui din Tg. Jiu și am comunicat aceasta C.C.

Procurorul: Acuzatul a dat o declarație că nu MIHAI ANTONESCU ci PIKI VASILIU. Iată ce declară KOFLER:

"Prin Oct-Nov. 1942, ALEX. STEPANESCU la o întrevedere din

casa lui din Cal.Dorobanți mi-a spus despre capitalul politic, ce-l reprezintă dl. PATRASCANU pentru planurile noastre, el fiind cunoscut de mase și că el s-ar putea compromite dacă ar sta tot timpul la Poiana Tapului, în timp ce alți fruntași sunt în lagăre și închisori, unde se află cele mai bune cadre ale partidului influențate de acești fruntași care vor deveni o primejdie când vor ieși din lagăre și închisori.

Deci în baza ordinelor primite, el îmi cere să transmit lui PATRASCANU și FORIS următoarea dispoziție categorică: deoarece tov. GHEORGHIU DEJ și CHIVU STOICA își termină în scurt timp condamnările să nu intervină nimeni pentru a obține prin intervenție eliberarea lor. Dimpotrivă prin legăturile ce le are el, va dispune trimiterea lor în lagărul dela Tg.Jiu.

LUCRETIU PATRASCANU să aranjeze ca prin legătura pe care o are - adică, prin Ministrul Ordinei Publice PIKI VASILIU - ca să fie și el trimis pentru cîteva luni la Tg.Jiu unde să preia conducerea deținuților comuniste, astfel ca la sosirea tov. DEJ el să fie deja conducătorul recunoscut al celor din lagăr lucrînd apoi prin intrigi și desbinări în sensul planului.

Să se ia măsuri pentru a contracara influența pe care o au fruntașii partidului, printre deținuții din închisori și în sinul muncitorimii. Trebuie să compromiți acești fruntași prin orice mijloace iar printre deținuții din închisori să fie introdusă desbinarea și provocarea.

Propuneri în această privință, AL. STEPANESCU a cerut să-î fie aduse de FORIS și PATRASCANU la o consfătuire de vrea să se țină înainte de plecarea lui LUCRETIU PATRASCANU în lagăr.

Președ: Cum ați organizat provocările pentru evadarea în masă a deținuților din închisori?

KOPLER: Este în legătură cu aceasta o declarație din Aug. 1950 care nu corespunde. S-a produs o evadare dela Tg.Jiu cu 10 zile înainte de 23 Aug. 1944.

Președ: Nu este vorba de acela. Evadarea dinainte de 23 Aug. 1944 nu este o vină a Dvs.

KOPLER: A fost și un proiect de evadare și a existat și o dispoziție pe care am aflat-o mai tîrziu, pentru evadarea în masă a deținuților, însă această dispoziție am aflat-o mult mai tîrziu, poate după 23 Aug. 1944, dela VICTORIA SARBU. Ea mi-a spus că s-a dat această dispoziție și că pe urmă s-a retractat.

Procurorul: Va să zică a existat aceasta dispoziție, atunci

./.

cum nu-și recunoaște declarația din Aug.1950.De cine a fost dată și de cine transmisă?

KOFLER:Am declarat că sensul declarației din Aug.1950 nu corespunde,deoarece eu am aflat mult mai târziu,după 23 Aug.1944. A fost o dispoziție dată de Apărarea Patriotică și retractată în urma dispoziției chiar,după cum mi-a spus VICTORIA SARBU.

Procurorul:Acuzatul a recunoscut că a avut mai multe întrevederi cu ALEX.STEFANESCU.La o întvedere din Martie 1944, s-au discutat și aceste probleme?

KOFLER:În Martie 1944,nu pot să spun dacă am avut o întvedere,însă asemenea probleme nu s-au discutat.

Procurorul:Îată ce declară acuzatul în legătură cu aceasta despre care spune că a avut loc în Aprilie 1944.

"Prin Aprilie 1944,A.STEFANESCU a spus că așteaptă pe curînd o debarcare în Balcani a englezilor și că totul trebuie să fie gata pentru aceasta.S-a arătat nemulțumit de situația din închisoarea Caransebeș unde tot mai sunt cei mai primejdioși oameni și a spus că trebuie avizat și că FORIS să dea dispoziție la închisoare pentru evadarea în masă a deținuților antifasciști comuniști,imediat CC vor primi un semnal din partea partidului.

STEFANESCU a spus că apoi trebuie dat semnalul și a avea în același timp grija ca,cu această ocazie elementele indezirabile să moară o moarte de erou.

El a spus că a discutat această chestiune cu cîteva zile înainte cu PATRASCANU și a întocmit și lista împreună cu PATRASCANU și că FORIS să țină imediat ședință cu PATRASCANU.

Președ:Cum au fost executate directivele lui ALEXANDRU STEFANESCU de a nu se face acte de sabotaj împotriva armatei hitleriste?

KOFLER:Eu asemenea directive de ale lui STEFANESCU nu cunosc.Acestea sunt din declarațiile din Aug.1950 care am spus că nu corespunde,însă corespunde cu altceva,că aceastanu s-a făcut nu din directivele lui ALEXANDRU STEFANESCU ci în urma slăbiciunilor și a greșelilor comise de conducerea care a existat atunci.

Președ:Ce căderi au avut loc între 1940-1944?

KOFLER:Începînd din 1940,cea mai importantă cădere a fost aceea a unei părți însemnate a conducerii partidului,din Aprilie 1941;aceasta după ce cu un an înainte în Martie-Aprilie 1940, avusese loc o cădere foarte importantă a celor două tipografi ale C.C. împreună cu tehnicii centrali soții MILLER,cu tipografi

cu tot. Una din tipografii era chiar în casa cumpărată special în acest scop de comisia financiară din însărcinarea dată de secretarul de atunci al partidului BREINER ADALBERT pe numele CECILIA CALMANOVICI. Un an mai târziu a urmat căderea unei părți a conducerii partidului fiind au fost arestați și oameni din conducere în frunte cu IOSIF CHISINEVSCHI, TEODHARI GEORGESCU și alții.

A urmat apoi căderea cu balonașe din sectorul Albastru. Căderea din sectorul Galben, apoi o cădere în sectorul de Negru, în August căderea grupului special KRONHAUSZER-PANETH care au fost executați căderea ADA MARINESCU. Până și a unui membru al Comitetului Județean anume VALCU VASILE. A urmat în Mai 1942 căderea dela Apărarea Patriotică, unde a căzut sectorul Galben și Negru.

Apoi căderile întreprinderilor în sectorul de Albastru, în 1942 căderile dela STB, CPR. După aceea a fost o cădere în Febr. 1943, căderea WEIGEL, căderea din sectorul provincie, în Aprilie-Mai când a căzut NICHIFOR SUCIU membru în Comitetul Județean și în 1943 căderea lui STEFAN MOHANESCU, care a fost și executat.

Preged: Dar căderea VINTE?

KOPLER: Da, a fost tot în toamna 1942. După aceea în Dec. a fost căderea unei părți din Comitetul Uniunii Patrioților, dela Fondul Patriotic și a casei WEXLER unde s-a găsit materialul de partid al C.C. lăsat demine acolo.

Preged: Cam cîți au căzut pe linia Apărării Patriotice?

KOPLER: Cam 60, cred.

Preged: Cum au fost organizate aceste căderi?

KOPLER: Nu cunosc întrucît cercetările care au fost făcute atunci cît și după aceea, au dus la stabilirea de urmărire.

Preged: SCHRAER n-a avut nicio legătură cu aceasta?

KOPLER: După cîte s-a stabilit, principalul provocator al acestor căderi a fost MELINTE care era direct în serviciul siguranței, care în 1940 era secretarul Comitetului Județean Ilfov, care cunoștea deci toate casele de pe atunci și care era agent vechi al siguranței. Aceasta s-a stabilit încă din 1943. El a fost autorul și căderii grupului special KRONHAUSZER-PANETH care a fost executat. De fapt a fost bănuț încă depe atunci cînd era responsabilul sectorului Albastru, unde s-au întîmplat atîtea căderi.

Preged: Dece totuși el a fost apărut de FORIS?

KOPLER: Este adevărat că după eliberarea din închisoare unde a ispășit o condamnare de 6 luni în 1940-1941 a fost repus în muncă de către FORIS în sectorul de Albastru însă nu cunosc

în ce împrejurări, deoarece nu am participat la aceasta.

Președ: Cum a fost organizată căderea din Aprilie 1941? Ce ți-a spus FORIS în legătură cu aceasta?

KOFLER: „Am cunoscut, întrucât el se afla atunci într-o casă conspirativă a ELBI ROTMIT unde locuia și BIRTAS GAWRILA care era cumnat cu aceasta.

Președ: Dar despre casa MELINTE, SCHARF, FORIS nu a locuit și el acolo, cum de nu a fost arestat și FORIS atunci.

KOFLER: Casa a căzut la ziua de Paște. Prin buletinul de urmărire al Siguranței, FORIS fusese semnat când a plecat de acolo, însă nu a fost arestat, întrucât puțin înainte de cădere a fost luat de către mașina partidului, de către MISA LEVIN imediat și a reușit să intre în mașină, înainte probabil ca să-l urmărească.

Președ: Cum a fost organizată căderea tov. CONSTANTA CRACIUN?

KOFLER: N-am cunoscut încă să fi fost organizată specială, însă știu că dinșua a căzut odată cu UTC-ul însă a fost demoralizată de FORIS prin anumite lucruri care s-au întâmplat în perioada aceea, însă o organizare specială nu cunosc.

Procurorul: Să explice ce înseamnă demoralizată?

KOFLER: Sunt chestiuni mai personale, însă dacă trebuie am să explic. I s-a făcut propunerea ca să devină soția lui.

Procurorului: Îmi permiteți să arăt așa cum de altfel a arătat și acuzatul la cercetări. Iată ce declară la 27 Aug. 1950:

„În luna Iulie 1942 FORIS, eu și VICTORIA SARBU am discutat directiva lui STEFANESCU de a provoca conflicte și de a exclude pe activiștii devotați partidului

Printre activiștii din afara CC care urmau să fie compromiși, FORIS a propus-o pe tov. CONSTANTA CRACIUN care era recalcitrantă față de politica lui FORIS și a mea.

Fest câteva săptămâni la începutul lunii Septembrie, VICTORIA SARBU m-a informat că tov. CONSTANTA CRACIUN a căzut în mina siguranței și anume: siguranța a publicat în ziar, fotografia tov. VINTE ca a unui necunoscut găsit în stare gravă pe linia ferată și s-a dus la Spitalul Brinconevesco. Cereea celor care-l cunoștea să vină acolo.

FORIS a transmis prin VICTORIA SARBU, tov. CONSTANTA CRACIUN ca să se ducă la gazda tov. VINTE și să o trimită la spital.

Tov. CONSTANTA CRACIUN a executat dispoziția și gazda a fost prinsă de siguranța care s-a întors cu ea acasă și a arestat-o.

Mai târziu FORIS mi-a mărturisit că, căderea VINTE și a UTC-ului fusese aranjată prin SCHRAER pentru a lovi în tov. PARVULESCU, dar pe tov. CONSTANTA CRACIUN a trimis-o odată la gazda tov. VINTE, știind

că fotografia publicată în ziar este un truc al siguranței și că tov.CONSTANTA GRACIUN va cădea.

Președ: Cum a fost organizată căderea casei WEXLER?

KOFLER: Eu am declarat că declarația aceea din Aug. 1950 din care se scot citatele nu corespunde realității.

În casa Wexler au fost arestați un grup de studenți în frunte cu PAUL GRIGORESCU și MANEA MANESCU. Din câte s-a stabilit atunci MIRCEA BIJI care fusese instructor al tineretului pelingă studenți care în 1941 a trecut cu munca la Uniunea Patrioților, a fost acela care a dus la căderea casei. BIJI a fost arestat în ziua de 14 Dec. și la siguranță a vorbit despre Uniunea Patrioților și a dat casa aceasta Wexler.

Președ: Cum au ajuns actele CC la casa Wexler?

KOFLER: Flicul cu aceste acte de o deosebită importanță, mi-au fost predate de către FORIS pentru a fi depuse la locul de depunere în casa VASILE MODORAN unde se ascundea arhiva partidului și care trebuia predat lui, prin AUREL VIJOLI.

A. VIJOLI care era la Banca Națională, de atunci în urma căruia se aștepta să fie destituit din funcția pe care o avea și el a crezut că sunt măsuri în legătură cu CR, astfel că atunci când tehnica mea, ANA SOLOMON s-a prezentat cu materialul i-a spus că să-l ia înapoi. ANA SOLOMON în această situație, adus cu plicul în casa Wexler unde aveam gedință și unde dă vina mea a rămas acolo, în loc să-l fi luat și să-l predau înapoi lui FORIS. De fapt eu i-am dat lui PAUL WEXLER instrucțiuni ca să-l ascundă în pod, însă acesta nu l-a ascuns.

Președ: Dă care cunoșteamunca ilegală cum ai admis ca un astfel de material să rămână într-o casă unde se țineau gedințe?

KOFLER: Este adevărat că în această privință am dovedit neglijență, deoarece trebuia să-l fi dus în casa unde se țineau numai gedințele CC. Această este adevărată că m-am lăsat dus de faptul că în casa Wexler erau ascunzători foarte bune.

Procurorul: Când s-a întâmplat această cădere la ce dată?

KOFLER: A căzut la 15 Dec. 1943.

Procurorul: Cu cât timp înainte de această dată KOFLER a mers și a triat materialul care se găsea acolo și dacă a distrus o parte din material care nu era de importanță.

KOFLER: Chiar în seara dinaintea căderii eu am părăsit casa WEXLER după ce stătusem 2 zile în gedință cu tehnicii ca de obicei de Sâmbătă până Marți, după care am mers în casa mea de locuit. În ziua de Marți 14 Dec. după ce ținusem gedințe și înainte de a părăsi casa,

PAUL WEXLER mi-a atras atenția că are foarte mult material - deoarece ei băteau la mașină o serie de materiale și că dacă putem să-l triem. Am triat o serie de materiale, iar plicul i-am spus să-l păstreze până când va veni ANA SOLOMON să-l ridice;

Procurorul: În acest plic se găsea material din cel mai important al CC-ului?

KOFLER: Da se găsea, însă nu cunoșteam de material.

Procurorul: Ce i-a spus lui PAUL WEXLER?

KOFLER: I-am spus lui WEXLER că acest material cu orice preț nu trebuie să cadă în mîna siguranței, pentru că este chestiunea de viață și moarte.

Procurorul: Cine a spus că va veni să-l ridice?

KOFLER: ANA SOLOMON

Procurorul: Dacă cu câteva zile înainte de căderea acestei case a fost la LILI WEIGEL la închisoare și i-a spus că o bucată de vreme nu o s-o mai poată vedea.

KOFLER: Eu eram de acum de 2 luni și jumătate ilegal așa că nu am mai fost pe la închisoare. Eram ilegal dela 6 Oct.

Procurorul: Dacă are cunoștință cine a făcut cercetările cu privire la căderea casei Wexler, la Siguranță?

KOFLER: Cercetările au fost făcute de TAFLARU, șeful brigăzii anticomuniste dela Siguranță și deci dinsul făcea toate cercetările în legătură cu comisișii și șeful lui, directorul general al Siguranței cred că s-a ocupat.

Procurorul: Dacă are cunoștință că în acest act de cercetare KOFLER a figurat și el sub numele conspirativ de SERGIU?

KOFLER: Da, deoarece între actele care mi-au fost predate în plic de FORIS erau foarte multe notițe luate de VICTORIA SARBU în urma comunicărilor mele, din sectorul meu semnate pe numele meu conspirativ de SERGIU, precum și în urma declarațiilor lui MIRCEA BIJI că eu sunt acela care am condus munca în acest sector. Pe baza acestor declarații siguranța în loc să mă caute, sub numele de SERBANESCU așa cum s-a comunicat de Uniunea Patrioților, m-a căutat pe cel de SERGIU.

Procurorul: La data cînd s-a făcut descinderea MIRCEA BIJI era arestat?

KOFLER: Era arestat din ajun.

Procurorul: Cine știa despre plicul acela în afară de soții WEXLER?

KOFLER: ANA SOLOMON.

Procurorul: Deci BIJI MIRCEA știa că acest plic se găsește

acolo?

KOPLER: Nu, nu ştia de acest plic, ştia doar că există material, fiindcă la şedinţă se adunese material din sectoare.

Procurorul: Are cunoştinţă acuzatul că atunci când a venit Siguranţa s-a îndreptat direct în spre locul unde se găsea acest plic fără să mai facă niciun fel de cercetări.

KOPLER: Informaţiile care le-am avut atunci arătau că siguranţa s-a îndreptat direct spre camera unde ştiau dela BIJI că locuiam eu. Acolo s-a dus după ce a văzut că soţia lui WEXLER a dispărut acolo şi a încercat să dea foc materialului.

Procuror: Dacă cunoştea conţinutul materialului şi că nu trebuie găsit de Siguranţă, de ce KOPLER care era membru în CC nu a dat dispoziţiuni ca să se ascundă acest plic în ascunzătoare?

KOPLER: Eu am dat dispoziţiuni ca să fie ascuns în pod între cărămizi şi am şi spus să i-a ipsos şi să zidească intrucit în acel timp ascunzătoarea care se afla într-un luminator era stricată după cum a comunicat PAUL WEXLER.

Procurorul: Dacă după această cădere a fost acuzat de către ceilalţi membri de partid că el este autorul ei şi în loc să-şi ia această răspundere, el a acuzat ba pe BIJI MIRCEA, ba pe SOLOMON ş.a.m.d.

KOPLER: "U-mi este cunoscut acest fapt, însă pentru greşala pe care am făcut-o am fost suspendat din CC, lăsat în munca de instructor, pentru lipsa de vigilenţă de care am dat dovadă.

Procurorul: După pe masa Tribunalului mai multe documente din care rezultă că autorul căderii casei Wexler este acuzatul REMUS KOPLER. Si anume scrisoarea scrisă de ALEXANDRU SOLOMON către KOPLER în cursul anului 1944 la începutul anului din care rezultă că KOPLER care îl acuza pe ALEXANDRU SOLOMON de această cădere sau că soţia lui ar fi dat casa Wexler din această scrisoare rezultă că cel care a provocat căderea casei Wexler este acuzatul REMUS KOPLER.

Pe de altă parte vă depun un alt document procesul verbal încheiat de comisarul şef TAFLARU care a anchetat acest caz şi cu care KOPLER era foarte bine cunoscut încă mai dinainte dela căderea soţilor WEIGEL şi pe care i-a dat pe mîna siguranţei.

A fost reţinut numai o singură zi şi datorită lui TAFLARU a fost eliberat, deci erau legătură cu TAFLARU.

KOPLER a căutat să arunce provocarea şi să arate că nu el este cel care a dat casa Wexler, ba că este BIJI MIRCEA, când a văzut că nu merge cu BIJI, ba că este ALEXANDRU SOLOMON, ba ANA

SOLOMON, ba GETA și cu PAUL WEXLER.

Din procesul verbal dresat de TAPLARU rezultă următoarele:
"Avind în vedere procesul verbal de urmărirea activității comuniștilor MAGHERU MIHAI și PETRE IOAN anexat la.....și mai departe sunt bătute la mașină rezultatul acestor cercetări. Și TAPLARU la un moment dat și-a dat seama că este vorba de procesul verbal de urmărirea care ar fi fost luat după anumite date pe care le avea mai dinainte și atunci intercalează cu scrisul lui și următoarea frază "cum și indicațiilor verbale date de BIJI MIRCEA aflat în curs de cercetare" ș.a.m.d.

Deci această intercalare făcută de mină este făcută cu mult mai târziu de dresarea actelor și este făcută numai pentru a acoperi pe KOPLER.

Dacă aceasta este realitatea și că casa Wexler a fost predată de către acuzatul REMUS KOPLER pe mina siguranței, că arhiva și documentele importante ale CC au căzut prin provocarea acuzatului R. KOPLER rezultă în mod foarte clar, din declarația dată la 16.8. 1950.

Întă ce declară:

"În Nov. 1943 ALEXANDRU ȘTEFANESCU mi-a vorbit la o consfătuire din casa Wexler din Parcul Jianu că ar fi timpul să se taie din avântul Frontului Patriotic și Al Uniunii și să transmită lui FORIS această dispozițiune.

ȘTEFANESCU mi-a spus că PATRASCANU este informat și va vorbi cu generalul PIRI VASILIU și că FORIS să dea dispozițiuni de detalip.

Întrebînd pe FORIS despre aceasta, el mi-a spus că de mai mult timp PATRASCANU știe că el FORIS întreține legături utile prin avocatul SCHRIER cu TAPLARU și SAVA DUMITRESCU, primul dela Prefectura, iar al doilea dela Direcția Polițiilor și cu ajutorul acestor legături a putut de multe ori să cîștige norocul.

De asemeni mi-a spus că ALEXANDRU ȘTEFANESCU are pe EUGEN CRISTESCU dela Serviciul Secret care lucrează și pentru nemți și pentru englezi și pe care putem să ne bîzuim.

În executarea dispozițiilor lui ȘTEFANESCU, FORIS mi-a dat un plic cu procesul verbal al ședinței CC și altele cu ajutorul cărora puteam fi descifrate cei din Frontul Patriotic și Uniunea Patrioților și mi-a spus să-l las în casa Wexler unde țineam ședințe, iar eu să nu mă aflu acolo, înainte de 14 Dec. 1943, deoarece pe la 15 Dec. se va produce evenimentul.

Intr-adevăr la 15 Dec. siguranța a năvălit în casa Wexler

unde a găsit plicul cu materialul CC lăsat de mine acolo și a arestat în baza documentelor pe PETRE GROZA din Frontul Flugarilor cit și pe MIHAIL MAGHERU, PETRE ION, VLĂDESCU RACOASA, soții WEXLER și alți activiști.

Odată cu aceste arestări, activitatea Frontului Patriotic a trebuit să fie întreruptă și Uniunea Patrioților redusă mult.

Deoarece căderea materialului a produs mare revoltă printre activiști, FORIS a cerut ca arestările să se mențină în limite utile, pentru ca să nu fim cu totul compromiși, ceea ce siguranța a și executat".

Procurorul: Acuzatul pare să spună că nu prea recunoaște aceste declarații. Acuzatul a dat o autobiografie la Comisia Centrală de Control a partidului, o recunoaște aceasta?

KOFLER: Da, este declarația pe care am dat-o la comisia centrală a Controlului de partid, cu câteva mici corecturi care s-au făcut între timp la Partid.

Procurorul: Iată ce scrie acuzatul KOFLER: "Noi am primit atunci de la SCHRAER un fel de buletin zilnic asupra căderilor, că cele ce se întâmplă la siguranță, cine vorbește. Aceste știri nu puteau proveni decât direct de la TAPLARU sau din imediata lui apropiere. Știrile date de SCHRAER s-au dovedit a fi fost cu 2-3 excepții exacte.

După ce la început se părea că TAPLARU caută să extindă cât mai mult căderile, la un moment dat s-a oprit și materialul nu a fost dat la siguranță; se pare că a fost oprit".

Acei exact ceea ce spunea aici: "limite utile".

Iată tot. Precedentele dovada că provocatorul acestei căderi este acuzatul REMUS KOFLER.

Procurorul: Știe acuzatul KOFLER că apărarea în procesul care s-a desbătut în 1944 prin glasul avocaților a arătat în plină instanță că provocatorul este acel SERGIU don Juan din trupa siguranței recte KOFLER pe care-l aveți în față?

KOFLER: Căderea din 15 Dec. 1943 a cărui proces s-a judecat în Martie 1944, după declarațiile date însuși de MIRCEA BIJI către C.C. și avocații Apărării Patriotice, au dovedit că el este acela care a provocat căderea celor patru studenți și a casei Wexler. El însuși a declarat aceasta către CC și avocații Apărării Patriotice

Procurorul: Și totuși avocații care au luat apărarea a spus că provocatorul - a fost acel Domn SERGIU, în sfârșit de SCHRAER care a ajuns la altă concluzie.

KOFLER: Este vorba de un avocat al burgheziei, care a declarat la proces că SERGIU e provocatorul: acesta este BENTOIU un avocat al burgheziei care a apărut pentru a-și face merite, însă nu a putut să aducă niciun argument. La proces acuzații nu eu declarat că eu sunt provocator, ci mi-au luat apărarea.

ALEXANDRU SOLOMON în scrisoare mi-a scris că nu numai BENTOIU, ci și MANIU declară că SERGIU este provocator. Acest BENTOIU slugă a burgheziei a declarat și siguranței poate dar eu nu știu; acuzații n-au declarat, pentru că acuzații mi-au luat apărarea. MANIU chiar a intervenit la ANTONESCU ca să nu se mai aresteze intelectuali cu idei comuniste.

Procurorul: Dacă-mi permiteți aș da lectură citeva pasagi dintr-un document care se găsește cusut între scrisorile lui CALMANOVICI pe care eu le-am prezentat Tribunalului, găsit la percheziția făcută la locuința lui KOFLER.

Între aceste scrisori, se găsește cusută și o scrisoare a lui FORIS către KOFLER din luna Ianuarie 1944, exact din 29.I.1944 în care se spune:

"Dragă tov. CORNELIU (fostul lui nume conspirativ) am primit autocritica ta din 6 ianuarie. Având în vedere sinceritatea autocriticii și devotamentul tău manifestat în sectorul tău de muncă, majoritatea CC încă 2 membrii neconsultați hotărăște să-ți dea un ultim avertisment în legătură cu căderea rhivei CC la casa Wexler și suspendarea fără termen din CC.

Având în vedere munca ta depusă pe linia Frontului Patriotic și a comisiei Financiare, CC hotărăște să continue această muncă mai departe sub conducerea directă a tovarășului cutare:.

Si încep aici o serie de instrucțiuni care i se dau în legătură cu citeva munci printre care și munca de propagandă, după care FORIS care este semnatarul acestei scrisori îi trasează ca sarcină și conducerea comisiei financiare pe care de fapt o avusese și pînă atunci în care la punctul 2; după ce la pct.1 se spune "stabilirea și luarea de măsuri în vederea evacurării Capitalei în vederea ~~menținerii~~ continuării activității și asigurarea legăturii cu CC" iar la pct.3 "organizarea controlului asupra IRINEI și lui DORINA" iar la pct.2 la mijloc apare dintr-odată ca o sarcină specială "colaborarea strînsă cu ION".

Cine este ION?

KOFLER: Probabil că ALEXANDRU ȘTEFANESCU.

Procurorul: Ce însemna această colaborare cu ION?

KOFLER: Din conținut trebuie să se desprindă aceasta.

Procurorul: Această scrisoare a însemnat pentru dta o sarcină. Trebuia să înțelegi ce înseamnă sarcina, ca să o poți executa. În ce a constatat această colaborare?

KOFLER: Dacă-mi dați voce să văd scrisoarea, fiindcă este o scrisoare lungă cu cel puțin 30 sarcini. Nu pot să spun despre una din aceste 30 sarcini cam ce înseamnă, fără să văd scrisoarea.

Procurorul: Incepe să dea cîn colț în colț acum. La pot. 2 scrie despre colaborarea lui cu ION. Cum ai înțeles această colaborare? Ce înseamnă colaborare strînsă cu ION? Cît a durat această colaborare. Ii trebuie cîtva timp ca să poată minți. Este concentrat cum să lucreze, cum să spună.

KOFLER: Nu cumva este în legătură cu organizarea unui nucleu în Armată? ALEXANDRU ȘTEFANESCU, șeful de stat major al Corpului de Armată din Brașov care ne-a pus la dispoziție niște grenade ofensive și niște revolve.

Procurorul: Vă rog să-mi permiteți să-i citesc un pasagiu dintr-o scrisoare scrisă de CALMANOVICI către dînsul:

„Dragul meu, cred că este cazul să ne vedem pe Marți sau Miercuri și poate direct la femeie.

ION comunică încă sîmbătă din cele 200 poate da 50 imediat. Se pot ridica de acasă dela 6/4, 5/6 etc. și mai departe cîteva rînduri cifrate. Și pe urmă spune în legătură cu ridicarea lor, este un cuvînt nemțesc pe care nu l-am putut descifrașpe urmă spune: „este că viu dela domnul MIMI”.

Despre ce este vorba?

KOFLER: E vorba de armele cerute de resortul de război al partidului ridicate dela Rignov unde erau depuse de colonelul MIHAILESCU la locuința sa și trebuiau ridicate contra unei parole date acolo de către partid.

Procurorul: Aceste arme cînd urmau să fie ridicate?

KOFLER: Reese din scrisoare, în primăvara anului 1944.

Procurorul: Înainte sau după 4 Aprilie 1944.

KOFLER: În Martie 1944 la o ședință la care a fost FORIS, NICOLAE PETREA și VICTORIA SARBU, s-a discutat despre ridicarea armelor pentru resortul de război. FORIS era evaziv în privința aceasta și am avut o oarecare discuție cu el, a promis că le va ridica, însă nu au fost ridicate pînă la 4 Aprilie 1944.

Președ: Ce s-a întîmplat după 4 Aprilie 1944.

Procurorul: Ce s-a întîmplat, vă spun eu, adică KOFLER a dat dispozițiuni înapoi că nu mai trebuiesc aceste arme. Atunci trebuiau

pentru resortul de război, sau pentru ce trebuiau?

KOFLER: Pentru resortul de război și n-am dat niciodată dispozițiuni că nu trebuiesc. Dacă CALMANOVICI spune aceasta, că eu am dat dispozițiuni, atunci greșește.

Procurorul: Vreau să dau citire unei alte părți din scrisoarea lui CALMANOVICI către KOFLER.

"În chestiunea celor 50 care trebuiau luate, ION este la curent că nu s-au luat. Sunt pregătite și din celelalte (este vorba de o cantitate mare depășește 50 arme).

Imediat după acest pasagiu în aceeași scrisoare, CALMANOVICI după ce mai înainte a discutat problema guvernului dela Iași, îi spune:

"Personal i-am spus lui ION că dacă M. Reșalul nu este de acord sau că apar dificultăți îi fac sugestia ca dînsul să stingă o sumă de personalități 1-3 național țărăniști, 1-2 liberali, 1-2 din U.P., 1 dela P.C., 1 dela soc. dem. și unul dela Frontul Plugarilor, gralul RADESCU, ICA, 3-4 generali activi sau de rezervă care să vadă dacă se pot constitui în comitet național de eliberare, pornind la acțiune eventual în cazul că nu se putea altfel să se instaleze la Iași după intrarea trupelor sovietice".

Ce legătură are această problemă cu problema guvernului dela Iași?

KOFLER: Ar fi o legătură politică, însă în scrisorile care mi le trimitea îmi scria și o serie de chestiuni fără ca să aibă legături directe, însă în chestiunea cu armele nu s-a dat nicio dispozițiune că armele nu trebuiesc, ci au fost așteptate la Rîșnov și STEFANESCU a venit cu propunerea că dacă nu le ridicăm să le aducă cu mașina lui la București. Între timp s-a făcut o legătură pentru arme într-altă parte, astfel că nemai fiindu-ne necesar în urmă col. MIHAILESCU le-a ținut acasă la el.

Procurorul: Aș vrea să întreb pe acuzat, ce problemă a ridicat lui STEFANESCU atunci cînd trebuia să plece STIRBEI ca emisar al agenturii lor, la Cairo?

KOFLER: STIRBEI a plecat ca emisar al maniștilor și a cerut și din partea comuniștilor o declarație în legătură cu misiunea sa. Probabil că și ANTONESCU i-a dat aprobarea tacită pentru că a plecat prin Bulgaria unde nu a mai fost oprit, dîndu-i-se drumul să plece mai departe.

Această scrisoare dată lui a fost concepută de FORIS în Februarie 1944, cînd, însă eu m-am declarat împotriva acestei scrisori din anumite motive, însă, g. misiune specială dată lui STIRBEI

nu a fost, în afară de aceia de a duce un exemplar din "România Li-
beră: care i s-a dat personal.

./.

Procurorul: Pornind de la cele spuse de dînsul ,ce instrucțiuni s-au cum vrea să le numească, în ce perioadă li s-au dat?

Președ: Dta cui ai comunicat ca să dea această declarație oficială în februarie 1944?

KOPLER: Nu eram eu în legătură cu STIRBEI ,legătura prin STIRBEI era SRAGAR, arăta că STIRBEI în afacerile pe care le avea la domeniul lui STIRBEI, cred că prin SRAER și STRAGNER avea legături. Iar legătura cu FORIS a secretariatului, VICTORIA SARBU o avea.

Procurorul: Să legăm problema aceasta de o altă problemă. În momentul cînd a plecat cel de al doilea emisar la Cairo, VISOIANU în primăvara lui 1944, ce probleme s-au pus din partea voastră, a grupului de trădători din sinul partidului, ce probleme s-a pus ca să-l prelucrați pe VISOIANU, ca să spună anumite lucruri, sau să nu spună anumite lucruri la Cairo.

KOPLER: Ca să spună anumite lucruri, i-am spus lui STIRBEI.

Procurorul: Îl lăsăm pe STIRBEI acum, e vorba de a doua întrebare cu privire la VISOIANU?

KOPLER: Lui VISOIANU nu-mi este cunoscut să fi dat vreo declarație, numai lui STIRBEI știu că s-a dat o declarație, ca să declare acolo. Lui STEFANESCU i-am spus-o în legătură cu VISOIANU, în martie cînd am fost la STEFANESCU împreună cu ing. CALMANOVICI, m-a întrebat dacă partidul are legătură cu VISOIANU, i-am spus că are prin altă cale.

Procurorul: Prin cine pe ce cale.

KOPLER: A avut legături în 1943, chiar delegați oficiali ai partidului, MAGHERU și PETRE ION au fost la VISOIANU și i-au prezentat platforma Comitetului Național de Eliberare, și au cerut dacă vrea să intre de partea burgheziei - nu s-a spus cu cuvintele acestea - în Comitetul Național de Eliberare, în caz că admite platforma partidului, pentru un front patriotic. Și VISOIANU a admis această platformă și s-a declarat ca să intre în acest comitet național de eliberare cu toate că MANIU era împotriva.

Procurorul: Vă rog să-mi permiteți să citesc un pasaj, foarte important, îi atrage atenția CALMANOVICI subliniind acest cuvînt la mijlocul unui asemenea bilet, "ION comunică, STEFANESCU că acel om VISOIANU care trebuia să plece la timp, s-au urma să plece acum, ION mi-a vorbit cerîndu-i ca să relateze exact pentru ce nu s-a trecut la noile acțiuni. Eu i-am amintit că tu i-ai spus puține zile după plecarea lui STIRBEI, că i-ai cerut să precizeze cu sinceritate situația, pentru ca să se poată astfel elimina obstacolele. ION ținea ca și noi să presăm asupra lui VISOIANU ca să înțeleagă care este datoria lui, m-a întrebat dacă este o legătură între noi și VISOIANU. I-am spus că avem

posibilitate să-i spunem ce trebuie în formă precisă .

Prin cine trebuia să-i spuneți în formă precisă lui VISOLIANU, celiace trebuie în așa manieră să, CALMANOVICI care-ți spunea acest lucru, îți spune dintrodacă că el a și răspuns prin STEFANESCU, că aveți cui să-i spuneți în formă precisă lucrul acesta.

KOFLER: Bate vorba aici de celiace m-a rugat în declarația sa C.C. să facă STIRBETI la Cairo. I-am spus că singura sarcină adevărat patriotică, este să informeze Uniunea Sovietică, cu care o să ai legături la Cairo cu NOVICOV cit și cu ceilalți, să informeze despre atitudinea antipatriotică a lui MANIU și a partidului național-țărănesc. La aceasta face aluzie CALMANOVICI ca să anunțe că MANIU sabotează acțiunile patriotice în țară.

Procurorul: Dacă-și aduce aminte cine a vorbit cu VISOLIANU, în caz concret cine a vorbit cu VISOLIANU?

KOFLER: Nu cred că s-a vorbit, nu știu cine posibil din partea Apărării Patriotice să fie NAVODARU, sau altcineva, pentru că în perioada ilegală, nu s-a comunicat. Alte posibilități numai sunt pentru că până la căderea din decembrie 1943a fost MĂGHIERU ST. IOAN, a fost la VISOLIANU. După aceea Apărarea Patriotică a ținut legătura cu VISOLIANU prin NAVODARU.

Procurorul: Despre întâlnirea lui PATRASCANU cu VISOLIANU, are cunoștință KOFLER?

KOFLER: PATRASCANU până în martie 1944, nu avea cum să se întâlnească în numele C.C. pentru că FORIS nu a luat legătura cu PATRASCANU, și s-a ținut o ședință în 20 martie când FORIS trebuia să ia legătura cu PATRASCANU, pentru că PATRASCANU ceruse legătura cu secretarul general, înăa FORIS nu a luat legătura până la 4 aprilie 1944, când l-am întrebat la o ședință, l-am întrebat pe FORIS dacă a luat legătura cu PATRASCANU și mi-a spus că nu a luat-o, nu-l văzuse încă pe PATRASCANU.

Președ: Dă nu ai avut nicio legătură cu PATRASCANU?

KOFLER: Nu.

Procurorul: Absolut nici o legătură?

KOFLER: Nu.

Procurorul: Ia să-i citesc lui KOFLER, o scrisoare a lui CALMANOVICI. Îmi pare rău că nu am originalul. Vă rog să-mi permiteți tov. președ. ca să-i arăt scrisoarea la fila 12, căutați în original. Iată o scrisoare a lui CALMANOVICI către KOFLER în care-i spune următoarele. Între altele ION roagă urgent pentru marți sau miercuri seară, întâlnire cu LUCRETIU PATRASCANU, căci ultima oară nu-l văzuse numai 10 minute dacă se poate a se face, poate ai răspuns favorabil și în

chestiunea mecanicului, sau cel puțin răspuns pur și simplu. Si CALMANOVICI ne-a interpretat acest pasagiu. Eu din partea lui STEFANESCU ceream lui KOFLER să facă chemarea lui PATRASCANU la întâlnirea cu ION cu STEFANESCU.

KOFLER: Dacă se poate să-mi arătați data scrisorii, v-aș ruga?

Procurorul: Data acestei scrisori, CALMANOVICI a identificat-o în mai 1944.

KOFLER: După ce FORIS nu mai era secretar general.

Procurorul: Nu mai era.

KOFLER: Prin urmare PATRASCANU era în legătură cu STEFANESCU, aceasta o știam, în afară de legătura pe care o ținea CALMANOVICI și ing. BERMAN cu mine, cu STEFANESCU pe linia pe care-o aveam atunci pentru că nu am făcut parte din conducere.

Procurorul: Să-mi permiteți ca să-i spun, că, CALMANOVICI îi transmite lui KOFLER, ordinul lui STEFANESCU, cheamă-l pe PATRASCANU la întâlnire. Aceasta are legătură.

KOFLER: Nu reese de aici, și nu poate să iasă, însă efectiv pentru cineva care nu cunoaște structura partidului comunist ilegal, se prezintă așa, STEFANESCU avea pe deoparte legătura pe ing. CALMANOVICI și BERMAN, iar cu mine, pe de altă parte cu PATRASCANU, vroia să-l vadă pe PATRASCANU, cui se adresează. Pe PATRASCANU nu are cum să-l găsească, este ilegalizat PATRASCANU, prin urmare trebuia să se adreseze aceleia care-l vedea, ing. CALMANOVICI, ing. CALMANOVICI cu cine avea legătură cu mine și mi-a transmis mie, că STEFANESCU dorește să-l vadă pe PATRASCANU. Eu am transmis mai departe secretarului general de atunci, că nu mai era FORIS, că un om dorește legătură cu PATRASCANU, aceasta am făcut, altceva nimic.

Procurorul: Prin urmare, conducerea partidului după FORIS, avea cunoștință de acest lucru. Este evident un lucru, nu pot avea pretenția că cunosc perfect structura organizației partidului în ilegalitate, însă ceea ce cunosc este structura organizată a agenturii lui criminale în sinul partidului și am să vă dovedesc imediat că ceea ce a zis el adineori este contrazis prin acte. Iată de pildă ce-i scris după prima scrisoare și fiindcă KOFLER a pierdut din vedere s-au a întârziat al chema pe PATRASCANU, după 2 zile îi scrie CALMANOVICI lui KOFLER "Dragul meu ți-am comunicat rugămintea lui ION de a-l vizita pe LUCRETIU PATRASCANU. Te rog din nou pentru mine miercuri, sau poimîine joi să-l viziteze aici pe urmă pleacă, dacă în rezolvarea chestiunilor mari, aici văd că nu comunică nimic, în chestiunea mecanicului, să le rezolvăm pe cele mai ușoare. Rugămintea pentru mecanic

este reîncoită. Ei textul acesta apare ca o instrucțiune ca un ordin.

KOFLER: Se repetă rugămintea, el repetă mereu rugămintea, prin urmare nu este un ordin, să explice chestiunea mecanicului, de fapt a explicat-o.

Procurorul: Să lășăm chestiunea mecanicului, acum este vorba de chemarea lui LUCRETIU PATRASCANU. CALMANOVICI îi cere lui KOFLER să-l cheme pe LUCRETIU PATRASCANU la întîlnirea cu ION. Aceasta este problema, lășăm chestiunea cu mecanicul.

KOFLER: Eu v-aș ruga foarte mult să-mi explicați ce posibilitate avea CALMANOVICI și cui să se adreseze dacă eu

Procurorul: Tov. președ. eu n-am să explic, el este acuzat, el trebuie să răspundă și să explice aici la problemele noastre, noi îi punem întrebări, noi îi punem întrebări precise. Vă rog să-l opriți o să-i pun o întrebare precisă, unde o s-o clarific ca cel puțin el să nu mai încurce lucrurile. Aici CALMANOVICI adresându-se într-o scrisoare lui KOFLER îi reproșează într-un mod indifect că nu l-a convocat pe PATRASCANU la întîlnirea cerută de STEFANESCU și-i cere din nou ca cel puțin mîine miercuri să-l aducă pe PATRASCANU sau să-l cheme la STEFANESCU, spunîndu-i că după aceea STEFANESCU pleacă și că dacă nu rezolvă chestiuni mai mari, cel puțin să rezolve pe cele mai mici, cum ar fi întîlnirea cu PATRASCANU, care probabil nu era așa de grea. Cîine deci trebuia să facă chemarea lui PATRASCANU, KOFLER să răspundă la chestiunea aceasta, pentru că el a primit această scrisoare din partea lui CALMANOVICI.

Președ: Cui i se adresează CALMANOVICI?

KOFLER: Legăturii lui superioare de partid SERGIU, sau atunci LEONIN, îmi spunea pe numele conspirativ, iar eu m-am adresat legăturii mele superioare de partid, secretarului general și i-am comunicat aceasta, că ION (STEFANESCU) dorește să se vadă cu PATRASCANU. PATRASCANU făcea parte atunci din conducerea partidului, sau așa presupuneam și am adresat aceasta legăturii mele superioare, secretarului general al Partidului, de să fac eu. Eu nu știu, eu nu am răspundere pentru PATRASCANU, nu-l vedeam și nu aveam posibilitatea de a comunica și nici nu-mi era permis de a comunica altfel, decît prin legătura mea superioară, prin secretarul general al partidului, care era atunci. Așa am și cerut aceasta. Acesta este un răspuns clar.

Procurorul: Răspuns clar. Pe mine nu mă surprinde atitudinea lui față de instanță, pe mine m-ar surprinde dacă un spion cu rutină s-ar purta altfel față de instanță, decît de poartă, asta ar fi surprinzător. Tov. președ. vreau să mai citesc un mesaj transmis de către STIRBEI emisarul trimis mai înainte la Cairo, grupului lui

transmis lui ALECU, așa este intitulat, este documentul acela dinaintea din dosar. Prima scrisoare a lui CALMANOVICI în care CALMANOVICI cu mina lui copie acest mesaj și l-a transmis lui KOFLER. Iată ce scrie în acest mesaj "Dacă stăpânirea pusă pe toate pîrghiile de comandă, este de așa natură încît va lipsesc mijloacele de înfăptuire, în acest din urmă caz dacă nu va fi pus cu puțință să răsturnați regimul lui MITICA și pentru a preîntîmpina în Moldova repet pentru a preîntîmpina în Moldova mișcări potrivite vederilor dvs., adică mișcările populare și care n-ar avea vreo consecință, rog arătați dacă admiteți posibilitatea trecerii dvs. în Moldova și înstituirea unui guvern al României libere cu consimțămîntul alinaților.". Își aduce aminte cînd a primit această scrisoare a lui CALMANOVICI, conținutul acestui mesaj?

KOFLER: Această scrisoare a ing. CALMANOVICI conținea copie dată de emisarul, adică de STIRBEI către MANIU, se adresează lui MANIU și cere pentru a preîntîmpina mișcări în Moldova, în Nordul Moldovei în favoarea Uniunii Sovietice, a Partidului Comunist a Frontului Patriotic, condus de PCR, dacă este gata să treacă el MANIU sau oameni de ai lui în Moldova. Această copie nu a fost dată de STEPANESCU, ci a fost dată de mine. Aceasta era după 4 aprilie 1944 secretariatului general al partidului, ca să ia măsuri, este din mai. Aceasta C.C. al partidului știa că a fost avertizat prin aceasta de intențiile lui STIRBEI.

Procurorul: Tov. președ. cum a predat secretariatului.

KOFLER: Printr-o scrisoare pe linia tehnicului. Aveam legături speciale pentru aceste informații date de STEPANESCU, aveam legături tehnice cu conducerea partidului.

Procurorul: Pe baza acestui mesaj pe care CALMANOVICI îl transmite - eu dinadins ca să-l surprind nu i-am citit textul anterior - pe baza acestui mesaj CALMANOVICI îi scrie de data asta, cu mînă proprie, ulterior după scrierea mesajului, pe care și-l transmite au discutat ION adică STEPANESCU cu aghiotantul lui ISTVAN, este vorba de MANIU și apoi cu dînsul, cu însăși MANIU, chestiunea unui grup în Moldova ocupată de sov., de sovietici este scris prescurtat. ION a compus un guvern, iarăși cu MANIU ca președ. cu participarea tuturor partidelor. A primit KOFLER evident, nu numai mesajul, ci și mesajul e la mijlocul scrisorii, a trimis KOFLER o întreagă scrisoare a lui CALMANOVICI în care-i vorbește de un guvern făcut de dînsii în Moldova pe care o declară ocupată de sovietici și asta tocum pe baza acestui mesaj transmis de STIRBEI, cu scopul de a preîntîmpina în Moldova mișcările populare. Despre aceasta a încredințat C.C.-ul. Să vedem putea despre acest lucru să încredințeze C.C.-ul?

Președ: Despre acest lucru ai încunostiințat C.C.-ul?

KOFLER: Cuvîntul ocupat în corespondență din perioada lui ANTONESCU, în general evitam să spunem eliberat, și din motive conspirative spuneam ocupată, ci cunoaște din perioada aceea

Procurorul: Adică comuniștii între ei ar fi evitat cuvîntul ocupată din cauză că aceasta era în perioada lui ANTONESCU, dar ca să spună că ANTONESCU este un criminal în timpul cînd acesta trăia, aceasta se putea.

KOFLER: Cum să nu se spunea și am și scris, cred că în ceea ce privește restul aceluia mesaj, a lui STIRBEI, scrierea se referea la STIRBEI care se adresa către MANIU.

Procurorul: Tov. președ. vă rog să-mi dați posibilitatea ca să arăt partea interesantă a acestei scrisori. În ceea ce privește pe KOFLER, ca să alcătuiască STEFANESCU acest guvern, era nevoie de colaborarea lor. Colaborarea lui CALMANOVICI am citit-o mai înainte. CALMANOVICI personal i-a dat anumite sugestii lui STEFANESCU, dar în scrierea aceasta, după ce CALMANOVICI îi arată lui KOFLER cît de stringentă este problema aceasta al guvernului, îi transmite dispoziția lui ION, dispoziția lui STEFANESCU către KOFLER, ION mi-a spus că socoate necesar să te vadă cît mai urgent și mai bine să fie doi din conducere, încă odată CALMANOVICI îi scrie lui KOFLER imediat după chestiunea cu guvernul, ION mi-a spus că socoate necesar să te vadă cît mai urgent și mai bine să fie doi din conducere. Dar ce dumneata erai la conducere la data de 1 mai 1944, atunci cum îți permite CALMANOVICI să scrie treaba aceasta. Cum l-ai sancționat pe CALMANOVICI, cu care ai lucrat în colectiv.

KOFLER: L-am sancționat, la 1 mai este aceasta? probabil că i-am explicat ceva lui CALMANOVICI.

Procurorul: I-ai explicat, eu am depus azi pe masa instanței scrisoarea originală a CC către KOFLER și am citit-o onorată instanță pasagii dinții, în care secretariatul adevărat al CC, îi dă dispoziție lui KOFLER ca să-i dea, să-i remită luarea de poziție în mod scris din partea lui CALMANOVICI și a lui BERNAN, cu care lucrase. Atunci cum vine explicația lui KOFLER pe care o face în clipa aceasta. Să explice situația.

KOFLER: N-am înțeles chestiunea.

Procurorul: E foarte clară situația.

KOFLER: Adică-

Procurorul: Adică vrei să-ți explic eu, spune d-ta că d-ta ești acuzat și d-ta trebuie să răspunzi acum.

KOFLER: Acuzat față de CALMANOVICI. Am tăinuit că.....

Procurorul: Ai tănuut schimbarea dela 4 aprilie, cînd i-ai comunicat ...

KOFLER: Atunci cînd am primit sarcina de a comunica ing. CALMANOVICI dizolvarea vechiului C.C. i-am dat în original, care mi-a fost încredințată.

Procurorul: Si atunci cum se explică că, CALMANOVICI după toată această lămurire îți mai vorbește aici d-tale de conducere.

KOFLER: Pentru că CALMANOVICI bănuia, presupunea că eu totuși fac parte din conducere.

Procurorul: L-ai sancționat, eu te întreb ce măsuri ai luat pentru asemenea indisciplină de partid.

KOFLER: Nu l-am sancționat.

Procurorul: Ne-am lămurit. Mai am de citit un singur pasajiu tov. președ. în original la fila 12 coloana 2-a se poate urmări documentul, dar l-aș întreba încă odată pe KOFLER, poate că cine știe, a fost informatorul lui STEFANESCU s-au nu a fost?

Epreșed: Ai fost informatorul lui STEFANESCU?

KOFLER: Eu am considerat atunci că era invers, STEFANESCU a fost informatorul meu.

Președ: Dar STEFANESCU spunea că erați informatori reciproci.

KOFLER: Este greu ca să poți confirma ceva, dacă l-am văzut de 4 ori pînă la 23 august, cum puteam să fiu informatorul lui.

Președ: Este destul numai o singură dată, nu e nevoie să te vezi de mai multe ori.

Procurorul: Tov. președ. este adevărat, adevărul este că STEFANESCU era șeful și cînd șeful se supără ia să vedeți ce se întîmple și ce ecou poate să aibe chiar în această scrisoare a lui CALMANOVICI către KOFLER. Îi scrie CALMANOVICI lui KOFLER. "Dragul meu ION (adică STEFANESCU) a fost găsit de FICHER (adică de BERMAN) în stare de acută nemulțumire, Colaboratorul lui NEGRU omonimul lui IONICA (ALEX. POP) de el este vorba dela Reșița s-a plîns lui ION că cu dînsul nu s-a luat contact deloc, că l-a fața locului a fost un delegat PURICI, că s-au luat sculele, e vorba de armele acelea dela Reșița, pentru care ai dat o declarație în august 1959 și nu o recunoaște și coincide complet cu această scrisoare și s-au ascuns în anumite locuri, folosindu-se cameni neexperimentați, că aceste scule au fost găsite și aduse înapoi și că toată afacerea este compromisă. Noi am arătat că în această relatare sunt cîteva lucruri neclare, spune CALMANOVICI, cum se poate ca PURICI să fi putut să facă toate acestea dacă n-ar fi fost un om recunoscut. Mai sunt și alte aspecte

anume că nu s-a ținut seama de psihologia muncitorilor care au vechime în organizație, tradiții de luptă, etc.

Cred că este nevoie ca să se ia contact cu omul lui NEGRU, cu ALEX. POP, repet după ce însă ți-a spus că CALMANOVICI ne-a clarificat perfect cine este acela și suntem siguri, pentru a se vedea că calificarea că acțiunea este compromisă, corespunde sau provine din alte motive. De asemenea pentru relațiile cu ION ar trebui să se vină cu cercări lămuriri. S-a pupărat groaznic ION pe această chestiune, cum se vede treaba FICHER Ț-a găsit într-o stare de acută nemulțumire. A relatat și chestiunea mecanicului, eu vroiam miercuri s-o spun, dar mi-a scăpat, cred spune CALMANOVICI în concluzie că un surplus de informații repet, un surplus de informații ar avea un efect favorabil asupra relațiilor cu ION. Un surplus de informații acuzat KOFLER. L-ai informat și până atunci, acum trebuia să-i dai cu abundență până ce-l trece supărarea șefului.

KOFLER: Imi dai voie să răspuns, surplusul de informații se referea la chestiunea PURICI dela Reșița, adică dacă puteam să informăm din ce cauză nu s-a luat legătură, dacă am pregătit, pe scurt am să spun cum stă chestiunea.

Președ: Nu este nevoie.

KOFLER: Eu n-am servit aici decât ca intermediar față de secretariatul partidului, care după cum vedeți înainte de 4 aprilie, și după 4 aprilie, - era FORIS.

Procurorul: Acuzatului KOFLER de câte ori i s-a citit declarațiile în legătură cu cele date în August 1950, a spus cu un zimbet de ironie că el retrudiază, aceste declarații din 1950. Vreau să cunosc exact motivul pentru care el retractează aceste declarații, din august 1950.

KOFLER: Nu sunt din 1950, ci din august 1950, pentru că eu am declarat și din 1950 în februarie și aprilie date la minister, pe care nu le retrudiat, nu le retrudiez.

Procurorul: Cele din august?

KOFLER: Cele din august, mă iertați dacă am zimbet ironic, regret n-am avut intenția. De cele retrudiez pentru că nu sunt exacte, pentru că au fost inventate de mine aceste declarații?

Procurorul: Dar de ce le-ai inventat, de ce ai mințit.

KOFLER: Atunci, pentru că am crezut că este în interesul meu, cit și al partidului, ca să lovesc în PATRASCANU și FORIS.

Procurorul: SA nu amesteci partidul în interesul cui?

KOFLER: Tocmai deaceia azi v-am spus aci și am conside-

rat că este adevărul.

Procurorul: Dacă așa stau lucrurile acum să pun și eu o întrebare. Atunci cum se explică că în toate declarațiile date de COFLER până în prezent nu a afirmat decât numai aici silit de întrebările ~~mele~~ care i s-au pus nici un fel de legături cu BERMAN și cu CALMANOVICI.

KOFLER: M-am declarat în legătură cu BERMAN și ~~COFLER~~ CALMANOVICI? Mă iertați.

Procurorul: Tov. Măgădinte, negația contrazice dosarul pe care îl avem. În toate dosarele lui bagă la toate întâlnirile pe FORIS alături de el și alături de STEFANESCU, crezind că noi putem să îngăduim toate minciunile și înlătură tocmai pe BERMAN și CALMANOVICI în special CALMANOVICI care i-a făcut legătura cu STEFANESCU. Vedeți scopul care era, înlăturarea din discuție a lui BERMAN și CALMANOVICI pentru că numai așa credea el că poate să ascundă activitatea lui criminală pe care noi am reușit s-o demascăm.

KOFLER: Imi dați voie, am fost legătura superioară a lui CALMANOVICI timp de 7 ani de zile, deci nu puteam ascunde aceasta.

Președ: Cine răspundea pe linia C.C. de organizarea Apărării Patriotice, atunci când erai încă în C.C.?

COFLER: În primul rând secretarul general ~~xxx~~ al C.C. care era FORIS pe vremea aceea și între Mai 1941 și mai 1942 am fost eu ca instructor al C.C. pentru Apărarea Patriotică și după aceea VICTORIA SARBU.

Președ: Cine era la Apărarea Patriotică în conducerea-

KOFLER: Organizatoricul Apărării Patriotice a fost avocatul IOAN GHEORGHE MAURER și ANA TOMA secretar organizatoric, era și ALEXANDRU SOLOMON.

Președ: Dar SRAIER când a fost?

COFLER: SRAIER a fost în biroul juridic.

Președ: Dar BUNACIU când a fost?

COFLER: BUNACIU a fost atunci introdus în Biroul Juridic când ~~XXXX~~ am fost instructor al Apărării Patriotice, SRAIER a fost scos din biroul Juridic în urma unei chestiuni care s-a dovedit că este de rea credință și a fost scos din biroul juridic.

Președ: Dar mi se pare că a fost scos BUNACIU nu SRAIER?

COFLER: Nu, BUNACIU a fost atunci introdus a fost cerut dela organizația județeană patriotică, unde lucra atunci și a fost introdus în biroul juridic al apărării în perioada cînd am fost eu instructor iar SRAIER îndepărtat.

Președ: Ce legături cunoști dintre FORIS și EUGEN CRISTESCU

KOPLER: Nu cunosc decât chestiunea din 1938 când față de mine a declarat la o ședință STEFAN FORIS către secretara partidului de atunci din 1938, că a fost arestat și eliberat (venit în casa mea unde a fost și secretara organizatorică a declarat) că a fost dus înainte de eliberare la EUGEN CRISTESCU și întrebat de EUGEN CRISTESCU dacă nu crede că în perioada aceea când P.C.R. și siguranța au aceleași interese comune împotriva legionarilor, c-ar fi o concluzare sau așa ceva el avea posibilitatea și că el ar fi răspuns evaziv dacă va putea așa ceva, anume această chestiune cunosc.

Procurorul: Cine ținea legătura cu ANTONESCU, cu regele și cu partidele istorice în perioada războiului?

COPLER: Bine, cu partidele istorice, cu MANIU ținea delegația oficială a partidului MAGHERU și PETRE ION și până la căderea acestuia, iar după aceasta PATRASCANU.

Președ: Ai amintit de PATRASCANU?

COPLER: După FORIS, înainte nu a avut legătură cu ANTONESCU sau cu PIKI VASILIU, care am aflat cât timp a fost FORIS, însă fără să aibe legături cu C.C. atunci a cerut legătura cu FORIS, însă FORIS nu s-a dus la ședință.

Pe linie de siguranță,
Procurorul: Dacă CALMANOVICI și BERMAN au avut legătură cu serviciul secret?

COPLER: Nu îmi este cunoscută nici o legătură cu Serviciul Secret a lui CALMANOVICI și BERMAN. Știu că atunci când a fost cu căderea WEIGEL a fost șef și la CALMANOVICI percheziție. Atunci a fost luat și el pentru că femeia de serviciu l-a dat și pe dînsul ca prieten al casei și a fost luat și a dat o declarație, unde a intervenit pentru el un cumnat de-al lui care era prieten cu C. ol. MADARJAC șeful de cabinet al lui PIKI VASILIU.

Procurorul: În autobiografia pe care a dat-o la Comisia Controlului de partid acuzaatul COPLER declară la pagina 88 și 89 că ALECU (STEFANESCU) ține legătura cu ION și MIHAI ANTONESCU, cu MANIU și cu ceilalți o legătură asupra serviciului secret era prin CALMANOVICI care poza în anti-fascist, prin BERMAN dela un vecin al său avea legătură iarăși cu serviciul secret, i-am vorbit încă despre această legătură încă în 1941-1942 îl știam din auzite dela acest vecin că a fost ziarist, dar MARIUS (este vorba de FORIS) mi-a spus că este un om al serviciului secret și atunci l-am avertizat pe BERMAN să nu se arate altfel decât un cetățean oarecare abil de stiri.

KOFLER: În această autobiografie, ceiace se vorbește aici textul complet în legătură cu

Procurorul: Da, este real, ceiace scrie în autobiografia.

KOFLER: Da, este real, este vorba de serv. de informații al partidului, ace legătură a avut serv. de informații.

Președ: Este vorba de serviciul secret, aici este vorba de S.S.I.

KOFLER: Este vorba de serv. de informații al partidului, ce legături a avut din care-și putea procura informațiile.

Președ: Nu este vorba de aceasta, este vorba de serv. secret

Procurorul: Col. MADARJAC era în serv. secret al partidului.

KOFLER: Mă rog eu n-am spus de col. MADARJAC, ci de dr.

PASAGHI, care era legătură, era vorba de serv. de informații al partidului și că a avut legături spre serv. secret prin cutare, fiindcă a avut legături prin dr. FINGHEL.

Președ: Este vorba de serv. secret.?

KOFLER: Da, serv. de informații al partidului, da a avut legături spre serv. secret, a avut și la siguranță legături, dar de asta n-am vorbit fiindcă n-am fost întrebat. A avut serv. de informații al partidului și partidul a avut serv. de informații.

Procurorul: Este vorba de serv. secret.

KOFLER: Serv. de informații al partidului.

Procurorul: Nu ai spus clar aici, o legătură spre serv. secret, era prin CALMANOVICI.

KOFLER: O legătură spre serv. secret era prin doctorul FINGHEL.

Procurorul: Vă rog să răspundă CHELBASU unde lucra?

KOFLER: La serv. secret, era pentru informarea partidului, asta acolo mai înainte.

Președ: La serv. secret al partidului sau al siguranței?

KOFLER: Desigur C.C. avea nevoie de informații din toate părțile.

Președ: Si atunci avea nevoie de un serv. secret în serv. secret.

KOFLER: Aveam un serv. de informații și acest serv. de informații avea legătură prin cine putea, printre alții prin dr. FINGHEL, atât și prin CHELBASU dela serv. secret.

Președ: Dar dă scri acolo că prin CALMANOVICI aveai legătură și cu serv. secret.

KOFLER: CALMANOVICI avea cu dr. FINGHEL și stă chiar acolo

Procurorul: Cu ocazia percheziției care s-a făcut la CALMANOVICI, cine l-a pus în libertate pe CALMANOVICI?

KOFLER: MADARJAC a intervenit la TAPLARU.

Procurorul: Unde lucra MADARJAC?

KOFLER: A fost șeful de cabinet al lui PIKI VASILIU, însă a fost sesizat MADARJAC.....

Procurorul: Prin urmare nu lucra la partid, așa cum spuneai

KOFLER: Gine .

Procurorul: MADARJAC?

KOFLER: MADARJAC a intervenit atunci când a fost sesizat de un cumnat al lui CALMANOVICI.

Președ: În preajma lui 23 aug. ce acțiune a dus PATRASCANU

KOFLER: Ce acțiuni, n-am avut legături cu el.

Procurorul: Imi permiteți să citesc din declarația pe care a dat-o acuzatul, poate-și amintește. "După 1942 PATRASCANU a fost alături de ALEX. STEFANESCU un factor dinamic în aplicarea planului trădător, el a întreținut legăturile cu partidele istorice, cu regele MIHAI, cu marii industriali în frunte cu MAX AUSNIT, cu ministrul ordinei antonesciene PIKI VASILIU, precum și cu EUGEN CRISTESCU. PATRASCANU a fost de fapt inițiatorul pactului secret împotriva URSS, pentru aservirea din nou a României la jugul imperialist, la care pact s-au reunit toate forțele burghezo-mogieresti în frunte cu regele Mihai, MANIU, BRATIANU, TITEL PETRESCU, PATRASCANU, pact patronat de ALEX. STEFANESCU în numele Intelligence Service. PATRASCANU a insistat mai mult chiar decât reprezentanții partidelor istorice, ca STEFANESCU să urgenteze mereu debarcarea anglo-americană în Balcani și trimiterea de trupe aerportate în România în preajma lui 23 Aug. 1944. PATRASCANU personal lua legătura cu STEFANESCU, pentru a întreba dacă însăfășit sosesec diviziile aerportate britanice și pentru a primi dispoziția lui ALEX. STEFANESCU. PATRASCANU a făcut tot ce i-a stat în putință pentru amina și diforma actul dela 23 Aug. 1944, înșelînd conducerea partidului Comunist, și pentru a manevra în fel și chip, pentru a câștiga timp în vederea venirii trupelor britanice. Iar cînd partidul contrariu dorințelor lui PATRASCANU, a trecut la actul dela 23 Aug. și a arestat pe cei doi antonești, PATRASCANU a intrat în acțiunea pentru guvernul SANATESCU, sperînd să poată astfel face jocul comandanților dela Londra.".

Președ: După 4 aprilie 1944 ai mai continuat legăturile cu STEFANESCU.

KOFLER: Mai departe legăturile au rămas aceleași, am spus că l-am văzut în total de 4 ori, din toamna 1943 pînă în toamna lui

1944 însă cu ing. CALMANOVICI și BERMAN au continuat ca și atunci.

Președ: În ziua de 23 aug. te-ai întâlnit dta cu STEFANESCU

KOFLER: Da, a fost fixată dinainte o întâlnire în casa ing. BACALU, fără să știu de evenimentele care se vor petrece în seara acei

Președ: Ce-ați discutat la acea întâlnire?

KOFLER: Dinsul a povestit încă imediat după ce a venit, - a fost fixată gedința pe la ora 9 că se făcea întuneric tirziu - a povestit că într-adevăr a văzut trecind pe cal. Victoriei, intrând la palat un grup de civili înarmați, erau forțele patriotice care au intrat și au închis porțile, șam aceasta a povestit, pentru că scurt timp după aceea a fost întrerupt de ing. BACALU care a spus că l-a radio s-a anunțat că la ora 10 va fi o chestiune importantă și s-a comunicat actul acela.

Președ: Când te-ai întâlnit cu STEFANESCU, unde și de câte ori după 23 Aug.

KOFLER: L-am văzut de două ori, odată la 11 sept. și odată la 12 sept. 1944 și după aceea nu l-am mai văzut niciodată. La 11 sept. am fost la o masă dată de el unor ziariști GIBSON și PORTER la care am fost invitat - vroia să-l invite pe PATRASCANU, însă el era atunci la Moscova când cu semnarea tratatului de armistițiu - și a venit ION GHEORGHE MAURER care făcea parte din guvern atunci și venea din partea partidului și am fost eu, CALMANOVICI, BERMAN și au mai fost în afară de aceștia, RICA GEORGESCU, LUGOJEANU, ION VERSU și alții, și atunci STEFANESCU m-a rugat dacă poate să stea de vorbă cu mine și i-am spus că acum am treabă, însă o să trec să stăm de vorbă a doua zi și am trecut a doua zi pe la dinsul la birou, singura dată când am fost la dinsul la birou, pentru că altă dată mă duceam la el acasă și m-a întrebat dacă în legătură cu condițiile de armistițiu nu cunosc ceva. I-am spus câteva cuvinte, pe urmă am eșit afară, șam stat 15-20 minute la el și când am eșit afară au apărut edițiile speciale în legătură cu condițiile de armistițiu.

Președ: Vasăzică ți-a cerut informații asupra condițiilor de armistițiu, ce-ai spus celorlalte ștai.

KOFLER: Nu i-am spus nimic că nu știam.

Președ: Totuși auziseși ceva, doar nu trăiai izolat de lumea aceasta.

KOFLER: Dar el era în mai mare măsură de fapt ca să știe că doar avea legătură cu DEJITE, i-a dat și el informații. El poate să știe mai bine decât mine.

Președ: Și totuși te-a întrebat?

KOFLER: Da m-a întrebat, după aceea a venit la secretara

lui din întreprindere pe care am cunoscut-o personal și am stat de vorbă cu dea și au și editat edițiile speciale care arătau condițiile de armistițiu, era în 12 sept. 1944.

Președ: Până la ce dată ai întreținut legături cu CALMANOVICI și ai schimbat informații?

KOFLER: N-am schimbat informații. I-am fost legătură su-perișară până la 23 aug. 1944, după aceea a mai avut legături personale până în nov. 1944, iar după aceea n-am mai avut nici o legătură cu din-sul.

Președ: Ce instrucțiuni i-ai dat lui CALMANOVICI în vede-rea unei eventuale arestări a dvs., a unui eventual proces.

KOFLER: Lui CALMANOVICI în perioada războiului?

Președ: Nu.

KOFLER: Nu l-am văzut pe CALMANOVICI din nov. 1944 până în febr. 1949, când am fost grav bolnav, când am căzut bolnav pe moarte și la chemat soția mea la telefon, ca să vină să-și ia rămas bun dela mine. Am avut o criză foarte gravă de nefrită și hipertensiune. Până atunci nu l-am văzut deloc, nici o singură dată timp de 5 ani, n-am avut nici un fel de chestiuni de proces.

Președ: Scrisorile acestora lui CALMANOVICI, au fost în po-sesia d-tale?

KOFLER: Da, acestea au fost predate după câte știu eu de soția mea.

Procurorul: Dacă obișnuia să jöace la cazinou?

KOFLER: A fost o perioadă în 1939 și până în iunie 1940, când am fost în cazinou și am jucat, de atunci nu am mai jucat.

Procurorul: Dacă atunci când a predat gestiunea bănească la partid, a lichidat complet sau a avut și lipsuri.

KOFLER: În 1944 când am predat-o am avut lipsuri.

Procurorul: Cum cit lipsea.

KOFLER: Un milion.

Apărărea: Să precizeze care a fost scopul urmărit de acu-zat, în calitatea ce o avea când a intrat în relații cu STEFANESCU?

KOFLER: Legăturile cu ALEX. STEFANESCU au fost stabilite în 1942, prin ing. DRAGOS POP, pe linia Frontului Patriotic. Scopul a fost de a atrage pe linia Frontului Patriotic, după credința mea par-tidul comunist avea interes pe vremea aceea de a atrage pe linia Frontului Patriotic.....

Procurorul: D-ta ce interes aveai?

KOFLER: Eu personal nu am avut alt interes, decât cel pe care-l avea partidul.

Președ: În Calitatea pe care o aveai,

KOFLER: Am aprobat legătura luată de ing. BERMAN și CAL-
MANOVICI ca fiind justă și am comunicat mai departe Secretariatului
partidului.

Președ: Dar STEFANESCU era un mare industriș în țară
care în nici un caz nu putem să credem că ar fi ...

KOFLER: Linia partidului era atunci Frontul Național,
inclusiv o parte din burghezecare era orientată împotriva Frontului
hitlerist, sau împotriva Germaniei hitleriste, sau împotriva imperia-
lismului german. Linia partidului, linia politică germană, era atunci
a frontului național antihitlerist, inclusiv o parte a burgheziei. Așa
era linia partidului declarată ca justă și 23 Aug.

Apărarea: Ce folosea se aștepta din relațiile cu STEFA-
NESCU?

KOFLER: Atît din punct de vedere financiar, cîciace a și
fost, cît și din punct de vedere politic, ca un om care avea oarecare
influență și putea să vină în sprijin pentru frontul național.

Președ: Avea oarecare influență.

KOFLER: Avea oarecare influență, așa știam la început și
care putea să servească scopurilor partidului, de a crea Frontul
Național sub conducerea sa.

Apărarea: Dacă a avut personal legături cu siguranța?

KOFLER: N-am avut legături în sensul în care seînțelege.
N-am avut legături decît atunci cînd am fost reținut la siguranță,
după aceea cît timp am mai fost ilegal în acele luni a fost pe la mine
subcomisarul TANASESCU pe care l-am găsit atunci în noaptea aceea
și m-a șantajat mi-a luat bani, se făcea că are nevoie ca împrumut
bani.

Apărarea: Dacă a avut vreun rol în întreruperea Partidulu
Comunist cu provincia?

KOFLER: N-am fost în resortul provincii niciodată și n-am
avut rolul.

Apărarea: Dacă acuzatul a cenzurat presa de partid și cu
ce scop.

KOFLER: Ca responsabil al resortului de agitație și
propagandă a C.C., am redactat România liberă ilegală, am scris arti-
cole, eu eram acela care le cenzuram.

Președ: Alții nu mai erau dacă vedeau aceste texte. BER-
MAN nu le vedea sau STEFANESCU.

KOFLER: Le-a văzut tipărite. Da, "România Liberă ilegală"
sigur că a fost răspîndită, ea n-avea alte publicații decît rezoluțiile

C.C.-ului, buletinul informativ care era editat sub conducerea mea și România Liberă care a fost editată sub conducerea mea.

Apărarea: Care era caracterul legăturii dintre VICTORIA SARBU și FORIS STEFAN? Cînd au fost aceste legături.

KOFLER: Legături personale, a fost soția lui, pînă cînd FORIS a fost arestat.

Apărarea: Cînd s-au născut aceste legături?

KOFLER: În timpul războiului, nu-mi este cunoscută exact data, pentru că legăturile lor, ~~pentru că legăturile~~ mi-au fost cunoscute în 1944.

Apărarea: Dacă legătura între VICTORIA SARBU și FORIS STEFAN, a fost făcută de KOFLER.

KOFLER: Da aceasta am declarat înainte, însă aceasta în urma dispoziției lui FORIS.

Apărarea: Dacă a primit vreo sumă de bani dela CALMANOVICI provenită dela STEFANESCU și dacă a transmis-o mai departe.....

Preged: Nu este concludentă întrebarea.

Procurorul: Tov. preged. a arătat legăturile lui PATRASCANU cu PIKI VASILIU? ași vrea să întreb pe acuzat dacă PATRASCANU în afară de legătura cu PIKI VASILIU la siguranță avea și alte legături în siguranța fascistă.

KOFLER: Mai îmi era cunoscută și încă o legătură pe care a avut-o PATRASCANU, am cunoscut-o prin FORIS. Îmi spusese prin 1941 că a avut legătură printr-un funcționar al siguranței, pdate VINTILA IONESCU, nu pot spune așa categoric.

- - - - -

DEPOZITIILE MARTOREI RUDENCO IVANCA, de 39 ani, de prof. țesătoare re cu domiciliul în str. Herăstrău Nr. 6.

Președ: Veți depune ca martoră în procesul lui KOPLER REMUS? Il cunoașteți pe REMUS KOPLER?

RUDENCO: Da îl cunosc.

Procurorul: În ce împrejurări l-ați cunoscut pe REMUS KOPLER, pe FORIS și pe VICTORIA SARBU.

RUDENCO: În ajunul izbucnirii războiului, am fost chemată din Constanța, dela Comitetul regional al Partidului Comunist unde lucram, la București cu care ocazie am luat legătura cu CONSTANTIN CARP care era în secretariatul partidului. Acesta mi-a făcut legătura cu VICTORIA SARBU și cu STEFAN FORIS. STEFAN FORIS pe atunci deținea funcția de secretar general al partidului, iar VICTORIA SARBU era tehnica lui, însă bucurându-se de mare încredere față de FORIS, a fost folosită nu numai ca secretară tehnică, ci și ca instructoare a C.C. După aceea am primit prin CONSTANTIN CARP însărcinarea de a fi instructoare a C.C. pe lângă Comitetul județean Ilfov. Imediat chiar în primele zile, am aflat dela tovarăși că FORIS prin intermediul lui CONSTANTIN CARP, au răspândit teza trădătoare cum că pregătirea războiului în contra

Uniunii Sovietice, care se pregătea cu atita febrilitate, ar fi fost un bluff și că nu o să mai fie război. Aceasta într-adevăr avea ca intenție ca în cazul unui atac în contra Uniunii Sovietice, să demobilizeze membrii de partid în momentele acelea grele în care era vădit faptul că ~~xxx~~ se v-a declanșa războiul și atacul în contra Uniunii Sovietice. Imediat ce am intrat în muncă la Comitetul Județean am imediat și am văzut acțiunile trădătoare ale lui FORIS și clica lui KOPLER și VICTORIA SARBU și a celorlalți care erau în jurul lor. Am auzit, am aflat imediat de linia dată de FORIS în ajunul izbucnirii războiului și aceasta a urmat și în timpul războiului ca toți membrii de partid și activiștii de bază ai partidului, cînd o să primească ordine de chemare să se prezinte la unități, prin aceasta într-adevăr se urmărea dezorganizarea partidului, pentru a-l face incapabil de a lua și organiza acțiuni hotărîte pentru pregătirea în contra războiului antonescian și a lui Hitler. După aceea s-a simțit mai departe acțiunile de desorganizare a lui KOPLER, FORIS și a lui VICTORIA SARBU prin aceea că continuau metoda de schimbare a activiștilor de partid dintr-o muncă în alta, cu ce scop? Tocmai cu scopul de a nu avea continuitate în muncă, pentru a slăbi partidul și a nu-i da posibilitate de a se îngheba acțiuni hotărîte în contra maginei de război, care era la noi în țară și care sub conducerea lui Hitler se ducea în contra Uniunii

Dar
Sovietice și mai deschis a fost atitudinea pe care au avut-o ei față de problema organizării partizanilor la noi în țară. Cînd s-a ridicat problema organizării detașamentelor de partizani la noi în țară, ei s-au ridicat categoric împotriva acestei probleme, spunînd că la noi nu sunt condiții geografice, că la noi nu sunt muniții și arme, că țara noastră nu a fost ocupată prin război de către Hitler, ca să se ridice nemulțumire în masă, ca să nu dea posibilitatea să organizăm grupuri de partizani. Ei au amenințat pe acei tovarăși, au interzis de fapt să se vorbească despre organizarea grupurilor de partizani, spunînd că aceștia vor vorbi despre organizarea grupurilor de partizani sunt niște anarhiști niște sectariști, cari urmăresc distrugerea partidului. Au amenințat cu excluderea din partid a acelor tovarăși care vroiau, intenționau să organizeze sabotaje în întreprinderi. Îmi amintesc că pe la doua jumătate a lunii iulie a fost o ședință într-o casă conspirativă din str. Elefterie, organizată de FORIS la care a participat în afară de FORIS, VICTORIA SARBU, CONSTANTIN CARP, tov. ILEANA RĂCĂNU și eu. Cînd s-a ridicat din nou problema organizării grupelor de partizani, ILEANA RĂCĂNU și cu mine, care susținusem problema ridicată de către Comitetul Județean Ilfov, problema organizării grupelor de partizani, FORIS ne-a combătut foarte aspru, ne-a amenințat chiar că noi tindem să dezorganizăm și să distrugem partidul. Mai departe ei au continuat să apere toate acele elemente care pe atunci erau bănuite ca provocatoare, cum au fost de exemplu, care mai tîrziu s-au dovedit elemente provocatoare în slujba siguranței ca MELINTE PETRE, și REK STEFAN.

Procurorul: Este rugată martora să ne relateze cum s-a produs conflictul cu județeană Ilfov.

RUDENCU: Înainte de a arăta cum s-a produs conflictul cu Județeană, aș vrea să povestesc de unele atitudini ale lor care chiar denotă că tindeau să lovească în partid și să creeze conflict în sinul Comitetului Județean. Metoda lor de muncă prin care organiza conflicte în Comitetul Județean, pentru a lovi în elementele cinstitute și devotate ale partidului, pentru a le izola de partid, pentru a le împiedica a desfășura acțiuni hotărîtoare în contra războiului hitle-rist. Imediat după izbucnirea războiului, ei au început să ceară adresele conspirative și întîlnirile tovarășilor activiști ai Comitetului Județean, după care aceștia activiști au început să fie urmăriți de siguranță. Ei au oștat să lovească în Comitetul Județean spunînd că sunt neconspirativi și lipsiți de vigilență că într-o măsură oarecare să creze o neîncredere între membrii de partid. Ei au organizat conflictul dintre Comitetul Județean Ilfov. Cum l-au organizat? Imediat

după izbucnirea războiului Comitetul Județean Ilfov a cerut Secretariatului Partidului, ca să scoată un manifest în care să arate caracterul războiului, atitudinea partidului față de acest război și chemarea partidului către populație la luptă hotărâtoare în contra războiului, FORIS, KOFLER, VICTORIA SARBU și clica din jurul lor, au târâgănat să dea un răspuns Comitetului Județean. După oțva timp răspunsul a fost că nu vor scoate, să scoată Comitetul Județean. Într-adevăr Comitetul a scos un manifest și după ce a fost controlat de către omul lor de încredere CONSTANTIN GARP a fost dat acest manifest mai departe în sinul organizației de partid Ilfov. Folosindu-se de faptul că au fost strecurate unele lipsuri, FORIS și cu VICTORIA SARBU au pornit o campanie împotriva tovilor din Comitetul Județean, insultând pe tovarăși și căutând să adincească acest conflict. FORIS cânta prin scrisa ori să ducă discuții interminabile, așa zise teoretice cum le spunea el și astfel să sustragă Comitetul Județean de la sarcinile lui principale, organizarea luptei împotriva războiului fascist și cu oțt se accentua cererea Biroului Comitetului Județean pentru a se înfili și rezolva problema, acest conflict a culminat cu aceea că a dizolvat Comitetul Județean și a exclus o serie de tovarăși din partid și o bună parte din tovarăși care s-au ridicat în contra acestei linii trădătoare a lui FORIS și clica lor de complici. După aceea ei au organizat în mod sistematic predarea acelor tovarăși devotați și hotărâți care au luat atitudine de luptă hotărâtă împotriva lui FORIS și a clicii lui, predarea lor în mina siguranței. Ei au cerut o serie de materiale prin care desconspirau cu numele conșpirativ, cu funcțiile pe care le aveau tovarășii care erau în Comitetul Județean și activiștii care erau în Comitetul Județean și făceau posibil ca Siguranța să poată să identifice pe acești tovarăși și să înșcheneze pe urmă cum au și urmat o serie de procese de masă a tovarășilor și condamnarea lor. Tot prin această metodă ei au predat în mina siguranței pe secretarul Comitetului Județean Ilfov, PETRE GHEORGHE care a știut să înfrânge schingiuirile bestiale ale călăilor lui ANTONESCU și plutonul de execuției a murit în mod eroic. În timpul procesului și în timpul arestării lui PETRE GHEORGHE, ei ne-au interzis categoric, de a apăra procesul lui PETRE și astfel l-au lăsat fără nici un fel de apărare, pentru ca să fie condamnat la moarte. Am cunoscut pe REMUS KOFLER prin VICTORIA SARBU, puțin după izbucnirea războiului, cînd VICTORIA SARBU a venit la mine și mi-a comunicat din partea lui FORIS, că este posibil ca ei să plece în afara regiunii București, și că atunci îi va ține locul lui FORIS STEFAN, REMUS KOFLER, un om pregătit politicește, la recomandat așa zis ideolog și de

mare încredere. Apoi am simțit prin acțiunile lor pe care le-au desfășurat după aceea ,activitatea lui FORIS,VICTORIA SARBU și a lui KOFLER,că într-adevăr REMUS KOFLER a fost peste tot în lupta lui FORIS,pentru distrugerea partidului,prin acțiunile întreprinse,cele care le-au organizat în ajunul izbucnirii războiului și atît în timpul războiului,cît și după aceea pînă cînd eu am fost arestată.

DEPOZITIILE MARTOREI ANA SOLOMON, de 32 ani, de profesie arhitect, domiciliată în București str. Arh. G. Carheș Nr. 5

Președ: Vezi fi ascultată ca martoră în procesul lui KOPLER REMUS. Îl cunoști d-ta pe KOPLER REMUS?

ANA SOLOMON: Da îl cunosc.

Procurorul: Să răspundă martora în ce împrejurări l-a cunoscut și ce legături a avut cu el?

ANA SOLOMON: L-am cunoscut pe REMUS KOPLER în 1941 într-un cerc de studiu să zic așa, la care m-a dus soțul meu, unde erau mai mulți tovarăși și unde se discutau diferite probleme de politică curentă la început.

Procurorul: Ce cunoaște despre legăturile lui KOPLER cu LILI WEGEL?

ANA SOLOMON: Despre legăturile lui KOPLER cu LILI WEGEL, am luat cunoștință după căderea lui LILI WEGEL, adică în februarie 1943.

Procurorul: Cât timp a fost arestată martora, ce știe despre legăturile lui LILI WEGEL cu KOPLER?

ANA SOLOMON: Nu în timpul arestării mele, deoarece eu stînd la Văcărești, n-am mai cunoscut alte legături, ci înainte de a fi la închisoare știam că a vizitat-o în închisoare și că erau în relații foarte apropiate.

Președ: O vizita des.

ANA SOLOMON: Cît de des o vizita nu putem spune, dar știu că o vizita de mai multe ori.

Procurorul: O vizita așa cum vizita și altă lume, alții care aveau cunoștințe la închisori, sau mai des?

ANA SOLOMON: Mai des nu știu, însă nu așa cum vizita și altă lume, deoarece nu erau rude legale, pe deoparte, și pe de altă parte știu că au și eșit din închisoare împreună sub motivul unui proces.

Procurorul: Știe martora ce instrucțiuni i-a dat KOPLER lui LILI WEGEL în legătură cu misiunea care o avea LILI WEGEL în timp ce era în închisoarea Văcărești?

ANA SOLOMON: Știu că LILI WEGEL urma să fie legătura lui KOPLER cu închisorile și știu că tovarășii din închisori nu au primit această legătură.

Procurorul: Cauza pentru care nu au primit?

ANA SOLOMON: N-au primit totuși din închisori, pentru că nu aveau încredere în REMUS KOPLER, nu-l recunoșteau drept conducerea partidului.

Procurorul: Ce se vorbea printre deținuții?

ANA SOLOMON: Despre el în mod deschis nu mi s-a vorbit în închisoare, dar am auzit totuși nu în mod fățiș, dar am auzit totuși că există trădători în conducerea partidului.

Procurorul: Să ne arate martora cum s-a produs căderea casei Wexler și ce cunoștințe are în legătură cu căderea acestui material al G.C.-ului.

ANA SOLOMON: Despre material eu am avut sarcina înainte să duc acest material acasă la AUREL VIJOLI. Ducându-mă cu materialul la locuința lui VIJOLI, acesta mi-a spus că locuința lui este sub urmărire și în consecință să plec cu acest material de acolo. Eu am luat materialul și am plecat la o altă casă ilegală, de unde am adus înapoi materialul la casa Wexlerilor.

Procurorul: Cine v-a indicat să vă duceți la casa Wexler.

ANA SOLOMON: KOFLER. Despre căderea casei Wexler, știu că BIJI MIRCEA a fost arestat și că el a dat casa la siguranță și că siguranța făcînd o descindere la casa Wexler, a găsit acest material într-un scrin.

Procurorul: De unde are martora cunoștință că BIJI MIRCEA ar fi dat această casă, de unde deține aceste informații?

ANA SOLOMON: De fapt nu am o informație precisă, eu am auzit despre acest lucru, după ce am fost duși la Curtea Marțială, acolo știam cu toții, nu pot să spun precis cine anume.

Procurorul: Din moment ce spune să precizeze acest lucru.

ANA SOLOMON: N-ai putea preciza, toți acei din acest grup, au avut cunoștință de acest lucru, sub această formă.

Procurorul: Nu cumva este o versiune a lui KOFLER?

ANA SOLOMON: Poate să fie.

Procurorul: Atunci de unde aveți cunoștință, KOFLER a discutat aceasta?

ANA SOLOMON: La Curtea Marțială așa știau toți acei care au căzut în același grup cu mine.

Procurorul: Dacă martora a fost acuzată și ea că ar fi dat această casă.

ANA SOLOMON: Eu, nu.

Procurorul: Dacă nu cumva martora a fost acuzată de către KOFLER că ea și soțul ei ar fi denunțat la siguranță.

ANA SOLOMON: Știu că soțul meu a fost denunțat de KOFLER învinuit de a fi trădător și învinuit nu numai de a fi dat casa Wexler, dar și că a indicat locul unde se ascundea materialul.

Procurorul: I-a scris o scrisoare în această privință soțul ei lui KOFLER.

ANA SOLOMON: Da am cunoscut despre această scrisoare, am aflat abea după eliberare.

Procurorul: Dacă cît timp a stat în închisoarea Văcărești, se vorbea printre deținuții de acolo, că KOPLER este agent provocator al siguranței-

ANA SOLOMON: Nu s-a numit niciodată un nume, totuși așa cum am mai arătat, s-a lăsat a se înțelege că există agenți ai siguranței cari provoacă căderile tovarășilor.

Procurorul: Dacă LILI WEIGEL era cunoscută în închisoarea Văcărești, ca agentă provocatoare trimisă de KOPLER acolo?

ANA SOLOMON: Așa era cunoscută de deținutele politice din Văcărești.

KOPLER: Dacă-și amintește martora că MIRCEA BIJI a recunoscut singur că el a dat casa Wexler?

ANA SOLOMON: Eu n-am vorbit personal cu MIRCEA BIJI, și l-am văzut doar la Curtea Marțială, extrem de descompus și de abătut. Pot să spun numai că acest lucru mi l-a confirmat nouă într-un fel că el ne-a trădat la siguranță.

KOPLER: Dacă știe martora că LILI WEIGEL a fost trădătoare sau numai acuzată?

ANA SOLOMON: În timp ce eram eu în închisoarea Văcărești, consideram că LILI WEIGEL este acuzată de trădare, nu acuzată însă că ar face legătura între trădători și închisoare.

Procurorul: Atunci ce este dacă face legătura dintre trădători și închisoare?

ANA SOLOMON: Trădătoare deci, dacă făcea legătura între trădători și închisoare.

KOPLER: Dacă martora a fost prietenă cu LILI WEIGEL la închisoare și după aceea.

ANA SOLOMON: Da.

DEPOZITIILE MARTOREI SUZANA KUHN de 39 de ani, de profesie educatoare, domiciliată în București str. Pictor Andreescu nr. 31.

Preged: Veți fi audiată ca martoră în procesul REMUS KOFLER, veți răspunde la întrebările pe care vi le voi pune.

Cunoști dumneata pe REMUS COFLER?

SUZANA KUHN: Da. Il cunosc.

PROCURORUL: Rugăm pe martoră să ne spună ce legături a avut cu KOFLER în perioada războiului?

SUZANA KUHN: L-am cunoscut pe KOFLER la începutul anului 1944, atunci când am lucrat în muncă de partid în ilegalitate.

PROCURORUL: Si ce legături a avut martorua cu REMUS COFLER, ați lucrat în apropierea lui sau ce muncă ați avut?

SUZANA KUHN: Dela începutul anului 1944, mi s-a făcut legătura cu el de către LUCIA LEWI și am fost tehnica lui, adică am avut de transmis dela el și către el bilețelele, România Liberă și bani.

Procurorul: Cu ce persoane i-a făcut legătura în calitate de tehnică a lui?

SUZANA KUHN: În prima parte a anului 1944 până în aprilie eu am făcut legătură cu tehnica sau direct cu tov. MIHAIL LEVENTE și cu tov. PETRE IOSIP. După aprilie 1944 am făcut legătura cu Tov. PETRE BALACEANU și cu AUREL VIȚOLI.

Procurorul: Despre CALMANOVICI și BERMAN știe ceva martora, avea legături cu COFLER?

SUZANA KUHN: Lui CALMANOVICI i-am făcut o întâlnire cu COFLER odată în vara anului 1944. La BERMAN am fost trimisă imediat după 23 august 1944 după bani.

Procurorul: În calitate de tehnică a lui COFLER nu a avut niciodată vreo discuție în legătură cu evenimentele politice?

SUZANA KUHN: Am avut astfel de convorbiri în drum mergând pe stradă sau intrând într-o casă unde ^{i-am} ~~am~~ făcut o întâlnire cu unul dintre aceste persoane ce i-am numit adineauri. Din cele arătate de COFLER rețin ca un lucru mai caracteristic faptul că explicând mersul războiului KOFLER a subliniat că anglo-americanii vor face cel de al doilea front, fără ca să arate că faptul târâgănării în realizarea frontului al doilea însemna că hoardele fasciste să fie învinse numai de armata sovietică.

Procurorul: Rugăm martora să ne spună dacă în acest răstimp cit a fost tehnica lui KOFLER, a simțit ceva, sau a auzit ceva, sau are cunoștință în orice fel de vreo legătură carecari a lui KOFLER cu siguranța, cu poliștii dela siguranță?

SUZANA KUN: Odata într-o convorbire mi-a arătat lăudindu-se despre şiretenia lui că a reuşit să inducă în eroare un poliţist, că atunci când a realizat o întâlnire cu acesta seara, cu scopul de a o putea vizita pe LILI WEIGEL, el a mers la această întâlnire seara, cu o mare lanternă de buzunar, camuflând în felul acesta deprinderea lui de a avea întâlniri seara pe nevăzute pe stradă.

Procurorul: Când a avut KOPLER această întâlnire cu un poliţist şi dacă poate să ne spună cine era poliţistul?

SUZANA KUN: Nu ştiu cine era poliţistul, aproximativ îmi aduc aminte că a povestit acest lucru în primăvara anului 1944, însă din povestire nu a rezultat o dată mai precisă când s-a întâmplat acest lucru.

Apărarea: Ce a rezultat, cine a fost considerat autorul denunţului în cazul căderii casei Wexler?

SUZANA KUN: Nu cunosc această chestiune, pentru că o explicaţie să zicem pe linia organizării nu a existat, pentru chestiunea aceasta şi astfel n-am auzit de unde să ştiu.

KOPLER: Dacă-şi aminteşte martora că totuşi s-a prelucrat că MIRCEA BIJI a dat casa Wexler?

SUZANA KUN: Nu cunosc.

KOPLER: Dacă a avut pe linie tehnică legătură cu AGHI.

SUZANA KUN: Da am avut legătură.

KOPLER: Dacă-şi aduce aminte că a adus la şedinţă şi pe CONSTANTIN AGIU?

SUZANA KUN: Nu-mi aduc aminte de asta.

DEPOZITIILE MARTORULUI ALEXANDRU SOLOMON, de 49 ani, inginer, cu dom. în București.

Preged: Vei fi ascultat ca martor în procesul REMUS KOFLER? Cunoști d-ta pe REMUS KOFLER?

ALEX. SOLOMON: Da.

Procurorul: Să relateze martorul, când l-a cunoscut pe KOFLER și ce legături a avut cu el.

ALEX. SOLOMON: L-am cunoscut din iarna anului 1938-1939, l-am cunoscut în drumul dela Predeal spre București, iar scurt timp după aceea am avut legătură de partid, în vremea aceea cu el.

Procurorul: Ce știe în legătură cu căderea casei Wexler.

SOLOMON: Stiu că în Dec. 1943 a căzut casa Wexler, casă care era conspirativă. Stiu că eu am avut sarcina din partea lui KOFLER ca în această casă să pregătesc o ascunzătoare, pentru materialele ilegale de partid. Eu am îndeplinit această misiune și am aranjat acolo două ascunzători. După cădere pentru că atunci n-am știut ce s-a întâmplat, în acea vreme și am aflat prin avocații apelului de atunci, că acele materiale care au fost găsite acolo de siguranța de atunci, au fost depuse acolo în casa Wexler, materialele trimise de KOFLER și cu dispoziția ca acele materiale să nu fie ascunse. A spus gazdelor casei atît lui PAUL WEXLER, a spus acest lucru, cît și lui GET WEXLER că aceste materiale să nu fie puse în ascunzătoare, că în scurt timp vor fi ridicate de acolo.

Procurorul: Cine trebuia să le ridice?

SOLOMON: Aceasta nu mai știu, cine trebuia să le ridice, știu că a spus că vor fi ridicate și că nu trebuiesc ascunse în ascunzătorile pe care le-am făcut. În felul acesta dacă materialele ar fi fost acolo, s-a dovedit clar că materialele n-ar fi fost descoperite de siguranța atunci, însă prin faptul că n-au fost ascunse deloc, pentru că acele ascunzători au fost absolut sigure, nu puteau să fie descoperite, și am spus atunci că nu este posibil ca să fie găsite materialele acolo, deoarece una dintre ascunzători era foarte ușor accesibilă în care se putea introduce orice cantitate de materiale. Și cînd l-am întrebat după aceea pe Wexler de ce nu le-a ascuns acolo acele materiale care vă amenințau viața, mi-a spus clar că ști cum este situația, așa mi-a spus KOFLER așa am făcut, și de aceea au fost găsite cum am intrat siguranța a găsit materialele, care erau într-un sertar, și ascunzătoarea n-a fost întrebuintată.

Procurorul: În afară de KOFLER și soții WEXLER cine mai aveau cunoștință despre materiale că erau acolo?

SOLOMON: Despre materiale nu știu. În acel moment în care

au fost depuse materialele, știu că știa COPLER că el a trimis materialele și soții WEXLER cred. Nu știu dacă și soția mea a știut imediat, însă cred că ea a trebuit să ridice materialele de acolo.

Procurorul: A fost acuzat matrozul de către REMUS BOPLER că el ar fi denunțat acest material.

SOLOMON: Da, în primăvara anului 1944, mi-a transmis COPLER că eu aș fi denunțat ascunzătorile și că o să mă demaște pe mine că ascunzătorile au fost descoperite și materialele astfel au fost găsite de siguranță. Eu când am primit această transmitere, eram cu totul n-am putut să-mi imaginez în acea vreme ce se întâmplase, atunci cum mă scuza pe mine acest om care știa că dacă vroiam să denunț materialele nu trebuia să denunț materialele, pentru că eu eram unul dintre puțini care cunoșteau casa în care locuia el și eu am fost acela care am anunțat casa conspirativă unde a stat el ca să plede de acolo. Eu i-am transmis lui categoric că au fost căderi și că au intrat în sanatoriu și el trebuie neapăra să plece de acolo, știam unde se găsește casa și i-am transmis indiferent dacă găsește vagon pat să plede de acolo, eu atunci i-am transmis prin telefon că indiferent dacă găsește sau nu găsește vagon pat să plece de acolo. El a știut foarte bine acest lucru că eu am transmis acest lucru, că eu am transmis pentru că să plece și a transmis mai departe ca din partea mea căderea, ca să plece de acolo că era casa amenințată din moment ce au căzut oamenii. Intr-adevăr a și plecat atunci - cred că a știut, adică nevasta mea a știut casa de acolo - totuși m-a acuzat pe mine fiindcă a vrut să canalizeze spre mine toată bănuiala cu întreaga cădere a materialului, pentru că acest material era un material de bază chiar el însăși a spus că era un material de bază, era un material cu probleme organizatorice de partid cu persoanele care au căzut după aceea, după cite știu du dela Sibiu, tovarăși pe care i-am cunoscut, și totuși acele materiale nu au fost ascunse în ascunzători. Și eu am răspuns la această transmitere printr-o scrisoare că viitorul va dovedi acest lucru, această este scris, că el și nu eu sunt acela care am denunțat și am făcut ca materialul și casa WEXLER să cadă. De acolo este scris în scrisore, este arătat acolo că a vrut să canalizeze spre mine bănuiala.

Procurorul: Martoră ne spune un lucru foarte interesant și care de altfel concordă exact cu cele spuse de REMUS COPLER că chiar în prezența căderii, COPLER a plecat de acolo în altă parte și martorul vine și ne spune că el a anunțat pe COPLER că această casă

este călcată de siguranță, Cum se explică că COFLER plecând de acolo fie că nu a luat materialele de partid să le ducă în altă parte, fie că nu a luat materialele de partid să le ascundă în acea ascunzătoare și a rămas materialele și el a plecat.

SOLOMON: El nu a ascuns materialele și a dat dispoziții să nu fie ascunse. Era clar, ascunzătoarea a fost făcută, de ce nu a fost folosită cred că este clar, acea ascunzătoare care a fost pregătită și faptele a dovedit că ascunzătoarea nu a fost descoperită cu toate că siguranța a stat zile întregi în casă după căderea casei acolo și nu a fost descoperită ascunzătoarea.

Procurorul: Dacă știe că a mai fost și altcineva acuzat că provocator în această privință?

SOLOMON: Nu știu acest lucru.

Procurorul: Dacă martorul mai bănuiește și pe altcineva că ar fi avut legătură în această în afară de REMUS COFLER,

SOLOMON: Nu știu de alții.

Procurorul: Dacă martorul o cunoaște pe LILI WEIGEL și știe despre legăturile cu REMUS COFLER .

SOLOMON: ~~Peștii în mână~~ Da o cunoaște pe LILI WEIGEL și știu legăturile care au fost în timpul dictaturii încă, au fost relații intime între ei, relații care au continuat și în timpul cât am stat în închisoarea Văcărești LILI WEIGEL, și știu că KOFLER mergea foarte des în închisoare, a vizitat-o în închisoare, știu că a scos-o din închisoare și a dus-o în oraș, sub pretextul că merge la procese afară din închisoare.

Procurorul: Dacă știe dacă i s-au adus la închisoare alimente pachete.

SOLOMON: Chiar după ce am preluat legăturile cu el, după citiva timp, chiar după căderea pe mine m-a însărcinat și foarte des, să duc pachete dela KOFLER la închisoare, pentru LILI WEIGEL, foarte des.

Procurorul: Ce alimente conțineau aceste pachete?

SOLOMON: Conțineau acele pachete alimente foarte bogate, foarte luxoase și foarte rafinate, fel de fel de alimente delicatese.

Procurorul: Poate martorul să relateze și ce misiune a avut LILI WEIGEL în închisoarea Văcărești?

SOLOMON: În primăvara anului 1944, KOFLER a trimis prin soția mea și eu am primit sarcina ca să transmit ca să se comunice acolo, colectivului de comuniști compus din ILCA WASERMAN, să transmit că este o porcărie ce se face acolo, aceasta îmi amintesc precis, și

în cazul cînd nu se supune liniei date de LILI WEIGEL, care este linia partidului, atunci ei vor fi excluși din partid și vor fi demascați ca fracționiști, care nu se supun liniei partidului și eu am transmis aceasta. Această se vede că era o intenție vădită de a sparge unitatea partidului.

Procurorul: Să precizeze dacă este vorba de linia partidului, sau a lui PORIS și KOPLER?

SOLOMON: Este linia partidului în ghilimele, adică conducătorii atunci de PORIS și KOPLER. Așa au transmis ei că aceasta este linia partidului.

Procurorul: Tov. președ. acuzatul KOPLER a încercat să justifice căderea materialului în împrejurarea că s-ar fi defectat ascunzătoarele. Întrucît martorul a fost acela care le-a construit și confecționat aceste ascunzătoare, să ne răspundă dacă așa cum le-a confecționat, era posibil să fie defectuase, să nu poate fi utilizabile.

SOLOMON: Tov. președ. în primul rînd au fost două ascunzătoare, să presupunem că una nu se putea întrebuița, deși nu poți ști cum putea să se defecteze. Din aceste două ascunzătoare una era mai puțin comodă și una mai comodă. Dece nu s-a ascuns în cealaltă ascunzătoare.

KOPLER: Dacă martorul m-a avertizat despre căderea în legătură cu casa Wexler înainte sau după aceea.

SOLOMON: L-am avertizat așa cum am spus, ca să se mute din casa unde a stat KOPLER atunci, pentru că știam că el a fost legătura noastră de partid și el reprezenta pentru noi partidul și din grija aceea, ca să nu se întîmple ceva cu el, l-am anunțat să se mute cu orice preț de acolo, după căderea casei.

Procurorul: Înainte sau după?

SOLOMON: După căderea casei, înainte nu puteam să știu. Din cauză căderii casei Wexler, am considerat că, casa este pereclitată.

KOPLER: Dacă a auzit martorul că MIRCEA BIJI este acela care a dat casa. Dacă a citit în România Liberă ilegală că MIRCEA BIJI și A. POPESCU sunt provocatorii căderii și că au recunoscut aceasta.

Președ: Aceasta este o întrebare la care ai dat și răspunsul, pe care-l vroiai dă.

Cine a redactat România Liberă?

SOLOMON: Ei au redactat România Liberă și au scris articolul chiar în casa noastră. Tov. președ. eu am auzit că MIRCEA BIJI a recunoscut la siguranță, dar ce-a recunoscut, din altă parte nu aveam de unde să știu, ce-a recunoscut, ce-a făcut, ce-a spus el, care a fost urmările materialului.

Procurorul: Coincide versiunea din România Liberă, cu versiunea

siguranței, cu cele spuse de KOPLER.

SOLOMON: N-am citit articolul în legătură cu căderea, din România Liberă. Foarte rar am putut să citesc eu unele articole din România Liberă. Eu n-am citit articolele despre care spune.

Procurorul: S-a făcut vreo prelucrare în această direcție.

SOLOMON: Nu s-a făcut nici o prelucrare.

KOPLER: Dacă martorul m-a acuzat ca provocator al căderii casei Wexler, sau dacă numai s-a apărut de acuzația că nu a comunicat că ascunzătoarea din casa Wexler a căzut?

Președ: Cam încurcată această întrebare.

Procurorul: Ascunzătoarea a căzut, n-are a face aceasta, n-ar fi putut cădea ascunzătoarea fără casă.

KOPLER: Dacă martorul își amintește că l-am acuzat că, casa Wexler a fost dată de dinsul, așa că a căzut ascunzătoarea și nu mi-a spus.

SOLOMON: Tov. Președ. scrisoarea este aici și este mult mai recent atunci ce am scris acolo, dar eu îmi amintesc clar că am scris atunci imediat că viitorul v-a dovedi clar că el este acela care poartă vina căderii casei și că a denunțat și nu eu. Scrie în scrisoare și se poate citi.

KOPLER: Dacă martorul știe că versiunea că SERGIU este provocatorul căderii, este versiunea lui MANIU și a avocatului BENTOIU.

SOLOMON: Aceasta nu o știu. Versiunea lui MANIU, nu mi-a vorbit niciodată despre aceasta. Mi-a scris și atunci însă nici atunci n-am înțeles, dacă citea scrisoarea acolo se arăta clar.

Președ: Ti-a pus tot așa o întrebare, ca să și răspunzi la ea direct, adică și răspunsul la ea. Pune astfel de întrebări:.....

Procurorul: Dacă aceasta este versiunea însemnă că BIJI nu a recunoscut ci s-a apărut, aceasta este versiunea lui KOPLER. Dacă BIJI a recunoscut tot, tot cum de nu a recunoscut și pe acela cu care avea legătura, pe KOPLER ca să se poată duce siguranța drept la KOPLER, aceasta este chestiunea clară.

KOPLER: Dacă martorul a fost convins că am fost provocatorul căderii casei Wexler și după 25 August în 1949.

SOLOMON: Tov. președ. problema este foarte clară, eu în vremea aceea după discuțiile cu avocații apărării eram convins atunci așa cum mi s-a spus, așa cum a rezultat din desfășurarea evenimentelor, cum am scris în scrisoare, că el este cauza și el a denunțat casa. După aceea îmi mai pune întrebarea cum am întreținut relații cu el? S-a ținut o ședință atunci încă în ilegalitate, unde m-a chemat el atunci și mi-a spus că uite totul este în regulă și mi-a spus că am crezut că tu ai

dat ascunzătorile, iar când colo ascunzătorile n-au căzut, tocmai că n-au căzut ascunzătorile în acea vreme și atunci eu mi-am pus problema într-adevăr poate că omul atunci în situația că au căzut, eu nu știam că acestea au căzut sau n-au căzut, pe urmă s-a dovedit că n-au căzut ascunzătorile însă într-adevăr care n-a știut că au căzut ascunzătorile, a crezut că a căzut. Putea să-și pună foarte bine problema într-adevăr că eu am provocat căderea, însă după aceea după ce mi-a dat explicația astăzi este foarte clară chestiunea că a știut atunci că n-au căzut ascunzătorile și totuși spre mine a canalizat bănelurile prin transmiterea aceea, asupra căderii și de aceea eu mi-am spus atunci după aceea că era el de bună credință, spunând că ascunzătorile au căzut. Poate să căzut ascunzătorile și știa că n-au căzut ascunzătorile.

Procurorul: Am de formulat o cerere instanței, care este egală de declarația pe care a făcut-o în fața noastră, martorul ALEX. SOLOMON, ca să se aducă în fața instanței, colecția din România Liberă începând de după data de 15 dec. 1943 și până în primăvara anului 1944, când s-a judecat procesul în legătură cu căderea casei Wexler, pentru următoarele motive: fiindcă eu am citit două articole din România Liberă din această colecție și nu am sesizat problema în care se descrie amplu nu cu amănunte cu detalii activitatea dusă de cei care au căzut și după aceea îmi aduc aminte că acele numere din România Liberă s-au găsit fotocopyate tocmai în dosarul procesului cu căderea. Intrucit astăzi martorul SOLOMON arată că aceste articole au fost scrise de KOPLER, imediat s-a născut în capul meu presupunerea că KOPLER scrie articolul, confirmă că aceștia au avut această activitate difuzează acest articol prin revistă și evident că aceasta foarte ușor vine în mîna siguranței care vine cu încă o probă împotriva acelor care căzuseră. Socot că această teză ar putea să ducă la lămurirea situației acestora pe care dvs. o judecați și cer să se aducă colecția și în plus volumul din procesul în care se găsesc numerele din România Liberă.

Preged: Tribunalul hotărăște să se aducă colecția și dosarul. Se va lua măsuri ca să se aducă.

DEPOZITIILE MARTOREI LILI ELEONORA REVESZ, de 51 ani de profesie profesioară de muzică, dom. în București.

Președ: Ești rudă cu REMUS KOPLER?

LILI REVESZ: Nu sunt rudă.

Președ: Vei fi ascultată ca martoră în procesul REMUS KOPLER? Il cunoști pe REMUS KOPLER?

LILI REVESZ: Da, îl cunosc pe REMUS KOPLER.

Procurorul: Rog să relateze martora de când îl cunoaște și ce raporturi a fost între ea și REMUS KOPLER?

LILI REVESZ: Îl cunosc pe REMUS KOPLER din anul 1936, el a fost pe vremea aceea activist de partid. După ce mi-a fost prezentat el a început să frecventeze casa noastră și eu am devenit astfel tehnica lui. L-am avut de legătură dela începutul cunoștinței noastre, până la egirea mea din închisoare la 23 aug. 1944, eu am fost colaboratoarea lui, iar la un moment dat KOPLER a început să frecventeze casa noastră zilnic, a început să-mi facă declarații de dragoste și astfel relațiile noastre s-au schimbat în legături intime.

Procurorul: În ce împrejurări ai fost arestată?

LILI REVESZ: La 2 februarie 1943 eu am avut o întâlnire cu KOPLER la cofetăria Anghelescu, acolo mi-a vorbit despre căderea în care era CONSTANTIN CRACIUN, VINTE și alții. De acolo m-am dus în casa COHN și FERICHIDE pentru a ridica materiale. Ajunsă acasă am fost eu și cu fostul meu soț EGON WEIGEL arestați de către organele siguranței. În aceeași zi a fost arestat în casa noastră și KOPLER înăi i s-a dat drumul peste câteva ore. Eu am fost la siguranță cercetată de către comisarul șef TAPLARU.

Procurorul: Cine i-a dat drumul lui KOPLER dela Siguranță? Cine l-a pus în libertate dela siguranță?

LILI REVESZ: Numele nu pot să vi-l spun, cine i-a dat drumul pentru că nu-l știu, însă a fost pus în libertate imediat.

Procurorul: În timpul cât ai fost anchetată la siguranță, martora a luat legătură cu KOPLER și te i-a spus?

LILI REVESZ: În timpul cât am fost anchetată la siguranță, am primit din partea ing. CALMANOVICI, 1000 lei și mîncarea am primit-o dela restaurant, chestiune care a aranjat-o KOPLER.

Procurorul: Ai fost bătută și schingiuită la siguranță ca să dai declarații?

LILI REVESZ: Am fost bătută.

Procurorul: Cu KOPLER ai avut legături la siguranță?

LILI REVESZ: Mîncarea am primit-o dela restaurant, chestiune pe care a aranjat-o KOPLER.

Procurorul: La Tribunalul Militar cine a vizitat-o?

LILI REVESZ: La Cîteva ore după ce am ajuns la Trib. Militar am primit un colet din partea lui KOFLER și după cîteva zile, am fost scosă din arest și după într-o cameră unde mă aștepta KOFLER și acolo mi-a dat instrucțiuni pentru proces și mi-a spus cum să mă comport și să mențin declarațiile date la siguranță și să nu neg nimic.

Procurorul: Ti-a spus KOFLER unde ai să fi trimisă de acolo

LILI REVESZ: Încă înainte de proces mi-a comunicat KOFLER, că am să fiu trimisă dela Trib. Militar la închisoarea Malmaison, unde voi avea condițiuni mai ușoare. După proces am fost trimisă la închisoarea Malmaison în condițiunile prevăzute de KOFLER.

Procurorul: Cine te-a vizitat cînd ai fost la închisoarea Malmaison?

LILI REVESZ: La închisoarea Malmaison KOFLER m-a vizitat aproape zilnic, [REDACTED]

Procurorul: Ce-ți comunica KOFLER dîle cu ocazia vizitelor făcute la închisoare [REDACTED]?

LILI REVESZ: Cu ocazia vizitelor la închisoare KOFLER mi vorbea despre luptele fracționiste care au avut loc în sinul partidului, mi-a spus că el și FORIS sunt acuzați de către activiștii de partid de trădare și de legături cu siguranța și că în urma acestora comuniștii din închisori au întrerupt legăturile cu KOFLER și cu FORIS. El mi-a spus că pentru combaterea acestora, eu voi fi trimisă dela închisoarea Malmaison la închisoarea Văcărești și după aceea la închisoarea Mîlea, unde va trebui să desfășor o acțiune de spargere a unității comuniștilor. Mi-a indicat ca să ieu la închisoarea Văcărești legătură cu ILCA WASSERMAN pe care să caut să o determin să treacă pe linia trasată de KOFLER și FORIS ca pe urmă prin ea să pot duce acțiunea de spargerea unității comuniștilor.

Procurorul: La închisoarea Văcărești, unde a mers conform instrucțiunilor lui KOFLER, cine a vizitat-o?

LILI REVESZ: La închisoarea Văcărești m-a vizitat aproape zilnic KOFLER.

Procurorul: Ii aducea KOFLER alimente?

LILI REVESZ: Nu numai că îmi aducea alimente, însă vorbitorul nostru a avut loc într-o cameră care i-a fost pusă la dispoziția lui KOFLER de către direcția închisorii. În locul celor 10 minute prevăzu-

te în regulament noi am stat ore întregi nestingheriți de vorbă. În afară de aceasta, KOPLER m-a scos din închisoare de repetate ori și m-a dus cu mașina a fratelui său care era pe numele siguranței în orag, într-o locuință a lui, unde am stat aproape toată ziua.

Procurorul: Ce instrucțiuni i-a dat KOPLER în timpul acesta cît era la închisoarea Văcărești.

LILI REVESZ: KOPLER mi-a cerut și mi-a dat instrucțiuni cum să procedez pentru a culege informații asupra comuniștilor din închisoare și anume cine sunt acei cari caută să izoleze grupul FORIS-KOPLER, cine conduce munca organizatorică dela cine și ce fel de instrucțiuni primesc comuniștii ce vorbesc comuniștii între ei. Ca o sarcină specială mi-a spus să aflu cine sunt acei cari conduc munca organizatorică la Mîslea, unde trebuia să plec în curînd pentru a pune la cale acțiunea plănuită a lui KOPLER. La închisoarea Văcărești am uitat să spun după ce am ajuns acolo, ~~xxxxxxx~~ la sfîrșitul lunii iunie am luat legătura cu ILCA WASERMAN conform instrucțiunilor, însă nu am fost acceptată ca legătură de partid și comuniștii nu au vrut să discute cumine. Acest lucru i l-am comunicat lui KOPLER. Peste o săptămînă eu am fost transferată din închisoarea Văcărești la închisoarea Mîslea, acolo izbucnise între timp o epidemie și eu am fost reținută la închisoarea Plocești. De acolo eu am fost retransferată peste cîteva zile înapoi la închisoarea Văcărești. Chestiunea a fost aranjată de KOPLER.

Procurorul: Atunci cînd i-ai spus lui KOPLER că „comuniștii din închisoare recte ILCA WASERMAN nu vrea să ia legături cu dta, ce instrucțiuni ți-a dat KOPLER?

LILI REVESZ: Eu i-am raportat lui KOPLER că, comuniștii nu vor să stea de vorbă cu mine, nu vor să ia legătura cu mine, nu vor să primească instrucțiuni din partea mea și că pînă la urmă m-au dat afară din camera lor, fără nici o altă motivare și atunci KOPLER m-a liniștit și mi-a spus să nu mă descurajez însă că acțiunea trebuie dusă mai departe și că în acest scop o să-mi trimită ~~xx~~ colete mai voluminoase ca prin ele să-i determin pe comuniști să meargă pe linia trasată de el și cu FORIS.

Procurorul: Ce bani ai primit?

LILI REVESZ: Curînd după aceea eu am primit prin dr. IONESCU, medicul închisorii din partea lui KOPLER 200.000 lei deasemenea am primit pachete mari, iar în cursul lunii noiembrie 1943, am primit tot prin dr. IONESCU o scrisoare trimisă de KOPLER care se adresează comuniștilor din închisori. În această scrisoare el a arătat că ruperea legăturilor de către comuniști ~~dx~~ cu FORIS și KOPLER - care se considerau pe vremea aceea conducătorii partidului - era apreciată ca o

deviere imprimată cu fracționistii din afară ,iar în caz mi-au arătat că refuzul de a mă primi, ~~xxxxxxx~~ ca legătură de partid era apreciată ca o faptă dușmănoasă împotriva partidului.

Procurorul: Cum a pus în practică martora aceste instrucțiuni trimise de KOFLER prin această scrisoare?

LILI REVESZ: Comuniștii au refuzat să primească bani, scrisoare și coletele, au refuzat să vorbească cu mine și eu i-am comunicat lui KOFLER acest lucru.

Procurorul: Care este cauza că au refuzat comunistele să ia legătura cu dînsa?

LILI REVESZ: Comuniștii considerau că KOFLER și FORIS sunt trădători și au refuzat să primească din partea lor ajutor.

Procurorul: În afară de cele pe care martora le-a arătat aici, ce mai are de declarat în legătură cu acțiunile de trădare ale lui KOFLER?

LILI REVESZ: După ce i-am arătat lui KOFLER situația din închisoare și i-am comunicat că ILCA WASERMAN a refuzat să discute cu mine, el mi-a indicat să-i comunic că i-a va fi popularizată ca dușmană a partidului dacă nu se va spune instrucțiunilor date de el, și eu i-am comunicat lui ILCA WASERMAN. În afară de aceasta, KOFLER mi-a cerut și mi-a dat instrucțiuni și anume mi-a spus adresele comuniștilor închiși să le aflu, și mi-a atras atenția să procedez precaut și dacă voi fi întrebată pentru ce-mi trebuiesc aceste adrese să spun că pe această cale comuniștii vor fi ajutorați. Mai mult a insistat asupra problemei care ar fi calea cea mai potrivită și cea mai sigură pentru a ajunge la un rezultat în ceea ce privește acțiunea de spargere a unității comuniștilor. De data aceasta spunea el trebuia să dăm o lovitură în spate, astfel ca să rămână neobservată de conducerea grupelor comuniștilor, adică să vorbim cu comuniștii individual și să căutăm să-i determinăm să treacă pe linia lui FORIS și KOFLER. În acest scop ni s-a spus să mă folosesc de cadouri cum ar fi bani, îmbrăcăminte, etc. pentru a-mi apropia mai mult .

Procurorul: Ai făcut aceasta?

LILI REVESZ: Ca întotdeauna eu am urmat instrucțiunile lui KOFLER. Și de data aceasta după un plan dinainte stabilit eu am căutat punctul cel mai sensibil care mi s-a părut mie cel mai slab în rândul comuniștilor și am trecut la acțiune, însă am fost din nou demascată și comuniștii n-au vrut să stea de vorbă cu mine. De asemenea a fost demascată ANA SOLOMON pe care am folosit-o. În afară de aceasta KOFLER mi-a cerut ca comuniștii să semneze cereri de grațiere în care era inclusă renunțarea la orice activitate politică și solidarizarea cu

regimul antonescian, însă și de data aceasta comuniștii au refuzat categoric să semneze această chestiune pe care am comunicat-o lui KOPLER.

Procurorul: Cunoaște martora legăturile lui KOPLER cu STEFANESCU?

LILI REVESZ: Stiu că KOPLER a avut legătură cu STEFANESCU, marele industriaș, agent al Intelligence Service-ului. KOPLER îi furniza lui STEFANESCU informații din sinul partidului, pe care STEFANESCU le transmitea printr-un aparat de radio emisie la Cairo, Intelligence Service-ului.

Procurorul: De cine mai era ajutat STEFANESCU și KOPLER în transmiterea acestor informații?

LILI REVESZ: KOPLER și STEFANESCU erau ajutați de ing. CALMANOVICI, pe care-l foloseau ca om de legătură.

Procurorul: De unde are martora cunoștință despre aceste lucruri?

LILI REVESZ: Atunci când KOPLER m-a scos din închisoare pentru oșire în oraș, el mi-a comunicat că are legături cu STEFANESCU, și că face pregătiri împreună cu STEFANESCU pentru sprijinirea debarcării trupelor anglo-americane pe teritoriul României. În acest scop KOPLER a căutat să recruteze elemente din sinul organizației U.P. pentru a sprijini această acțiune.

Procurorul: Să ne relateze martora dacă știe de o acțiune de provocare în ce privește exterminarea comuniștilor în închisori?

LILI REVESZ: În iarna lui 1943 -1944 KOPLER a făcut un plan de fugă în masă a comuniștilor din închisoare. Eu am fost înștiințată de acest lucru printr-o scrisoare în care KOPLER mi-a cerut ca să previn comuniștii în acest sens. Dacă ar fi reușit acest plan, majoritatea dintre comuniști ar fi fost exterminați, însă comuniștii nici nu au vrut să stea de vorbă despre așa ceva.

Procurorul: Tov. președ. a reușit din dezbatere că dela data caderii casei Wexler, REMUS KOPLER nu a mai mers la închisoare, nu a mai făcut vizite dese în închisoare lui LILI WEIGEL ca mai înainte, și că legătura lor s-a făcut doar prin scrisori. Ași ruga pe martora să spună dacă cumva KOPLER înainte de 15 decembrie 1943 i-a spus martorai că n-are să poată veni așa de des la ea.

LILI REVESZ: Da mi-a spus că nu va veni așa de des la închisoare, mi-a spus că trebuie să se dea la fund.

Procurorul: Am depus pe masa onoratului tribunal suprem cu ocazia interrogatoriului lui KOPLER, o serie de scrisori. Ași întreba dacă martora recunoaște că atât ea cât și KOPLER și-au scris unul altora o serie întregă de scrisori, ce conțineau și forma în care

erau scrise și anume ce conțineau ele.

LILI REVESZ: Această este corespondența pe care am dus-o cu KOFLER la închisoare și care printr-un limbaj convențional, conțineau în parte instrucțiuni date de el, în parte și raporturile mele despre situația din închisoare.

KOFLER: Rog martora să spună dacă-și aduce aminte ce declarație a dat la siguranță de recunoaștere, pe care ați fi sfătuit-o să o anșină la proces?

LILI REVESZ: Declarația pe care am dat-o la siguranță mi-a spus să o mențin întocmai la proces.

KOFLER: Dacă pînă la 15 dec. 1949 cînd am fost internat în spital, dacă a fost soția mea?

Președ: Ai fost căsătorită?

LILI REVESZ: N-am fost căsătorită cu el și nu doresc să fiu numită soția lui.
